

33

UNIVERSITA KOMENSKÉHO V BRATISLAVĚ
D. V. K. OTTO, FIL. V BRATISLAVĚ

SBÍRKA ZÁKONŮ A NAŘÍZENÍ PRO UNIVERSITU KOMENSKÉHO V BRATISLAVĚ

33-D-521

ČÁST DRUHÁ

STUDIJNÍ PŘEDPISY OBECNÉ

VYŘAZENO

SEMINÁRNÍ
oddělení

KNIHOVNA
oddělení

V BRATISLAVĚ 1933
NÁKLADEM UNIVERSITY KOMENSKÉHO V BRATISLAVĚ
V KOMISI J. OTTO, FIL. V BRATISLAVĚ

593

Koupí od	
Darem od	<i>M. Bartoňová</i>
v	_____ za Kčs
Inv. čís.:	<i>35.577</i>
Sign	

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
PRÁVNICKÉ FAKULTY UJEP
STARÝ FOND
Č. inv.: *019448*

SLOVENSKÁ KNÍHTLAČIAREŇ, BRATISLAVA, RUŽOVÁ 12

I. Předpisy obecné.

Č. 1.

Zákon ze dne 27. VI. 1919, čís. 375 Sb. z. a nař., kterým se zřizuje československá státní univerzita v Bratislavě.

Se schválením Národního shromáždění československého nařizuje se:

§ 1. V Bratislavě se zřizuje místo bývalé maďarské university československá státní universita o čtyřech fakultách: právnické, lékařské, přírodovědecké a filosofické. Přednášky se konají buďto česky nebo slovensky.

§ 2. Provéstí tento zákon se ukládá vládě.

§ 3. Zákon tento nabývá platnosti dnem, kdy bude vyhlášen.

Č. 2.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. XI. 1919, čís. 595 Sb. z. a nař., o pojmenování československé státní university v Bratislavě.

Na základě zákona ze dne 27. VI. 1919, č. 375 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1. Československá státní universita v Bratislavě bude se nazývati „Universita Komenského“.

§ 2. Ustanovení toto působí ode dne vyhlášení a provede je ministr školství a národní osvěty.

Č. 3.

Vládné nariadenie zo dňa 17. II. 1927, č. 8 Sb. z. a nař., ktorým sa prevádza zákon o sriadení univerzity Komenského.

Vláda republiky Československej nariaďuje podľa § 2 zákona zo dňa 27. VI. 1919, č. 375 Sb. z. a n., ktorým sa sriaďuje československá štátna univerzita v Bratislave, pomeno-

vaná vládnym nariadením zo dňa 11. XI. 1919, č. 595 Sb. z. a n., „Univerzitou Komenského“.

§ 1. (1) Univerzita Komenského a jej činnosť, menovite aj jej organizácia, štúdium na nej, zkúšky, nadobudnutie akademických hodností a habilitácia súkromých docentov, ďalej úprava právnych pomerov študentstva a úprava služobných a platových pomerov zamestnancov pri nej ustanovených, riadi sa, pokiaľ nebolo alebo nebude príslušnými orgánmi republiky niečo iného stanovené, všeobecnými v tej ktorej dobe platnými predpismi, ktoré boli vydané všeobecne k úprave dotýčnych pomerov pre všetky ostatné univerzity republiky Československej.

(2) Menovite platia pre univerzitu Komenského so všetkými pozdejšími zmenami a doplnky tieto predpisy:

zákon zo dňa 27. IV. 1873, č. 63 r. z., o organizácii úradov univerzitných,

výnos býv. rak. ministerstva vecí duchovných a výučby zo dňa 1. X. 1850, č. 370 z. r., ktorým bol vydaný všeobecný študijný poriadok pre univerzity,¹⁾

nariadenie býv. rak. ministra vecí duchovných a výučby zo dňa 21. XII. 1899, č. 271 r. z., zmenené nariadením zo dňa 14. IV. 1903, č. 102 r. z., ktorým bol vydaný rigorózný poriadok lekárskejších fakúlt,

nariadenie býv. rak. ministra vecí duchovných a výučby zo dňa 15. VI. 1911, č. 177 r. z., o tom, ako sa nábýva spôsobilosti učiteľskej pre stredné školy,

nariadenie býv. rak. ministra vecí duchovných a výučby zo dňa 16. III. 1899, č. 56 r. z., ktorým bol vydaný rigorózný poriadok pre filozofické fakulty,

výnos býv. rak. ministra vecí duchovných a výučby zo dňa 13. X. 1849, č. 416 r. z., ktorým bol vydaný disciplinárny poriadok pre univerzity,

¹⁾ Tím se mění právní stav konstatovaný rozhodnutím nejv. spr. soudu z 16. III. 1927, č. 5047: Bohuslav 6405, dle něhož všeobecný studijní řád pro rakouské university z 1. října 1850, č. 370 ř. z., nebyl § 2, vl. nař. z 11. srpna 1921, č. 276 Sb., rozšířen na universitu Komenského v Bratislavě.

výnos býv. rak. ministra vecí duchovných a výučby zo dňa 6. VI. 1850, č. 240 r. z., o nostrifikácii cudzozemských doktorských diplomov,

výnos býv. rak. ministra vecí duchovných a výučby zo dňa 17. X. 1873, č. 11.914, ktorým byly vyhlášené vzory diplomov a sľubov pri dosiahnutí doktorskej hodnosti na svetských fakultách,

nariadenie býv. rak. ministra vecí duchovných a výučby zo dňa 11. II. 1888, č. 19 r. z., o habilitácii súkromých docentov na univerzitách,

zákon zo dňa 31. XII. 1896, č. 8 r. z., z r. 1897, ktorým sa upravuje postavenie asistentov pri univerzitách,

nariadenia býv. rak. ministra vecí duchovných a výučby zo dňa 1. I. 1897, č. 9 r. z., o ustanovovaní asistentov pri univerzitách.

zákon zo dňa 9. IV. 1870, č. 47 r. z., o penzionovaní učiteľov škôl štátom vydržovaných.

zákon zo dňa 14. V. 1896, č. 74 r. z., o zaopatrení civilných úradníkov štátnych (učiteľov štátnych), taktiež sluhov, ako aj ich vdov a sírôt,

nariadenie býv. rak. ministerstva financií zo dňa 8. X. 1910, č. 187 r. z., o podmienkách, za ktorých sa požívajú a berú v cudzozemsku odpočinkové a zaopatrovacie platy na ťarchu všeobecných penzií.

(³) Vládné nariadenie zo dňa 11. VIII. 1921, č. 276 Sb. z. a n., o sriadení právnickej fakulty Komenského univerzity v Bratislave, nie je týmto nariadením dotknuté.

§ 2. Toto nariadenie je pre univerzitu Komenského a jej fakulty účinné odo dňa ich otvorenia, t. j. pre jej lekársku fakultu odo dňa 30. VII. 1919, pre jej filozofickú fakultu odo dňa 22. IX. 1921 a pre jej právnickú fakultu od počiatku zimného semestra študijného roku 1921/22.

§ 3. Prevedením tohoto nariadenia poveruje sa minister školstva a národnej osvety.

II. Všeobecný studijní řád.

Č. 4.

Výnos býv. ministerstva záležitostí duchovních a vyučování ze dne 1. X. 1850, č. 370 z. ř., jímž se vyhláší obecná nařízení o fakultních studích.¹⁾

I. O imatrikulování.

§ 1. Posluchači fakultních přednášek na universitách jsou buď imatrikulováni (řádní), nebo neimatrikulováni (mimořádní).

§ 2. Přijímání studujících do počtu akademických občanů děje se imatrikulováním. Imatrikulování toto provádí ve jménu rektorově děkan profesorského sboru té fakulty, na kterou studující miní vstoupiti.

§ 3. Ten, kdo má býti imatrikulován, zapíše se předem do fakultní matriky a z ní se pak přenese do alba university. Bude se však budoucně vydávati o tom jenom jeden imatrikulační list a platiti také jenom jedna imatrikulační taxa (§ 18). Imatrikulovaný má účastenství v právech a povinnostech, akademickým občanům vůbec příslušejících, a podřizuje se zapsáním do fakultní matriky především zvláštnímu vedení a dohlídce příslušného učitelského sboru a jeho děkana.

Jenom imatrikulováni studující mohou býti připuštěni k přísným zkouškám nebo k takovým zkouškám státním, které požadují fakultního studia.

§ 4. Každý studující může v témž čase býti imatrikulován jenom na jedné fakultě, v rozličných časech ale na rozličných fakultách. Má však volnost slyšení kolegía i na každé jiné fakultě, kromě té, kdež jest imatrikulován.

§ 5. Každý studující, který dosáhna universitní dospělosti z přípravného studia, nebo z jiné university, nebo z ústavu

¹⁾ Následující text je upraven. Doslovné znění (i s chybami), autentický text, i s komentářem, přináší ř. z. a sbírka: Placht-Havelka, Předpisy pro vysoké školy rep. Čsl., Praha, 1932, 1369 sl.

učebního, který se jí pokládá za rovna, vstoupí nově na universitu, aneb na ní přestoupí z jedné fakulty na druhou, jest povinen dáti se imatrikulovati.

§ 6. Imatrikulace vykonaná na některé fakultě podrží platnost, až studující:

- a) odejde z university, nebo
- b) přestoupí na jinou fakultu téže university, nebo
- c) přeruší svá studia na fakultě po delší čas nežli po jeden semestr.

§ 7.¹⁾ Každý studující, který dle § 5 jest povinen dáti se imatrikulovati, má k tomu konci v sedmi dnech před počátkem semestru, aneb v prvních sedmi dnech v semestru osobně se obrátiti na příslušného děkana profesorského sboru a předložiti mu průkazy své universitní dospělosti a svůj zevrubný, vlastní rukou napsaný a podepsaný national in duplo.²⁾ Po uplynutí této lhůty smí kvestura přijati přihlášku jen po výkazu zvláštního povolení.

Toto povolení udílí v nejbližších 8 dnech profesorský sbor, později pak akademický senát, podle platných předpisů. (Viz § 32.)³⁾

¹⁾ §§ 7. 31 a 56 jsou upraveny podle nař. býv. ministerstva kultu a vyučování ze dne 24. ledna 1886, č. 18 ř. z.

²⁾ Akademický senát univ. Komenského se usnesl dne 26. VI. 1930 jednomyslně, aby:

I. posluchači nově na universitu vstupující vyplňovali při zápisu tři tiskopisy nacionálií a universitní lístek statistický,

II. posluchači, pokračující ve studích vyplňovali při zápisu dva tiskopisy nacionálií a universitní lístek statistický.

Jedno vyplněné nacionále odevzdá posluchač nově na universitu vstupující na děkanátě fakulty, ostatní vyplněné tiskopisy odevzdají všichni posluchači bez rozdílu v universitní kvestuře.

Nacionália je vyplňovati přesně, jasně a čitelně a ve všech rubrikách a nesmí býti v nich nic škrtnáno. Nacionália, v nichž je škrtnáno, se posluchačům vrátí (usnes, ak. sen. z 19. VI. 1931).

³⁾ Lhůty k imatrikulaci a inskripci byly nově upraveny výnosem ministerstva školství a nař. osvěty z 10. srpna 1922, č. 73.658, otištěným na str. 38.—39.

§ 8. Rubriky, které má national mítí, jsou:

I. V prvním oddělení:

- a) Jméno a příjmení,¹⁾
- b) místo narození, stáří a náboženství,²⁾
- c) obydli studujícího,
- d) jméno, stav a bydliště jeho otce, a
- e) není-li otec již na živu, poručníka,
- f) učební ústav, z něhož studující přestupuje na universitu,
- g) je-li studující stipendista, pojmenování stipendia nebo nadání (fundace), jehož užívá, kdy mu stipendium nebo nadání bylo propůjčeno, i úřad, který mu je propůjčil,
- h) základ, na kterém chce žádati za imatrikulování nebo zapsání, na př. vysvědčení dospělosti.

¹⁾ (Výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 31. prosince 1929, č. 154.527-VII., Věstník mšo. 1930, č. 11, o zápise několika křesťanů nebo rodných (předních) jmen do školských záznamů (katalogů).)

Na dotaz, mají-li se také druhá nebo dokonce i všechna další jména křesťanů (rodná, přední) u žáků (posluchačů) zapisovati do školských záznamů (katalogů), sděluje ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem vnitra:

Nejvyšší správní soud rozhodl ve dvou případech, posledně nálezem z 25. září 1929, č. 17.298/29, že osobám nenáležícím k žádné uznané církvi nebo náboženské společnosti, nelze odpírati zápis více než jednoho rodného (předního) jména do rodné matriky, protože s hlediska veřejného zájmu jest účelem jména, aby se určitá osoba rozlišovala od jiných osob, zejména od osob téhož jména rodinného a aby její individualita a totožnost byla takto snáze určena, čehož se docílí dvěma, resp. několika jmény spíše než jménem jediným, zejména u osob s rodinným jménem zhusta se vyskytujícími (na př. Novák). Zápis více než jednoho křesťanského (rodného) jména do církevních matrik jest přípustný už podle § 4, josefinského matričního patentu z r. 1784.

Hledí-li se tedy k právnímu stavu věci a k vylíčenému účelu křesťanských (rodných, předních) jmen, pak není důvodu brániti tomu, aby do školských záznamů (katalogů) týkajících se žáků, resp. posluchačů, bylo i druhé (po př. i další křesťanské, rod., přední) jméno v rodné matrice zapsané.

²⁾ Při vyplňování nacionálních žáků, v katalogích i na vysvědčeních jest v rubrice „země“ uváděti to státní území, ke kterému dnes žákovo rodiště náleží. (Výnos mšo. ze dne 9. března 1926, čís. 10582-II, V. 1926, č. 25.). Pokud jde o Československou republiku, jest uváděti názvy jednotlivých zemí, ze kterých jest republika složená (země Česká, Moravskoslezská, Slovenská, Podkarpatoruská). Výnos mšo. ze dne 14. června 1927, čís. 51848-II, V. V., 1927, č. 68.).

II. Ve druhém oddělení:

Přednášky, které chce v nastávajícím semestru slyšeti, s pojmenováním příslušných docentů, a s vlastnoručním podpisem studujícího u každé přednášky.

§ 9. Za dodatečné průkazy universitní dospělosti se pokládají:

- a) vysvědčení o maturitní zkoušce náležitě vykonané,¹⁾ nebo
- b) universitní vysvědčení o odchodu z některé²⁾ university nebo
- c) (nemá již významu),
- d) průkaz, že studující v semestru právě minulém byl imatrikulován na jiné fakultě téže university,
- e) (nemá již významu),
- f) vysvědčení o maturitní zkoušce na reálkách spolu s doplňovacím vysvědčením o zkoušce z latiny, řečtiny³⁾ a filozofické propaedeutiky.⁴⁾ ⁵⁾

§ 10. V pochybných případech má příslušný profesorský sbor rozhodnouti, má-li studující bez okolků býti imatrikulován nebo odmítnut.

¹⁾ O vysvědčení dospělosti viz dodatek I, str. 229 sl.

²⁾ Vysvědčení na odchodnou z cizozemských universit tuzemcům vydaná. Vynesení býv. min. kultu a vyuč. ze dne 25. III. 1870, č. 1974.

V § 9 studijního řádu ze dne 1. října 1850 uznávají se kromě maturitních vysvědčení též universitní vysvědčení o odchodu z university za dostatečné doklady universitní zralosti. Avšak ustanovení toto, které mělo na zřeteli především ty, kdo již před zavedením zkoušek maturitních na universitu byli přijati, nemůže a nesmí se tak vykládati aby se mohly obcházeťi předpisy vydané pro tuzemce o zkouškách maturitních. Že ostatné odchodné vysvědčení z nějaké university neopravňuje bezpodmínečně k imatrikulaci, již z toho vysvítá, že v § 11 st. ř. i od příslušníků cizích států se vyhledává „dostatečné vysvědčení universitní“.

Děkanům profesorských sborů tedy se ukládá, aby ve všech případech, kde tuzemci na základě obchodního vysvědčení z cizí university imatrikulace se domáhají, imatrikulaci tuto jen tehdy povolili, přesvědčili-li se, že studující zkoušku maturitní platným způsobem vykonal.

³⁾ Viz dodatek I, odst. 5, str. 231.

⁴⁾ Viz dodatek I, odst. 6, str. 232.

⁵⁾ Viz dodatek I, str. 233 sl.

§ 11. Příslušníci cizích¹⁾ států mohou být imatrikulováni na československých univerzitách, když dle úsudku imatrikulujícího děkana vůbec dosáhli takového stupně přípravného vzdělání, jehož se žádá od československých studujících při jich imatrikulování, aneb přicházejí-li ze zahraniční university, když předloží dostatečné vysvědčení univerzitní.

§ 12. Proti rozhodnutí profesorských sborů, že se někomu nedostává univerzitní dospělosti, nelze rekurovati.

§ 13. Není-li imatrikulaci nic na překážku, prohlásí děkan studujícího za přijatého, vyhotoví mu prozatímní list přijímací, podrží jeden exemplář nationalu u sebe, navrátí mu druhý, opatřiv jej svým „Vidi“, a nařídí mu, aby v příčině zaplacení taxy imatrikulační a zapsání přednášek se obrátil ke kvestuře. Prozatímní přijímací listy studujících, kteří byli imatrikulováni již v minulém semestru na některé fakultě téže university a nyní chtějí přestoupiti na některou jinou fakultu, mají se, aby se rozeznávaly, tisknouti a vyhotovovati na modrém papíře

§ 14. Studující má na to u kvestury zapraviti imatrikulační taxy a náležitý kolek, a s náležitě vyplněnou knihou ohlašovací (indexem), prozatímním listem přijímacím a vidovaným nationalem, se přihlásiti u kvestury k zapsání (§§ 23—27). Na přijímacím listu se dosvědčí, že byly zapraveny taxy a kolek a teprv na to se vykoná zápis.

§ 15. Posluchači již imatrikulováni, kteří na téže fakultě ve svých studiích pokračují, nemají v následujícím semestru potřebi nového imatrikulování, nýbrž toliko zapsání do přednášek (inskripce), nebyly-li studie déle přerušeny než jeden semestr.

§ 16. Děkanové profesorských sborů a kvestorové mají k tomu přihlížeti, aby studující nebyli imatrikulováni nebo zapsáni proti znění nálezů nabyvších moci práva, jimiž byli vyloučeni ze všech universit, aneb z určité university československé. Totéž platí i při studujících, kteří byli docela nebo na určitý čas relegováni na univerzitách zahraničních, s jejichž vládami jest smlouva o zachovávání vzájemnosti.

¹⁾ Viz dodatek II, str. 236—237.

Imatrikulace nebo inskripce proti takovým nálezům vyloučená se má pokládati v každém způsobu za neplatnou.¹⁾

§ 17. Někjaký čas po projití lhůty k imatrikulování ustanoví rektor den, kdy imatrikulovaní mají přijít, aby přijali imatrikulační listy. Po proslovu, od rektora nebo některého děkana k nim učiněném, složí nově imatrikulovaní výslovně nebo nějakým symbolickým výkonem slib, že chtějí se svědomitě zachovati dle zákonů akademických, a vždy prokazovati poslušnost a úctu akademickým úřadům, a obdrží nato, když byli odevzdali přijímací list, vidovaný kvesturou, imatrikulační list, podepsaný od rektora a děkana profesorů, a exemplář řádu studijního a disciplinárního i zákona o platech kolejních.^{2) 3)}

¹⁾ Výnos býv. m. k. a v. z 16. VI. 1851, č. 5126 ex 1850. Instrukce pro řízení podle § 16 stud. ř. z 1. X. 1850, ř. z. č. 370:

6. Provinil-li se studující čl. university takovým chováním, které sice nemá za následek vyloučení ze všech čl. universit, nýbrž z jedné university na 1 až 4 semestry nebo navždy, nesmí mu během vyšetřování býti vydáno žádné vysvědčení na odchodnou. Bylo-li trestní rozhodnutí učiněno, je pojmouti jeho podstatný obsah do vysvědčení na odchodnou podle předpisu z 1. III. 1850, č. 117 (B. K. 486). Ta okolnost, že odsouzený případně oznámil rekurs na mín. školství, nebrání, aby mu na jeho žádost nebylo zmíněným způsobem vystaveno vysvědčení na odchodnou, avšak je v tom případě výslovně poznamenati okolnost, že proti tomu podal rekurs, který je v době odchodu ještě nevyřízen.

²⁾ Ministerstvo školství a národní osvěty výnosem ze dne 31. května 1922, č. j. 50.852/22, schválilo jednomyslné usnesení akademického senátu Komenského university ze dne 30. března 1922, aby

1. výkon akademického slibu byl vyznačen v indexích razítkem,
2. těm posluchačům, kteří se nedostaví k imatrikulaci do konce semestru, nebyly uznány za platné semestry absolvované před imatrikulací,
3. aby za duplikáty imatrikulačních listů vybírán byl poplatek 30 Kč, který se repartuje stejným dílem mezi kancelářské fondy rektorátu, kvestury a příslušného děkanství a
4. aby usnesení toto, v hořejších třech bodech formulované, nabylo platnosti v letním semestru 1922.

Prováděje toto nařízení ustanovil rektorát Komenského university výnosem z 6. VII. 1922, č. 2637/21—22:

- a) výkon akademického slibu budiž příště universitní kvesturou vyznačován v indexích razítkem. Razítko bude zníti:

„Akademický slib vykonán a imatrikulační list vydán.

V Bratislavě dne

(L. S.)

t. č. rektor.“

§ 18. Imatrikulační taxa činí (2 zl. k. m.) a má se zároveň s kolkem (15 kr. k. m.) u kvestury (§ 14) složit. Imatrikulovaný studující některé fakulty, který přestupuje na jinou fakultu téže university, neplatí při tomto přestupování žádné imatrikulační taxy, nýbrž jenom kolek. Od zapravení taxy a kolkového platu není budoucně nikdo vyjmut ani osvobozen. (Ustanovení tohoto paragrafu je změněno nařízením pod VI., č. 11 této sbírky.)

§ 19. Z celého výnosu imatrikulačních tax, té, které fakulty odrazí se nejdříve útraty tisku akademických zákonů, v § 17 zmíněných, jež se imatrikulovaným dávají zdarma.

O tom, jak se má naložit s tím, co zbude, vydá se ustanovení později. (Viz odd. VI., č. 11 této sbírky.)

§ 20. Účtování imatrikulačních tax obstarává kvestura, jež předkládá své účty akademickému senátu.

- b) Druhé testy (t. j. testy profesorské na konci semestru) a děkanovo visum semestru buďtež příště odeřeny všem těm řádným posluchačům, v jejichž indexu chybí výše uvedená klausule.
 - c) Semestry, absolvované před imatrikulací, t. j. semestry absolvované před semestrem, v němž imatrikulace byla vykonána, jsou neplatné a nezapočítávají se do předepsané studijní doby (u právníků čtyřletí, u mediců pětiletí atd.).
 - d) Imatrikulační listy těch řádných posluchačů, kteří akademický slib vykonali, ale imatrikulačního listu si nevyzvedli (na př. proto, že nevrátili prozatímní přijímací list), dále imatrikulační listy těch posluchačů, kteří byli fakultou k imatrikulaci navrženi, ale nedostavili se k ní, buďtež uloženy ve kvestuře do konce semestru a pak zničeny.
 - e) Kdo z podstatných důvodů dostaví se k imatrikulaci později, než bylo ustanoveno, bude imatrikulován pouze tehdy, omluví-li se řádně a dostaví-li se k imatrikulaci ve lhůtě, určené pro dodatečnou imatrikulaci. Omluvu zkoumá rektor nebo z jeho zmocnění děkan příslušné fakulty.
 - f) Za duplikáty imatrikulačních listů bude vybírán universitní kvesturou poplatek 30 Kč (třicet korun) a kromě toho předepsaný kolkový poplatek. Duplikát imatrikulačního listu bude vydán pouze těm řádným posluchačům, kteří již vykonali akademický slib a imatrikulační list buď ztratili nebo ho vůbec neobdrželi z důvodů sub e) naznačených.
- 3) „Podle téměř jednomyslného vyjádření všech vysokých škol plátnost imatrikulace nastává teprve vykonáním akademického slibu a vydáním příslušného imatrikulačního listu, kterýmžto aktem byly teprve dovršeny veškeré náležitosti konečného řádného zápisu.
- Hledíc k tomuto i podle názoru ministerstva školství a národní osvěty správného výkladu studijních předpisů jest míti za to, že posluchači imatrikulací povinni, kteří se nepodrobili imatrikulačnímu aktu do konce

II. O zapisování imatrikulovaných posluchačů do přednášek.

§ 21. Zápis do přednášek se koná pro každý semestr zvláště.

Základem zápisu k jednomu každému čtení jest pro imatrikulované posluchače ohlašovací kniha (index).

Knihu ohlašovací i s tiskopisem k napsání nacionalu má studující vyzdvihnouti u universitního pedela nebo fakultního zřizence za poplatek vyměřený akademickým senátem na úhradu výloh za tisk a vazbu.

§ 22. Studující má ohlašovací knihu dobře schovati.¹⁾

Knihy ta mu má po celý čas studii universitních, tedy též při přestupování z jedné university na druhou, sloužiti k ohlašování přednášek, zapisování vysvědčení o náležitém navštívování čtení, o zaplacení platů kolejních, a později má býti základem pro sepsání jeho universitního vysvědčení.

§ 23. Ohlašovací kniha skládá se ze 14 listů (čtvrtkových). Na první straně prvního listu má napsati studující sám své jméno a příjmení, své rodiště, jméno a stav svého otce; ostatní čtyři rubriky strany této, týkající se jeho imatrikulace, vyplní kvestura po předložení imatrikulačního listu při první příležitosti, když potvrzuje plat kolejní.²⁾ Na poslední straně má se vytisknouti krátké naučení pro studujícího o tom, jak se děje imatrikulování, zapisování a zapravování kolejného. Z ostat-

semestru, nebyli v tom semestru zapsáni a že tudíž jest také správné, když tento semestr se prohlašuje za neplatný a nezapočítává se do předepsané studijní doby.

Aby však zmírněna byla pro některé případy strohost tohoto předpisu a značně kruté následky za nedostavení se k imatrikulaci, svoluje ministerstvo školství a národní osvěty, aby akademický senát, pokud se týče profesorský sbor promíjely svrchu zmíněný následek nedostavení se k imatrikulaci na zvláštní kolkovanou žádost posluchačí, který své opominutí řádně odůvodní. Prominutí toto podléhá dávce za úřední úkony za povolení jakékoliv vyjímky ze studijního řádu." (Výnos mšo. z 10. XII. 1930, č. 93731.)

¹⁾ Knížky ty jsou veřejné listiny, jejichž padělání v každém případě jest trestné, jako podvod podle §§ 379—380 zák. tr. Mimo to nemůže poškozená knížka ohlašovací požívatí veřejné víry a stává se nejen podezřelou, ale i bezcennou. To platí zejména i o těch knížkách, v nichž některý list jest vytržen neb v nichž dva listy jsou dohromady slepeny. O poplatcích za vystavení duplikátu indexu viz odd. VI., č. 11 této sbírky, § 4.

²⁾ Poněvadž kolejné se platí nyní ihned při zápisu, vyplní také kvestura zmíněné čtyři rubriky ihned při zápisu.

ních stran mají se vzítí vždy dvě a dvě strany k ohlašování a dosvědčování přednášek pro každý semestr s těmito zvláštními rubrikami:

- a) Záhloví, jdoucí vždy přes dvě stránky, pro zevrubnější pojmenování semestru a university, a zvláště fakulty, kde semestr ztrávil,
- b) pojmenování předmětů přednášek a učitele,
- c) kolik hodin týdně činí ohlášené přednášky,
- d) vysvědčení kvestury o zaplaceném kolejném nebo o úplném neb částečném osvobození od něho.
- e) potvrzení učitele, že studující osobně u něho se přihlásil,
- f) vysvědčení učitelovo o navštěvování,
- g) poznamenání.

§ 24. Ohlašovací knihy vyhotovují se v jazyku latinském,¹⁾ toliko obsah přednášek může se zapsat v té řeči, ve které se přednášky budou konat a v které také byly oznámeny v seznamu přednášek.

§ 25. Dříve nežli se studující hlásí u kvestury k zapsání do jednotlivých kolegií, jež na kterékoli fakultě chce slyšet, má kolegia tato jak v druhém oddělení nationalu (§ 8), tak i v ohlašovací knize vlastní rukou jednoručně zapsat, a při tom uvést předmět zcela tak, jak jest v seznamu přednášek zapsán, jméno docentovo a počet týdenních hodin těchto kolegií.

§ 26. Kvestor se má přesvědčiti, je-li national náležitě vyplněn a srovnávají-li se vypočtené na něm přednášky s přednáškami v ohlašovací knize. Je-li tomu tak, potvrdí ohlášení jednotlivých přednášek v ohlašovací knize svým podpisem, ponechá u sebe national (§ 39) a připomene studujícímu, aby se nyní představil všem docentům, jichž přednášky ohlásil.

§ 27. Docenti potvrdí toto představení se ve čtvrté rubrice knihy ohlašovací, řeknou studujícímu, aby vepsal své jméno a příjmení a své rodiště do předloženého seznamu,²⁾ [a žádá-li

¹⁾ Nyní jsou indexy na universitě Komenského s textem slovensko-latinským.

²⁾ Místo toho odevzdává nyní studující docentu lístek přihlašovací, obsahující jméno studujícího, jméno docenta, přednášku a poznámku, zdali jest studující osvobozen od kolejného čili nic. (Jen na lékařské fakultě.)

toho studující, aby mu v posluchárně vykázano bylo jisté místo, vyplní pátou rubriku v knize opovědň[¹⁾] Teprv po tomto osobním ohlášení se u docenta má se zapsání do kolegia pokládati za náležitě vykonané. Z předpisu, že studující se má osobně přihlásiti k imatrikulování a zapsání, nesmí se pod žádnou zámkou činiti výjimka. (Viz pozn. k § 56 stud. ř.)

§ 28. (Nemá již významu.)

§ 29. Aby se předešlo omylům a pozdějším reklamacím, jsou docenti zavázáni, den před projitím a dva dny po projití řádné lhůty zápisní jména studujících náležitě u nich zapsaných k tomu konci v kolegiu předčítati, aby se studujícím, kdyby se vyloudil nějaký omyl, dala příležitost, aby se dali ještě včas zapsati.

§ 30. Změní-li studující své obydlí, má ve třech dnech své nové obydlí u kvestury oznámiti.

§ 31. Řádná lhůta k imatrikulaci a inskripci jest 7 dní před a 7 dní po početí semestru (§ 7.)²⁾ Po projití lhůty této nesmí kvestura přijmouti ohlášení, leda že předloží se jí zvláštní povolení profesorského sboru nebo akademického senátu. (Viz pozn. při § 7.)

¹⁾ Není na universitě Komenského zavedeno.

²⁾ Studující buďte upozorněni, že mají pokládati za svou akademickou povinnost, aby již prvního dne, kdy podle zákona pololetí se začíná, do universitního města se dostavili a ihned opověděli a navštěvovali přednášky, které slyšeti jsou povinni, nebo které si dobrovolně přejí slyšeti. Aby se povinnost tato opravdově zachovávala, buď od kvestur a od docentů učiněno potřebné opatření, aby se den ohlášení kolegií choval v patrnosti. V ohlašovacích knihách studujících buďž tedy na příslušném místě zaznamenáno, kdy se ohlášení stalo, a kvestoři nechať ohlášení to zaznamenají i v zápisních listinách. Pozoruje-li se tedy, že studující více nežli jednou obmešká hned v prvních dnech pololetí k zápisu se přihlásiti, buďž na takovouto vlnost u vykonávání povinnosti k zachování akademického řádu příslušně při vhodných příležitostech, na př.: při udělování stipendií, při osvobozování od platu kolejního, lebo při žádostech za jiné výhody přiměřeným způsobem pamatováno. Konečně buďž ode všech kvestorů, docentů a děkanů i na konci pololetí zaznamenáno, kdy se stalo potvrzení a vidování. (Nařízení býv. ministerstva kultu a vyučování, dané 10. dubna 1857, č. 6367/354.)

§ 32. Jenom z velmi důležitých příčin¹⁾ lze v nejbližších 8 dnech žádati u profesorského sboru za pozdější přijetí²⁾ a odepře-li se, podati rekurs k akademickému senátu. Pozdější žádosti za přijetí mají profesorské sbory předložiti akademickému senátu, který jen tehdy má takovým žádostem vyhověti, když žadatel má patrné slušné důvody, zvláště když prokáže způsobem nepochybným, že se obmeškal bez své viny, a když se v čteních ještě tak daleko nepokročilo, aby je s prospěchem nemohl slyšeti; ostatně má co nejprísnejší k tomu přihlížeti, aby příliš častým promíjením kázeň akademická již předem se neuvolňovala, a výjimky tyto, jež se mají jen velmi zřídka povolovati, nestaly se pravidlem.³⁾

¹⁾ Oni studující, kteří během vykonávání své presenční služby pro neschopnost ke službě byli propuštěni a potom zažádají o zápis, avšak pro opoždění dotyčné žádosti nemohou podle platných předpisů býti více vzati v úvahu od akademických úřadů, mohou u příslušného děkanství, případně u akademického senátu žádati o dodatečný zápis, o čemž případ od případu bude rozhodnuto ministerstvem. (Výnos býv. m. k. a v. z 29. IV. 1893, č. 20. B. K. 599.)

²⁾ Dodatečné zápisy do nových kolegií mohou býti vůbec jako zápisy v jednotlivých případech uděleny jen ke zvláštnímu povolení děkanovu. Za povolení toto může se však, aby se věc neprotahovala, ústně žádati, a udělí-li se povolení, může to děkan jednoduše poznamenati v příslušné rubrice ohlašovací knihy. (Státní ministeriální vynesení, dané 18. prosince 1865, č. 11.027.)

³⁾ Ustanovení všeobecného řádu studijního ze dne 1. října 1850 o lhůtách zápisních a o dodatečném, výjimečně povoleném zápisu (§§ 31 a 32) vztahují se nejdříve jen k řádným studujícím a nemá se jich užívati při těch studujících, kteří nejsouce imatrikulováni, navštěvují toliko jednotlivé přednášky jako mimořádní posluchači. (Ministerské vynesení ze dne 31. srpna 1885, č. 24.755, výtah.)

Není při tom také rozhodujícím, že studenti uvádějí často nedostatek nutných peněžních prostředků na zaplacení kolejného jako příčinu promeškání zápisní lhůty, zvláště když potřebným a hodným studentům je umožněno dosažení osvobození od kolejného. Rozsáhlejší povolování dodatečných zápisů jen na základě uvedené okolnosti vedlo by jen k tomu, že by se předpisy o předběžném zaplacení kolejného staly ilusorními... Jest nutno přísně dodržovati to, že ať byl důvod promeškání určené lhůty jakýkoliv, dodatečný zápis může býti povolen jen v prvních týdnech po skončené lhůtě, „kdy přednášky ještě příliš nepokročily, aby mohly býti poslouchány s nálezitým výsledkem“. (§ 32.) (Výn. min. k. a v. ze dne 13. listopadu 1877, č. 18392.)

Zápis studujících na fakultu, když již uplynula více než polovina semestru, dá se s didaktického hlediska sotva sjednotiti s intencí § 32.

III. O mimořádných posluchačích.

§ 33. Kdo, nejsa imatrikulován na žádné fakultě, chce slyšet jako mimořádný posluchač jedno nebo více kolegií, má se osobně ohlásiti u děkana profesorského sboru té fakulty, na které nějaké kolegium chce slyšet a má odevzdati svůj národní udáním přednášky.

studijního řádu, i doporučuje se proto akademickým senátům v takových případech v budoucnu větší přísnost. (Výn. st. min., odd. pro k. a v. ze dne 23. března 1865, č. 2459.)

Akademický senát university Komenského se usnesl dne 19. VI. 1931, č. j. 2795/30—31, že po stanovené lhůtě k dodatečným zápisům, velmi důležitými příčinami odůvodněnými, v praxi od té doby zpravidla po 15. listopadu v zimním semestru a po 31. březnu v letním semestru, budou podané žádosti a limine odmítány.

Přípisy a škrty jednotlivých kolegií po hlavním zápise povolují děkani fakulty na ústní žádost zpravidla do 31. října (15. března), po této lhůtě jen zcela výjimečně, na odůvodněnou písemnou žádost do 20. XI. (16. IV.)

Přípisy a škrty povoluje děkan fakulty poznámkou v indexu a jest je na kvestuře provéstí do určité, vyhláškou vždy stanovené lhůty a ve stanovené dni.

Přípisy do praktických a seminárních cvičení, do kterých je třeba zvláštního povolení profesora nebo docentova, lze provéstí na kvestuře ve lhůtě stanovené děkanem fakulty, zpravidla do 20. XI. (16. IV.) výjimečně na odůvodněnou žádost do 30. XI. (30. IV.)

Každému novému posluchači jest se hlásiti o legitimaci hned při zápise. Den, kdy bude legitimace vydána, bude sdělen posluchači při zápise. V běhu semestru se legitimace nevydávají.

Přestupy s fakulty na fakultu povoluje ve výjimečných případech děkan fakulty jen do konce lhůty stanovené k dodatečnému zápisu.

Jest je provéstí na kvestuře v stanovené lhůtě a ve dny pro to určené.

V době řádného zápisu, t. j. od 24. září do 7. října (9. II.—22. II.) se uřaduje na kvestuře pro posluchače každý den od 8.—12. hod.

Po skončení řádné lhůty zápisní provádějí se v universitní kvestuře

- a) řádné zápisy těch, kteří žádali za osvobození od kolejného v pondělí a v úterý od 8.—12. hod.;
- b) zápisy dodatečné a přestupy s fakulty na fakultu, přípisy a škrty zapsaných přednášek, zápisy do praktických a seminárních cvičení, při nichž je třeba zvláštního povolení profesora neb docentova, vždy ve středu od 10.—12. hod.

Vyhláška tato se každoročně, s menšími změnami co do dnů k zápisu přípisům a škrtem určených, opakuje.

Zapsán může být kdýž,

1. má nejméně 16 roků stáří a

2. takový stupeň vzdělání, dle něhož se navštěvování přednášek pro něho jeví žádoucím a užitečným. Pochybnosti, jež vzejdou stran přijímání posluchačů mimořádných, má sbor profesorský rozhodovati v první i poslední instanci.¹⁾

§ 34. Mimořádný posluchač obdrží od děkana přijímací list, na zeleném papíře tisklý, a u pedela na místě ohlašovací knihy ohlašovací arch ve formátě archovém (nyni osmerkovém), platný pro dvoje pololetí.²⁾ ³⁾

Ohlašovací arch má tytéž rubriky, jako ohlašovací kniha (index) řádných posluchačů.

Není tam však rubriky pro imatrikulaci, a mimořádný posluchač má výslovně býti poznamenán jako mimořádný posluchač.

O vyplňování a užívání ohlašovacího archu platí vůbec tatáž nařízení, která byla výše učiněna stran indexů.

§ 35. Zapisování mimořádných posluchačů do přednášek děje se u kvestury a příslušných docentů tímž způsobem jako u řádných posluchačů.

¹⁾ Kdo při zkoušce maturitní za zralého pro studium fakultní nebyl uznán, může býti sice jako mimořádný posluchač ve smyslu § 33 st. ř. ze dne 1. října 1850 zapsán do jednotlivé přednášky na fakultě filosofické, nebo též do té které přednášky na právnické nebo lékařské fakultě, pro kteréž přednášky podle svých gymnasiálních vysvědčení má dostatek předběžného vzdělání, avšak jen s tím výslovným doložením, že pololetí, jehož se týče, nebude mu žádným způsobem vpočítáno do jeho akademických studií. (Vynesení býv. ministra kultu a vyučování, dané 29. července 1860, č. 7372.)

Příslušným děkanům, ředitelům a profesorům se ukládá, aby dbali toho, by každého absolvovaného gymnastu, který se hlásí za přijetí za mimořádného posluchače na základě svých gymnasiálních vysvědčení, avšak bez vysvědčení maturitního, vyslechli ohledně jeho úmyslů s tím spojených a při tom aby jej varovali, aby se neoddával naději, že mu bude započtena doba, kterou strávil jako mimořádný posluchač. (Výn. býv. m. k. a v. z 17. VI. 1855, č. 5170, B. K. 429 p. I.)

²⁾ Také pro mimořádné posluchače (farmaceuty) zavedeny jsou nyní vedle archů ohlašovacích knihy ohlašovací a užijí jich ti, kdo chtějí konati studia na universitě po několik semestrů. (Výn. býv. m. k. a v. z 1905, č. 40221.)

³⁾ Osmerkový formát zaveden výn. m. k. a v. z 31. VII. 1898, č. 818.

§ 36. Mezi mimořádné posluchače náležejí zvláště farmaceuti. Ostatně platí o podmínkách přijímání farmaceutův a připouštění jich k přísným zkouškám dosavadní ustanovení.

§ 37. Mimořádní posluchači jsou stejně jako imatrikulovaní posluchači zavázáni k zachovávání akademických zákonů a k poslušnosti i k úctě k akademickým úřadům.

IV. O chování studujících v patrnosti.

§ 38. Míti řádné a mimořádné posluchače na universitě v patrnosti náleží kvesture. Ona má pro každé půlletí znova zříditi tyto katalogy:

1. Hlavní katalog imatrikulovaných studujících pro každou fakultu.¹⁾

¹⁾ Vým. m. š. a n. o. z 6. IX. 1930, č. 106470 schválilo mšo. návrh akademického senátu Komenského university ze dne 26. VI. 1930, aby zrušeno bylo zhotovování hlavního katalogu vypisováním z nacionalií, aby se mechanická práce opisování přesunula na posluchače.

Návrh akademického senátu university Komenského zní:

Počátkem stud. roku 1930/31 zrušuje se opisování hlavních katalogů řádných a mimořádných posluchačů a to jak exempláře pro děkana fakulty, tak exempláře pro kvesturu a přesunuje se mechanická práce opisování na posluchače.

K provedení tohoto základního usnesení se akademický senát usnesl:

aby každý posluchač vyplnil a odevzdal při zápise na kvestuře ještě jedno nationale pro fakultní katalog posluchačů; aby každý posluchač vyplnil a odevzdal při zápise na kvestuře menší tiskopis obsahující jen část nationale, totiž rubriky o osobních datech bez seznamu zapsaných přednášek; tento tiskopis má nahraditi jednak dosud v abecedním pořádku, ale volně (nevázaně) uschovaná nacionalia pro eventuelní pozdější zpracování různých výkazů o posluchačstvu, jednak cedulový abecední katalog pro mezisemestrální rychlé vyhledávání nacionalií k účelům informačním;

aby tiskopis nacionalií byl byl poněkud většího formátu než dosavadní (a to pro snadnější vazbu do knih) a aby byl rozšířen o poznámkovou rubriku katalogů pro potřeby děkanátů;

aby formulář nacionalií byl opatřen tiskem jen na jedné straně;

aby byla nacionalia kvesturou přesně kolaudována s indexy a s nacionalií předešlých semestrů, uspořádána přísně abecedně a po skončení dodatečného zápisu dána do vazby a vázané již katalogy cdevzdány děkanátům.

Druhé exempláře nacionalií se sváží v exemplář katalogů pro kvesturu. Opisování katalogů řádných posluchačů, kteří jsou imatrikulováni u jedné fakulty ale slyší kolegii též na jiné fakultě (§ 41 c) všeob. stud. řádu) a opisování katalogů pro profesory (§ 42 všeob. řádu stud.) zůstává však nadále.

2. Hlavní katalog, který obsahuje v sobě všechny mimořádné posluchače na universitě.

3. Zvláštní katalog pro farmaceuty.

§ 39. Za základ, při spisování těchto katalogů slouží nationality ohlášených posluchačů, jež při zapisování byly zadrženy, s použitím katalogu předešlého semestru.

Katalogy mají tyto rubriky:

- a) Jméno a příjmení, stáří, náboženství a obydlí studujícího,
- b) vlast a rodiště,
- c) jméno, stav a bydliště jeho otce, a není-li tohoto již na živě, poručníka,
- d) všechny přednášky, jež byl ohlásil,
- e) kolik hodin v týdnu činí tyto přednášky,
- f) jména docentův,
- g) potvrzení o navštevování přednášek,
- h) stipendium nebo nadání, kteréhož studující požívá,
- i) osvobození od kolejného, jež bylo uděleno,
- k) předepsání a
- l) zapravení platu kolejního,
- m) připomenutí.

§ 40. Do rubriky „připomenutí“ má se zapsati:

- a) že studující studoval v posledním semestru na některé jiné universitě, nebo na právnické akademii, ač bylo-li tak,
- b) datum a číslo universitního vysvědčení, které snad ke konci poleťtí sobě vyzdvihuje, aby odešel z university,
- c) bylo-li s ním konáno nějaké disciplinární vyšetřování a jak dopadlo, odkazujíc při tom na protokol o tom vedený, a
- d) příčina, proč mu od fakulty bylo odepřeno návštěvní vysvědčení,
- e) byl-li studující teprv později přijat, datum jeho ohlášení u kvestury a datum i číslo rozhodnutí, kterýmžto pozdější přijetí od těch kterých úradů akademických se povolilo (§ 31).

§ 41. Po sepsání těchto katalogů má kvestura sepsati pro každého děkana:

- a) opis katalogu o posluchačích na jeho fakultě imatrikulovaných a zapsaných,
- b) opis katalogu mimořádných studujících na celé universitě, a
- c) podle vzorce hlavního katalogu, katalog těch řádných posluchačů, jižto jsou imatrikulováni u jiných fakult, kteří ale slyší kolegia na fakultě podřízené jeho vedení.

§ 42. Šest neděl před projitím semestru, má kvestura mimo to odevzdati každému docentovi katalog posluchačů, pro každé jeho kolegium náležitě zapsaných, a to:

- a) řádných, a
- b) mimořádných, a připomenouti v nich, kterým posluchačům přísluší úplně neb částečné osvobození od kolejního.

§ 43. Vyrozumí-li děkan z katalogů těchto, že některý imatrikulovaný studující jeho fakulty není zapsán do žádného kolegia, má jej, vyslechnuv jej dříve, z university vypovědět; neslyší-li studující některý na fakultě, v kteréž jest imatrikulován, žádné kolegium, nebo vychází-li ze směru jeho studií, že náleží k jiné fakultě, má se přikázati k této druhé fakultě.

V. O studiích.

§ 44. Studující mají, bez újmy toho, čehož se od nich žádá, když se přihlašují ke zkouškám státním a přísným doktorským, vůbec na vůli voliti, které přednášky a u kterého učitele je chtějí slyšeti.¹⁾

¹⁾ § 44 stud. řádu sice dovoluje studujícím svobodně voliti, které přednášky a u kterého přednášejícího chtějí poslouchati. Avšak vyskytující se tu výraz „vůbec“ ukazuje už na to, že toto právo není nijak neomezené. Tato omezení jsou dána již jednak pozitivními předpisy, t. na př. v ustanoveních o theoretických státních zkouškách [sr. konečné ustanovení § 4 a předposlední odstavec § 5 právnického studijního řádu z 24. XII. 1893, č. 206 ř. z.], jednak též přirozeným pořadím vědeckých disciplín, pokud toto je čistě objektivní a tím též zřejmé, takže jen zjevný nerozum je může ignorovati. . . Vysloví-li se většina sboru profesorského, že na určité fakultě je nutno přiznati určitým profesorům vedle práva poučení a odrazování právo odepřiti inskripci, tu má též povinnost označiti obory, u kterých má nastoupiti takové omezení svobodné volby a stanoviti podmínky přihlášek k takovým přednáškám; k vykonávání těchto ustanovení dlužno si vyžádati zmocnění ministerstva šk. a n. o. [Výn. m. k. a vyuč. z 5. VII. 1851, č. 6485/584; B. K. 366-I.] Viz pozn. ²⁾ k § 74.

§ 45. Aby ti, kdož nově vstupují na některou fakultu, nabyli přehledu veškerého oboru té fakulty a mohli zjistiti, jak by přednášky, které mají slyšeti, co nejpříhodněji měli spořádati a voliti, mají sbory učitelské o to pečovati, by se čas od času konaly krátké encyklopedické a hodegetické přednášky, jakožto obecné uvedení k fakultnímu studiu. Děkani i jednotliví učitelé mají radou přispěti studujícím, kteří v té věci žádají poučení.

§ 46. Příslušníkům státu československého, kteří mají zákonné vlastnosti, aby mohli býti na universitě československé imatrikulováni, jest dovoleno, navštěvovati cizí university, na kterých panuje svoboda vyučování a učení se, a má se jim čas studijní na nich ztrávený a prokázaný pod výminkami v § 47 stanovenými tak počítati, jako by byl ztráven býval na universitě československé.

Při tom jsou podrobeni obecným zákonům a nařízením, která se týkají cestování a pobytu v cizozemsku.

Taktéž mohou býti imatrikulováni příslušníci jiných států na československých universitách (§ 11). Ostatně mají zadost učiniti zákonům vydaným o pobytu cizinců v tuzemsku.

§ 47. Aby někdo mohl budoucně býti přípustěn ku přísným zkouškám za příčinou dosažení doktorské hodnosti na některé universitě československé, nebo ke státní zkoušce, která žádá fakultního studia, jest potřebí, aby prokázal, že jistý čas navštěvoval universitu, a to pro filosofický doktorát tři leta, pro lékařský pět let, pro právnický a pro státní zkoušky, které žádají studia právního a státovědeckého, vůbec čtyři leta.¹⁾

§ 48. Z let universitních v předešlém paragrafu vyměřených musí studující jednu část ztráviti na některé universitě československé, a sice z let předepsaných pro filosofický doktorát nejméně jeden rok, z ostatních nejméně dvě leta.²⁾

¹⁾ Ustanovení tohoto § je změněno. Viz o tom rigorosní řády příslušných fakult.

²⁾ Ustanovení tohoto paragrafu bylo jednotlivými rigorosními a studijními řády změněno. Viz o tom předpisy otištěné ve zvláštních sbírkách vydaných pro jednotlivé fakulty. Profesorským sborům jednotlivých fakult se ponechává: 6. započtení jednoho nebo více semestrů na jiné tuzemské

§ 49. Aby se studujícím některý semestr mohl vpočítati do jeho zákonného universitního času, bude se budoucně vůbec žádati, aby ohlásil a navštěvoval tolik kolegii, aby se jimi (nepočítaje hodiny učitelů v užším smyslu a na fakultě filosofické semináře¹⁾) týdně vyplnilo alespoň 10 hodin. Výjimka se má učiniti u těch, kteří s jistým předmětem učebním se zvláštní pilností hlavně se obírají a jej zevrubněji studují (§ 55).²⁾

§ 50. Studování soukromé ve smyslu dosavadního zřízení jest dotud zrušeno, že studium bez navštěvování veřejných přednášek budoucně nedává způsobilosti ani k tomu, aby mohl někdo konati zkoušku přísnou, ani aby mohl podniknouti zkoušku státní, která žádá studia fakultního.³⁾

§ 51. Má-li studující zapotřebí vysvědčení o svém vědeckém vzdělání od některého docenta, jest to soukromá věc jich obou a vydané vysvědčení má v každém ohledu platnost vysvědčení soukromého. Totéž platí o zkouškách písemných a ústních, které se konají za příčinou dosažení nebo podržení nějakého stipendia neb osvobození od kolejného.

O tom, jak zkouška taková dopadla, učiní se buďto jen zpráva učitelstvu, aniž se vydá nějaké vysvědčení, a učitelstvo dá svůj úsudek o tom, je-li studující toho hoden, nebo se má ve vydaném vysvědčení výslovně poznamenati účel, k němuž bylo žádáno.

Docenti jsou nejen oprávněni, nýbrž i zákonem zavázáni, konati v běhu pololetí takové zkoušky, disputace, rozmluvy čili kolokvia atd., pokud jsou zvláště při větším posluchačstvu

fakultě ztrávených, do zákonné doby studijní jako jeden semestr pod podmínkou, že vykonané studium aspoň částečně a v jistém směru může být považováno za přípravu pro příslušné studium. (Výňatek z výn. mín. kultu a vyuč. z 18. III. 1908, č. 2709 ex 1906.)

¹⁾ Výnos býv. mín. vyuč. z 24. II. 1877, č. 19.445; sr. pozn. 3 u § 73.

²⁾ Do těchto hodin nepočítají se na filosofické a přírodovědecké fakultě hodiny seminárních cvičení (výnos býv. mín. kultu a vyuč. ze dne 14. září 1878, č. 12.127); na právnické fakultě hodiny cvičení seminárních jsou však započítatelné (výnos téhož ministerstva ze dne 27. září 1873, č. 12.719).

³⁾ Odchytky od tohoto pravidla obsaženy jsou ve sbírkách o studiích na jednotlivých fakultách.

⁴⁾ Viz zvláštní předpisy o právním a státovědním studiu.

nevyhnutelným prostředkem, aby se mohl dáti svědomitý úsudek o vědeckém přičinění stipendistů a studujících od platu kolejného osvobozených.¹⁾

VI. O návštěvování přednášek.

§ 52. Studující jsou zavázáni pořádně navštěvovati²⁾ přednášky,³⁾ k nimž se přihlásili. Navštěvování to jest podmínkou, aby se vpočítal semestr do jejich zákonného času universitního nebo fakultního.⁴⁾

§ 53. V polovici každého semestru⁵⁾ shromáždí děkan sboru učitelského každé fakulty profesory a soukromé docenty té

¹⁾ Profesori mohou kolokvovati jen se svými vlastními posluchači a to o látce z přednášek, které tito si dali u nich zapsati. (Výn. mín. k. a vyuč. z 24. III. 1859, č. 4430, B. K. 370.)

²⁾ Přednášky universitních učitelů je považovati jako přednášky za účelem poučení ve sm. § 4, č. 4 zákona o původském právu za „díla literární po rozumu zákona“, jejichž uveřejňování, rozmnožování a rozšiřování podle § 2 zákona zmíněného je vyhrazeno výlučně původci. Proti tomu jednající proviňují se přečinem proti zákonu původcovskému podle §§ 44 a 45 zák. cit.

³⁾ Jakmile se studující řádně k nějaké přednášce přihlásil, může dojiti ke škrtnutí tohoto kolegia z jeho ohlašovací knížky, je-li povinen k placení kolejného, jenom se souhlasem příslušného docenta, jelikož tento získal přihlášením do kolegia nárok na kolejně, jímž většina sboru profesorského nemůže bez jeho souhlasu disponovati. (Výn. byv. m. k. a v. z 22. XII. 1850, č. 10.827, B. K. 426.)

⁴⁾ Podle § 52 všeob. st. ř. jsou studující povinni k pravidelné návštěvě přednášek, které si zapsali. Řádné splnění této povinnosti je předpokladem pro započtení příslušného semestru. Poněvadž kontrola o skutečné návštěvě přednášek je přenechána pouze příslušným docentům, je věcí studujících, aby osobně učinili jednotlivým docentům případná sdělení o překážkách návštěvy přednášek. Těmto tudíž připadá zkoumati odůvodněnost přednesených důvodů po prozkoumání případných dokladů a odhlásku vztíhi na vědomí, případně ji odmítnouti. Děkanům by bylo lze přiznati stejnou ingerenci v tomto směru jediné tehdy, když by podle daných okolností bezprostřední vyzkoumání jednotlivého docenta o nastalé překážce se strany studujícího bylo vyloučeno nebo aspoň za daných okolností se jevílo neuskutečnitelným. V tomto případě by nebylo námitek proti tomu, by na místě jednotlivého docenta příslušný děkan přijal hlášení studujícího a docenty o tom dodatečně zpravil. (Výn. m. k. a v. z 5. X. 1900, č. 6964, B. K. 378.)

⁵⁾ Sbor učitelský se má sejíti nejméně jednou měsíčně po zahájení studijního roku, vyměnití pozorování učiněná o pílí a návštěvě posluchačů, poraditi se o tom a přistoupiti k těm opatřením, která k tomu připojuje zákon o studiích fakultních. Zvláštní pozornost je věnovati těm studujícím,

fakulty, aby promluvíli o tom, jak studující na fakultě té imatrikulovaní přednášky navštěvují, při čemž sobě vespolek sdělují, jakých zkušeností nabyli. Přijde-li při tom na jevo, že někteří studující navštěvují přednášky nedbale, jest povinností děkanovou, aby studující ty obeslal, je o tom slyšel a napomenutí nebo důtku jim dal,¹⁾ nebo věc sboru profesorů předložil. Pro vytrvalou nedbalost může studující každé chvíle z university býti vypověděn.²⁾

§ 54. Docenti jsou povinni při této příležitosti, jakož i vůbec při osvědčování návštěvy, svědomitě míti zřetel na vše, čeho se o navštěvování svých kolegů studujícími během semestru dověděli.³⁾

§ 55. Ke konci pololetí shromáždí děkan zase profesory a soukromé docenty své fakulty k poradě, má-li se některému studujícímu odepřítí návštěvní vysvědčení, a může-li se tedy prošlý semestr některému imatrikulovanému posluchači do jeho času fakultního vpočísti čili nic.

Nemá-li se semestr ten vpočísti, má to zaznamenati děkan v hlavním katalogu, a příslušný docent ve svém příručním katalogu.

Má-li studující dostati návštěvní vysvědčení jenom o jednom kolegiu, má jej děkan obeslati, způsob studií jeho vyšetřiti, a kolegium profesorů rozhodne, má-li se semestr ten vpočísti do jeho zákonných let fakultních čili nic.

kteří jsou v prvním roce universitních studií, nebo kteří požívají stipendií, nebo konečně jichž chování již zavdalo příčinu k pochybnostem o jejich píli. Při příležitosti měsíčních porad sborů učitelských je pohovořiti o disputatoriích a kolokviích (viz § 51 stud. ř.). Při tom má každý docent temata a hlavní otázky, které zvolil při disputatoriích nebo dal za předmět písemného zpracování studujícím, přiložiti k zápisu poradnímu. (Výnos m. k. a vyuč. z 31. VIII. 1853, č. 9656/876, č. 196 ř. z., B. K. 367.)

¹⁾ S výstrahou předepsanou v § 53 stud. ř. z. 29. IX. 1850, č. 370 ř. z. netřeba vyčkávati až do polovice semestru..... Takováto výstraha, dokonce i relegace studujícího pro nedbalost může nastati v každý čas. (Výn. min. k. a vyuč. z 28. IX. 1874, č. 13633, m. v. B. č. 47, B. K. 373.)

²⁾ Sr. § 4 disciplinárného řádu (na str. —).

³⁾ Zvláště examinatoria, repetitoria a konversatoria umožňují sborům profesorským posouditi hodnotu stipendistů a osvobozených a nabýti přesnější znalosti jednotlivců (výn. min. k. a vyuč. z 5. VII. 1851, č. 6485/584, B. K. 366-II), podobně i písemné práce (výn. min. k. a v. z 31. VIII. 1853, č. 9656/876, č. 196 ř. z., B. K. 367).

Děkan jest povinen, když toho potřeba, smluviti se o navštěvování i s děkanem nebo docentem některé jiné fakulty, na které studující kolegia slyší.

§ 56. O potvrzení navštěvování má se studující v posledních 8 dnech¹⁾ semestru pololetí o s o b n ě²⁾ přihlásiti u příslušného docenta a u děkana kolegia profesorů. (Další ustanovení tohoto § nemá již významu.)³⁾

§ 57. Prosté vysvědčení návštěvy⁴⁾ napsáním slova „navštěvoval“ do knihy ohlašovací znamená, že studující byl pro jmenované kolegium zapsán a že není známo, že by je byl tak málo navštěvoval, že by se tím účelu navštěvování kolegií nemohlo dosáhnouti.⁵⁾

§ 58. Vysvědčení o navštěvování děje se v indexu nebo v archu ohlašovacím v předposlední rubrice.

¹⁾ Tím je pouze řečeno, že v žádném případě se studující nesmí hlásiti o potvrzení dříve... Jaký termín chtějí uvnitř této lhůty akademické úřady stanovit, je věcí jejich autonomního nařízení, jakožto předmětu akademické disciplíny, a bude se řídit podle poměrů jednotlivých universit. Zvláště jsou oprávněni jednotliví docenti potvrditi navštěvování přednášek posluchačům jim známým a pilným již počátkem této (osmidenní) lhůty, jiné však, u nichž mají obavy, že by dřívějšího potvrzení zneužili, prozatímne odmítnouti a odkázati je, aby se přihlásili teprve některý den před ukončením semestru. (Výn. min. k. a vyuč. z 5. VII. 1851, č. 6485/584, B: K. 366-IV.)

²⁾ Podle §§ 26 a 27 všeob. str. ř. z. 1. X. 1850 jsou studující povinni za účelem zápisu do přednášek k jednotlivým docentům o s o b n ě se dostaviti. Rovněž jsou povinni podle § 56 st. ř. o s o b n ě se hlásiti u příslušných docentů a o potvrzení návštěvy přednášek. (Výn. m. k. a v. z 18. X. 1886, č. 23030, B. K. 377.)

³⁾ Viz poznámku u § 7.

⁴⁾ Příhodilo se, že někteří profesori při potvrzování návštěvy přičinili poznámky jako: s obzvláštní, s vynikající pílí, s výtečnou způsobností a pod. Takovéto poznámky nejsou studijním řádem ani přikázány ani zakázány.

⁵⁾ Třebaže § 57 stud. ř. z 1. X. 1850 dává výrazu „vysvědčení a navštěvování“ jenom spíše negativní význam, přece jen každý docent již povahou akademické disciplíny a podle § 54 téhož stud. ř. je nejen oprávněn, nýbrž dokonce povinen učiniti ta opatření, která sám shledává nutnými (zvláště při nápadně nepořádné návštěvě svých kolegií), aby vysvědčení o navštěvování nenechal poklesnouti na pouhou formalitu. Nelze proto žádnému docentovi brániti, aby za tím účelem přikročil k opatřením, která se mu jeví účelnými, a aby i vyvoláváním jmen se seznámil se svými posluchači a přesvědčil se o jejich přítomnosti. (Výn. m. k. a vyuč. z 5. VII. 1851, č. 6485/584, B. K. 366-III.)

§ 59. Když byl studující obdržel od jednotlivých docentů potvrzení návštěvy, má předložit svůj index nebo ohlašovací arch děkanovi k vidování. Byl-li studující potrestán disciplinárně, má se to při této příležitosti připomenouti v indexu s odvoláním se na příslušný protokol.

Nemá-li se studujícímu docházející semestr z jakékoliv příčiny vpočítati do času universitního, má to děkan poznamenati v rubrice „poznámenání“.

Není-li tu takové poznámky, znamená podpis děkanův tolik, že se může studujícímu ten který semestr vůbec do času universitního vpočítati.

§ 60. Nehlásí-li se studující až do konce semestru o vysvědčení návštěvní, má se za to, že z university během semestru odešel, a semestr ten se mu nevpočte do studia fakultního, kromě když se studující později přihlásí a uvede dostatečné příčiny, omlouvající opoždění a když alespoň jeden docent, a to v případě tomtoto nejen negativně způsobem výše v § 57 udaným, nýbrž pozitivně dle svého vlastního vědomí dosvědčí, že žadatel pilně chodil do jeho čtení. Nechce-li mu jeden nebo více docentů návštěvu dosvědčiti z té příčiny, že ohlášení se nestala včas a ne osobně, má na vůli, obrátiti se ke sboru profesorů, který má právo položití váhu na mimořádné a prokazané příčiny slušnosti, zvláště při takových studujících, kteří jinak znamenitě vynikají.

Proti rozhodnutí profesorského sboru o tom nelze rekurovati.

§ 61. [Nemá nyní významu.]

§ 62. Potvrzení o navštěvování přednášek, obsažená v každé knize ohlašovací nebo v archu ohlašovacím, jsou podrobena pro každé pololetí dohromady kolku 6 krejcarovému.¹⁾ Náležitě okolkování každé stránky indexu má obstarati studující sám.²⁾

¹⁾ Nyní 1 Kč.

²⁾ Přijímací listy mimořádných posluchačů, jakož i prozatímní přijímací listy řádných posluchačů nepodléhají povinnosti kolkovní, ledaže by byly příkládány jako přílohy nějakého podání, kdy je bude kolkovati jako přílohu. (Výn. m. k. a v. z. 12. I. 1852, č. 11.435 ex 1851.)

Záznam o vykonání státní zkoušky a o jejím výsledku do originální ohlašovací knihy studentské nepodléhá kolkovnému, za předpokladu, že tomuto bylo vystaveno zvláštní vysvědčení o zkoušce a tudíž záznam

§ 63. Co se týče toho, mnoho-li činí kolejně a času, kdy se má zapraviti, pak jak se má postupovati při udělování úplného neb částečného osvobození, o tom obsažena jsou širší ustanovení v zákoně o zavedení kolejného. (Viz odd. VI. této sbírky.)

VII. O prázdninách.

§ 64. Studijní rok se dělí na semestr zimní a letní. Zimní počíná se 1. října každého roku [a trvá exklusivně do čtvrtka před Květnou nedělí dle kalendáře řehořského.

Letní semestr počíná se ve čtvrtek po svátcích velikonočních a trvá až do posledního července, Velké prázdniny činí tedy dva měsíce, prázdniny velikonoční 14 dní.¹⁾

§ 65. Stran svátků jest se řídití dle dosavadních předpisů nebo, není-li výslovných zákonných ustanovení, dle zvyklostí na každé universitě zachovávané.

§ 66. Co se týče prázdného dne, který na universitách až dosavad v každém týdnu kromě neděle ještě byl povolen, přísluší ustanoviti profesorskému sboru, má-li takový den v týdnu i budoucně ještě zůstatí prázdný a který.

Na některých fakultách zavedené prázdné každé úterý odpoledne se zrušuje.²⁾

VIII. O odchodu z university.

§ 67. Odchází-li imatrikulovaný studující z university, buď že skončil studia, nebo aby se odebral na jinou universitu, jest povinen žádati za universitní vysvědčení. Bez takového univer-

v knize ohlašovací nemá zastupovati vysvědčení a slouží pouze úřední kontrole. (Výn. min. k. a v. z 26. V. 1856, č. 7874.)

Potvrzení docentovo, zanesené do ohlašovací knihy posluchačovy do rubriky poznámky, o výsledku kolokvia, podléhá stejné jako formálně vystavené vysvědčení o kolokviu (a o činnosti v seminářích, praktických cvičeních) kolku 1 Kč. (Výn. býv. m. k. a v. z 29. II. 1888, č. 2808 a z 9. V. 1876, č. 7248.)

¹⁾ Změněno výnosem ministerstva školství a národní osvěty ze dne 10. VIII. 1922, č. 73.658 (viz č. 9 této sbírky).

²⁾ Též ve dnech od 24. prosince až včetně do Nového roku, dále poslední tři dny v masopustě a na Popelční středu se přednášky nekonají (vynesení min. kult. a vyučování z dne 5. XI. 1857, č. 16.914). Změněno výnosem cit. v pozn. předcházející.

sitního vysvědčení (odchodného vysvědčení) nesmí býti ani na jiné universitě konečně přijat ani ke zkouškám doktorským, ani připuštěn ku poslední theoretické zkoušce státní.

K tomu konci se má ohlásiti u děkana a jemu odevzdati svá předešlá vysvědčení a svůj index.¹⁾

§ 68. Širší ustanovení o universitních vysvědčeních jsou obsažena ve vnesení ministerském ze dne 10. března 1850, číslo 1585, č. 117 z. ř., a o studujících věd právních a státních ve vnesení minist., daném 3. dubna 1856, č. 47 z. řiř. Vyhotovování jich děje se v prvních osmi dnech prázdnin velikonočních a podzimních.²⁾

Za vyhotovení těchto vysvědčení má se kromě zákonného poplatku platiti kolek 1 zl. k. m. (nyní 2 Kč 10 h) za psaní při jich odevzdání jež se děje prostředkem kvestury.

Tentýž plat má se zapraviti, když se vyhotovuje duplikát knihy ohlašovací nebo archu ohlašovacího nebo vysvědčení odchodného čili absolutoria.

Za duplikáty jiného způsobu se má platiti polovice výše uvedeného platu za psaní.³⁾

Polovice tohoto platu za psaní přijde děkanovi příslušného sboru profesorského, druhá pak polovice úředníkům kancelářským a kvesturním. (Viz též odd. VI., č. 11 této sbírky.)

IX. O podávání žádostí a stížností se strany studujících.

§ 69. Chce-li studující přednésti nějakou žádost neb stížnost, má se nejdříve a pokud zákon výslovně neřádá, aby byla podána písemně, ústně obrátiti na příslušného děkana. Tento mu dá ústní odpověď, nebo jej odkáže, aby podal písemnou žádost ke sboru profesorů.⁴⁾

¹⁾ Studující, kteří koncem semestru se dají exmatrikulovati, v úmyslu navštěvovati v příštím semestru jinou universitu, později však svůj úmysl změni a na téže universitě zůstanou, mají býti rozhodně přidrženi k opětovnému zapravení imatrikulační taxy. (Výn. m. k. a vyuč. z 1. X. 1874, č. 15.867.)

²⁾ Viz dále na str. 32 sl.

³⁾ Bylo změněno nařízením otištěným v odd. VI., č. 11 této sbírky § 4., jímž byly nové upraveny poplatky za absolutoria a duplikáty indexů.

⁴⁾ Výnosem ze dne 19. listopadu 1924, č. 86.171-IV., upozornilo ministerstvo školství a národní osvěty, že se množí případy, že žádosti posluhaču ve věcech studijních jsou předkládány přímo tomuto ministerstvu

§ 70. Není-li studující s ústní nebo písemnou odpovědí, kterou obdržel od děkana nebo od profesorského sboru, spokojen, může, pokud zákonem výslovně to není zabráněno, rekurzovat k akademickému senátu, na nějž má podati svou žádost i v případě, když povolení některé žádosti v první instanci jest zůstaveno akademickému senátu.

Má se však na všechny způsob taková žádost, jakož i rekurs k akademickému senátu, nebo pokud se to dovoluje, k ministerstvu školství podati u příslušného sboru profesorského, a tento jej má se svou zprávou dále odeslati,

Lhůta rekursní činí vůbec osm dní, počítajíc ode dne, kteréhož odpověď, proti níž se rekuruje, studujícímu ústně byla oznámena, nebo v universitní kanceláři písemně od něho mohla býti vyzvednuta.

§ 71. Studující nemá vůbec očekávati, že mu bude něco dodáno od universitní kanceláře, nýbrž má sám, nebo jeho zástupce, který se musí prokázati, že obdržel k tomu plnomocenství, pro vyřízení jeho se týkající do universitní kanceláře dojíti.

Návěští o tom, že vyřízení studujícího se týkající se má vyzvednouti v universitní kanceláři, činí se vývěskem na černé desce.

§ 72. Jenom v případech zvláště pilných nebo důležitých může děkan nebo rektor naříditi, aby dodání se stalo do rukou studujícího skrze zřízení universitního nebo fakultního.

Studující mají vzíti na vědomost vývěsek na černé desce a pokládati vše, co od úřadů akademických nebo od kvestury

s opominutím cesty instanční, předepsané § 69 a násl. všeob. stud. řádu, a že žádosti ty nebývají dostatečně doloženy. Poněvadž se tím úřední činnost ministerstva zbytečně zdržuje a vyřízení oddaluje, upozornilo ministerstvo dále, že příště budou zásadně odmítany veškeré žádosti posluchačů ve věcech studijních, při nichž nebude zachován shora uvedený instanční postup, který jde na universitách děkanstvím a profesorským sborem.

Žádosti předkládané předepsanou instanční cestou musí býti doloženy pokud možno všemi potřebnými osobními studijními doklady žadatelovými, zvláště také dokladem o domovské příslušnosti a o absolvování středoškolského studia. Nedostatečné doložení žádostí musí býti zevrubně odůvodněno.

na ni bylo přibito, za náležitě vyhlášené a závazné pro ty, jichž se týká.^{1) 2)}

X. Pokud se vztahuje tento předpis na studující bohosloví a na neimatrikulované posluchače takových přednášek učebních, jež nejsou fakultními přednáškami.

§ 73. Pokud by se předpisy tyto měly vztahovati na studující bohosloví, zůstává se bližšímu o tom ustanovení.

§ 74. Pro ty, kteří se zapsati dají do kolegií učitelů v užším toho slova smyslu nebo do přednášek takových odvětví učebních, která v sobě nezahrnují studia fakultní, nýbrž jsou jim jen přiřaděna, platí dosavadní předpisy jak o přijímání, tak i o postupu jejich studií, o zkouškách, jež mají konati a o ostatních poměrech k universitě a k profesorům i učitelům.³⁾

¹⁾ Nikde není řečeno, „že by jediné to, co je vyvěšeno na černém prkně, bylo považováno za řádně vyhlášené“. I sama ústní vyhláška postačí. (Výn. státního min., odděl. k. a vyuč. z 23. II. 1865, č. 1280, B. K. 371.)

Černého prkna nelze použít k vyvěšení cizích vyhlášek. (Výn. m. k. a vyuč. z 20. I. 1880, č. 1005, B. K. 376.)

²⁾ Strany nemají právního nároku, aby podřízené úřady, školy a ústavy jim podávaly informace o navrzích, které těmito jsou předkládány k rozhodnutí úřadům vyšším. Podávání takovýchto informací, stejně jako nahlížení do spisů je nepřipustné. (Sr. výn. mšo. 7. XII. 1929, č. 155015.)

³⁾ Zapisování do přednášek a cvičení učitelů v užším toho slova smyslu (lektorů) děje se jako zapisování do přednášek a cvičení profesorů a docentů na kvestuře, kdež i kolejně se platí. Přednášky a cvičení taková mohou navštěvovati všichni na universitě zapsaní řádní a mimořádní posluchači a posluchačky, jakož i hospitantky k návštěvě jednotlivých přednášek připuštěné. Přednášky a cvičení lektorů nemohou se včítati do počtu hodin, jichž jest potřeba, aby semestr byl včítatelný (§ 49 stud. řádu). Vynesení býv. min. zál. duchovních a vyučování ze dne 31. V. 1899, čís. 9830.)

III. Vysvědčení na odchodnou.

Č. 5.

Výnos min. k. a v. z. 10. III. 1850, č. 1585, č. 117 ř. z., jímž se vydává formulář pro universitní vysvědčení na odchodnou s předpisem o jich vyplňování.

(Akademickým senátům universit.)

Za účelem dosažení jednotnosti v úpravě a vyplňování universitních vysvědčení, zmíněných v §§ 23. a 24. provisorního studijního řádu pro studující, kteří některou rakouskou universitu opouštějí, buď že svá studia ukončili, buď proto, že se chtějí odebrati na universitu jinou, oznamuji rektorátu formulář, podle něhož jest tato vysvědčení vystavovati.

Při jeho vyplňování jest dbáti těchto všeobecných pokynů:

1. Tato vysvědčení universitní nastupují částečně na místo absolutorií dotud zavedených na několika fakultách, od jichž vyhotovování nyní jest upustiti.

2. Vysvědčení ta vystavují se na všech rakouských universitách v jazyku latinském podle připojeného formuláře.

3. Jsou určena k tomu, aby podávala úplný přehled o akademické činnosti studujícího odcházejícího z university za dobu, kterou na universitě ztrávil bez jakéhokoli přerušení, nebo při nejmenším, aniž v mezidobí navštěvoval universitu jinou.

4. Ve všeobecném přehledu jest za slova „*quum se dignum civitate academica praestitisset*“ poznamenati, zda studující byl imatrikulován na základě vysvědčení na odchodnou z jiné university (nebo podle studijního vysvědčení z dřívějších dvou filosofických ročníků), nebo na základě gymnasiijního maturitního vysvědčení. Příslušné vyučovací ústavy jest při tom vyznačiti individuálně.

5. Dva filosofické ročníky, trávší až do roku 1848 inclusive nelze do těchto vysvědčení pojmouti jako akademickou dobu studijní.

6. Všeobecně jest přehledně vyznačiti příslušné předměty vyučovací v chronologickém pořadí semestrů ztrávených na universitě a to zvláště tím, že ve druhém sloupci jest před výčtem jednotlivých odborů učebných vyzvednouti význačnými písmenami studijní rok a semestr.

9. Výpočet vyučovacích předmětů má se vztahovati v každém semestru, neb podle okolností v každém ročníku na všechny, jimž se studující v příslušném semestru nebo ročníku na jedné nebo několika fakultách věnoval.

10. Rubrika o prospěchu je určena pro ty, kdo se vykazují jako privatisté fakult věd právních z dřívějších let nebo z r. 1850 vysvědčeními prospěchovými. Vyskytnou-li se v nich zkoušky opakované, jest je vyznačiti připojením rep. ex.

11. Zvláštní frekventační kalkul jest připojiti jen potud, a sice v rubrice poznámka, pokud zní „méně pilně“ nebo „nedbale“.

13. Po výpočtu všech studií vykonaných na universitě a po přeškrtnutí místa, které by snad zůstalo nevyplněno, jest v každém případě připojiti na poslední straně nejprve údaje, obsažené ve vysvědčení, jež snad přinesl z jiné university o svém akademickém chování, v podstatném obsahu a pak poznámku o jeho chování na universitě, na které nové universitní vysvědčení má býti vystaveno.

Nebylo-li zde proti něm závady, bude příslušné potvrzení zníti tak, že jeho chování bylo během jeho pobytu na této universitě akademickým zákonům „zcela přiměřené“, nebo při menších přestupcích které se podle § 19 disciplinárního řádu do vysvědčení universitního nepojímají „přiměřené“.

V opačném případě jest poznamenati: že jeho chování na tolik se protivilo akademickým zákonům, že proti němu nastoupily tyto disciplinární nálezy; ty jest pak uvéstí v jich podstatném obsahu s odkazem na příslušný protokol.

14. Universitní vysvědčení sestavuje děkan příslušného profesorského sboru, který v případě, že kandidát přináší již řádně vystavené universitní vysvědčení nebo vysvědčení studijní na doklad své akademické činnosti, může z nich složití sestavení, aniž se musel dříve o tom dorozumívati s děkany jiných fakult, jichž přednášky studující navštěvoval.

15. Není nutno, aby veškerý obsah universitního vysvědčení byl příslušným děkanem vlastnoručně sepsán, děkan však ručí za správnost údajů v něm obsažených.

16. Universitní vysvědčení podepisuje děkan profesorského sboru fakulty, na které studující posledně byl imatrikulován a rektor s připojením universitní pečeti.

IV. Studium veřejných zaměstnanců, učitelů, vojáků a studium in absentia.

(P. H. 1496 sl.)

Č. 6.

1. Imatrikulace a zápis mohou být jen tehdy provedeny, jestliže k povolení příslušného veřejného úřadu není připojena žádná výhrada, která by mohla stěžovat návštěvu kolegii; to zejména platí, bylo-li povolení uděleno s výhradou, že návštěva kolegii nesmí být na újmu úředním povinnostem a bez vyhovující úpravy úř. služby.

Na dotaz ministerstva financí bylo podle Beck-Kelle, 1. c., str. 535 a v aktu mín. k. a v. ze dne 7. prosince 1904, č. 41.276, poznamenáno, že ustanovení výnosu z 29. IX. 1856, č. 14.709 o připuštění státních zaměstnanců k právnickým a technickým studiím se zřením na všeobecná ustanovení dekretu dv. kanceláře z 23. IX. 1835, č. 25.149 (pol. sb. sv. 63, č. 155, str. 359) bod 3. používají se obdobně také pro ostatní odbory universitního studia, neboť jinak státní zaměstnanci by po případě zapsané universitní přednášky nemohli řádně navštěvovati nebo by musili zanedbávati své služební povinnosti. Návštěva přednášek bude ale moci být povolena, jestliže to bude užitečné pro další vzdělání státního zaměstnance a jestliže bude konstatováno, že pravidelnou návštěvou přednášek nebude dotčeno plnění služebních povinností.

Notou mšano. ze dne 11. prosince 1922, č. j. 56.850, bylo sděleno ministerstvu financí v Praze, že mšano., ač je si vědomo že finanční úřady trpí nedostatkem potřebného právníckého personálu přece v zájmu vysokoškolského studia, dále v zájmu samé erudice právníckého dorostu a zřetelem k platným studijním předpisům nemůže souhlasiti s vyřizením, podle něhož má být dáno dodatečně povolení ke studiu práv pěti berních úředníků, nýbrž musí trvati bezpodmínečně na tom, aby studium práv nebylo absolvováno in absentia.

Přihlížeje k citelnému nedostatku právníckého úředního dorostu, jevícimu se ve všech oborech berní správy, mšano.

projevilo ochotu zcela výjimečně koncedovati, aby povolováno bylo konání studií právnických těm úředníkům resp. čekatelům, kteří ustanovení jsou službou v sídle university, a vydá-li příslušný nadřízený úřad příslušné individuální povolení ke studiu s výslovným prohlášením, že úřední činnost posluchačova nebude na újmu povinné návštěvě přednášek.

Notou mšano. ze dne 13. XII. 1919, č. 61.284, bylo sděleno ministerstvu vnitra v Praze, že nelze prominouti posluchačům universitním návštěvu přednášek, takže je zápis na universitu, dá-li k němu úřad nadřízený žadateli za zápis svolení s výhradou, že návštěvou přednášek neutrpí úřední povinnosti újmy, neplatný. (Míněn tu patrně případ, v němž žadateli nebude dána možnost všechny zapsané přednášky skutečně navštěvovati.)

Č. 7.

Výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 8. VI. 1929, č. 76.115-S/3, o povolování studia státním zaměstnancům a učitelům národních škol. Věstník ministerstva školství a národní osvěty 1929, č. 51.

Vláda československé republiky usnesla se dne 6. června 1929 ve věci povolování studia státním zaměstnancům a učitelům národních škol takto:

I.

Zaměstnanci, na něž se vztahují ustanovení platového resp. učitelského zákona nebo předpisů na jejich základě vydaných a kteří hodlají studovati nebo pokračovati ve studiu na kterékoli vysoké škole s právy a povinnostmi řádných posluchačů, jsou vzhledem ku převzatým služebním povinnostem pod disciplinární zodpovědností povinni, žádati o povolení k zápisu takového studia u svého služebního úřadu.

II.

Povolení to udílí příslušný úřad ústřední; pokud podle posud platných předpisů jest oprávněn povolení udělití úřad, který sám není ústředním úřadem, jest povinen, vyžádati si zmocnění příslušného ústředního úřadu.

III.

Povolení možno udělití výjimečně a toliko za předpokladu, že studiem nesmí řádný výkon služby doznati újmy, při tom jest přihlížeti k nadání, svědomitosti, spolehlivosti a pílí dotyčného zaměstnance.

IV.

Povolení platí na dobu nejbližšího studijního roku a lze je obnoviti jen za předpokladů předchozího odstavce; zaniknou-li tyto předpoklady, budiž odvoláno.

V.

Udělená již povolení zůstávají do konce běžného studijního roku v platnosti.

VI.

Tyto předpisy platí obdobně pro smluvní zaměstnance.¹⁾

Č. 8.

O zápisu studentů, konajících prezenční službu a vojenský výcvik na studijních učilištích viz § 100, vl. nař. ze dne 15. IX. 1927, č. 141, Sb. z. a n., na str. 146 této sbírky.²⁾

¹⁾ Sr. též č. 2. — Sbírky předpisů pro právnickou fakultu.

²⁾ Imatrikulace studujících vysokých škol, kteří konají prezenční službu vojenskou za svého studijního času, zůstane platnou po celý rok prezenční služby.

Takovým imatrikulovaným, avšak nikoliv inskribovaným studujícím přísluší za této doby — bez újmy jejich vojenského poměru — všechna práva a povinnosti akademických občanů (§ 3. obecného studijního řádu), pokud tato práva a povinnosti nejsou podmíněny inskripcí v jednotlivých předmětech. Avšak do předepsané studijní doby nebud' rok prezenční služby čítán.

Abý pak i takoví studující, kteří konají službu prezenční hned po odbyté s prospěchem maturitní zkoušce, mohli pak jako studující shora vyčtení státi se účastnými práv a povinností akademických občanů, dovoluje se jim, aby sobě vymohli imatrikulaci na některé universitě bez současné inskripce do jednotlivých předmětů.

Taková imatrikulace zůstane platnou po dobu prezenčního služebního roku. — (Praxe zachovávaná podle býv. nař. m. k. a v. z 23, VII. 1914, č. 144 ř. z., viz: Placht-Havelka, Předpisy pro vysoké školy RČS, 1932, č. 1065.)

V. Studijní rok a prázdniny.

Č. 9.

Výnos č. 73.658 z 10. VIII. 1922, č. 136 věstníku mín. školství a nár. osvěty o úpravě studijního roku na vysokých školách.

Počínajíc studijním rokem 1922/23 upravují studijní rok na vysokých školách prozatím takto:

1. Studijní rok trvá na vysokých školách od 1. října do 30. června a rozdělen jest na dva stejně dlouhé běhy (semestry).

Zimní běh se počíná 1. říjnem a končí se 15. února, letní běh se počíná 16. února a končí se 30. června.

2. Řádná lhůta zápisu trvá (podle potřeby školy) 7 dnů před počátkem semestru a 7 dnů po začátku semestru. Mimořádnou lhůtu zápisu podle potřeby určí profesorský sbor.

3. Učební činnost profesorů a docentů (přednášky, cvičení, kolokvia, exkurse atd.) v zimním semestru se počíná první pondělí po 1. říjnu a končí se druhou sobotu v únoru. Učební činnost profesorů a docentů (přednášky, cvičení, kolokvia, exkurse atd.) v letním semestru se počíná za týden po skončení učební činnosti zimního běhu a končí se poslední sobotu v červnu.

V zimním běhu jest přerušeni učební činnosti profesorů a docentů od třetí neděle v prosinci a trvá tři týdny.

V letním běhu se počíná přerušeni učební činnosti profesorů a docentů 14 dní před jarními svátky a trvá tři týdny, o letních svátcích 4 dny. Rektorský volný den stanoví rektor.¹⁾

4. Studovny, pítovny a laboratoře, rýsovný, kliniky a pod. jsou otevřeny pro posluchače pod dohledem asistentů, demonstrátorů a ostatních zřízců po celý studijní rok, vyjmajíc noremní dny sváteční, deset dnů o zimních (23. prosince až 1. ledna) a 7 dnů o jarních svátcích (od středy do úterý). Podrobnou úpravu stanoví profesorské sbory podle povahy svého stu-

¹⁾ Podle odst. 5. dekr. stud. dvors. komise ze dne 17. X. 1818 má nově zvolený rektor university právo stanoviti zvláštní jeden den prázdninový. Tohoto práva však nemusí použiti. (Výn. m. k. a v. z 3. IX. 1870, č. 8579.)

dia a podle potřeby dotčeného předmětu nebo vědeckého ústavu.

5. Zkoušky se konají po celý studijní rok, vyjímajíc dny prázdninové,¹⁾ v termínech, jež stanoví profesorský sbor podle potřeb své školy, při čemž však jest míti zření k tomu, aby byl normální chod učby rušen co možná nejméně.

6. Universitní a technické knihovny jsou pro akademické učitele přístupny celoročně.

¹⁾ Během zákonitých prázdnin nemůže býti žádný profesor nucen, aby se účastnil na zkoušce doktorské; jestliže však na konci letního semestru se shromáždí dobrovolně v dostatečném plném počtu povolání ke konání doktorské zkoušky, tu nelze proti konání zkoušky s hlediska ministerstva školství a n. o. nic namítati. Samozřejmě bude ostatně každé kolegium pečovati, aby oddálilo každé podezření neoprávněného nadřování jednotlivcům. (Výn. býv. m. k. a v. z 16. VI. 1869, č. 4508.)

VI. Předpisy o kolejném a jiných poplatcích za studia na universitách.

Č. 10.

Nařízení býv. ministra záležitostí duchovních a vyučování ze dne 12. VII. 1850, čís. 310 z. ř., o zavedení kolejného na universitách.

(V ý ě a t e k.)

§ 1. Studijním rokem 1850—51 zrušuje se na všech universitách rakouských, na kterých jest zavedena svoboda učení, školní plat, a studující mají vůbec odváděti za každé jednotlivé kolegium, jež navštěvují, kolejně, jež případně dotyčným profesoru aneb soukromému docentu.¹⁾

§ 2. Kolegia jsou, co se týče povinností ke kolejnému, buď bezplatná (p u b l i c a), nebo placená. Tato se čtou buď za nejmenší zákonem povolené kolejně nebo za vyšší plat.

§ 3. Nejmenší kolejně činí za každé semestrální kolegium tolik zlatých konv. měny, kolik hodin činí kolegium v týdnu.²⁾

§ 4. Právo docentů na kolejně jest ve spojení s povinnostmi jejich úřadu učitelského. Jestli rozličné dle toho, jsou-li ustanoveni s platem nebo bez platu.

§ 10. Každý profesor nebo soukromý docent, který chce čísti za vyšší kolejně, musí to při spisování seznamu přednášek oznámiti sboru profesorů a taktéž musí kvestuře universitní oznámiti kolejně před začátkem lhůty ustanovené k přijímání. Neučiní-li oznámení toto v pravý čas, bude se pokládati za to, že jest spokojen se zákonným kolejným.

¹⁾ Zákonem ze dne 19. září 1898, č. 167 ř. z., změněno jest valně nařízení svrchu uvedené. Dle tohoto nového zákona přísluší kolejně čestným profesorům, neplaceným mimořádným profesorům a soukromým docentům. Zpravidla připadá kolejně tudíž pokladně státní.

²⁾ O nynější výši kolejného viz odd. VI., č. 11 této sbírky.

§ 11. V seznamu přednášek se musí zvláště vytknouti kolegia, která se budou čísti bezplatně, aneb jako hlavní kolegia, nebo za vyšší kolejné, nežli jest ustanoveno v § 3.

§ 12. Kolejné za řádná a mimořádná kolegia jsou povinni zaplatiti nejen imatrikulovaní, nýbrž i neimatrikulovaní posluchači, nepoživají-li zákonného osvobození, aneb jestli takového osvobození dle zákona toho sobě nevymohli.¹⁾

§ 13. je změněn nařízením uvedeným v odd. VI., č. 11 této sbírky.

§ 15. Jelikož placení kolejného jest v úzkém spojení s veškerým zřízením svobody učení, jest pravidlem, že má každý studující dle zákona tohoto zapraviti kolejné za každé kolegium, které slyší, a jež není publikum.

Osvobození od zapravování kolejného může se uděliti jenom výjimkou a jenom studujícím a) neúhonného chování, kteří b) mohou prokázati²⁾ svou opravdovou nuznost a c) vý-

¹⁾ Všichni řádní i mimořádní posluchači, kteří již při zápisu se nemohou vykázati osvobozením před tím dosaženým nebo nárokem zákonem na osvobození úplné od kolejného jim příslušejícím podle § 14 nař. prov. z 12. VII. 1850, č. 310 ř. z., jsou povinni zaplatiti kolejné za kolegia, na něž se přihlásili, ihned při zápisu na příslušný semestr předem. (Nař. m. k. a v. z 27. II. 1853, č. 637 ř. z. 37 a B. K. 394 a nař. m. k. a v. z 13. IX. 1870, ř. z. 118, B. K. 400.)

Žádosti o osvobození od kolejného doložené vysvědčením nemajetnosti jsou kolkou prosty. — (Výn. m. k. a vyuč. z 26. XII. 1879, č. 19.297, B. K. 403.)

²⁾ Podle usnesení ministerské rady ze dne 28. VII. 1921 (viz č. 129 1921 věst. m. š. a. o.) jest státní zaměstnanec neb státní pensista bez rozdílu titulu a příjmu, žádá-li o osvobození od kolejného, zásadně osvobozen od předložení vysvědčení nemajetnosti neb chudoby dosud požadovaného. Místo toho jest se spokojiti s výkazem veškerých toho času požívaných služebních požitků (pense), vyhotoveným neb potvrzeným od úřadu platy poukazujícího a s prohlášením státního zaměstnance (pensisty) daným pod následky disciplinárního potrestání, že jiných příjmů nemá. Kdyby měl zaměstnanec příjem ze soukromého majetku neb jiný vedlejší příjem, budiž výše jeho prokázána platebním rozkazem o daní dosud platné pro úřad, povolující žádané výhody a stanovící jejich rozsah. Místo dosavadního názvu „vysvědčení o nemajetnosti neb chudobě“ jest budoucně užívati názvu „vysvědčení o majetkových poměrech“. Nové formuláře byly vydány Státním nakladelstvím v Praze na formulářích č. 919 (české), S 919 (slovenské). Totéž platí obdobně podle usnesení ministerské rady ze dne 9. března 1922 (viz čís. 80/1922 věstníku min. školství a nár. osvěty), podává-li žádost aktivní samosprávný zaměstnanec

tečné vědecké přičinění. (Další ustanovení viz odd. VI., č. 11 této sbírky.)

Cizozemci, kteří navštěvují university československé, mohou býti osvobozeni od kolejného pod týmiž podmínkami jako studující českoslovenští, když se na universitách toho státu, jemuž náleží, i československým studujícím může dostatí podobného osvobození.¹⁾

§ 16. Stipendisté a nadanci nemají jakožto tací vůbec práva k osvobození od placení kolejného, nýbrž mají prokázati, že třeba požívali stipendia nebo nadace, náleží je pokládati za nutné.²⁾

§ 17. Co se týče studujících, kteří přestupují z gymnasia na universitu, platí pravidlo, že jsou povinni v prvním půlletí svého universitního času kolejné zapraviti a že mohou teprv v druhém půlletí žádati za osvobození, mohou-li prokázati podmínky v § 15 předepsané. Jenom ti mohou již v prvním půlletí akademických svých studií žádati za osvobození, kteří vykonali zkoušku dospělosti s výtečným prospěchem.

§ 21. Žádné však osvobození, na jakémkoli důvodu právnickém se zakládající, úplné neb částečné, nepřechází z jedné university na druhou [aniž platí osvobození, jehož někdo na jedné fakultě obdržel, pro návštěvu přednášek na některé jiné fakultě téže university].³⁾

nebo samosprávný pensista bez rozdílu titulu a příjmu. I tu jest se spokojiti s výkazem veškerých tohoto času požívaných služebních požitků (pense), vyhotoveným nebo potvrzeným úřadem platy poukazujícím a s prohlášením samosprávného zaměstnance (pensisty), že jiných příjmů nemá a že jest si vědom následků, které by pro něj mohlo míti nesprávně udání. Toto osvobození od předkládání vysvědčení nemajetnosti neplatí vzhledem k § 3 zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 495 Sb. z. a n., pro ty samosprávné zaměstnance a úředníky, jejichž služební požitky přesahují míru požitků úředníků a zřízenců státních stejné neb rovnocenné kategorie a stejných poměrů rodinných.

¹⁾ Srv. nyní odd. VI., č. 11.

²⁾ Formulář vysvědčení nemajetnosti byl upraven vñn. mšo. — V. 20/1933.

³⁾ Aby osvobození od kolejného na fakultě jedné uznáno bylo navzájem pro všechny ostatní fakulty, je třeba podle závěrečného ustanovení ministerského vynesení ze dne 5. července 1851, č. 6485, souhlasného usnesení všech profesorských sborů téže university schváleného ministerstvem školství a n. o.

§ 22. Každý studující, jenž se domnívá mít právo na úplné nebo částečné osvobození, má písemně žádati za osvobození¹⁾ v prvních 8 dnech u příslušného profesorského sboru.

Sbor rozhoduje po náležitém přezkoumání žádosti a jejích dokladů.²⁾

Proti tomuto rozhodnutí není žádného odvolání.

§ 23. Nevyhoví-li se žádosti za osvobození vůbec nebo vyhoví-li se jen zčásti, má studující zapraviti kolejné za všeliká kolegia, jež se konají za plat a do kterých se dal zapsati³⁾

§ 24. Propůjčené osvobození má platnost nejprve toliko na dvě půlletí.

Po projití tohoto dvojího půlletí musí studující, který se domnívá mít právo osvobození toho dále požívati, žádati za jeho obnovení.⁴⁾

§ 26. Studující, kteří jsou osvobozeni od platu studijního zčásti neb zcela, mají prohlásiti v žádosti své za obnovení osvobození pod svou ctí, že se stav nemajetnosti jejich od té doby, co byli osvobozeni, nezlepšil, a nesmí mimo to ničehož tu býti, co by se jim s ohledem na jejich chování dalo vytýkati, i musí nejméně jeden z profesorů, jichž přednášky v posledním půlletí navštěvovali, býti s to, aby ze svého vlastního přesvědčení do-
svědčil jich výtečné vědecké přičinění.

§ 27. O každé obnově osvobození rozhoduje profesorský sbor. Forma, ve kteréž se osvobození to uděluje, záleží v prostém poznamenání, napsaném a podepsaném na základě usnesení profesorského sboru od děkana na dekretu osvobozovacím, že osvobození má platnost i pro dvě nejprve příští půlletí (jež

¹⁾ Paragraf tento je upraven podle nař. býv. minist. kultu a vyučování ze dne 24. ledna 1886, č. 18 ř. z. O opožděných žádostech viz výnos býv. minist. kultu a vyučování ze dne 30. dubna 1871, č. 8825, otištěný v odd. VI., č. 12.

²⁾ O osvobozování od placení kolejného rozhodují i nyní sbory profesorské dle § 13, odst. 4. zákona ze dne 19. září 1898, č. 167 z. ř., třebaže kolejné to zpravidla plyne do pokladny státní.

³⁾ Znění tohoto paragrafu je upraveno hledíc k nařízení v odd. VI., čís. 11.

⁴⁾ Srv. však i předpisy pro jednotlivé fakulty.

mají) býti uvedena zejména a číslem roku, nebo po případě i pro jedno nejrve příští púletí.

§ 28. Zústavuje se uvážení profesorských sború, jakým způsobem chtějí sobě zjednatí přesvědčení o nuznosti studujících žádajících za osvobození, s těmito omezeními.

1. Mají pokládati za povinnost, aby jak při zkoušení průkazú nuznosti a uvažování jich hodnověrnosti, tak i při posuzování vědeckého přičinění postupovaly se svědomitou přisností a aby zavedení kolejného, které souvisí s celou soustavou svobody učení, neučinily špatně porozuměnou povolností ilusorním.

2. Studující, kteří chtějí býti osvobození, nemají se všeobecně odvolávatí na svou nuznost nebo na okolnost, že jim již před tím na základě vysvědčení chudoby osvobození nebo stipendium bylo propůjčováno, nýbrž mají pozitivně podle pravdy uvéstí a pokud možná přílohamí dosvědčítí poměry, jež jest potřeba prokázati, aby se mohla posoudítí nemajetnost jejich i jejich rodičú.

3. Kromě zvláštích případú mají dohlédati na to, aby se přiložila veřejná vysvědčení obecních představených, magistrátú nebo městských hejtmanství a t. p., v kterých jsou obsažena pozitivní data ku posouzení nuznosti uchazečovy.

4. Soukromá vysvědčení mohou se jenom tehdy vzítí za základ osvobození, když vydavatelé jich jsou osoby úplně víry hodné, když obsahují pozitivní údaje k posouzení nemajetnosti, a když je vydavatel výslovně „dle vlastního vědomí a pod vlastním z toho zodpovídáním“ za pravdivé potvrzuje.

§ 29. Osvobození budíž odepřeno těm studujícím, jejichž rodičové, aneb kteří sami způsobem života svého najevo dávají, že mají prostředky k nepotřebným výlohám, nebo že si je opatřítí mohou.

§ 30. Docenti mají nejen právo, nýbrž i povinnost, aby sobě zjednali jistotu o vědeckém přičinění osvobozených studujících každým způsobem, kterýž se jim vidí býti přiměřeným, buďto prostředkem rozmluvy nebo soukromé zkoušky, nebo uložením písemných prací, a tím aby sobě zjednali i základ pozitivní, jehož potřebí k posouzení, zdalí studující tito zasluhují, aby se jim propůjčilo osvobození, neb aby ho dále požívali.

§ 31. Osvobození, udělená od některého profesorského sboru, mají úplnou platnost jen pro hlavní kolegia profesorů s platem ustanovených nebo odměňovaných docentů.

Pro čtení soukromých docentů a pro čtení placená, od profesorů vedle jejich hlavních kolegií ohlášená, nabudou platnosti jen tím, že tito buď při sepisování seznamu přednášek před shromážděním profesorského sboru, nebo později, na všechen způsob ale před počtím lhůty ustanovené k přijímání studujících, u universitní kvestury výslovně k tomu dají své povolení.

§ 32. V prvních deseti dnech každého půlletí mohou studující v každém kolegiu university hospitovati, t. j. slyšetí je jako hosté, aniž tu vzejde povinnost ku placení kolejného.

§ 33. Po projití této lhůty se bude pokládati za nečestné, navštěvovati pravidelně některé placené kolegium a nezapracovovati docentovi jak se náleží příslušející mu kolejné.

§ 34. Docentovi jest zakázáno, přijímati kolejné přímo od studujících. K vybírání, odvádění a účtování kolejného jest ustanovena kvestura.

§ 35. Docent nesmí studujícím potvrditi na konci semestru, že přednášku navštěvoval, jestliže mu nepředloží potvrzení, že kvestuře zaplatil kolejné za všechny přednášky, do kterých se dal zapsati, anebo že kvestuře náležitě prokázal své osvobození.

Kvestura ručí za správnost svého potvrzení a každý docent za to, že bez něho nevydá předčasné studujícím potvrzení o návštěvě přednášky.

§ 39. Nekoná-li se některé ohlášené kolegium, má se kolejné vrátit.

§ 40. Preruší-li se kolegium některé nemocí, nebo jiným zaneprázdněním docentovým jenom na čas, nikoli však na tak dlouho, že by to bylo předmětu ohlášené přednášky na podstatnou újmu, nezastavuje se tím jeho právo na kolejné.

§ 41. Vzejde-li o tom pochybnost, jest se v těchto, jakož i v jiných příčinách přerušení kolegia držeti toho, že kolejné netřeba platiti, a bylo-li napřed zapláceno, že se má vrátiti.

- a) když přerušení trvalo déle 8 neděl;
 b) nebo když přerušení delší 4 neděl vzniklo z vlastního rozhodnutí docentova.

§ 42. O pochybnostech, má-li se kolejné v případech předcházejících paragrafů platiti čili nic, rozhoduje v první instanci akademický senát, vyžádav si o tom zprávu od příslušného sboru profesorského.

§ 43. Aby však kolejné bylo navráceno, musí se nejdéle do konce příštího semestru zpět žádati, sice se má za to, že se ho oprávněný odřekl ku prospěchu příslušného docenta.¹⁾

V případě, že se má kolejné navrátiti, má se to ihned ohlášením na černé tabuli studujícím v známost uvésti.

§ 45. Universitní úředník, jemuž jest svěřeno vybírání a účtování kolejného, má kolejné vybrané na účet jednotlivých docentů, po srážce vybíracích procent, docentům těmto na jich list příjmací odvésti a akademickému senátu podati vyúčtování na konci každého půlletí.

§ 46. Potvrzení, jež kvestura vydává studujícím o zaplacení kolejného, jsou prosta kolku.

§ 47. Procenta vybírací dotčená v § 45 mají býti k tomu, by se jimi zcela nebo aspoň z části zapravily výlohy, vzešlé novým zřízením universitní kanceláře a kvestury.

Procenta vyměřují se prozatím na 5 ze sta a jdou do toho fondu, z kteréhož dostávají universitní úředníci platy. Po projití každého půlletí mají akademické senáty právo, činiti k ministerstvu vyučování návrhy na přiměřené odměny z vybíracích procent pro osoby kancelářské a kvesturní.

§ 48. Akademické senáty mají svěřiti kvesturní práce, jakožto odvolatelný úřad, prozatím některému z dosavadních úředníků universitních, kterýž se má jmenovati kvestor; práce

¹⁾ Poněvadž v uvedeném případě jest prokázáno, že žadatelka byla ze závažných důvodů nucena přestoupiti a poněvadž v obdobných případech bylo kolejné posluchačům u příležitosti přestupu na jinou universitu vráceno . . . žádá se rektorát, aby zařídil, aby svrchu uvedené žadatelce — pokud ještě jest to tamnímu úřadu možno — bylo kolejné vráceno. (Výn. mšano. z 27. VI. 1923, č. 62447.)

ty obsahují nejen vybírání, odvádění a účtování kolejného, nýbrž i podstatně s tím spojené zapisování ku přednáškám, vedení rozličných katalogů, zachovávání studujících v patrnosti a vybírání i účtování všelikých ostatních dávek a poplatků do universitní pokladnice.¹⁾

§ 49. [Nemá významu.]

§ 50. O honorářích učitelů v užším toho slova smyslu budou zároveň se zevrubným upravením jejich budoucího postavení k universitám vydána zvláštní ustanovení.

Č. 11.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 14. IX. 1921, čís. 344 Sb. z. a nař. o poplatcích za studia na universitách.²⁾

Na základě zákonů ze dne 19. II. 1920, č. 135 Sb. z. a n., ze dne 28. I. 1919, č. 50 Sb. z. a n., ze dne 27. VI. 1919, č. 375, Sb. z. a n. a ze dne 12. XII. 1918, č. 76 Sb. z. a n., se nařizuje:

A. Na universitách.

§ 1. Kolejné na universitách republiky Československé činí nejméně 8 Kč za týdenní hodinu semestrální.

§ 2. Cizinci platí kolejné o polovici vyšší. Profesorský sbor může však v případech zvláštního zřetele hodných povolití cizincům se schválením ministerstva školství a národní osvěty úlevu až do výše kolejného placeného příslušníky československými.³⁾

¹⁾ Úřad kvestora je nyní stálý.

²⁾ Předpisy o taxách rigorosních a promočních viz z odd. VII.

³⁾ O výhodu snížení kolejného se mají posluchači ucházeti ve lhůtě obvyklé pro podávání žádosti za osvobození od kolejného. (Výn. mšo. z 28. VI. 1929, č. 74556.)

Rektorát se zmocňuje, aby vracel na zvláštní žádost přeplatek na kolejném těm posluchačům, kteří zaplatili při zápisu vyšší kolejné a poplatky jako cizinci podle shora cit. nařízení (č. 343/1921 Sb.), ale dodatečně předložili osvědčení o čl. státním občanství, z něhož je zřejmo, že státního občanství nabyli již přede dnem zápisu. (Výn. mšo. z 31. V. 1929, č. j. 56823/29.)

§ 3. Při vstupu na universitu zaplatí řádní i mimořádní posluchači (farmaceuti) zápisné 30 Kč, cizinci 60 Kč, hospitanti a frekventanti 20 Kč.

Mimo to zaplatí za každý semestr, který na universitě jsou zapsáni, další poplatek 10 Kč, cizinci 20 Kč, hospitanti a frekventanti 10 Kč.

Poplatky tyto nastupují na místo dosavadní taxy imatrikulační, poplatku zápisného a bibliotečního. Povinnost zaplatiti poplatek kolkový, pokud je v dosavadních předpisech stanovena, zůstává tím nedotčena.

Z hrubého výnosu těchto poplatků odvede se universitní knihovně polovina na nákup knih. Zbytku použije se způsobem dosavad platným o taxách imatrikulačních.¹⁾

§ 4. Za vydání absolutoria zaplatí posluchač poplatek 20 Kč, cizinec 40 Kč (mimo kolek).

Za vyhotovení duplikátu indexu zaplatí tolikrát poplatek 20 Kč, kolik zapsaných semestrů bylo v originále potvrzeno (cizinci 40 Kč).

Výnos těchto poplatků plyne do kancelářského fondu universitního, z něhož hradí se také odměna kancelářského personálu za mimořádné práce.

§ 5. Taxy ústavní a laboratorní stanoví ministerstvo školství a národní osvěty v každém jednotlivém případě po slyšení profesorského sboru.

B. Na vysoké škole zvěrolékařské.

§ 6. Školné na vysoké škole zvěrolékařské v Brně činí u řádných posluchačů 160 Kč, u cizinců 240 Kč.

¹⁾ Vzhledem k vyskytnuvším se pochybnostem o výkladu posledního odstavce § 3 vládního nařízení ze dne 14. září 1921, č. 344 Sb. z. a n., sděluje ministerstvo školství a národní osvěty, že universitním knihovnám jest odváděti z druhé poloviny poplatků v tomto nařízení uvedených vše, co zbude po úhradě výloh na potřeby uvedené v § 19 všeobecného studijního řádu ze dne 1. října 1850.

Po uplynutí každého kalendářního roku nechť podává kvestura ministerstvu školství a národní osvěty výkazy a zprávy, kolik bylo v uplynulém roce na imatrikulačních taxách a zápisném vybráno a co z toho bylo odvedeno universitní knihovně, a totéž v opise ředitelství universitní knihovny. — (Výnos ministerstva školství a národní osvěty, č. j. 53.651/24-IV, ze dne 31. VII, 1924.)

Mimořádní posluchači platí 8 Kč za týdenní hodinu semestrální, cizinci 12 Kč.

O snížení školného cizincům platí obdobně ustanovení § 2 tohoto nařízení.

§ 7. Imatrikulační taxa činí 30 Kč, u cizinců 60 Kč.

O použití těchto tax platí dosavadní předpis. Ustanovení § 4 tohoto nařízení jest užití obdobně.

C. Ustanovení společná.

§ 8. Studující, kteří vykáží velmi dobrý prospěch ve studiích mohou býti osvobozeni dle svých majetkových poměrů od celého kolejného (školného) nebo od tří čtvrtin, od polovice nebo od jedné čtvrtiny.

Studující, vykazující pouze dobrý prospěch ve studiích, mohou býti osvobozeni dle svých majetkových poměrů od polovice nebo od jedné čtvrtiny kolejného (školného).

§ 9. Částečné osvobození posuzuje se v příčině tax za státní zkoušky jako osvobození poloviční.

§ 10. Profesorské sbory stanoví se schválením ministerstva školství a národní osvěty podrobné předpisy o osvobození od kolejného (školného).

§ 11. Ostatní předpisy o poplatcích za studia tímto nařízením nedotčené platí nadále.

§ 12. Nařízení toto nabývá účinnosti počátkem studijního roku 1921/22 a provede je ministr školství a národní osvěty.

Č. 12.

Výnos býv. min. k. a vyuč. ze dne 30. IV. 1871, č. 8825 o osvobození od kolejného.

1. Studující, kteří se domnívají míti zákonné právo na osvobození od kolejného a za ně žádají, mají se k zápisu dle § 26 ministerského nařízení ze dne 1. X. 1850, (č. 370 zák. říšsk.) u kvestury přihlásiti a potvrzení toho obdržeti, aniž by byli zavázáni kolejné ihned zapraviti. Studující mají se též dle § 27 tohoto nařízení ministerského představití příslušným do-

centům a vepsati se do seznamu jich posluchačů; docenti mohou se v indexu podepsati teprve dodatečně, když se tito studující vykáží potvrzením kvestury, že dosáhli osvobození od kolejného, nebo že ho zapravili.

2. Lhůta ustanovená v § 22 ministerského nařízení ze dne 12. VII. 1850, (č. 310 zák. říšsk.) ku podání žádosti za osvobození v prvních 14 dnech v pololetí (viz C., čís. 6 této sb.) jest lhůtou končící, tak že žádost, která by byla z jakéhokoli důvodu později podána, nemá se ani přijmouti, aniž ohled na ni vzíti. Studující, kteří by se teprve po této lhůtě k zápisu na kvestuře přihlásili, jsou bezvýjimečně povinni kolejné napřed zapraviti.

3. Na černé desce vyhlásí se, že žádosti za osvobození jsou vyřízeny, a studující, jichž se týče, mají nejdéle ve 14 dnech po této vyhlášce provésti konečný svůj zápis na kvestuře a u svých docentů, vykazující se, že jsou buď osvobozeni, nebo že kolejné zapravili, jinak by se zápis jejich pro toto pololetí žádným způsobem nepřipustil.

Č. 13.

Výkaz poplatků, jež se vybírají při zápisu na universitní kvestuře.¹⁾

1. Kolejné čsl. příslušníků za 1 hod.	Kč 8.—
2. Kolejné cizích příslušníků za 1 hod.	" 12.—
3. Zápisné čsl. příslušníků (řádní i mimořádní)	" 30.—
4. Zápisné cizích příslušníků (řádní i mimořádní)	" 60.—
5. Zápisné hospitantů čsl.	" 20.—

¹⁾ Přehled universitních poplatků a příspěvků bývá vždy v seznamu přednášek podrobně uveden.

Ministerstvo školství a n. o. schvaluje se zřením k § 5. vládního nařízení ze dne 14. září 1921, č. 344 Sb. z. a n., aby počínajíc zimním semestrem 1933/34 byla kvesturou při zápisu vybírána knihovní taxa ve výši 10 Kč za každý semestr a to od každého řádného posluchače práv zapsaného do praktických či seminárních cvičení právnických a aby výtěžek této taxy příslušným dílem byl přidělen jednotlivým přednostům seminářů k úhradě udržovacích a doplňovacích výdajů seminárních knihoven.

Súčetování těchto tax budiž provedeno podle zdejšího výnosu ze dne 1. ledna 1931, č. 7933 zároveň s dotací té které knihovny. (Výnos mšo. z 23. IX. 1933, čj. 78933/33.)

6. Zápisné hospitantů cizích	„ 40.—
7. Semestrální poplatek čl. přísluš. (řádní, mimořádní i hospitanti)	„ 10.—
8. Semestrální poplatek cizích přísluš. (řádní, mimořádní i hospitanti)	„ 20.—
9. Kolek na imatrikulační list (platí řádní posluch.)	„ 8.—
10. Příspěvek na akademickou mensu (řádní a mimořádní posluchači)	„ 5.—
11. Příspěvek na internátní studovnu (řádní a mimořádní posluchači)	„ 5.—
12. Na úrazové pojištění	„ 1.50
13. Stavovská daň studentská (dobrovolný příspěvek)	„ 2.—
14. Sportovní klub (dobrovolný příspěvek)	„ 2.—
15. Za legitimaci	„ 5.—
16. Za tiskopisy: seznamu přednášek, imatrikulačního listu a absolutoria (dimissoria)	„ 4.50

VII. O taxách rigorosních a promočních.¹⁾

Č. 14.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 22. XII. 1920, čís. 680 Sb. z. a n., o nové úpravě tax za udělení akademických stupňů na universitách a na vysoké škole zvěrolékařské.

(V ý t a h.)

Dle zákonů ze dne 19. II. 1920, č. 135 Sb. z. a n., ze dne 28. I. 1919, č. 50 Sb. z. a n., ze dne 27. VI. 1919, č. 375 Sb. z. a n., a ze dne 12. XII. 1918, č. 76 Sb. z. a n., se nařizuje:

Taxy za udělení akademických stupňů upravují se následujícím způsobem:

A. Na universitách.

§ 1. Doktorát katolické theologie (změna §§ 14 a 18 nařízení ze dne 8. dubna 1903, č. 97 ř. z.):

1. za posouzení vědecké práce 140 Kč, jež se rozdělí rovným dílem mezi posuzující profesory;

2. za každé rigorosum 240 Kč, z čehož obdrží předseda 50 Kč, každý zkušební komisař 40 Kč, kancelářský fond universitní 20 Kč;

3. za promoci 240 Kč, z čehož obdrží rektor 80 Kč, děkan a promotor po 50 Kč, kancelářský fond universitní 20 Kč.

Zbytek rigorosních a promočních tax rozdělí se mezi veškeré řádné profesory fakulty, neurčí-li profesorský sbor jinak.

§ 2. Ustanovení tato platí i o rigorosech a promociích na samostatných katolických fakultách theologických, kdež na místo rektorovo a děkanovo při promoci nastupuje děkan a proděkan samostatné fakulty.

¹⁾ O jiných poplatech viz odd. V., č. 11.

§ 3. Doktorát práv (změna §§ 14 a 18 nařízení ze dne 15. IV. 1872, č. 57 ř. z.):

1. za každé rigorosum 280 Kč, z čehož obdrží předseda 50 Kč, každý zkušební komisař 40 Kč, kancelářský fond universitní 20 Kč;

2. za promoci 300 Kč, z čehož obdrží rektor 80 Kč, děkan a promotor po 50 Kč, kancelářský fond universitní 40 Kč.

Zbytek rigorosních a promočních tax rozdělí se mezi veškeré řádné profesory fakulty, neurčí-li profesorský sbor jinak.

§ 4. Doktorát veškerého lékařství (změna §§ 35 a 37 nařízení ze dne 14. IV. 1903, č. 102 ř. z.):

1. za prvé rigorosum 280 Kč;

2. za druhé a třetí rigorosum 320 Kč.

Z těchto tax obdrží při každém rigorosu předseda 50 Kč, vládní komisař, fungující u druhého a třetího rigorosa, 40 Kč, každý zkušební komisař 40 Kč, vyjmajíc zkušební komisaře ze všeobecné biologie, fyziky, všeobecné a pokusné pathologie, farmakologie, hygieny a soudního lékařství, kteří obdrží po 25 Kč, kancelářský fond universitní 20 Kč;

3. za promoci 300 Kč, z čehož obdrží rektor 80 Kč, děkan a promotor po 50 Kč, kancelářský fond universitní 40 Kč.

Zbytek promočních tax rozdělí se mezi veškeré řádné profesory fakulty, neurčí-li profesorský sbor jinak.

§ 5. Doktorát filosofie (věd přírodních) (změna §§ 10 a 13 nařízení ze dne 16. III. 1899, čís. 56 ř. z.):

1. za posouzení vědecké práce 200 Kč, jež se rozdělí rovným dílem mezi posuzující profesory;

2. za dvouhodinné rigorosum 280 Kč, z čehož obdrží předseda 50 Kč, každý zkušební komisař 40 Kč, kancelářský fond universitní 20 Kč;

3. za jednohodinné rigorosum 140 Kč, z čehož obdrží předseda 30 Kč, každý zkušební komisař 25 Kč, kancelářský fond universitní 10 Kč;

4. za promoci 300 Kč, z čehož obdrží rektor 80 Kč, děkan a promotor po 50 Kč, kancelářský fond universitní 40 Kč.

Zbytek rigorosních a promočních tax rozdělí se mezi veškeré řádné profesory té které fakulty, neurčí-li profesorský sbor jinak.

§ 6. Magisterium farmacie (změna § 28 nařízení ze dne 16. XII. 1889, č. 200 ř. z.):

1. za každou zkoušku předběžnou 50 Kč, z čehož obdrží předseda a zkušební komisař po 25 Kč;

2. za rigorosum 300 Kč, z čehož obdrží předseda, vládní komisař a každý zkušební komisař za účast při každé z obou zkoušek praktických a při zkoušce celkové po 20 Kč, zkoušející host za účast při zkoušce celkové 20 Kč, děkan a profesor za účast při sponsi po 20 Kč a kancelářský fond 40 Kč.

B. Na vysoké škole zvěrolékařské.

§ 7. Doktorát zvěrolékařství (změna § 13 nařízení ze dne 14. IX. 1908, č. 205 ř. z.):

1. za posouzení vědecké práce 200 Kč, jež se rozdělí rovným dílem mezi posuzující profesory;

2. za rigorosum 240 Kč, z čehož obdrží předseda 50 Kč, každý zkušební komisař 40 Kč, kancelářský fond 20 Kč;

3. za promoci 240 Kč, z čehož obdrží rektor 80 Kč, promotor 50 Kč, kancelářský fond 40 Kč.

Zbytek rigorosních a promočních tax rozdělí se mezi veškeré členy profesorského sboru rovným dílem.

C. Za nostrifikaci akademických stupňů nabytých na cizozemských vysokých školách.

§ 8. Za nostrifikaci akademického stupně nabytého na cizozemské vysoké škole zaplatí se:

1. taxa 150 Kč v případě, že nostrifikace byla povolena beze zkoušek a bez promoce; z této taxy připadne 20 Kč kancelářskému fondu, o použití zbytku rozhoduje profesorský sbor;

2. normální taxa v případě, že nostrifikace byla podmíněna vykonáním rigorosa nebo nové promoce.¹⁾

¹⁾ O dávkách za úřední úkony u nostrifikaci platí dnes sazby zvláštní, ad J. v oboru mšo. vl. nařízení z 23. XII. 1932, č. 191 Sb. z. a n. — Viz oddíl VIII.

D. Ustanovení obecná.

§ 9. Kandidáti, kteří nemohou prokázatí československé státní občanství, zaplatí taxy dvojnásobné.

Profesorský sbor může však v případech zvláštního zřetele hodných povolití cizincům přiměřenou úlevu až do výše tax placených příslušníky československými.

§ 10. Za každou opakovanou zkoušku jest platiti stejnou taxu jako při prvému vykonání zkoušky. Totéž platí i při odmítnutí vědecké práce.

Byl-li kandidát reprobován při některé dílčí zkoušce rigorosní, zaplatí částku, jež je třeba na taxy příslušející všem účastníkům opakované zkoušky.

§ 11. Taxy dlužno zaplatiti předem. Odstoupí-li kandidát svévolně od zkoušky, propadá taxa jím zaplacená. Profesorský sbor může ztrátu taxy prominouti, jestliže nedostavení se kandidáta ke zkoušce bylo zcela ospravedlněno.

Taxa zaplacená za promoci, k níž se kandidát nedostavil, bude vrácena jen, bylo-li možno včas vyrozuměti všechny zúčastněné profesory o tom, že se promoce nemá konati.

Propadlé taxy rozdělí se mezi veškeré řádné profesory té které fakulty, na vysoké škole zvěrolékařské mezi veškeré členy profesorského sboru, při magisteriu farmacie mezi veškeré členy zkušební komise.

§ 12. Za vyhotovení ověřených opisů, za něž se žádá současně s vyhotovením originálu vysvědčení nebo diplomu, zaplatí se mimo předepsaný kolek kancelářskému fondu taxa 20 Kč.

Za vyhotovení duplikátu a pozdějších opisů vysvědčení zaplatí se 30 Kč, při diplomu 60 Kč.

§ 13. Taxy připadající jednotlivým členům komisí zkušebních mají povahu platů presenčních a příslušejí tudíž jen za skutečný výkon.

Zástupci původně povolaného člena komise přísluší díl taxy, připadající na zastoupeného.

Nedostaví-li se některý člen komise ke zkoušce a mohla-li zkouška býti nicméně vykonána bez povolání zástupce, roz-

dělí se taxa tím uvolněná stejným dílem mezi ty členy komise, kteří skutečně zkoušeli.

Je-li předseda komise zároveň zkušebním komisařem, přísluší mu obojí taxa.

E. Poslovění tax.¹⁾

§ 14. Kandidátům nemajetným, kteří jsou československými státními příslušníky, může býti s placením tax poshověno.

§ 15. Za poshovění tax jest žádati u profesorského sboru fakulty.

K žádosti jest připojiti:

1. vysvědčení nemajetnosti;

2. revers, jímž se kandidát zavazuje, že splatí poshověnou taxu nejdéle do 10 let po dosaženém doktorátě, po případě po vykonané zkoušce.

Revers nezletilých budiž spolupodepsán jich zákonným zástupcem;

3. doklad o československé státní příslušnosti.

§ 16. Profesorský sbor posoudí žádost, při čemž vezme v úvahu dosavadní studijní prospěch žadatelův, jakož i tu okolnost, zda kandidát se hlásí ke zkoušce včas, a předloží žádost s návrhem na úplné nebo částečné poshovění taxy ministerstvu školství a národní osvěty.

§ 17. Ministerstvo školství a národní osvěty rozhodujíc o podané žádosti poukáže povolenou částku k výplatě k rukám děkana fakulty. Částka vyplacená nesmí býti v žádném případě vydána žadateli.

§ 18. Evidenci dlužných tax vede děkanství, jež také zahájí kroky nutné k vymáhání poshověných a dosud nesplacených tax; splacené částky plynou do státní pokladny.

§ 19. Kandidátu, který byl při některé přísné zkoušce reprobován, nemůže býti poshovění povoleno.

¹⁾ Viz dále č. 15. této sbírky.

F. Ustanovení přechodná.

§ 20. Ustanovení tohoto nařízení vztahují se na všechny přísné zkoušky a promoce konané po 1. I. 1921.

§ 21. Kandidáti, připuštění k přísné zkoušce před 1. I. 1921, mohou vykonati nebo dokončiti tuto zkoušku za poplatky dosud stanovené.

§ 22. Profesorský sbor může v případech zvláštního zřetele hodných povolití, aby kandidátům, kteří započali svoje studia před studijním rokem 1920/21 a byli od kolejného zcela nebo zčásti osvobozeni, byly taxy sníženy až na částky dosavad platné.

§ 23. Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. I. 1921 a platí pro celé území Československé republiky. Provede je ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministrem financí.

Č. 15.

Poshovění rigorosních tax. (Výnos ministerstva škol. a nár. osvěty, č. 131.973/25, n. s. ze dne 17. II, 1926.)

(V ý t a h.)

K žádostem o poshovění rigorosních a zkušebních tax podle nařízení vlády Č. S. R. ze dne 22. XII. 1920, č. 680 Sb. z. a n., jest napříště vedle domovského listu,¹⁾ vysvědčení nemajetnosti a průkazu o studijním prospěchu a postupu přikládati v zájmu úplnosti a správnosti reversy na tištěném blanketě, které vydá zdarma děkanát fakulty. Podpis na reversu musí býti proveden v přítomnosti děkana příslušné fakulty, případně ředitele zkušební komise, který osvědčí jeho pravost. Rovněž podpis zákonného zástupce u nezletilých musí býti úředně ověřen. Posluchači a kandidáti budtež zvláštní vyhláškou na to upozorněni. Při doporučování takových žádosti jest vždy bedlivě dbáti uvedeného nařízení a výslovně uvéstí, kdy a s jakým prospěchem vykonal kandidát předcházející zkoušky.

¹⁾ Srv. nyní čís. 59 této sbírky.

Č. 16.

Povinnost kolková.

Přípis

Generálního finančního ředitelství pro Slovensko.

Číslo: VIII-2683 ai 1927.

Bratislava, dne 30. IV. 1927.

Nepodléhají kolkové povinnosti taková podání, v nichž strany žádají pouhé informace ve věcech fakultních (na příklad: o zápise, termínech zkušebních a pod.), poněvadž nejde o podání v technickém smyslu. Rovněž tak, žádají-li vrácení k různým žádostem atd. přiložených dokladů.

Podání ta nemají za účel, aby vyvolala veřejnoprávní úřední činnost nebo rozhodnutí — a contr. ku př. žádosti za připuštění ke zkoušce, žádosti za odložení určeného termínu zkoušky.

Rovněž nepodléhají kolkové povinnosti v dotazu uvedená podání na úřední vyzvání učiněná.

VIII. Dávky za úřední úkony ve věcech správních.

Č. 17.

Zákon ze dne 3. IV. 1925 o dávkách za úřední úkony ve věcech správních, č. 53 Sb. z. a nař.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. ⁽¹⁾ Za úřední úkony ve věcech správních, pokud se staly podstatně v zájmu soukromém, jakož i za udělení oprávnění a poskytnutí výhod ve věcech správních mohou vybírat státní úřady a podniky, pokud vykonávají výsostnou pravomoc, vedle státních kolkových poplatků zvláštní dávky.

⁽²⁾ Dávkou je povinen ten, kdo k úkonu zavdal příčinu nebo komu bylo oprávnění uděleno nebo výhoda poskytnuta.

⁽³⁾ Vláda určí nařízením, ve kterých odvětvích veřejné správy, ve kterých případech a v jaké výši jest tyto dávky vybírat. Za tím účelem vydá dávkové řády pro jednotlivá odvětví správní, které se vyhlásí ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 2. ⁽¹⁾ Dávky z úředních úkonů se stanoví se zřetelem k výlohám toho kterého správního odvětví, k rozsahu a obtížnosti jednání, k významu věci a prospěchu, který straně z toho vznikne, buď pevnou sazbou nebo v určitých číselných mezích.

⁽²⁾ Dávka za úřední úkony nesmí přesahovati 5000 Kč, za udělení státního občanství 50.000 Kč a za udělení jiných oprávnění nebo poskytnutí výhod 20.000 Kč.

⁽³⁾ Není-li dávka stanovena pevnou sazbou, vyměří ji příslušný úřad v prvé řadě podle výše nákladu, který projednání věci způsobilo, bera zřetel jednak k rozsahu a obtížnosti jednání, k významu věci, k prospěchu, který straně z toho vznikne, a k jejím majetkovým poměrům, jednak ke kolkovým poplatkům stranou zaplaceným.

§ 3. Má-li určitý úřední úkon za následek hotové výlohy úředních orgánů, buďtež i tyto nahrazeny.

§ 4. Vyměření dávku přísluší úřadu, který rozhoduje o věci, jejíž projednávání zakládá dávkovou povinnost.

§ 5. ⁽¹⁾ Dávky stanovené pevnou sazbou se zpravidla písemně nevyměřují; úřad je však povinen vydati písemný výměr, žádá-li strana za to.

⁽²⁾ Dávky nestanovené pevnou sazbou se vyměřují písemně.

⁽³⁾ Dávky uvedené v odst. 1. jsou splatny dříve, než se ukončí příslušný úřední úkon nebo než se dodá straně vyřízení o oprávnění nebo výhodě. Totéž může určití dávkový řád i o dávkách uvedených v odst. 2.; jinak jsou splatny do 15 dnů ode dne, kdy byl straně dodán výměr.

⁽⁴⁾ Způsob placení a súčtování se stanoví dávkovými řády.

§ 6. ⁽¹⁾ Kdo by bez zkrácení nutné výživy potřebné pro sebe a svou rodinu nemohl dávky zaplatiti, má nárok, aby úřad k vyměření dávky příslušný od vyměření upustil nebo dávku prominul.

⁽²⁾ Straně uplatňující nárok podle odst. 1. budiž splaceni dávky poshověno do konečného rozhodnutí o tomto nároku.

⁽³⁾ Podrobnosti ustanovení nařízení.

§ 7. O stížnostech rozhoduje s konečnou platností instance nadřízená úřadu, který dávku vyměřil, případně rozhodl o nároku podle § 6 tohoto zákona.

§ 8. Pokud není v tomto zákoně nic jiného nařízeno, platí obdobně všeobecná ustanovení poplatková zvláště o řízení rekursním, promlčení, vymáhání, pokutách a úrocích z prodlení.

§ 12. Platnost tohoto zákona, jakož i nařízení na jeho základě vydaných pomíjí koncem roku 1926. Provedením jeho se pověřují všichni členové vlády.¹⁾

¹⁾ Platnost zák. 53/1925 prodloužena zák. z 16. XII. 1926, č. 253 Sb., k němuž vydáno vl. nař. z 22. XII. 1926, č. 254 Sb. a zák. z 27. XI. 1930, č. 192, k němuž vydáno vl. nař. z 19. XII. 1930, č. 193 Sb.

Bližší vysvětlivky k zák. 53/1925 vydány pro obor min. š. a n. n. výn. m. š. o. z 18. II. 1927, č. 7203 (Věstník mšo. 1927, č. 29) a výn. mšo. z 7. VII. 1927, č. 3537 pres. (V. mšo. 1927, č. 96.)

Č. 18.

Zákon ze dne 19. XII. 1932, kterým se prodlužuje platnost zákona o dávkách za úřední úkony ve věcech správních, č. 190 Sb.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Platnost zákona ze dne 3. IV. 1925, č. 53 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 16. XII. 1926, č. 253 Sb. z. a n., o dávkách za úřední úkony ve věcech správních, končí se podle zákona ze dne 27. XI. 1930, č. 192 Sb. z. a n., dnem 31. XII. 1932 prodlužuje se do konce roku 1935.

Vyňatek z výnosu mšo. z 25. IX. 1925, č. 110.301, jímž se vydávají pokyny o vybírání dávky za úřední úkony ve věcech správních na vysokých školách, (P. H. 515.)

Podle § 4 zákona čís. 53/25 Sb. z. a n. budou sbory profesorské (rektorát, děkanství) vysokých škol příslušny v některých případech uvedených v dávkovém řádu pro obor mšo v položce 6 sub. lit. ch) až l), aby předpisovaly (vyměřovaly) dávku za úřední úkony. Zdůrazňuje se, že na vysokých školách byly dávky za úřední úkony stanoveny vesměs pevnou sazbou. Dávky s pevnou sazbou musí býti zpravidla zaplacené dříve, než se straně dodá vyřízení. Při dávkách s pevnou sazbou vydává úřad zpravidla jen vyzvání na stranu, aby dávky za úřední úkony zaplatila bez právního poučení o opravných prostředcích.

Zamítá-li se však žádost za právo chudých aneb žádá-li strana, jest jí vždy vydati v ý m ě r s právním poučením podle § 7, I. vládního nařízení.

V ý n o s m š o. z e d n e 5. I I I. 1926, č. 8259. Vyměřovati dávku za úřední úkony přísluší úřadu, který rozhoduje o věci in merito.

V ý n o s m š o. z e d n e 10. I I I. 1927, č. 22.576, jímž se podává výklad k pol. 6 k. sazby J dávky za úřední úkony ve věcech správních a o osvobození zášilek návštějí při placení této dávky od poštovního. (P. H. 518.)

Mšo. k svrchu cit. dotazu sděluje, že pro předpis dávky za úřední úkony není rozhodujícím, zda žadatel na příslušný úkon měl nárok, či nikoliv, nýbrž zda příslušný úkon děje se podstatně v zájmu soukromém a může-li býti subsumován pod výkon uvedený v dávkovém řádě.

V položce 6 k. sazby J použité textaci „povolení“ rozuměti jest v širším slova smyslu jako „úřední úkon“. Kandidát žádá — ať ústně či písemně — za připuštění ke každé zkoušce i když má na připuštění k ní nárok. Vyřízení této žádosti, resp. „povolení“ této zkoušky spočívá pak v konstatování, že kandidát předepsaným podmínkám vyhověl a v stanovení termínu.

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. I. 1933; provedením jeho se pověřují všichni členové vlády.

Č. 19.

Vládní nařízení ze dne 23. XII. 1932, o dávkách za úřední úkony ve věcech správních, č. 191 Sb.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 3. IV. 1925, č. 53 Sb. z. a n., o dávkách za úřední úkony ve věcech správních, ve znění zákona ze dne 16. XII. 1926, č. 253 Sb. z. a n., a podle zákona ze dne 19. XII. 1932, č. 190 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost uvedeného zákona:

Z těchto důvodů je ustanovení položky 6 k, sazby J vztahovati na třetí další konání téže zkoušky kandidátem.

Tím způsobem má býti též dosaženo jednotné praxe bez ohledu na různá ustanovení zkušebních řádů a praktik touto mají býti stejně zatíženi kandidáti nejméně již dvakráte reprobovani, tedy ti, kteří výsledkem svých studií způsobují anormální zatížení examinátorů.

Pokud jde o tamní dotaz, zda poštovní úřad je oprávněn od strany dávku za úřední úkony platící požadovati poštovně, mšo. upozorňuje, že podle odst. 1, § 8 vládn. nař. z 22. XII. 1926, č. 254, nezasílá strana návštěví úřadu dávku vyměřujícímu, nýbrž poštovní úřad. Jest tedy odeslání návštěví (v obálce stranou přinesenou) ryze úřední věcí poštovního úřadu, u něhož dávka se platí a nemůže proto od platící strany býti požadováno poštovně na odeslání návštěví. Ostatně obálky k výměru dávky připojované jsou již opatřeny tiskem: „Věc úřední, porta prostá.“

V ýnos mšo. ze dne 31. III. 1927, č. 34.647, o dávkě za úřední úkony při kolisi přednášek a cvičení (P. H. 519.) [rektorátu Masarykovy university v Brně].

K tamnímu dotazu mšo. sděluje, že ustanovení dávkového řádu položka 6 m, sazby J, vztahuje se na všechny vysoké školy a na všechny fakulty, neboť v ustanovení tomto nečiní se rozdílu mezi fakultami a jednotlivými vysokými školami.

Ustanovením tímto mají býti postiženy kolise vůbec, tedy i kolise částečné. Případ, v němž by předmět kolidoval v celém rozsahu, bude asi velmi řídký a kolise v takových případech bude asi povolována jistě jen zcela výjimečně.

Poněvadž otázka kolise bývá řešena a povolována při zápise, nebudou dávkou postiženy nahodilé případy kolise, jež nastanou po provedeném zápise v důsledku sborem profesorským povolené proměny rozvrhu hodin nebo teprve pozdějším stanovením hodin z předmětu rázu podružného. Rozhodujícím momentem je tu i ta okolnost, že posluchač k této kolisi nezavdal přičiny.

K § 1 zákona.

Čl. I.

P ř e d m ě t d á v k y.

(¹) Státní úřady, ústavy a podniky mohou, pokud vykonávají výsostnou pravomoc, vybíratí vedle státních kolkových poplatků zvláštní dávky za úřední úkony ve věcech správních, staly-li se podstatně v zájmu soukromém, jakož i za udělení oprávnění a poskytnutí výhod ve věcech správních. Úřední úkony, ze kterých dávku jest vybrati, jsou vypočteny v dávkových rádech připojených k tomuto nařízení.

(²) Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na úřední úkony zastupitelských úřadů Československé republiky.

V ý n o s m š o. z e d n e 30. X I. 1927, č. 130.9238, o d á v c e z a ú ř e d n í ú k o n y p ř í p ř e s t u p u p o s l u c h a č e z j e d n ě v y s o k ě š k o l y n a t ý ž o b o r j i n ě v y s o k ě š k o l y (P. H. 519.) [rektorátu českého vysokého učení technického v Praze].

M š o. s e z ř e n í m k u s t a n o v e n í § 3 a 30, n a ř í z e n í m i n i s t e r s t v a k u l t u a v y u č o v á n í z e d n e 24. b ř e z n a 1912, č. 59 ř. z., s d ě l u j e, ž e p ř í p a d, k d y p o s l u c h a č p ř e s t u p u j e z j e d n ě v y s o k ě š k o l y n a t ý ž s t u d i j n í o b o r j i n ě v y s o k ě š k o l y t u z e m s k ě, n e p o d l ě h á d á v c e z a ú ř e d n í ú k o n y p o d l e p o l o ž k y 6, l i t. c h, s a z b y J d á v k o v ě ř á d u.

V ý n o s m š o. z 5. I X. 1930, č. 106.474, o d á v c e z a k o l i s i p ř e d n á š e k (P. H. 520.) [rektorátu university Komenského].

M š o. b e r o u c n a v ě d o m í s v r c h u u v e d e n ý m p o d a n í m s e m s d ě l e n ý v ý k l a d p ř í p o m í n á, ž e d á v k a z a k o l i s i s e n e p ř e d p i s u j e p o d l e p o č t u k o l i d u j í c í c h h o d í n, n ý b ř ž p o d l e p o č t u k o l i d u j í c í c h p ř e d m ě t ů. M á - l i n a p ř í k l a d p o s l u c h a č z a p s á n y n e k o l i d u j í c í p ř e d m ě t y a), b), c), d) a j e - l i m u p a k p o v o l e n z á p í s d a l š í h o p ř e d m ě t u e), k t e r ý k o l i d u j e t ř e b a n ě k o l i k a h o d í n a m i s p ř e d m ě t y a), b), c), d), p ř e d e p í š e s e m u d á v k a 40 K č; p o d o b n ě t o m u b u d e, k d y ž b y m u b ý l p o v o l e n z á p í s d a l š í h o, t. j. d r u h ě h o k o l i d u j í c í h o p ř e d m ě t u f). T e p r v e t ř e t í k o l i d u j í c í p ř e d m ě t g) a d a l š í p o d l ě h á j í d á v c e p o 100 K č.

K o l k o v á p o v í n n o s t p ř í s t í ž n o s t i n a v ý b ě r d á v k y z a ú ř e d n í ú k o n y v e v ě c e c h s p r á v n í c h. (V. 1926, str. 107.)

P o d l e d o p i s u m i n i s t e r s t v a f i n a n c í z e d n e 14. k v ě t n a 1926 č. 44.468/26V/16, p o d l ě h á j í s t í ž n o s t i p r o t í v y m ě r e n í d á v k y z a ú ř e d n í ú k o n y v e v ě c e c h s p r á v n í c h (z á k o n z e d n e 3. d u b n a 1925, č. 53 S b. z. a n.) p o d l a s a z. p o l. 5/44 q (a b) p. z., r e s p. 14 p) č. 1. a 2. p. p. v e s p o j e n í s § § 1 a 8 z á k. z 3. d u b n a 1925, č. 54 S b. z. a n.,

a) n e p ř e v ý š u j e - l i d á v k a 500 K č, k o l k u z a 1 K č z k ažd ě h o a r c h u,

b) p ř e v ý š u j e - l i d á v k a 500 K č, k o l k u z a 3 K č z k ažd ě h o a r c h u.

S t í ž n o s t i n a n e p ř í z n á n í p r á v a c h u d ý c h j s o u p o d r o b e n y s t e j n ý m k o l k ů m j a k o s t í ž n o s t i p r o t í v y m ě r e n í d á v k y.

Čl. II.

(¹) Potvrdí-li vyšší stolice úřední úkon, udělení oprávnění nebo poskytnutí výhody, nepatří se za toto nové rozhodnutí nová dávka. Jestliže se úkon provedl, oprávnění udělilo nebo výhoda poskytla vyšší stolicí za nových pro stranu výhodnějších podmínek nebo ve větším rozsahu, je podroben dávce na místo zrušeného úkonu úkon nový, při němž se započítává dávka již vyměřená.

(²) Podobně je dávku vyměřenou snížiti, bylo-li rozhodnutí první stolice tak změněno, že význam věci a prospěch, který straně z toho vznikne, je menší než při vyměření původní dávky bylo předpokládáno.

Čl. III.

P o d m ě t d á v k y.

(¹) Dávku jest povinen ten, kdo k úkonu zavdal příčinu nebo komu bylo oprávnění uděleno nebo výhoda poskytnuta; je-li jich několik, jsou zavázáni dávku zaplatiti všichni solidárně a možno ji vymáhati celou od kteréhokoli z nich.

(²) Osobou, která k úkonu zavdala příčinu, rozumí se ten, kdo je skutečným původcem úředního úkonu, třeba nepřímým.

V ý n o s m š o. z 22. listopadu 1925, č. 128.842. Žádosti za generální přiznání práva chudých při provádění zákona o dávkách za úřední úkony nelze vyhověti. (P. H. 521.)

Žádosti za generální přiznání práva chudých — se zřením k dávce za úřední úkony — všem posluchačům Rusům a Ukrajincům v péči komitétu pro umožnění studia ruských, resp. ukrajinských studentů v CSR. nelze vyhověti z důvodů zásadních.

O právu chudých jest rozhodovati v každém individuálním případě a mšo. nečiní námitek proti případnému individuálnímu přiznání práva chudých se zřením k dávce za úřední úkony uvedeným posluchačům.

Generálním přiznáním práva chudých byla by jen zatišťována premie za případnou nebalost nebo za neopodstatněnou nepravdivost ve studiu. Mimo to menší dávky budou moci zaplatiti asi všichni žadatelé bez ohrožení výživy.

V ý n o s m š o. z e d n e 7. I. 1927, č. 155.294, o přiznání práva chudých příslušníkům polským a lotyšským při dávce za úřední úkony ve věcech správních (P. H. 521) [rektorátu české vysoké školy technické v Brně] ve smyslu odst. 3., čl. 9 vládn. nař. z 22. prosince 1926, č. 254 Sb. z. a ., příslušníkům polským a lotyšským lze za obvyklých podmínek přiznávatí právo chudých, poněvadž v obou státech v úvahu přicházejících se zachovává materiální vzájemnost.

(³) Děje-li se úřední úkon k žádosti soudu v zájmu stran, které nepřímou k tomu zavedly příčinu, jsou povinny platiti dávkou solidárně obě strany, v jejichž zájmu byl dotaz soudem podán.

K § 2 zákona.

ČL. IV.

V ý m ě r a a z á k l a d d á v k y.

(¹) Dávky jsou stanoveny buď pevnou sazbou aneb v určitých číselných mezích.

(²) Má-li dávka pevnou sazbu, není úřad (ústav, podnik) oprávněn dávkou snížit.

(³) Je-li dávka stanovena v určitých číselných mezích, vyměří ji úřad (ústav, podnik) v první řadě podle výše nákladu, který projednání věci způsobilo, bera zřetel jednak k rozsahu a obtížnosti jednání, k významu věci, k prospěchu, který straně z toho vznikne, a k jejím majetkovým a výdělkovým poměrům, jednak ke kolkovým poplatkům stranou zaplaceným.

(⁴) Nákladem, který projednání věci způsobilo, se rozumí nejen náklad řízení u úřadu (ústavu, podniku), který vyměřuje dávkou, nýbrž i náklad řízení u jiných státních úřadů (ústavů, podniků), které se projednávání věci zúčastnily.

(⁵) Zvláště příznivé majetkové a výdělkové poměry poplatníkovy nemají vésti ku stanovení výše dávky jinak neodůvodněné. Při stanovení výše dávky podle poplatní síly má býti také vzat zřetel na nepříznivé majetkové a výdělkové poměry osoby dávkou povinné.

(⁶) Bere-li se zřetel na majetkové a výdělkové poměry poplatníka, netřeba vyšetřovati výši jmění nebo důchodu, nýbrž má se spíše hleděti na všeobecné majetkové a výdělkové poměry a platební schopnost jeho, pokud tyto poměry vyměřujícímu úřadu (ústavu, podniku) již známy jsou nebo bez šetření stranu obtěžujícího zjištěny býti mohou.

(⁷) Nastane-li kumulace dávek za různé úkony v jedné a téže věci, budiž na to po vzájemném slyšení dotyčných resortů při stanovení výše dávky vzat zřetel.

(⁶) Ke kolkovým poplatkům stranou zaplaceným se hledí potud, pokud se týkají jednání, kterého bylo potřeba, aby poplatný úřední úkon byl proveden.

K § 3 zákona.

Čl. V.

Hotové výlohy.

(¹) Jako hotové výlohy ve smysle § 3 zákona se neúčtují výlohy, které má úřad s placením poštovního, výlohy psacího materiálu, formulářů nebo platy úředníků úkon provádějících, nýbrž výlučně zvláštní hotové výlohy, které jsou s úředním úkonem spojeny, jako výlohy znaleckého posudku, výlohy spojené s nutnými publikacemi, zejména v úředním listu a jiné zvláštní výlohy, vyvolané návrhy poplatníka.

(²) V příčině náhrady cestovních požitků úředních orgánů platí dosavadní ustanovení.

K § 4 zákona.

Čl. VI.

Kdo vyměřuje dávku.

Dávku vyměřuje úřad (ústav, podnik), který rozhoduje o věci, jejíž projednání zakládá dávkovou povinnost. Při tom nerozhoduje, ve kterém dávkovém řádu dotýčný úkon je zařaděn.

K § 5 zákona.

Čl. VII.

Doba splatnosti.

(¹) Dávky s pevnou sazbou musí být zpravidla zaplacený dříve, než se ukončí příslušný úřední úkon nebo než se dodá straně vyřízení o oprávnění nebo výhodě. Přesahuje-li však dávka 100 Kč, mohou být, není-li nebezpečí pro vymáhání dávky, straně povoleny přiměřené lhůty proti placení 7% ních úroků z prodlení ode dne doručení vyřízení o úředním úkonu; v tomto případě možno též vydati vyřízení spisu straně před zaplacením dávky.

(²) Dávky nestanovené pevnou sazbou mají být zaplacený do 15 dnů ode dne, kdy byla strana vyrozuměna o dávce, vyjímajíc udělení státního občanství, při kterém dávka má být zpravidla zaplacená před dodáním vyřízení straně. Stran povolování lhůt platí ustanovení prvního odstavce s tím, že úroky z prodlení se počítají ode dne, který následuje po uplynutí 15denní lhůty.

Čl. VIII.

Způsob placení.

A. Při dávkách s pevnou sazbou:

(¹) Je-li strana nebo její zástupce jednání přítomen, vyplní úřad (ústav, podnik) bezprostředně před skončením úředního úkonu nebo před dodáním vyřízení o udělení oprávnění nebo poskytnutí výhody zvláštní pro dávky z úředních úkonů zavedený šekový vplatní lístek, a to ve všech dílech výši dávky a jménem dávkou povinného a jeho adresou; mimo to vyznačí na zadní straně 2. dílu (návěští) číslo jednacního spisu s položkou „Rejstříku“ (čl. XIII.) a název úřadu (ústavu, podniku) dávkou předpisujícího podle údajů na 3. díle (složence). Dále úřad (ústav, podnik) dávkou vyměřující vyplní obálku svou adresou a odevzdá šekový vplatní lístek i s obálkou straně, aby, připojíc datum platby na složence (3. díl vplatního lístku), dávkou zaplatila u poštovního úřadu, který razítkem potvrzené „návěští“ (2. díl vplatního lístku) zašle neprodleně v převzaté obálce úřadu (ústavu, podniku) vyznačenému v adrese (příslušnému úřadu [ústavu, podniku] dávkou vyměřujícímu) zpět. Poštovním úřadem oddělenou stvrzenku ponechá si strana jako potvrzení o zaplacené dávce.

(²) Platby na dávkou se dějí pouze předepsaným čtyřdílným šekovým vplatním lístkem (modrým) prostřednictvím poštovní spořitelny na konto příslušných zemských finančních úřadů (v zemi Slovenské generálního finančního ředitelství v Bratislavě a v zemi Podkarpatoruské hlavního finančního ředitelství v Užhorodě).

(³) Státní úřad, ústav nebo podnik, který věc projednává, vypraví, obdržev od poštovního úřadu návěští (2. díl vplatního lístku), že dávka byla zaplacená, po předchozím záznamu vy-

konané platby v „Rejstříku o dávkách za úřední úkony“, vyřízení pro stranu. Vykáže-li se strana stvrzenkou poštovního úřadu, že dávka byla složena, není závady, aby po provedení příslušných záznamů na spisu a v rejstříku bylo vyřízení straně přímo vydáno. Došlé návěští se nalepí na spis, který obsahuje vyměření dávky.

(¹) Nebyla-li strana při jednání přítomna, vyzve úřad (ústav, podnik) stranu, aby dávku z úředních úkonů do 3 dnů zaplatila, a přiloží jí k tomu účelu shora uvedený vyplněný šekový vplatní lístek s obálkou v odst. 1. uvedenou. Po dojití návěští od poštovního úřadu postupuje se obdobně jako v odst. 3.

(²) V případech, vyžadujících rychlou manipulaci, lze platit dávku, pokud nepřevyšuje 50 Kč, hotově blokovým útržkem. Blokovými útržky zapravené dávky zapisují se do „Rejstříku“ podle blokových lístků jednotlivě pod zvláštními položkami s udáním čísel bloku a listu (na př. číslo bloku 2, list 5). Vybrané dávky odvede úřad (ústav, podnik) dávku vybírající denně jedním modrým šekovým vplatním lístkem uvedeným v odst. 2. V těchto případech bude na všech dílech vplatního lístku jako vplátce uveden vybírající úřad (ústav, podnik), jemuž poštovní úřad vydá stvrzenku a návěští (díl 1. a 2. šekového vplatního lístku); úřad (ústav, podnik) připojí oba tyto díly (stvrzenku a návěští), označiv je čísly bloku a nalepiv je na zvláštní půlarch, jako doklad rejstříku.

(³) K placení dávek určené modré šekové vplatní lístky, upravené podle znění čl. VIII. vládního nařízení ze dne 11. XII. 1931, č. 198 Sb. z. a n., o dávkách za úřední úkony ve věcech správních, smějí býti užívány až do dne, který se ustanoví vyhláškou ministerstva financí.

B. Při dávkách nestanovených pevnou sazbou:

(¹) V případech, ve kterých úřad (ústav, podnik) vyměří dávku písemně v určitých číselných mezích, postupuje se obdobně, jak uvedeno v bodu A, až na to, že se dávka vyměřuje písemně s platební lhůtou uvedenou v čl. VII., odst. 2., a že zadržovati lze vyřízení zpravidla pouze při udělení státního občanství.

(²) Také při sazbách nepevných do 50 Kč je přípustno platit dávku pomocí bloku.

(¹⁰) Vyšší stolice dávky vyměřující může pověřiti podřízený úřad doručováním platebních rozkazů a vedením uložených dávek v patrnosti. Z platebního rozkazu musí však býti patrné, že dávka byla vyměřena vyšší stolicí.

C.

(¹⁰) Ministerstvo financí může pro určité druhy dávek povoliti placení dávky kolkou, shledá-li tento způsob výhodnějším.

K § 6 zákona.

Čl. IX.

O s v o b o z e n í o d d á v k y.

(¹) Od dávky za úřední úkony jsou osvobozeny:

A. Stát, státní ústavy a podniky, pak svazky územní samosprávy, pokud jim přísluší osobní osvobození od kolků a poplatků podle poplatkového zákona, pokud se týče podle uherských poplatkových pravidel.

B. Kdo by bez zkrácení nutné výživy, potřebné pro sebe a svou rodinu, nemohl dávky zaplatiti, má nárok na právo chudých.

(²) Osobám, podrobeným moci ctcovské nebo rodičské, poručenství nebo opatrovnictví se přiznává právo chudých, jsou-li jak u těchto osob tak i příslušníků rodiny, kteří jsou podle zákona povinni je živiti, splněny podmínky odst. 1.

(³) Cizozemcům lze přiznati právo chudých na základě mezinárodních smluv nebo na základě materiální vzájemnosti. Je-li pochybno, zda se vzájemnost zachovává, budiž o tom vyžádáno prohlášení ministerstva, do jehož oboru náleží věc, jejíž projednávání zakládá dávkovou povinnost. Prohlášení toto jest pro úřady závazné.

(⁴) Přísluší-li mezi několika stranami, v jejich prospěch byl týž úkon proveden, právo chudých toliko některým, zaplatí ostatní celou dávku samy.

(⁵) Straně, jejíž majetkové a výdělkové poměry jsou úřadu známy, lze přiznati právo chudých tím způsobem, že se dávka

nevyměří a ve spise současně poznamená, že jsou tu podmínky k přiznání práva chudých a z čeho se tak usuzuje. Dotyčná poznámka budiž nápadně vyznačena.

(⁶) Strana, která se domáhá práva chudých, musí, jakmile byla úřadem (ústavem, podnikem) o dávce vyrozuměna, předložit vysvědčení o majetkových poměrech nebo prokázat, že jí bylo právo chudých pro dotčené správní řízení, pokud je pro ně zavedeno, již přiznáno.

(⁷) Vysvědčení o majetkových poměrech vydává obecní úřad obce, ve které má strana své bydliště, a potvrzuje je příslušný okresní úřad; vysvědčení vydaná obecními úřady v zemi Slovenské a Podkarpatoruské a spolupodepsaná obecním neb obvodním notářem (městským notářským úřadem), jakož i vysvědčení, které vydal úřad obstarávající působnost politické správy v městech s vlastním statutem, nepotřebují tohoto potvrzení. Pro osoby nalézající se v poručenství a opatrovnickví může býti vysvědčení to vydáno také úřadem poručenským nebo opatrovnickým. Ve vysvědčení budiž uvedeno: stav, zaměstnání, rodinné a majetkové poměry strany nebo osob uvedených v odst. 2., výše přímých státních daní, které strana platí, výdělek její a pak výslovné potvrzení, že strana bez zkrácení nutné výživy potřebné pro sebe a pro svou rodinu nemůže dávky z úředních úkonů platiti. Vysvědčení je bez kolku a přiloží se ke spisu. K vyhotovení vysvědčení mohou býti používány tiskopisy platící pro soudní řízení.

(⁸) O tom, zda má strana nárok na právo chudých, rozhodne úřad (ústav, podnik) příslušný k vyměření dávky, a není-li to úřad ústřední, v II. a poslední stolici úřad příslušný k vyřízení odvolání proti dávce. Jednáním o této otázce nezdržuje se další řízení ve věci, jež zakládá dávkovou povinnost. Bylo-li straně přiznáno právo chudých k jejímu odvolání, odepíše se předepsaná dávka.

(⁹) Právo chudých budiž z moci úřední odňato výrokem úřadu (ústavu, podniku) dávku vyměřujícího, jakmile vyjde najevo, že již při přiznání práva chudých nebylo podmínek předpokládaných. Dávka budiž předepsána.

(¹⁰) Žádost o přiznání práva chudých není podrobena kolku.

K § 7 zákona.

Čl. X.

Opravné prostředky.

(1) Stížností proti vyměření dávky nebo nepřiznání práva chudých lze podat u úřadu (ústavu, podniku), který vydal výměr nebo rozhodnutí, a to v zemích České a Moravskoslezské do 30 dnů po doručení výměru nebo rozhodnutí bez účinku odkládacího, v zemích Slovenské a Podkarpatoruské ve stejné lhůtě s účinkem odkládacím a v dalších 60 dnech po uplynutí této lhůty bez odkládacího účinku, pokud předpisy vydané po dni účinnosti zákona neustanovují jinak.

(2) Vyměří-li dávku ústřední úřad, možno podatí proti dávce rozklad u vyměřovacího úřadu bez účinku odkládacího. Tento úřad se poukazuje, aby před uplynutím lhůty k podání stížností k nejvyššímu správnímu soudu stranu o vyřízení rozkladu vyrozuměl.

Čl. XI.

Odpis a vrácení dávky.

Dávka předem vybraná nebo po vyměření zaplacená budiž na žádost strany zcela nebo z části vrácena:

a) byl-li později úřední úkon, udělení oprávnění nebo poskytnutí výhody, které bylo dávce podrobeno, zrušen jako nezákonný;

b) vezme-li strana svoji žádost o provedení úkonu, udělení oprávnění nebo poskytnutí výhody před aprobací úředního rozhodnutí zpět.

Čl. XII.

Revise.

Finanční úřady jsou oprávněny u úřadů, které předpisují dávky z úředních úkonů, přesvědčiti se přehlídkami o způsobu provádění zákona.

Čl. XIII.

K o n t r o l a.

(¹) Každý státní úřad, ústav nebo podnik, stanoví výši dávků, vede pro každý kalendářní rok samostatný „Rejstřík o dávkách za úřední úkony“, v němž jsou vedle pořadového a jednacímho čísla, jakož i jména a adresy strany zapsány výměry, odpisy, platby a případné vratky.

(²) Do sloupce poznámkového zapisují se splátkové lhůty, právo chudých, exekuční opatření a jiné nutné záznamy.

(³) Zemský finanční úřad zapíše složenky došlé od poštovní spořitelny týkající se dávek za úřední úkony do zvláštního sloupce v hlavním záznamu celkovou denní sumou a předá je k zaúčtování tomu oddělení, které jest pověřeno pokladní kontrolou poplatkovou.

(⁴) Obdobně postupuje se při vrácení zaplacené dávky za úřední úkony na základě odvolacímho řízení.

(⁵) Zemské finanční úřady zasílají po měsíční uzávěrce všechny složenky o zaplacené dávce za úřední úkony (v minulém měsíci) ministerstvu financí nejdéle do konce následujícího měsíce s příslušnými páskovými útržky a potvrdí shodnost úhrnné měsíční částky jednotlivých připojených složenek s měsíčním pokladním účinem na této dávce.

(⁶) Současně předkládají zemské finanční úřady doklady k vyplaceným vratkám.

(⁷) Státní úřady, ústavy nebo podniky výši dávků stanoví předkládají každoročně do konce února „Rejstříky“ a výkaz o konečném vyúčtování dávky svému ústřednímu úřadu.

(⁸) Ústřední úřad sestaví pak výkaz o celoročním vyúčtování dávky všech svých podřízených úřadů dávku ukládajících podle zemí a zašle jej zároveň se všemi „rejstříky“ podřízených úřadů ministerstvu financí, a to nejdéle do 31. března následujícího roku.

(⁹) Ústřední úřad v téže lhůtě zašle příslušnému zemskému finančnímu úřadu pro sestavení přílohy 2. k účetní závěrce na dávce za úřední úkony výkaz nedoplatků.

(¹⁰) Ústřední úřad může za souhlasu ministerstva financí působnost, jež mu náleží podle odst. 7. až 9., přenést na bez-

prostředně podřízené úřady. V tom případě zašle ústřední úřad příslušným finančním úřadům toliko výkazy a rejstříky o dávkách za úřední úkony, předepsaných ve vlastním oboru působnosti.

Čl. XIV.

V r a t k y.

(¹) Vracení zapravené částky provádí se pouze poštovní spořitelnou. Státní úřad, ústav nebo podnik vyšší dávky stanovící vyhotoví na základě odvolacího rozhodnutí dvojmo platební příkaz, v němž vyznačí vyšší zaplacené dávky, jakož i částku, na níž dávka byla snižena, a poznamená navržené vrácení na příslušném spise.

(²) Takto vyhotovený platební příkaz — doplněný šekovou platební poukázkou nebo převodní poukázkou — zašle úřad vyšší dávky stanovící, vybavený právem poukazovacím, svému zemskému finančnímu úřadu k provedení. Nemá-li však práva poukazovacího, učiní tak prostřednictvím svého nadřízeného úřadu poukazovacího.

(³) Má-li se odepsati nebo vrátiti dávka, která byla v minulém roce zaplacena (tedy v rejstříku jako nedoplatek nepřichází), postupuje se tak, že se v běžném rejstříku k vrácení určený peníz zapíše pod zvláštní položkou do sloupce „odepsáno“ a současně do sloupce „vráceno“ s odvoláním na položku starého rejstříku ve sloupci poznámkovém.

(⁴) Přeplatky na dávce nemají vůbec přicházeti. Přeplatila-li snad strana dávku, poukáže se jí neprodleně přeplacený peníz zpět prostřednictvím poštovní spořitelny podle směrnic odst. 2. (bez úroků nahrazovacích).

(⁵) Při zkoušení rejstříků vyskytnuvší se nesrovnalosti odstraní ministerstvo financí písemně s příslušným úřadem dávku vyměřujícím a dá je zemským finančním úřadem v příloze 2. k roční účetní závěrce pro následující rok opravit.

(⁶) Úřad dávku ukládající provede dodatečné opravy původně vykázaných nedoplateků v ročním výkaze o vyúčtování (čl. XIII., odst. 7. a 8.) pod zvláštní podpoložkou k položce 1. výkazu.

(⁷) Rejstříky zůstanou po přezkoušení v úschově ministerstva financí.

Čl. XV.

Tiskopisy.

(¹) Veškeré tiskopisy jdou na účet finanční správy, totiž:

1. tiskopisy rejstříkové,
2. modré vplatní lístky,
3. bloky pro pevné sazby,
4. platební příkazy pro vratky,
5. šekové platební poukázky a převodní poukázky (k platebním příkazům),
6. obálky na návěští,
7. výměry.

(²) Objednávky třeba řídit na zemský finanční úřad (v zemi Slovenské na generální finanční ředitelství v Bratislavě, v zemi Podkarpatoruské na hlavní finanční ředitelství v Užhorodě).

Čl. XVI.

Přechodné ustanovení.

Pro poplatnost úkonu je rozhodnou doba, kdy úkon byl proveden, nikoliv, kdy byl dán k němu podnět.

Čl. XVII.

Účinnost.

(¹) Toto nařízení se nevztahuje na způsob vybírání a na revisní právo finančních úřadů u dávek, vyměřených úřady podle § 11 zákona.

(²) Účinnost tohoto nařízení a připojených dávkových řádů počíná dnem 1. ledna 1933.

(³) Provedení se ukládá všem členům vlády.

Dávkové řády.

A. Sazby všeobecné.

Č.	Úkon, oprávnění, výhoda	Dávka	Poznámka
1.	Za vyhotovení dalších stejnopisů (duplikátů) úředních vyřízení, dále za vyhotovení opisů úředních záznamů, listin a spisů, vyžádaných soukromou stranou, pokud není pro ně uložena zvláštní dávka	do tři stránek 10 Kč, za každou i jen začatou stránku, za každou další i jen začatou stránku 5 Kč	K pol. 1—7: Úkony pro veřejné ústavy sociálněpojišťovací a úkony směřující ku provedení branného zákona dávkám tímto podrobeny nejsou.
2.	Za vysvědčení a osvědčení vydávaná k soukromému dožádání, pokud není pro ně uložena zvláštní dávka a pokud podle speciálních zákonů nejsou ode všech dávek osvobozena	10 Kč	
3.	Za ověření a vidování politickými, školskými, bankovními a finančními úřady, pokud není na ně uložena zvláštní dávka, vyjmajíc ověření vysvědčení chudoby (nemajetnosti) a vidování podomních knížek	10 Kč	
4.	Za sepsání protokolů o ústních podáních, které jsou podstatně v zájmu strany	10 Kč za arch	
6.	Za nahlédnutí do spisů uložených ve spisovně, vyjma spisovny soudní a finanční	10 Kč	

Sazby zvláštní.

I. V oboru ministerstva školství a národní osvěty.

Č.	Úkon, oprávnění, výhoda	Dávka	Poznámka
5.	<p>Na vysokých školách:</p> <p>a) za nostrifikaci lékařského diplomu doktorského .</p> <p>b) za nostrifikaci ostatních doktorských diplomů .</p> <p>c) je-li pro dosažení hodnosti doktorské předepsána více než jedna přísná zkouška doktorská, platí se za uznání jednotlivé přísné zkoušky, vykonané na cizozemské vysoké škole</p> <p>d) za uznání vědeckého pojednání (disertace) předloženého a přijatého na cizozemské vysoké škole</p>	<p>3000 Kč</p> <p>1000 Kč</p> <p>400 Kč</p> <p>400 Kč</p>	<p>Při tom odpadá poplatek (písm. i) za uznání cizozemských semestrů.</p> <p>Při tom se zaplatí i poplatek (písm. i) za každý cizozemský semestr, který byl podmínkou nostrifikace, nebyl-li tento poplatek již dříve zaplacen.</p> <p>nejde-li zároveň o nostrifikaci doktorského diplomu; kromě toho zaplatí se poplatek (písm. i) za uznání případných cizozemských semestrů</p> <p>nejde-li zároveň o nostrifikaci doktorského diplomu; kromě toho zaplatí se poplatek (písm. i), nebyl-li již dříve zaplacen</p>

Č.	Úkon, oprávnění, výhoda	Dávka	Poznámka
	e) za uznání cizozemské závěrečné (diplomové, hlavní poslední, druhé, pokud se týče třetí) státní nebo podobné zkoušky	600 Kč	Při tom se zaplatí i poplatek (písm. i) za uznání eventuelních cizozemských semestrů a poplatek (písm. i) za eventuelní uznání ostatních státních zkoušek.
	f) za uznání jednotlivé cizozemské státní nebo podobné zkoušky, která nespadá pod písm. e)	400 Kč	
	g) za uznání části přísné zkoušky nebo části státní zkoušky, pokud se týče jedné nebo několika dílčích zkoušek v cizozemsku konaných, dále za uznání jedné nebo několika prospěchových zkoušek nebo předběžných přípravných zkoušek v cizozemsku vykonaných	stejný poplatek jako za uznání celého jednotlivého rigorosa nebo celé státní zkoušky	
	h) uznávají-li se v cizozemsku vykonané dílčí, semestrální, výroční nebo podobné zkoušky spadající do několika přísných nebo státních zkoušek nebo podmiňující připuštění k těmto zkouškám	tolikrát poplatek uvedený pod písm. g) kolik přísných nebo státních zkoušek bylo dotčeno	

Č.	Úkon, oprávnění, výhoda	Dávka	Poznámka
	ch) za uznání v tuzemsku vykonaných zkoušek nebo části zkoušek za zkoušky do jiného domácího studia, pokud je k tomu potřeba zvláštního svolení	200 Kč	
	i) za uznání cizozemského studia bez zkoušek, jakož i započtení semestru z jiného domácího nebo cizozemského studia za každý jednotlivý semestr	100 Kč	
	j) za výjimečné prominutí návštěvy jednotlivých povinných předmětů na právnických fakultách:		
	aa) za každou přednáškovou hodinu semestrální promíjenou profesorským sborem . . .	20 Kč	
	bb) za každou hodinu semestrální promínutou nad počet, který jest profesorský sbor sám oprávněn prominouti	30 Kč	
	k) za připuštění k třetímu konání (druhému opakování) kterékoli zkoušky (i každé jednotlivé dílejší zkoušky)	50 Kč	
	a za připuštění ke čtvrtému a dalšímu konání (třetímu a dalšímu opakování) kterékoli zkoušky (i každé jednotlivé dílejší zkoušky)	150 Kč	
	v obou případech pokud jest podle příslušného zkušebního nebo rigorosního řádu vůbec přípustno		

Č.	Úkon, oprávnění, výhoda	Dávka	Poznámka
	l) za povolení dodatečného zápisu na vysokou školu, pokud nebyl způsoben povinnou vojenskou službou m) za povolení dodatečného zápisu cizozemce n) za povolení kolise přednášek a cvičení při jednom až dvou předmětech za každý jednotlivý případ kolise při třech nebo více předmětech nebo cvičeních v obou případech, pokud povolení kolise je přípustno o) za povolení jakékoli výjimky z ustanovení příslušných předpisů upravujících zápis, studia a zkoušky, pokud takové výjimky jsou vůbec přípustny a pokud se jich netýká některé z předchozích ustanovení, za každou jednotlivou povolenou výjimkou	50 Kč 100 Kč 40 Kč 100 Kč 100 Kč	Vztahuje-li se povolená výjimka na více semestrů, platí se tolikrát 100 Kč, kolik semestrů jest jí dotčeno.
6.	Na školách středních a odborných: j) za nostrifikaci vysvědčení dospělosti nebo jiného konečného vysvědčení	200 Kč	

IX. Disciplinární předpisy pro university.

Č. 20.

Výnos býv. ministra kultu a vyučování ze dne 13. X. 1849,
č. 416 z. ř. o provisorním disciplinárním řádu.

§ 1. Akademické úřady jsou povinny hájiti platně svobody akademického vyučování a života ve srovnalosti s účelem university, jenž především záleží v pěstování věd a v pravém vzdělávání charakterů, zároveň však mají s odhodlaností vše zamezovati, čím by se svobody oné mohlo zle užívatí a co by účelu tomu mohlo býti na újmu.

Příslušející jim moc disciplinární má se jevití v dozoru a v nařizování i vykonávání těch opatření, která vůbec nebo podle okolností se jeví potřebnými, aby se na vysokých školách udržely pořádek¹⁾ a slušnost, aby se co nejpřísněji zachovala povaha jejich jakožto ústavů vědeckých a aby se udržela neporušená čest a důstojnost celých ústavů i jejich odvětví.

§ 2. Akademické úřady odpovídají z vyplnění povinností na ně náležejících; pročež jsou také všichni příslušníci vysokých škol zavázáni nejen nařízení jejich co nejbedlivěji šetřiti, nýbrž i v oboru svém, i bez všelikého vybidnutí, co nejúčinněji býti jim nápomocní.

§ 3. Co se týče občanských poměrů, jakož i občanských trestních činů, podřízení jsou studující obecným zákonům a úřadům; co se týká jejich chování akademického, podřízení jsou mimo to ještě zvláštním nařízením akademickým a předpisům disciplinárním a úřadům akademickým.

¹⁾... V tuzemsku není předpisu, podle něhož by se jevil nepřipustným vstup orgánů veřejné bezpečnosti do universitních prostor za účelem předsevzetí policejních úředních úkonů. Na základě dříve universitním kolegiím přiznaného soudnictví se však až do nynějška zachovala zvyklost, že v prostorách universitních, t. zv. „akademické půdě“, jsou policejní funkce k zachování klidu a pořádku vykonávány akademickými orgány samými. (Výn. min. vnitra z 31. března 1904, č. 2201/M.J.)

§ 4. Studující¹⁾ jsou vůbec zavázáni, tak jak to již z povahy jejich postavení jakožto občanů akademických vychází, slušně se chovati a zákony akademické nebo zvláštní nařízení úřadů akademických šetřiti. Kdo se proti tomu proviní, kdo se dopustí zvláště nápadných porušení akademického pokoje a pořádku nebo porušení ústavů, sbírek a potřeb k účelům studijním ustanovených, kdo dává pohoršení trvalou nedbanlivostí, nebo neslušným chováním, nemravnými nebo pohoršlivými skutky, kdo se opovází urážeti akademické úřady nebo učitele nebo orgány jejich, v příčině pořádku a pokoje jednající, nebo své kolegy, bude podle velikosti provinění pohnán k odpovědnosti.

§ 5. Byl-li studující pro přestoupení obecných zákonů vzat do vyšetřování²⁾ od jiných než akademických úřadů, má

¹⁾ Také studující, kteří jsou jen imatrikulováni a nejsou současně zapsáni, podléhají disciplinární jurisdikci příslušné university. (Výn. m. k. a v. z 24. I. 1890, č. 647, B. K. 535.) Viz pozn. ²⁾ str. 5, k § 6 c, všeob. stud. řádu.

Vyloučení posluchačů, kteří na jednotlivé universitě nejsou imatrikulováni a poslouchají neb navštěvují jenom jednotlivé přednášky, může se státi jenom pro tuto universitu, na níž porušili akademický pořádek. (Výn. byv. m. k. a v. z 28. XI. 1893, č. 2083, B. K. 540.)

Studující může býti disciplinárně pohnán k odpovědnosti akademickým senátem university, na které je imatrikulován, i pro takové činy, kterých se dopustil na jiné universitě, na které byl dříve zapsán, nebo během mezidobí obou imatrikulací. (Min. Akt. č. 266/KUM ex 1891 a 19.166 ex 1891, B. K. str. 649, p. 3.)

Akademické úřady mají právo k přiměřenému zakročení proti návštěvníkům university, jakož i proti zkušebním kandidátům i rigorosantům, jakmile toho zájem pořádku a disciplíny nebo vůbec účely universitní vyžadují.

Vyloučení studujícího, relegovaného z university, ze zkoušek akademických na této universitě konaných je přirozeným důsledkem této relegace a není novým disciplinárním opatřením a není tedy vázáno časovým omezením disciplinární moci nad studujícím. (Výn. m. k. a v. z 23. II. 1891, č. 171, B. K. 536.)

Avšak: „Podle platných předpisů není trvalá relegace studujících žádnou překážkou, aby mu bránila ve vykonání theoretických státních zkoušek judiciálního a státovědeckého oddělení, před příslušnou státní zkušební komisí oné university, ze které byl trvale vyloučen, protože judiciální a státovědecké státní zkoušky nejsou universitními zkouškami. (Výn. m. k. a v. 6. V. 1892, č. 8470.)

²⁾ Osvobozující trestní rozsudek nenese s sebou žádným způsobem disciplinární beztrestnost, hledíc již k různosti momentů rozhodujících při jednom i druhém druhu řízení, nýbrž spíše právě takový rozsudek je podle okolností způsobilý uložiti školním úřadům zvýšenou povinností k tím přís-

se o tom akademický senát uvědomiti¹⁾ a po ukončeném vyšetřování vydaný rozsudek²⁾ mu oznámiti.

Hlavní obsah jeho má se zaznamenati ve spisech universitních, a měl-li by spáchaný přestupek nějaký účinek na pořádek akademický nebo čest university, mohou akademické úřady vinníkovi dáti výstrahu, domluvu, nebo mu odejmouti osvobození od kolejného nebo stipendium, ač požíval-li by čeho takového, nebo podle okolností z university jej nálezem vypovědět.

§ 6. Studující na universitě nebo fakultě některé netvoří korporace; nemohou tedy míti ani shromáždění, ani stálých jednatelů nebo representace, aniž mohou vykonávati funkce, které přísluší jenom korporacím.

§ 7. Shromáždění studujících v místech veřejných mimo budovu universitní k jiným nežli společněmu disciplinárnímu potrestání. (Výn. m. k. a v. z 18. III. 1892, č. 442, B. K. 537.)

nějšmu disciplinárnímu potrestání. (Výn. m. k. a v. z 18. III. 1892, č. 442, B. K. 537.)

Ta okolnost, že proti studujícím bylo zastaveno trestní vyšetřování na základě milosti nebo na návrh státního zástupce, není sama o sobě důvodem k upuštění od zavedení disciplinárního vyšetřování. (Výn. mín. k. a v. z 11. XII. 1891, č. 2155.)

Soudní vypovězení cizince má pouze ten účinek na imatrikulaci, že práva s imatrikulací spojená nemohou po dobu vypovězení skutečně býti vykonávána. Sr. § 6 lit. c. vš. st. ř.

Nemožnost výslechu sama o sobě, zvláště když je zavíněna obviněným, není na závalu provedení disciplinárního řízení. Disciplinární trest, případně na základě takového řízení vyneseny, by bylo podle § 19 prov. discipl. řádu pro university zanést do universitních vysvědčení, takže nelze jej rozhodně označiti za bezúčinný a nevykonatelný. Kdyby ovšem materiál ze soudního řízení nedostačoval k provedení disciplinárního řízení, bylo by postupovati podle výnosu z 19. XII. 1888, č. 26087, [viz str. 85, p. 3)]. (Výn. býv. m. k. a v. z 2. XII. 1892, č. 2236, B. K. 538.)

Prominutí následků trestního odsouzení cestou milosti nevylučuje záhájení disciplinárního řízení. (Výn. m. k. a v. z 6. VIII. 1881, č. 11814.)

Sr. též pozn. u § 15 tohoto disc. ř.

¹⁾ Sr. výn. mšo. z 31. III. 1925, č. 35813; výn. m. sprav. z 27. II. 1855, č. 39 ř. z. a výn. m. sprav. z 15. III. 1925, č. 11.147/25. (P.-H. str. 2064.

²⁾ Odložiti disciplinární řízení proti studujícímu až do skončení příslušného trestního řízení může býti odůvodněno jedině, jeví-li se to prospěšným. (Výn. býv. m. k. a v. z 29. VI. 1893, č. 1131, B. K. 539.)

Jeví-li se to účelným, lze proti studujícímu disciplinárně zakročiti i před skončením současně proti němu vedeného trestního řízení. (Výn. býv. m. k. a v. z 8. XI. 1891, č. 19.166, B. K. str. 652, p. 1.)

čenským účelům nejsou dovolena; ovšem ale mohou studující v místnostech budovy určené k vyučování a v shromážděních, která pravidelně se neopakují, nýbrž podle potřeby se konají, rokovati o záležitostech akademických, jich se týkajících.

§ 8. Ke každému takovému shromáždění musí se žádati u rektora za povolení, přičemž se má přesně uvéstí předmět, o kterém se zamýšlí rokovati.¹⁾

Rektor má posouditi, srovnává-li se věc s § 7, a uzná-li ji za takovou a nezdá-li se shromáždění býti na újmu akademickému pořádku, má místnost k shromáždění vykážati. Ti, kdož za takovéto povolení žádají, ručí úřadům akademickým za to, že bude v shromáždění udržován pořádek a že se bude bedlivě šetřiti zákonů akademických.

§ 9. Rektor, prorektor a každý děkan sboru profesorského mají právo býti při shromáždění přítomni: oni mohou činiti připomenutí a také naříditi, aby se shromáždění ihned rozešlo, pokud se odchyluje od zákonů akademických nebo od udaného účelu.

§ 10. Jenom imatrikulovaní posluchači mají právo míti účastenství ve shromážděních; posluchačům neimatrikulovaným a všem jiným osobám, kromě akademických učitelů, jest však zapovězeno míti nějaké účastenství ve shromážděních a býti při nich přítomnu. Ti, kdož shromáždění svolávají (§ 8), zodpovídají za to, že se bude šetřiti tohoto předpisu.

§ 11. (Neplatí.)

§ 12. Akademický senát může zapověděti studujícímu, pokud účel university toho žádá, míti účastenství ve spolicích osob nestudujících.

¹⁾ Podle §§ 7—10 discipl. univ. ř. z. 13. X. 1849 je si vyžádati ke shromážděním studentským konaným v mezích těchto paragrafů pouze rektorova povolení, avšak v každém jednotlivém případě jest krátkou cestou uvědomiti policejní úřad o tom, že se takové shromáždění koná a při tom uvéstí předmět porady. (Výn. býv. m. k, a v, z 10. IX, 1854, č. 13.748, B. K. 543.)

§ 13. Disciplinární přečiny se trestají podle velikosti a opakování jich těmito způsoby:

1. napomenutím a výstrahou buď od děkana samotného neb před učitelstvem;¹⁾

2. domluvou od rektora před akademickým senátem; domluva ta může se přitužití vyhrůžkou, že v případě opakování nějakého trestního bytí i nepatrného skutku bude bez milosti následovati vypovězení z university (c o n s i l i u m a b e u n d i);

3. vypovězením z university na 3—4 pololetí;

4. vypovězením z university navždy;

5. vypovězením z všech československých universit navždy.²⁾

¹⁾ Disciplinární trest napomenutí nebo výstrahy podle § 13, č. 1 discipl. prov. ř. je vykonatí před sborem profesorským a jenom při lehčích přestupcích lze k tomu poukázati děkana příslušné fakulty podle § 18 discipl. ř. (Výn. býv. m. k. a v. z 25. VI. 1899, č. 3333, B. K. 542.). Trest podle § 13, 1. může býti uložen jak akademickým senátem, v discipl. řízení, tak i jako pořádkový trest podle § 18, 2, děkanem fakulty. (Výn. m. k. a v. z 25. VI. 1899, č. 3333.)

²⁾ Podle § 13 odst. 5. discipl. řádu je vyloučení studujícího ze všech universit samostatný a to nejtěžší trest disciplinární. Nemůže proto tento trest býti vyneseno, aniž by byla studujícímu dána možnost proti uložení tohoto, jakož i iných disciplinárních trestů, použití příslušného právního prostředku.

Poněvadž podle posl. odst. cit. § 13 řečený trest se ukládá na návrh akademického senátu ministerstvem šk. a nár. osv., tu je v případě, že akademický senát uznal řečený trest za oprávněný, toto v příslušném rozsudku disciplinárním vyslovití a studujícímu současně dáti na vědomí, že se senát usnesl příslušný návrh učiniti ministerstvu a že je studujícímu volno, proti tomuto rozhodnutí akadem. senátu jako první instance ve věcech disciplinárních podati rekurs u ministerstva.

Není žádných námitek proti tomu, aby akademický senát současně s rozhodnutím o příslušném návrhu ministerstvu též ihned neuložil trest vyloučení z dotyčné university, který je v uvedeném trestu zahrnut a spadá do kompetence akademického senátu a o jehož rozšíření na všechny university by se tedy v návrhu na ministerstvo jednalo. V tomto však případě je studentovi oznámiti jak rozhodnutí o uložení trestu, tak rozhodnutí o návrhu, který má býti u ministerstva učiněn, a má mu býti dáno na vůli, v obou směrech podati na ministerstvo rekurs. (Výnos ministerstva kultu a vyuč. z 29. III. 1888, č. 24.113 ex 1887, B. K. 532.)

Ztráta stipendia, nadání či fundace nebo osvobození od kolejného nemá se pokládati za trest, nýbrž za přirozený následek chování, které se nesrovnává úplně se zákony akademickými; ztráta má tedy nastati v každém případě, kde používání takového dobrodiní závisí na podmínce chování bezúhonného.

§ 14. Vypovězením ze všech universit československých jest odsouzený veskrz vyloučen z imatrikulace na některé z universit těchto. Vypovězení takové může naříditi toliko ministerstvo školství a nár. osvěty k návrhu akademického úřadu. Lze-li někoho, kdo byl z jedné university vypovězen,¹⁾ připustiti k dalšímu studování na jiné universitě, závisí na universitě této a případně na profesorském sboru a lze se odvolati od něho k akademickému senátu.²⁾

§ 15. Disciplinární tresty studujícím uložené mají se chovati vždy v patrnosti.³⁾

¹⁾ Toto ustanovení neplatí pro tuzemce, poněvadž ti to mají subjektivní nárok k přístupu na vys. školy. — Srov. nález spr. s. z 24. IX. 1928, č. 26651 (Placht-Havelka, 1426 sl.).

²⁾ Vyloučení z university vynesené pravoplatným výrokem má podle povahy věci za následek vyloučení ze všech na této universitě konaných akademických zkoušek po udanou dobu vyloučení. (Výnos minist. kultu a vyučování 29. III. 1889, č. 5794, B. K. 534.)

³⁾ O vedení v patrnosti disciplinárního řízení. — 1. Jakmile rektorát nabude vědomosti o případu, který se zdá v sobě obsahovati skutkovou podstatu přestupku disciplinárně trestného u osoby podléhající disciplinární akademické moci, jest ihned zastaviti vydání vysvědčení na odchodnou pro osoby zúčastněné a příslušný případ jest vésti v přiměřené evidenci za účelem případného zavedení disciplinárního vyšetřování. To se má státi zvláště tehdy, když akademický úřad byl zpraven o zavedení policejního nebo trestního řízení proti studujícímu. Řízení jest tudíž v těchto případech vždy zahájiti, leč provedení jeho ke konečnému nálezu může býti odloženo, není-li toho času po ruce dostatek materiálu. [Placht-Havelka, Předpisy pro vysoké školy v RČS, 1932, 2067 pozn. 4).] — Sr. též na str. 81, pozn. 2). — 2. Jeví-li se podle daných okolností oprávněnou domněnka, že osoba podléhající disciplinární moci akademické chce ujíti disciplinárnímu vyšetřování, které proti ní má býti zavedeno, tím, že se k výsledku nedostaví, vysokou školu opustí a na jiné vysoké škole znovu studia začne, tu je, pokud se nejedná o zcela podřadné případy, sděliti ostatním universitám jméno a nationale dotyčného, s vylíčením případu. — 3. Jestliže studující, proti němuž bylo zahájeno disciplinární vyšetřování nebo který byl vzat v evidenci, po případném přerušení studií na téže universitě se dal zapsati, tu je proti němu disciplinární řízení opět zahájiti. (Výnos minist. kultu a vyučování z 19. XII. 1888, č. 26.087, B. K. 533.)

§ 16. Posluchači neimatrikulovaní, jakož i hosté, kteří navštěvují jednotlivá čtení, jsou povinni zachovati se dle pořádku akademického. Dopustí-li se nějakého porušení pořádku tohoto, mají se podle okolností napomenouti, aneb vůbec vyloučiti z navštěvování čtení nebo z university.

§ 17. Jak senát akademický, tak i učitelstvo jednoho každého oddělení studujících jest v oboru své působnosti povinno, činiti opatření, která dle okolností se jeví nutnými, a vydávati předpisy disciplinární.

O každém takovém nařízení, pokud není pouze vykonávacího a pomíjejícího způsobu, má se i h n e d učiniti oznámení ministerstvu vyučování.

§ 18. Každý děkan a každý člen sboru učitelského¹⁾ jest míti studující k tomu, aby uvážlivě užili času ke vzdělání svému určeného, aby radou, domlouváním, zprostředkováním nebo napomináním zamezil přečiny disciplinární a v přátelském obcování hleděl vzájemné šetrnosti a vzájemného účastenství.

Měšší přečin má děkan nebo profesorský sbor napomenutím, výstrahou neb domluvou urovnati, přečiny však, které pro svoji velikost, nebo proto, aby vinník opětně v ně neupadl, žádají potrestání, mají se odkázati k akademickému senátu.

§ 19. Disciplinární moc trestní vykonává akademický senát. Jemu přísluší vyřknouti domluvy a vyloučení z university a činiti návrhy na vypovězení ze všech universit československých.

Všeliké od něho uložené tresty, avšak jen ty, mají se vpsati do universitních vysvědčení studijních.²⁾

§ 20. Akademický senát má právo, na základě tohoto obecného řádu disciplinárního, pokaždé, když se toho jeví potřeba, vypracovati zvláštní, poměrům university přiměřený řád disciplinární a předložiti jej ministerstvu vyučování ke schválení.

¹⁾ Scil sbor. profesorský.

²⁾ Sr. pozn. 1, posl. odst. u § 5 t. disc. ř., str. 81. Zmírnění a prominutí disciplinárních trestů cestou milosti patří do výlučné pravomoci mšo. (Výnos m. k. a v. z 25. IV. 1892, č. 6084.)

Č. 21.

Odvolání z disciplinárních nálezů akademického senátu.

Podle ministerského výnosu ze dne 25. IV. 1877, č. 2542, lze se odvolati z disciplinárních nálezů akademického senátu.¹⁾ Samo sebou se při tom rozumí, že se odvolání nepřipouští snad též z napomenutí nebo výstrah, jaké by rektor nebo děkan uznali za dobré udělit jednotlivým studujícím bez disciplinárního řízení a které byly vyneseny po provedeném vyšetřování.²⁾

Č. 22.

Výnos býv. stát. m., od k. a r. z 10. VIII. 1861, č. 6510, B. K. 529 o postupu při policejním zatčení studujících.

1. O každém zatčení studujícího má býti nejdéle do 48 hodin zpraven akademický úřad.

2. Rektor, děkan příslušného sboru profesorského nebo některý profesor jimi delegovaný má právo v případě zatčení studujícího vyžádati si od úřadu zprávu, jakož i doporučení ku přiměřené pozornosti ony okolnosti, které mu snad jsou známy ze služebního styku se studujícím.

3. Se zatčenými studenty je slušně nakládati a dle vši možností mají býti drženi odděleně od obyčejných zatčených z nižších tříd lidových.

4. Zatčení studentů mají býti vyšetřováni na svobodě ve všech těch případech, kdy též jiné osoby, nenáležející k nejnižším lidovým třídám, za stejných okolností a ve stejných případech mají zákonný nárok na takovou výhodu.

Ad 2. uvedený styk rektorů, děkanů a profesorů delegovaných děkanem ad actum s policejními ředitelstvími je úřední, při čemž jen pro žádoucí urychlení by se mohlo státi, že místo

¹⁾ Lhůta rekursní je 8denní — arg. § 70 všeob. st. ř. a vl. nař. 8/1927 Sb. Disciplinární nálezy správních úřadů, tedy i akademických, podléhají revisi nejl. spr. s. podle zák. č. 3/1918, Hácha-Slovník veř. pr. čl., Discipl. právo, str. 405.)

²⁾ Je věcí akademického úřadu, aby uvážil, pokud lze povolití právnímu zástupci obviněného náhlédnutí do disciplinárních spisů. (Výn. m. k. a v. z 3. V. 1912, č. 8095.)

písemného styku, když to okolnosti dovolí, by bylo užito ústní dohody.

Toto právo ad 2. nese s sebou povinnost opatrného a nej-svědomitějšího počínání.

Č. 23.

Z výn. m. k. a v. z 5. VI. 1909, č. 36585 ai 1908.

Ve všech věcech disciplinárních platí jako první a nej-důležitější zásada právní, že se obviněnému oznámí zavedení disciplinárního vyšetřování a že se mu po předestření okolností zakládajících disciplinární vyšetřování poskytne příležitost k ospravedlnění.¹⁾

¹⁾ Ministerstvo školství a národní osvěty výnosem ze dne 13. V. 1933 č. 52038/33-IV/1....

Vaši námitku, že Vám nebyla dána příležitost k ospravedlnění, pokládá ministerstvo školství a národní osvěty za nemístnou, jednak z toho důvodu, že jste byl řádným způsobem uvědomen o zavedení disciplinárního řízení a měl jste tedy možnost se vyjádřit, jednak v soudním řízení trestním, jehož výsledek byl vzat za základ disciplinárního řízení, že jste byl slyšen a pokusil se ospravedlnit se.

X. Akademické spolky a studentská shromáždění.

Č. 24.

Z přípisu rektorátu university Komenského v Bratislavě, č. j. 1384/30-31 ze dne 4. II. 1931 na ministerstvo školství a národní osvěty v Praze,

Není pochyby, že spolky studentské jsou podrobeny všeobecným předpisům spolkovým, tedy na Slovensku zejména nař. býv. uh. min. vnitřní z 2. V. 1875, č. 1508/75 o zakládání spolků, že však akademické úřady mohou ve smyslu § 12 disciplinárního řádu universitního ze dne 13. X. 1849, č. 416 ř. z., který platí podle vl. nař. č. 8/1927 i pro zdejší universitu, „studentům zakázati účastniti se na určitých spolecích nestudentských, jestliže toho vyžadují zájmy university“ a že dále studující jsou osobně odpovědní za svoji činnost ve spolecích a mohou býti pro ni disciplinárně stíháni.

Vzhledem k tomu také zemský úřad na Slovensku, který dle vl. nař. 187/1929 schvaluje spolkové stanovy, dotazuje se ve smyslu rak. praxe (srv. Beck-Kelle č. 547) akademického senátu, zda zamýšlený spolek nepřičí se svými stanovami, svým účelem a zařízením akademické disciplině.

Č. 25.

Výnos ministerstva školství a národní osvěty, č. j. 153412/32-IV/1 ze dne 10. II. 1933.

Všem vysokým školám!

Přípisem ze dne 4. II. 1931, č. 1384, jehož opis se připojuje, požádal akademický senát Komenského university ministerstvo školství a národní osvěty, aby v dohodě s ministerstvem vnitřní jako úřadem spolkovým vydalo:

1. přesný výklad pojmu „akademik“ a „akademický spolek“,
2. směrnice, jichž by akademické úřady při schvalování stanov tak zv. akademických spolků měly šetřiti.

Ministerstvo školství a národní osvěty vyžádalo si sdělení stanoviska ministerstva vnitra, jež zatím upustilo od toho zaujmouti v otázce, o kterou jde, předem stanovisko, ježto nemůže předbíhati případným výrokům úřadů povolovaných rozhodnutí v konkrétních případech podle společvacích předpisů pořadem instančním.

Doporučujíc, aby bylo vyžádáno vyjádření ostatních vysokých škol ministerstvo vnitra sdělilo dále toto:

Pokud jde o pojem „akademických spolků“ resp. o otázku, zda za spolky „akademické“ mají být považovány, resp. za takové označovány pouze spolky, jichž členy jsou výlučně akademikové, či také spolky, jichž členy mohou být jiné osoby, jmenovitě absolventi vysokých škol do určité doby po absoluteriu, byla otázka tato v praxi různě posuzována.

Z nálezu býv. říšského soudu ve Vídni ze dne 26. X. 1893, č. 304 (HYE, č. 641) se podává, že členy akademického spolku mohou být pouze imatrikulovaní, řádní posluchači podléhající disciplinární pravomoci akademických úřadů, a bylo proto zakázáno utvoření akademického spolku, jehož předseda (kněz ustanovený církevní vrchností) podle stanov nemusel náležeti do svazku akademického.

Naproti tomu vyslovil též soudní tribunál v nálezu ze dne 26. VII. 1870, č. 82 názor, že „nelze z a p o v ě d ě t i spolek, pro který byl zvolen název nevhodný neb nesouhlasící na příklad se statutárními předpisy o čl e n s t v í ve spolku.“

Judikatury čsl. nejvyššího správního soudu v této otázce dosud není, pouze v nálezu ze dne 17. XI. 1923, č. 19664/23 naznačil nejvyšší správní soud, že za jistých okolností by snad mohl být uznán za nesrovnatelný s veřejným řádem název spolku, jenž by byl v rozporu s účelom a charakterem spolku stanovami vymezeným.

Č. 26.

Výnos mšo. ze dne 21. XI. 1930, č. 161.001. Propůjčování místností ku schůzím studentským.

Jest zajisté též v zájmu vysokých škol, aby schůze studentských, anebo jiných spolků, pro které akademickými úřady propůjčeny byly místnosti na akademické půdě, plnily úkol svůj s patřičným zřetelem k tradici a důstojnosti vysokých

školy; proto doporučuje mšo. příslušným akademickým úřadům, aby při rozhodování o povolení místnosti ku konání takových schůzí přihlížely ke všem potřebným okolnostem, jimiž řečenému úkolu schůzí má býti vyhověno. Zejména doporučuje se akademickým úřadům, aby v takových případech dotazem u pořadatelů nebo jiným vhodným způsobem zjistily, zdá a z kterých důvodů konání téže schůze nebo schůze s účelem a programem v podstatě stejným nebylo snad již policejními úřady zakázáno na jiném místě mimo ubikace vysoké školy a aby v takovém případě postupovaly s obzvláštní bedlivostí, majíce zřetí k zájmům veřejným.

Upozorňuje se při tom na ustanovení §§ 7—10 výnosu býv. ministerstva kultu a vyučování ze dne 13. X. 1849, č. 7215 a na analogická ustanovení disciplinárních řádů té které vysoké školy, jakož i na ustanovení zákona z 15. XI. 1867, č. 134 ř. z.

Č. 27.

Výnos mšo. ze dne 24. VI. 1924, č. 58.133. Schůze posluchačů podle § 7 provis. disc. řádu č. 416 ai 1849 ř. z. nesmějí vybočovati z mezi těmito předpisy dovolených. (P. H. 2078.)

Do ministerstva došly zprávy, že na akademické půdě tamní (vysoké školy) konány bývají schůze vysokoškolských posluchačů, které obsahem svým často vybočují z mezi příslušnými předpisy dovolených, ba někdy zavdávají i podnět k zakročením trestních resp. politických úřadů.

Tak v květnu 19... konána byla na akademické půdě tamní university schůze vysokoškolského studentstva, na níž konána byla přednáška prof. R. J. B. z Bernu „O světovém odzbrojení...“ a při níž šířen byl antimilitaristický leták..., který byl zabaven pro svůj závadný obsah v českém i německém znění státním zastupitelstvem.

O shora uvedené schůzi policejní ředitelství vůbec vyzrozuměno nebylo.

Zřetelem ke shora řečenému poukazuje mšo. na ustanovení §§ 7—10 disciplinárního řádu universitního ze dne 13. X. 1849, č. 416 ř. z., podle něhož naprosto nepřipustnými jsou schůze vysokoškolských posluchačů na akademické půdě vysokoškolské, které by obsahem svým nebo přednášek na nich konaných, vybočovaly z mezi uvedenými paragrafy dovolených.

Dále žádá se akademický senát, aby pořadatele schůzí, konaných na akademické půdě university upozornil na výnosy býv. min. kultu a vyuč. ze dne 10. IX. 1854, č. 13.748 a ze dne 10. VII. 1868, č. 4873 podle nichž policejní úřady krátkou cestou musí býti vyrozuměny o konání a předmětu jednání dotyčných schůzí.

Č. 28.

Ministerský výnos ze dne 20. VI. 1876, č. 7914, o dohledu nad studentskými spolky.

Spolky studentské nejsou sice podrobeny dohledu akademickému, nýbrž obecnému dohledu spolkovému, ale studující odpovídají osobně svým akademickým úřadům i z toho, co jako členové spolku podnikají, a mohou z toho povolání býti k disciplinárnímu řízení. Takovéto disciplinární řízení budiž zvláště tehdy zavedeno, bylo-li rektoru od politického úřadu oznámeno, že spolku studentskému udělena byla výstraha, nebo že o rozpuštění takového spolku pravoplatně bylo rozhodnuto.

Č. 29.

Výnos mšo. ze dne 19. VI. 1933, č. 68812, o nepřipustnosti přímé korespondence spolku posluchačů s cizími úřady.

... upozorňuje se, že nejen vysoká škola sama, nýbrž ani spolek posluchačů nemůže korespondovati s úřady cizích států přímo, nýbrž, že v důsledku zvyklostí mezinárodních jest nutno, aby styk tento děl se náležitou cestou instanční, to jest buď prostřednictvím úřadu zdejšího neb v případě potřeby velmi rychlého vyřízení prostřednictvím československých zastupitelských úřadů v cizině (vyslanectví, konsulátů), o čemž jest však v tomto případě podati vždy současně zprávu zdejšímu úřadu.

XI. Universitní legitimace posluchačů.

Č. 30.

Řád o legitimacích posluchačů.

Výnos mšo. z 13. VIII. 1929, č. 96073.

§ 1. Každému řádnému a mimořádnému posluchačovi university Komenského vydává se od rektorátu legitimace.

§ 2. Legitimace jest kožená tobolka, rozměrů 12 × 8 cm v níž jest upevněna fotografie posluchačova, opatřená razítkem ústavu, a osmilistový sešitek, na jehož první stránce je vytištěno:

UNIVERSITA KOMENSKÉHO V BRATISLAVĚ.

LEGITIMACE

řádného posluchače

Přípomenuť. Posluchač měž legitimaci vždy při sobě, aby se jí k vyzvání úradů a jich orgánů mohl prokázati. Byt posluchačův budiž v legitimaci vždy správně a určitě vypsán, všeliké přestěhování hned naznačeno a do tří dnů oznámeno kvestuře. Legitimace tato budiž při odchodu posluchače z university odevzdána rektorátu.

Na rozložených pak dalších stránkách:

Platí do 30. září.....

Pan.....

*jest roku stud..... řádným posluchačem
fakulty (právnické, lékařské, filosofické)
university Komenského.*

V Bratislavě dne.....

Podpis posluchačův.....

L. S.

t. č. rektor.

Bydlí:

.....
t. č. děkan fakulty
(právnické, lékařské, filosofické.)

(Znění ostatních stránek jest stejné s tou změnou, že odpadá podpis rektora.)

§ 3. Každý nově imatrikulovaný posluchač a mimořádný posluchač university Komenského má při zápisu odevzdati svoji fotografii visitkového formátu, jež není starší jednoho roku, a kterou opatří na zadní straně vlastnoručním podpisem.

§ 4. K uhrazení nákladu na pořízení legitimace jest každý nově imatrikulovaný posluchač i mimořádný posluchač povinen složit 5 Kč. Co z těchto příspěvků po úhradě nákladu výrobního zbude, odevzdá se děkanem dotyčně fakulty podpůrnému fondu neb spolku pro chudé posluchače téže fakulty zřízenému, po případě akademické mense.

§ 5. Platnost legitimací na dobu jednoho studijního roku potvrdí se při jejich vyhotovení podpisem rektorovým a děkanovým, při jejich prodloužení podpisem děkanovým, příslušnou pečeti.

§ 6. Posluchač měž legitimací vždy při sobě, aby se jí na požádání úřadů akademických a sil učitelských, jakož i jiných úřadů a jich orgánů mohl vykáhati.

§ 7. Byt posluchačův budiž v legitimaci vždy správně a určitě vypsán, každá změna bytu ihned naznačena.

§ 8. Legitimace budiž při odchodu posluchačově z university Komenského odevzdána rektorátu.

§ 9. Duplikát legitimace vydá rektorát po příznivém vyřízení náležitě kolkované žádosti a po složení 5 Kč k úhradě nákladu. [Vedle toho platí se za duplikát dávka z úředního výkonu (podle vl. nař. č. 191/1932 Sb. z. a n., podle sazby A 1, všeobecné.)]

§ 10. Zneužití nebo padělání legitimace tresce se dle zákona trestního a zároveň disciplinárně.

§ 11. Policejním úřadům dá se tento řád a případně jeho změny na vědomost a bude počátkem každého studijního roku na návěštní tabuli vyvěšován.

XII. Promoce.¹⁾

Č. 31.

Užívání doktorského titulu.

K užívání doktorského titulu jsou oprávněni²⁾

1. ti, kdo na některé tuzemské universitě řádné doktorátu nabyli,

2. jimž byl řádně nostrifikován doktorát některé cizozemské university na některé z universit tuzemských a

3. jimž byl některou tuzemskou universitou se schválením m. š. a n. o. propůjčen čestný doktorát. (Z noty m. k. a v. ze 4. X. 1895, č. 22.412 na min. vnitra, B. K. 498.)

Studujícím vůbec a rigorosantům zvláště je zakázáno pod následky disciplinárního řízení užívatí titulu „doktorand“. (Výnos m. k. a v. z 15. I. 1897, č. 1754/KUM. ex 1896, B. K. 499 a.)

Č. 32.

O vrácení vysvědčení studijních odevzdaných uchazečem doktorátu při přihlášce k rigorosům.

Dekret stud. dvor. komise z 23. V. 1829, č. 2592, B. K. 492

Nejv. rozh. ze 7. t. m. stanovilo a nařídilo jako všeobecný předpis pro udílení stupně doktorského pro všechny fakulty, že, jelikož udílení doktorátu nemůže býti po částkách činem více

¹⁾ Řády rigorosní jsou obsaženy ve zvláštních sbírkách vydaných pro jednotlivé fakulty.

²⁾ Udělení titulu doktorského bez splnění předpokladů k jeho nabytí nutných (nostrifikace u cizozem. doktorátů) není možné. (Výn. býv. m. k. a v. z 9. I. 1897, č. 31.433 ex 1896, B. K. 514.)

Úprava zkoušek doktorských je věcí státní správy vyučovací a universita vystupuje v této relaci jako ústav státní... Mají proto i zkušební komise pro konání přísných zkoušek universitních charakter orgánu státní správy vyučovací. (Nález n. s. s. z 8. II. 1930, č. 23787/29; sr. Boh. A. 1596/22.) (Z přípisu mšo. z 31. V. 1927, č. 29801: ... právní povinnost k užívání akademických titulů oprávněným tu jest, avšak tato povinnost je imper-fektní, nejsouc exekvovatelná ani zajištěna trestní sankcí.)

universit, musí se strany kandidáta býti všecko splněno na jedné universitě a od zkoušejících býti posouzeno, zdali zkoušený je v každém ohledu hoden hodnosti doktorské. Aby proto každý zlořád účinně byl zamezen, mají všechna studijní vysvědčení, které kandidát doktorské hodnosti před připuštěním k první přísné zkoušce je povinen přinést, ležeti u příslušného děkana tak dlouho, a v žádném případě nemají býti vydána, dokud kandidát vše s úspěchem nevykoná, co se žádá k dosažení hodnosti doktorské.

Byl-li by kandidát zcela zamítnut a uznán za nezpůsobilého k hodnosti doktorské, tu mu musí sice býti vrácena studijní vysvědčení, která pro něj i v jiném směru mohou mít cenu a užitečnost, avšak současně je všem universitám oznámiti, že dotčený kandidát byl pro vždy z dosažení hodnosti doktorské vyloučen a proto na žádné universitě nemá býti k přísné zkoušce připuštěn, kdyby se o to pokoušel předložením svých studijních vysvědčení.

Č. 33.

Výnos státního ministerstva (oddělení kultu a vyučování) z 31. I. 1866, čís. 12407 ex 1865, o tom, jak postupovati, byl-li kandidát vyloučen z nabytí doktorátu nebo zřekl-li se reprobovaný kandidát pokračování v rigorosech.

Žádá-li doktorand vrácení vysvědčení, jež byly podle platných předpisů při přihlášce k rigorosu deponovány a to buď proto

- a) že byl při některém rigorosu po dvakráte reprobován a tím jest vyloučen z dalšího pokračování a nabytí dotyčného doktorátu na všech universitách státu, nebo proto
- b) že po prvé reprobaci u některého rigorosa prohlásí, že již nechce v přísných zkouškách pokračovati, buď

1. tento neúspěch a v případě b) i dotyčné prohlášení znamená v originálu přihlašovací knížky na konci posledního semestru, není-li tu přihlašovací knížky, na předloženém originále absolutoria nebo na posledním vysvědčení na odchodnou nebo podle okolností, stalo-li se připuštění k rigorosu naposled na základě speciálního povolení nejvyššího školního úřadu, na dotyčném originále dekretu.

2. Buďtež všechny university státu o takovémto případě ihned zpraveny a tato sdělení buďtež vedena v stále patrnosti ve zvláště k tomu určených podobných seznamech.

3. Vznikaly-li by přes tato opatření proti některému z některé jiné university přicházejícímu kandidátu pochybnosti, zda nespadá do některé kategorie výše sub *a)* a *b)* uvedené, buď před jeho přípuštěním vhodnou korespondencí zjednána jistota, že není proti němu žádné závady výše dotčené.

Č. 34.

Výnos ministerstva kultu a vyučování z 10. X. 1890, čís. 15492, kterým se prohlašuje, že prohlásil-li reprobovaný kandidát doktorátu dobrovolně, že nechce již v rigorosech dále pokračovati, prohlášení toto ho nevyklučuje z pozdějšího přípuštění k pokračování v rigorosech.

(V ý t a h.)

V případech, ve kterých kandidát po provedené reprobaci aniž jest ex lege z pokračování v rigorosech vyloučen, žádá za vrácení dokumentů u děkana uložených, nebuď ve smyslu výnosu státního ministerstva z 31. I. 1866, čís. 12407 K. U., formální vzdání se kandidátovo na právo nabytí doktorátu požadováno;

dotyčné, kandidátem učiněné prohlášení má spíše znamenati jen tolik, že se kandidát rozhodl v rigorosech již dále nepokračovati.

Toto prohlášení tedy nevyklučuje, že dotyčný kandidát bude přece později, předpokládajíc splnění všech zákonných podmínek, přípuštěn k pokračování v přísných zkouškách k nabytí doktorátu ovšem na oné universitě, na které rigoroza započal.

Poznamenání prohlášení kandidátova v dotyčných dokumentech, jakož i vyrozumění ostatních fakult má v těchto případech jen ten účel, zabrániti tomu, aby byl kandidát v odporu s platnými normami přípuštěn ku skládání přísných zkoušek k nabytí doktorátu na jiné fakultě, než na které se zkouškami započal.

Č. 35.

Vliv trestního rozsudku na doktorát.

V důsledku stížností podané u c. k. správního dvora, týkající se znovudosažení hodnosti doktora práv, ztracené trestním rozsudkem, jmenovaný soudní dvůr v nálezu z 6. VII. 1904, č. 7376, vyslovil svůj právní názor, že

1. rozsudkem trestního soudu a ztrátou hodnosti doktorské, případně ztrátou způsobilosti dosící hodnosti doktorské, nastoupila sice nezpůsobilost býti promován, nebyla však se světa odstraněna skutečnost vykonaných rigoros, tudíž ke znovudosažení doktorátu není třeba nově konati rigorosa, a že

2. s ohledem na to, že podle dvorního dekretu z 23. III. 1791, Sb. P. Z. sv. 2., str. 114, č. 46, při udílení hodnosti doktora práv má universita přísně pokračovati a vedle řádného studia bráti též ohled na pravé zásady mravnosti a počestnost kandidátovu, není fakulta povinna kandidáta na základě vykonaných rigoros promovati a že fakulta má plné právo hodnost každého kandidáta, a tím i trestně odsouzeného zkoušeti a na základě této zkoušky promoci povoliti nebo odepřiti.

Dále se podává z odůvodnění shora uvedeného nálezu, že kandidáti práv, kteří byli trestně odsouzeni po vykonání jednoho nebo dvou rigoros, mohou býti připuštěni k pokračování v rigorosech ještě během lhůty stanovené § 6 zák. z 15. XI. 1867, r. z. 131, resp. na Slovensku lhůty, stanovené v rozsudku, avšak s vykonáním promoce, pokud shora uvedenému ji fakulta povolila, je vyčkati až po uplynutí této lhůty.

Pokud se týče otázky, zda je fakulta nucena připustiti k pokračování v rigorosech kandidáta trestně odsouzeného a ve stadiu zkoušek se nacházejícího, tedy akademickým úřadům nelze upřiti právo plynoucí z disciplinární moci, přiměřeně zakročiti proti návštěvníkovi university, jakož i proti kandidátovi zkoušky a rigorosantovi, pokud to je žádoucí v zájmu pořádku a disciplíny a vůbec účelu university. Zůstává tedy nedotčeno právo akademických vrchností vzdáliti od university osoby, jejichž chování je s to ohroziti akademickou disciplínu, případně odepřiti jim na čas nebo trvale účast na zařízeních universitních. Akademické vrchnosti mohou tudíž v každém případě, kdy se

dozvědí o pravoplatném odsouzení kandidáta doktorátu, jemu dočasně nebo navždy odepřítí pokračování v rigorosech. (Výn. býv. m. k. a v. z 2. XI. 1904, č. 31.479, B. K. 499 b.)

Podle § 26 tr. z. uprav. § 6 tr. nov. č. 131/1867 je v hist. zem. ztráta akademických titulů a hodností spojena po zákonu s trestním odsouzením pro zločin. Podobně pro přestupek krádeže, zpronevěry, podílnictví z nich a podvodu, za přečin a přestupek § 1 zák. č. 78/1883 o maření exekuce, přečin lichvy § 5 zák. č. 275/1914 a přečin obchodu ženami podle § 35 zák. č. 71/1922. Na Slovensku nastává ztráta akademických hodností a titulů výrokem trestního rozsudku, že obviněný ztrácí úřad. Ztráta tato je podle obojího práva definitivní. Nezpůsobilost k opětovnému nabytí hodností těch je však dočasná a pomíjí v zem. hist. zpravidla u zločinů uplynutím 10 nebo 5 let (podle toho, zněl-li trest na dobu 5 let či kratší) a u jmenovaných přečinů a přestupků uplynutím 3 let od ukončení trestu. Na Slovensku nezpůsobilost trvá po dobu, která je stanovena v rozsudku. Výjimkou pomíjí nezpůsobilost k opětovnému nabytí akademických titulů a hodností v obojí oblasti právní podle § 4 zák. č. 123/1931 Sb. z. a n., dříve u toho, kdo byl odsouzen k trestu státního vězení anebo u něhož bylo v rozsudku vysloveno, že uložený trest tuhého vězení, vězení nebo uzamčení má být vykonán podle předpisů platných pro státní vězení, a to dnem, kdy byl trest vykonán nebo prominut nebo kdy byl jeho výkon promlčen.

Byl-li někdo odsouzen za čin spáchaný ve věku do 18 roků, nenastává nezpůsobilost k nabytí akademických titulů (§ 10 zák. č. 48/1931).

Společně, v zemích českých i na Slovensku, nastává obdobná újma na právech občanských podle § 32 zák. na ochranu republiky. Soud tu obligatorně vysloví tento trest, odsoudí-li za zločin podle zák. na ochr. rep. nebo podle zák. o trřaskavinách (43 zák. na ochr. rep.) na dobu nejméně 1 roku, v ostatních případech odsouzení za některý z těchto zločinů, byl-li spáchan z pohnutek nízkých nebo nečestných. Nezpůsobilost k nabytí akadem. hodností a titulů trvá až do vykonání trestu.

Nezpůsobilost k nabytí akadem. hodností a titulů může prominouti dříve než po uplynutí lhůt shora uvedených tehdy, když prezident republiky podle § 103 ústav. list. milostí prominul od-

souzenému následky jeho odsouzení. Prominul-li president republiky výslovně ztrátu akademického titulu, oživne ztracený doktorát (rozh. n. s. 91715/27, 82692/28).

Č. 36.

Vzdání se doktorského diplomu.

Poněvadž není výslovného právního předpisu, který by jednostranně vzdání se doktorského titulu a doktorské hodnosti připouštěl, nemůže se nositel doktorského titulu a hodnosti o své újme a jednostranným svým projevem tohoto titulu s právním účinkem vzdát. Naopak, může zánik doktorského titulu — nehledě k případům zákonem normované ztráty titulu tohoto v důsledku trestního odsouzení — nastati jen tehdy, jestliže nositel jeho se titulu vzdá a příslušní činitelé university to schválí.

(Nález n. s. s. ze dne 12. XI. 1928, čís. 26.455/26; Věstník mšo. XI. č.)

Č. 37.

Promoční řád.

Promoce je d n o d u c h á koná se za předsednictví rektora u přítomnosti hodnostářů v řádech rigorosních naznačených tímto způsobem:

Děkan profesorů prezentuje kandidáty rektoru magnifiku.

Rektor je ihned vyzve, aby složili slib. Kandidáti, dotýkající se žezla universitního, činí slib slovy: „spondeo et polliceor“.

Když slib byl složen, promotor vykoná vlastní výkon promoční, jenž záleží ve jmenování kandidáta doktorem a zároveň v odevzdání diplomu.¹⁾

Promoci končí krátká gratiarum actio nově promovaných doktorů.

Jednoduché promoce konají se v promoční síni právnické fakulty university Komenského.

Veřejnost není vyloučena.

¹⁾ K vyhotovení duplikátu ztraceného diplomu doktorského se nevyžaduje jeho amortisace. (Sr. B. K. 480.)

Při výkonech sem spadajících užívá se jako posud jazyka latinského.

Praesentace a oslovení rektorovo při promociích děje se jazykem českým nebo slovenským, formule přísežní jazykem latinským.

Gratiarum actio jest buď česká, slovenská neb latinská, dle vůle právě promovaného.

Č. 38.

Formule sponse.

Výnos býv. m. k. a v. ze 17. IX. 1873, č. 11.914.

Promotor:

Examīnibus, Doctorande clarissime, quae ad eorum, qui in iure (arte medica, philosophia) Doctoris nomen ac honores consequi student doctrinam (pro mediky: et facultatem) explorandam lege constituta sunt, cum laude superatis, nos adiisti, ut te eo honore, quem appetiisti, in hoc solemni consessu ornemus. Sed prius fides est danda, te talem semper futurum, qualem te esse iubebit dignitas, quam obtinebis et nos te fore speramus.

Spondebis igitur,

primum te huius Universitatis, in qua summum in iure (arte medica, philosophia) gradum ascenderis, piam perpetuo memoriam habiturum eiusque res ac rationes, quoad poteris, adiuturum;

dein honorem eum, quem in te conlaturus sum, integrum, incolumemque servaturum, neque umquam pravis moribus aut vitae infamia commaculaturum;

(pro právníky) postremo doctrinam iuris, qua tu nunc polles, impigro labore culturum et in vitae usum et commoda ita conversurum, ut aequitas iuris ac iudicii, qua salus civitatis continetur, quantum in te est, usque quaque conservetur;

(pro lékaře) postremo doctrinam, qua tu nunc polles, cum industria tua culturum cum omnibus incrementis, quae progrediente tempore haec ars ceperit, aucturum, usum et facultatem tuam ad salutem et prosperitatem hominum studiose con-

versurum, denique cunctis officiis quae probum medicum decent, ea qua par est humanitate erga quemcumque functurum esse;

(pro filosofy) postremo studia humanitatis impigro labore culturum ac provecturum non sordidi lucri causa, nec ad vanam captandam gloriam, sed quo magis veritas propagetur et lux eius, qua salus humani generis continetur, clarius effulgeat;

haec tu ex animi tui sententia spondebis ac pollicebere?

Doctorandus:

Spondeo ac polliceor.

Promotor:

Itaque iam nihil impedit, quominus honores, quos obtinere cupis, tibi impertiamus.

Ergo ego Promotor legitime constitutus te (jméno a rodiště doktorandovo) ex decreto ordinis mei iuris (universae medicinae) (philosophiae) doctorem creo, creatum que renuntio omniaque iuris (philosophiae) doctoris iura ac privilegia (pro lékaře potestatemque artem medicam chirurgicamque quam ophthalmicam atque obstetriciam exercendi) in te confero in eiusque rei fidem hoc diploma, Universitatis sigillo insignitum tibi in manus trado.

Gratiarum actio.

Č. 39.

Čestný doktorát.

Z výn. m. k. a v. ze 3. V. 1859, č. 22600/1343 ex 1858.

„J. Vel. s odvoláním na dřívější nejv. rozh. z 9. VIII. 1814 opětovně rozhodlo dne 13. XII. 1819, že na žádné fakultě nelze ani prominouti přísné zkoušky ani čestný diplom udělití bez nejv. schválení, jakož i že k udělení čestných diplomů je přikročiti jen u těch osob, které doktorát nějak potřebují, hledíc k místu, jež zastávají a které nemohou více dobře býti přidrženy k dosažení jeho řádnou cestou.“

Dekret studijní dvorské komise z 27. XII. 1819, č. 8364/1160, B. K. 504 (platnost jeho znovu prohlášena v. n. býv. m. k. a v. z 10. III. 1851, č. 1754, B. K. str. 617).

Podle nejv. rozh. z 1. XII. 1819, oznámeného dekretem býv. stud. kom. z 9. XII. 1819, č. 8027/813, není dovoleno nikomu přijmouti doktorský diplom cizí university a podle nejv. rozh. ze 17. IV. 1832 vyhlášeného notou stud. kom. z 19. II. 1834, č. 1004/251, tento zákaz se vztahuje také na čestné doktoráty cizozemské. Proto při uplatňování takového diplomu, uděleného tuzemci na cizozemské vysoké škole, je nastoupiti jedině cestu nostrifikace podle v. n. min. z 6. VI. 1850, č. 4513/153. (Viz dále č. 46.)

Podle min. v. n. z 20. XI. 1889, č. 23310, se udílejí čestné doktoráty pravidelně při slavných příležitostech, avšak i bez takového podnětu jsou dovoleny.

Č. 40.

Slavnostní promoce.

Výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 11. X. 1924, č. 85.761-IV. (č. 113/1924 věstníku min. šk. a nár. osv.)

Ministr školství a národní osvěty svolil, aby na Komenškého universitě v Bratislavě zavedena byla slavnostní promoce za následujících podmínek:

1. Promoce nazývá se slavnostní promoci.
2. Promoce povoluje se akademickým senátem všem kandidátům, kteří vyhovují podmínkám pro ni stanoveným.
3. Podmínkou pro dosažení slavnostní promoce jest zkouška dospělosti s vyznamenáním, jednohlasně výborný prospěch při všech rigorosech a dílčích zkouškách doktorských a způsobilost k samostatné vědecké práci. Tuto způsobilost jest prokázati doklady o úspěšném účastenství ve cvičeních seminárních nebo cvičeních jim vědeckým rázem podobných a zvláštěni vědecky cennou prací, buď již tištěnou nebo k tisku připravěnou. Při doktorátech, podmíněných disertací, může tato zvláštní práce odpadnouti, když oba referenti prohlásí o doktorské disertaci, že jest opravdu prací vynikající a poskytuje záruku pro budoucí vědeckou činnost kandidátovu.

4. V diplomu, který kandidát obdrží, konstatuje se jeho výtečný úspěch ve studiích a předložení k vytištění způsobilé vědecké práce touto formulí: „Cunctis examinibus eminenti cum successu superatis et libello valoris scientifici apto, qui typis edatur, exarato“.

5. Kandidát jest povinen prosloviti vědeckou přednášku trávající 25—30 minut.

6. Za promoci platí se obyčejná taxa, zvýšená o vydání, jichž vyžaduje slavnostní promoce (úklid auly, otop, zpěváci a pod.). Z taxových zůstatků jest především zapraviti resolventu poplatek 50 Kč. Za nemajetné platí stát zvýšené výlohy (s výjimkou taxy).

7. Děkan fakulty, které promovány náleží, uvědomí všechny členy této fakulty, že a kdy se slavnostní promoce koná, aby se jí mohli zúčastniti. Toto oznámení stane se také vyhláškou na černé desce.

8. Všichni slavnostně promovaní doktoři z posledního roku budou uvedeni ve zprávě rektorské.

9. Placené slavnostní promoce odpadají.

Č. 41.

Řád slavnostní promoce na Komenského universitě v Bratislavě.

§ 1. Za povolení slavnostní promoce dlužno žádati akademický senát řádně kolkovanou žádostí, podanou u rektorátu.

§ 2. K žádosti té jest připojiti:

1. vysvědčení o maturitní zkoušce, vykonané s vyznamenáním;

2. imatrikulační list;

3. křestní a domovský list;

4. absolutorium;

5. vysvědčení o přísných zkouškách doktorských, vykonaných s prospěchem jednohlasně výtečným. Prospěch tento musí býti vykázan i při všech dílčích zkouškách doktorských;

6. doklady o úspěšném účastenství v cvičeních seminárních nebo cvičeních jim vědeckým rázem podobných;

7. zvláštní práci, vědecky cennou, buď již tištěnou nebo k tisku připravenou. Při doktorátech podmíněných disertací může tato zvláštní práce odpadnouti, když oba referenti prohlásí o doktorské disertaci, že jest prací vynikající a poskytuje záruku pro budoucí vědeckou činnost kandidátovu.

§ 3. Promovendus jest povinen prosloviti při promoci vědeckou přednášku, trvající 25—30 minut.

Přednáška tato může býti z usnesení akademického senátu vytištěna ve výroční zprávě rektorské.

V žádosti za slavnostní promoci žadatel uvede thema přednášky, již hodlá prosloviti.

§ 4. Rektor zašle žádost nejprve příslušné fakultě k dobrému zdání.

Po vyjádření fakulty přidělí jí do referátu děkanu příslušné fakulty, který o ní podá akademickému senátu zprávu.

§ 5. Ceremoniál slavnostní promoce je latinský.

§ 6. V diplomu, který kandidát obdrží, konstatuje se jeho výborný úspěch ve studiích a předložení vědecké práce, k otisknutí způsobilé touto formulí: „Cunctis examinibus eminenti cum successu superatis et libello valoris scientifici apto, qui typis edatur, exarato“.

§ 7. Za promoci platí se normální taxa, zvýšená o vydání, jichž vyžaduje promoční slavnost (přípravení a úklid auly, otop, zpěváci, hudba, tisk pozvánek a diplomu a pod.).

Z taxových zůstatků jest především zapraviti resolventu poplatek 50 Kč.

Za nemajetné platí stát zvýšené výlohy (s výjimkou taxy).

§ 8. Děkan fakulty, které promovány náleží, uvědomí všechny členy této fakulty, že a kdy se slavnostní promoce koná, aby se jí mohli zúčastniti. Toto oznámení stane se také vyhláškou na černé desce rektorátní.

§ 9. Všichni slavnostně promovani doktoři z posledního roku budou uvedeni ve zprávě rektorské.

§ 10. Placené slavnostní promoce odpadají.

Č. 42.

Ceremoniál slavnostní promoce.

*(Is, qui commendat)**Commendans mluvi se svého mista:*

1.

Illustrissime....., spectabilis ac
magnifice domine!

Magno honore me afficit et pergratum mihi est, quod more
in hac alma universitate recepto procedens et quasi patroni
partes agens virum clarissimum ac iuris consultissimum (fil.:
clarissimum ac doctissimum; — med: nobilissimum et celeberrimum) adstantem,.....
iuris (philosophiae, medicinae universae), doctoratus candidatum, Tibi Tuaeque benevolentiae commendare possum.

Liceat mihi candidati vitam breviter enarrare, ut ostendam
explevisse eum omnes condiciones, quae vetere universitatis
more et legibus constitutae sunt.

Následuje vyličení životopisu kandidátova.

Iam constat candidatum omnia, quae lege postulantur, explevisse et eam ostendisse scientiam et eruditionem, ut dignus sit, qui (iuris) (philosophiae, medicinae) doctoratus laurea decoretur.

Cum vero etiam morum eius integritatem laudare possim, Te, vir magnifice, adeo rogoque, ut huic candidato, quem Tibi commendavi, licentiatus honorem tribuere eique aditum ad (iuris) (philosophiae, medicinae universae) doctoratus gradum aperire velis.

Tubae.

(Rektor.)

Rektor sedí ve svém křesle :

2.

Vstane.

Commendatio, quae facta est ab illustrissimo, (clarissimo, iuris consultissimo) (fil.: clarissimo, doctissimo; med.: nobilissimo ac celeberrimo) domino valde mihi grata est et accepta. Sed prius, candidate clarissime, fides est danda Te talem semper futurum, qualem Te esse iubebit dignitas, quam obtinebis.

Kandidát přistoupí k řediteli :

Accedas igitur ad virum honestum, magistrum scriniorum, ut iures in verba, quae Tibi ab eo recitabuntur.

Tubae.

Ředitel čte sponsi. Zpěv.

3.

Rektor: Haec Tu nonne ex animi Tui sententia spondes ac polliceris?

Kandidát: Spondeo ac polliceor.

4.

Rektor: Quod Deus optimus maximus bene ac feliciter evenire iubeat cedatque ad maius rei publicae nostrae decus et emolumentum, almae nostrae universitatis atque imprimis clarissimae facultatis incrementum et Tuam propriam utilitatem.

Ego

h. t. almae universitatis Comenianae Bratislavensis rector magnificus, Te virum clarissimum atque iuris consultissimum (fil.:

clarissimum ac doctissimum; — med.: nobilissimum et celeberrimum)..... licentiatu et doctoratu candidatu, cum examina legibus constituta summa cum laude perfeceris, mihi commendatum iuris (philosophiae, medicinae universae) licentiatu participem facio idque in hoc solemnī consessu pronuntio ac declaro, potestatem Tibi tribuens gradum doctoratus ceteraque omnia iura et privilegia, quae hunc dignitatis gradum sequuntur huius et omnium aliarum universitatum more et consuetudine, in eadem clarissima facultate petendi ac impetrandi.

Sedne.

Tubae.

Kandidát jde do dolejší lavice a žádá promotora o promoci.

(Promovendus.)

Kandidát:

5.

Impetrata ab illustrissimo, spectabili ac magnifico huius almae universitatis rectore licentia doctoratus laureae petendae et acquirendae, Te illustrissime, clarissime iuris consultissime domine fil.: Te illustrissime, clarissime ac doctissime domine; — medic.: Te illustrissime, nobilissime ac celeberrime domine oro rogoque, ut potestate in munus Tuum collata (iuris, philosophiae, medicinae universae) doctoratus laureae me ornes meque in eorum numerum referas, qui eo honore in hac alma universitate iam fruuntur.

Tubae.

Promotor:

6.

Iam a primordio huius studii generalis institutum est ac legibus etiam atque etiam sanctum, ut ii, qui peracto studiorum curriculo doctrinae et ingenii periculum fecissent et litterarum scientiam examinibus probassent, laureae honore amplissimis-que privilegiis decorarentur.

Persuasum est mihi Te et in morum candore et litterarum scientia summa cum laude omnia perfecisse, quae postulantur ab iis, qui ad summos in iure tolluntur honores.

Itaque iam nihil impedit, quominus honores, quos obtinere cupis, Tibi impertiamus.

Itaque ego promotor legitime constitutus auctoritate in me a republica collata Te licentiatus participem, virum clarissimum et iuris consultissimum (fil.: virum clarissimum ac doctissimum; — med.: virum nobilissimum et celeberrimum) ut debitum scientiae praemium accipias, iuris doctorem (philosophiae, universae medicinae) facio creoque factum creatumque in hoc solemnium virorum clarissimorum consessu pronuntio ac declaro.

Simul omnia privilegia, quae huic academicae dignitati data atque concessa sunt, in Te confero.

Ut autem dignitas in Te collata insignibus quoque ornata splendeat, vetere more almarum et antiquissimarum Universitatum trado Tibi:

Torquem aureum, ornamentum virorum insignium, ut semper memor sis vitam Tuam esse debere catenam studiorum operumque iustitiae et humanitatis.

Dein librum, quo leges et instituta omnia (philosophiae et humanitatis praecepta) continentur, quem manu diurna nocturnaue versans nunquam exhaustum iri censeas. (med.: *Dein librum*, qui veteres et novas medicorum continet sententias, veteres ut cum reverentia, novas cum cautela amplectaris. Arti medicae te autem operam studiumque die nocteque navare debere persuasum semper habeas).

Denique doctor a nullo decoratur, signo amoris, iurisprudentiae, liberali doctrinae, tamquam sponsae debiti.

Doctoratus insignibus ornatus ascende in locum superiorem meque amplectere!

Accipe osculum, signum coniunctionis et familiaritatis nostrae! Tuum iam erit honorem, ad quem bonarum artium studio proventus es, iisdem artibus atque scientiis tueri, rei publicae, universitatis, ordinis iuris consultorum rationibus, decori; incremento semper consulere. Collegam collegarum nomine Te saluto. Considas mecum!

Tubae.

7.

*Ředitel čte plachtu.**Tubae.**Promotor:*

8.

Doctoris nomen a docendo, quam ob rem vetere universitatis nostrae more Te, nove doctor clarissime, invito ad quaestionem solvendam, quae inscribitur:

Tubae.

9.

*Přednáška.**Tubae.**Promotor:*

10.

Quaestionem diserte atque erudite solvisse mihi videris; sed iudicio meo minus fidens et ut aliam quoque sententiam de re tam gravi audiamus, Te illustrissime, clarissime, domine collega honestissime, rogo, ut solvere velis quaestionem ex ea disciplina sumptam, cuius Tu cultor es peritissimus, atque iustam de ea proferas sententiam.

Tubae.

11.

*Posudek resolutív.**Promotor:*

12.

Ad finem iam deducta sunt omnia, quae universitatis nostrae consuetudine in solemní doctorum inauguratione fieri solent. Superest, nove doctor clarissime, ut pio animo gratias agas omnibus, quorum auxilio et favore doctoratus lauream assecutus es.

Tubae.

Kandidát děkuje.

13.

Deo optimo maximo iuvante ad eum provectus sum honorem, cuius desiderio diu tenebar,

Subit hoc temporis momento animum pia memoria Comenii, magni patriae nostrae filii populorumque praeceptoris, cuius nomen haec alma universitas habet cuiusque gloriam nulla unquam delebit oblivio.

Maximas ago gratias praesidi rei publicae, cuius in benignissima tutela vigent scientiae litterae artesque.

Deinde vobis, quorum praesidio et auxilio ad doctoratus gradum provectus sum,

(Rectori.) Tibi illustrissime, spectabilis ac magnifice domine summas ago gratias ob humanitatem et benevolentiam, qua licentiatu gradum mihi impertivisti;

(Decano.) Tibi, illustrissime, (clarissime, iuris consultissime,) (fil.: clarissime, doctissime; — med.: nobilissime, celeberrime) spectabilis domine hoc tempore ordinis iuris consultorum (philosophorum, medicorum) decane et senatus academici assessor, maximas ago gratias ob humanitatem consuetam et insignem benevolentiam in me collatam

(Promotori.) Tibi, illustrissime, (clarissime, iuris consultissime) (fil. clarissime, doctissime; — med.: nobilissime, celeberrime) domine qui laurea iuris doctoratus me ornasti, debitas ago gratias. Persuasum habeas, studia mea et conatus eiusmodi fore, ut academico illo honore semper dignus inveniar;

(Commendanti.) Tibi, illustrissime, (clarissime, iuris consultissime) (fil.: clarissime, doctissime; — med.: nobilissime, celeberrime) domine maximas ago gratias, qui vitam meam benevolentissime enarrasti et me ad obtinendam licentiatu et iuris doctoratus dignitatem commendasti;

(Solventi.) Etiam Tu illustrissime, (clarissime, iuris consultissime) fil.: clarissime, doctissime; — med.: nobilissime,

celeberrime) domine accipe gratias, quas pro benigna quaestionis solutione Tibi debeo;

denique omnes professores, quorum eximia disciplina litterarum studia absolvi, gratias accipiant, quas illis debeo.

Tubae.

Č. 43.

Výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 16. I. 1931, čís. 80.218/30-IV., o slavnostní promoci za účasti zástupce presidenta republiky. (V. XIII. 30.)

Aby byly jednotně upraveny podmínky pro povolení slavnostních promoci za účasti zástupce presidenta republiky, ustanovuje ministerstvo školství a národní osvěty řád takové slavnostní promoce, podle kterého na všech vysokých školách bude napříště jednotně postupováno. Účastí zástupce presidenta republiky projevuje se uznání kandidátovi za vynikající úspěch studijní a tím také zájem o studijní a vědecké výsledky vysokoškolského studia vůbec. Sluší se proto na slavnostní promoci za účasti zástupce presidenta republiky pohlížeti jako na akt, kterým má být vyjádřeno symbolicky uznání také jiným kandidátům, kteří sice rovněž s vynikajícím úspěchem svá studia skončili, avšak z důvodů tkvících ve smyslu této slavnostní promoce nemohou již podle ní býti promováni.

1. Slavnostní promoci za účasti zástupce presidenta republiky navrhuje na žádost kandidátovu akademický senát, pokud se týče profesorský sbor, vyhovuje-li kandidát stanoveným podmínkám.

2. Podmínkou pro dosažení slavnostní promoce za účasti zástupce presidenta republiky je zkouška dospělosti s významným, jednohlasně výborný prospěch při všech přísných zkouškách nebo při všech součástkách zkoušek doktorských, jim se rovnajících, případně i ostatních zkouškách (státních, předcházejících, jakož i způsobilost samostatně vědecké práce, kterou prokázati jest zvláštní vědecky cennou prací buď již tištěnou nebo k tisku připravenou. Při doktorátech podmíněných disertací může tato zvláštní práce odpadnouti, když oba

referenti ohlásí o doktorské disertaci, že jest opravdu prací vynikající a poskytují záruky pro budoucí vědeckou činnost kandidátovu. Akademický senát (profesorský sbor) předkládá tuto žádost vyjádří se o tom, zda kandidát nejen po stránce mimořádné studijní výkonnosti nýbrž i po všech ostatních stránkách jest hoden toho, aby k slavnostní promoci byl vyslán zástupce presidenta republiky.

3. Návrh akademického senátu (profesorského sboru) na povolení slavnostní promoce s účastí zástupce presidenta republiky jest předložiti ministerstvu školství a národní osvěty, a to tak, aby nejméně měsíc před promoci mohla býti žádost doručena do kanceláře presidenta republiky.

4. Na každé vysoké škole lze podle tohoto řádu konati v jednom studijním roce jednu slavnostní promoci.

5. V diplomu, jenž se kandidátu udělí, konstatuje se jeho výtečný úspěch ve studiích formulí: „cunctis examinibus eminenti cum successu superatis“ nebo „vykonav všechny zkoušky s prospěchem výtečným“.

Tento výtečný prospěch konstatují ve svém proslovu také funkcionáři při promoci činní.

6. Průběh slavnostní promoce řídí se dosavadními zvyklostmi a danými poměry.

7. Kandidát jest povinen prosloviti vědeckou přednášku trvající nejdéle 25 až 30 minut.

8. Za promoci konanou podle tohoto řádu platí se obyčejná taxa, zvýšená o vydání, jichž vyžaduje promoce. Za nemajetného kandidáta zvýšená vydání platí stát.

Č. 44.

Slavnostní promoce za účasti zástupce presidenta republiky.

Výn. mšo, ze dne 3. X. 1931, č. 102.138.

Hledíc ke konkrétním dotazům ministerstvo školství a národní osvěty sděluje dodatkem k svému výnosu ze dne 16. I. 1931, č. j. 80.218/31 toto:

Ministerstvo školství a národní osvěty nezrušilo sice citovaným výnosem výslovně dosavadní řád slavnostních promoci, avšak v intencích vyjádřených v úvodu tohoto výnosu jest, aby

slavnostní promoce za účasti zástupce presidenta republiky byla na každé vysoké škole nejvýš jedna ve studijním roce. Byly proto zdůrazněny cit. výnosem, jednak význam této promoce jako symbolického uznání také jiným kandidátům s vynikajícím prospěchem, kteří nemohou již podle ní býti promováni, jednak intence omeziti přílišné množství slavnostních promocií.

Poněvadž slavnostní promoce za účasti zástupce presidenta republiky jest aktem slavnostnějším, bude patrně také význam jiných slavnostních promocií ustupovati, takže by i z toho důvodu od nich mělo býti upuštěno.

Z těch důvodů nemůže býti vyhověno přání některých vysokých škol, aby na nich byl počet slavnostních promocií za účasti presidenta republiky zvýšen, a aby prospěchové podmínky pro dosažení slavnostní promoce byly sníženy na příklad tím, že by nebyl požadován výborný prospěch ze zkoušek prospěchových, předběžných a pod.

Č. 45.

Akademický senát university Komenského vzal v zasedání dne 13. listopadu 1931 jednomyslně na vědomí, že profesorské sbory všech fakult university Komenského přijaly návrh akademického senátu, aby se při slavnostní promocii za účasti zástupce presidenta republiky pořadí fakult při konkurenci několika kandidátů z různých fakult řídilo délkou doby, jež uplynula na jednotlivých fakultách od poslední slavnostní promoce, t. j. aby měl přednost kandidát té fakulty, na niž uplynula od poslední slavnostní promoce doba nejdelší.

K výhradě profesorského sboru právnické fakulty usnesl se akademický senát jednomyslně závazně a pro vždy prohlásiti, že od této normy není úchylek, ač-li fakulta, na niž jest řada, nepostoupí dobrovolně svého práva fakultě jiné.

(Přípis rektorátu univ. Kom. z 11. I. 1932, č. 662/31-32.)

XIII. Nostrifikace doktorského diplomu.

Č. 46.

Výn. býv. m. k. a v. z 6. VI. 1850, č. 4513/153, č. 240 ř. z.

O otázce, za jakých podmínek tuzemec nebo cizozemec, který na některé cizozemské universitě nabytí hodnosti doktorské, může nabytí těchže¹⁾ akademických oprávnění,²⁾ která přísluší doktorům (čsl.) universit, ustanovuje se prozatímně toto:

§ 1. Získal-li tuzemec nebo cizozemec na nějaké cizozemské universitě doktorátu theologického, filosofického nebo právnického, a přeje-li si na základě něho zaujmouti na některé čsl. universitě to postavení, které udílí doktorát touto propůjčovány (nostrifikace), musí se k tomu účelu obrátiti na příslušný sbor profesorský a vykázati se u něho o svých předběžných a universitních studiích a o postupu při nabytí svého diplomu.³⁾

¹⁾ Nostrifikace cizozemských doktorských diplomů, hledíc k povaze akademických hodností, se může vztahovati jenom na zrovnoprávnění těchto s tuzemskými diplomy doktorskými téhož druhu, takže postavení na roveň cizozemského doktorátu filosofie s tuzemským doktorátem věd technických je vyloučeno. (Výn. býv. m. k. a v. z 11. VII. 1902, č. 17827, B. K. 516.)

²⁾ Nelze přiznati pravoplatnosti diplomu doktorskému, získanému tuzemcem nebo cizozemcem na některé cizozemské universitě bez předchozí jeho nostrifikace a také ne právo užívati titulu doktorského. Jestliže přes to není cizozemci zakázáno užívati titulu doktorského v životě soukromém a společenském, tu spočívá tento obyčej do jisté míry na dohodě mlčky činěné, pro právo veřejné bezúčinné; podle níž i čsl. příslušník, mající tuzemský diplom, v cizozemsku obyčejně svého titulu užívá. Nemohlo by však zůstatí bez pozastavení, kdyby užívání cizozemského titulu doktorského překračovalo tyto meze nebo docela se dalo v úmyslu vzbuditi dojem, že nositel jeho má diplom v tuzemsku pravoplatný se všemi jeho předpoklady a oprávněními. (Výn. býv. m. k. a v. z 27. XI. 1896, č. 28534, B. K. 513.)

Zkoušky vykonané v cizině nemají pro území státní žádné platnosti bez výslovného uznání. (Z. noty mšo. z 21. VI. 1921, č. 50434.)

³⁾ Je nepřipustná nostrifikace diplomu cizozemského u kandidáta tuzemce, který opětovně byl v tuzemsku reprobován a tudíž ztratil způsobilost k nabytí tuzemského doktorátu (sr. jednotlivé rigorosní řady fakultní).

§ 2. Sbor posoudí především, zdali žadatel vyhověl stávajícím předpisům o nabytí čsl. doktorátu, o trvání a o využití doby universitních studií v dostatočné míře¹⁾ a potom stanoví podmínky, od kterých činí závislým vyhovění jeho žádosti.²⁾ ³⁾

§ 3. Žadatel může být vybídnut, aby se podrobil přísným zkouškám z ostatních pro čsl. doktorát jako podmínku předepsaných předmětů. Jestliže má od toho být zcela nebo částečně upuštěno,⁴⁾ tu je o tom podati sborem profesorský na ministerstvo školství a národní osvěty zprávu, s uvedením pro to mluvících důvodů.

§ 4. Po splnění uložených podmínek nebo po udělení dispensi od nich, má rektor university potvrditi, aniž by předsezval akt promoční nebo vyhotovoval diplom, že se přiznávají jeho diplomu, nabytému na cizozemské universitě, a) bezpodmínečně, nebo b) po splnění úkolů jemu příslušnou fakultou uložených, táž akademická oprávnění, která dávají diplomy této fakulty v Československu.

§ 5. Pokud jsou medicínsko-chirurgické zkoušky doktorské současně zkouškami státními v Československu a pokud diplom o nich vystavený dává oprávnění k praxi, nemůže být přiznána doktorskému diplomu v cizině nabytému táž účinnost, jaká přísluší diplomu na některé čsl. universitě získanému, nýbrž žadatel se zpravidla musí podrobiti téměř podmínkám,

¹⁾ Kdo se uchází o nostrifikaci cizozemského doktorátu, musí se vykázati také tou kvalifikací, která se vyžaduje při zápisu za řádného posluchače na tuzemských universitách, (Výn. býv. m. k. a v. z 12. VIII. 1889, č. 14059, B. K. 511.)

²⁾ Odmítnutí nostrifikace na jedné universitě nevyklučuje nostrifikaci jinde. (Výn. m. z 21. VII. 1887, č. 5763, B. K. str. 618, p. 4.)

³⁾ Ve smyslu § 2 výn. býv. m. k. a v. z 6. VI. 1850, č. 240 ř. z. nepřísluší sborům profesorským nižádným způsobem právo a limíne odmítnouti žádosti o nostrifikaci, k ním podané a řádně doložené, nýbrž nacpak je třeba o každé takovéto žádosti po meritorním zkoumání učiniti příslušné rozhodnutí. Obzvláště nelze bez dalšího omezovati nostrifikaci jenom na případy, kde se současně žádá o habilitaci soukromých docentů. (Výn. m. k. a v. z 3. V. 1900, č. 8120.)

⁴⁾ Je nepřipustno při doplňovacích rigorosech právnických kombinovati předměty různých právnických rigoros v jedno, nebo omeziti doplňující zkoušku na jednotlivé partie zkoušených oborů. (Výn. min. z 20. VI. 1904, č. 19399, B. K. str. 618, p. 5.)

kteří musí splnit kandidát doktorátu tuzemský, musí tedy býti formálně promován a obdrží vlastní diplom příslušné čsl. university.¹⁾

§ 6. Pokud jde o případné úlevy, které by bylo poskytnouti kandidátům takovým a o řízení při té příležitosti, je postupovati podle dřívějších paragrafů.

§ 7. Je-li nějaký profesor povolán na některou čsl. vysokou školu z některé zahraniční university na profesuru, na kterou se podle zákona nebo podle obyčeje vyžaduje doktorát jako podmínka, tu mu platí jeho doktorát, nabytý na cizozemské vysoké škole v tomto směru zrovna tak, jako kdyby ho získal na některé škole vysoké československé.²⁾

Č. 47.

Výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 14. VII. 1928, č. 37.164/IV., určený všem vysokým školám, o nostrifikaci diplomů a uznávání studií z vysokých škol v Maďarsku.

Přihlízejíc k různostem mezi studií na československých vysokých školách a studií na maďarských vysokých školách a k postupu při nich, jakož i ke zkušenostem získaným s absolventy maďarských škol a k značnému počtu docházejících žádostí za nostrifikaci diplomů, resp. za uznání maďarských studií — ministerstvo školství a národní osvěty upozorňuje, že nebude vůbec nostrifikovati diplomů dosažených po 1. X. 1928 na maďarských vysokých školách a uznávati studia na těchto školách po označeném dni vykonaná.

Studia vykonaná v době dřívější a diplomy dosažené před uvedeným datem bude lze uznávati, resp. nostrifikovati jen tehdy, bude-li prokázána jejich úplná rovnocennost a nebude-li proti uznání resp. nostrifikaci jiných námitek.

Studia z bývalé prešpurské university Alžbětiny (po převratu v Budapešti, později v Pětikostelí) a studia z bývalé

¹⁾ Srv. zvláštní předpisy pro fakultu lékařskou.

²⁾ Vým. m. z. 3. V. 1900, č. 81200 připomíná, že toto ustanovení se smyslem vztahuje v první řadě na cizince, pak ale též na tuzemce, kteří za obdobných poměrů jako cizozemci jsou povoláváni na tuzemskou universitu; v těchto případech tedy není vůbec zapotřebí zvláštního nostrifikačního řízení.

klužské university Františka Josefa (po převratu v Budapešti, později v Szegedině), kteréžto university byly Československou republikou (v Bratislavě), resp. královstvím Rumunským (v Kluži) zrušeny — nebudou za žádných okolností, ani když byla vykonána před 1. X. 1928, uznávána, ani diplomy z nich nostrifikovány.

Ministerstvo školství a národní osvěty dávajíc o tom všem vysokým školám vědět, žádá je, aby se zásadami tohoto výnosu řídily při svých návrzích na nostrifikaci diplomů, pokud se týče na uznání studií z vysokých škol maďarských.

Č. 48.

Odvola-la-li strana žádost za nostrifikaci svého doktorátu nabytého v cizině, vzhledem k níž byla jí úřadem uznána studia vykonaná v cizině a zároveň p o d m í n ě č n ě uznán její doktorský diplom, nelze spatřovati nezákonné porušení práv jejich v tom, že úřad odvolá své vynesení ve věci vydané v celém rozsahu tedy i pokud jde o vyslovené uznání studií vykonaných v cizině.

(Nález n. s. s. ze dne 15. května 1930, č. 3065.)

Č. 49.

Z výnosu mšo. ze dne 13. VI. 1930, č. 72.098, o právu užívání titulu doktorského.

(Zemskému úřadu v Bratislavě.)

Československý příslušník může získati právo užívání titulu doktorského jen buď jeho dosažením na domácí vysoké škole nebo nostrifikací cizozemského doktorského diplomu podle výnosu býv. ministerstva kultu a vyučování ze dne 6. VI. 1850, č. 240 ř. z., a vládního nařízení ze dne 17. II. 1927, č. 8 Sb. z. a n. Podle těchto předpisů i podle výnosu ze dne 27. XI. 1896, č. 28.534, může domácí i cizí příslušník, který na cizí universitě dosáhl doktorátu, na základě jeho dosáhnouti doma týchž oprávnění, která příslušejí doktorům domácích universit a tím i oprávnění užívati titulu doktorského, jestliže splnil podmínky za tím účelem svrchu uvedenými předpisy stanovené resp. jestliže byla provedena nostrifikace jeho cizího diplomu. Z toho

důvodu nepřísluší doktorskému diplomu ať domácím či cizím příslušníkem na cizí universitě dosaženému bez nostrifikace naprosto žádná právní platnost v RČS. a nemá proto majitel takového cizozemského diplomu oprávnění užívatí v ČSR. doktorského titulu.

Ježto pak cizozemský doktorský diplom nostrifikací stává se zcela rovnocenným s domácím doktorským diplomem, mohou býti u nás nostrifikovány pouze takové doktorské diplomy, jejichž druh jest zaveden na čl. vysokých školách.

Č. 50.

Z výnosu mšo. ze dne 10. X. 1927, č. 87.138, o nostrifikaci čestného doktorátu.

(Presidiu referátu mšo. v Bratislavě.)

Žádost S. Z. o nostrifikaci diplomu čestného doktorátu theologického propůjčeného universitou v Kovně nelze se zřením k dosud platnému výnosu býv. ministerstva kultu a vyučování ze dne 3. V. 1859, č. 22.600/1343 ex 1858 a výnosu ze dne 6. VI. 1850, č. 240 ř. z., vůbec vzítí v projednávání, poněvadž nostrifikace jest možna pouze při doktorátech, kterých bylo dosaženo po vykonání předepsaných studií a zkoušek, tedy nikoliv při doktorátech čestných, které jsou pouhým čestným vyznamenáním, vysokou školou propůjčeným. Podmínkou nostrifikace jest totiž uznání rovnocennosti vykonaných předchozích studií a přísných zkoušek.

Pokud jde o užívání titulu doktorského, poznamenává mšo., že doktorskému diplomu ať tuzemcem nebo cizozemcem na cizozemské universitě dosaženému bez nostrifikace nepřísluší naprosto žádná právní platnost v Československé republice a tím ani oprávnění užívatí doktorského titulu. To platí obdobně i o čestných doktorátech, kterých nelze vůbec nostrifikovati.

XIV. O habilitaci soukromých docentů.

Č. 51.

Nařízení býv. ministra kultu a vyučování ze dne 11. II. 1888, č. 19 ř. z., o habilitaci soukromých docentů na universitách.¹⁾

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze 4. II. 1888 nařizuje se takto:

§ 1. Kdo by na některé universitě jakožto soukromý docent chtěl přednáseti, vydobud' sobě oprávnění ku přednáškám (venia docendi) na základě těchto ustanovení.²⁾

§ 2. Venia docendi nemůže udělena býti pro některou samovolně obmezenou část té neb oné vědy, nýbrž toliko pro veškerý obor jednoho předmětu aneb alespoň pro takový značnější obor jeho, že jej možno pokládati za celek v sobě uzavřený.³⁾

¹⁾ K výkladu habilitačního řádu srv. Weyr v Časopise pro vědu právní a státní roč. 1, 1918. Kdo splní všechny podmínky habilitačního řádu, má právní nárok, aby byl habilitován. Porušení tohoto subjektivního práva může postižený stíhati stížností před n. s. s.

²⁾ I když se uchází habilitand o udělení venia legendi ke konání praktických cvičení na fakultě právnické a státovědecké, musí předložití předepsané vědecké pojednání, poněvadž konání praktik předpokládá zvýšenou měrou vědecké zvládnutí látky, z níž se cvičení koná, jak po stránce theoretické, tak praktické. (Sr. výn. m. k. a v. z 19. II. 1861, č. 1112, B. K. 205.)

³⁾ Oběžníkem ze dne 18. XII. 1924, č. 135.688/24-IV upozornilo ministerstvo školství a národní osvěty v Praze, že podle ustanovení § 2 platného habilitačního řádu ze dne 11. února 1888, č. 19 ř. z. může venia docendi býti udělena jenom pro celý obsah určité disciplíny aneb pro takový větší její obor, který může býti považován za celek pro sebe uzavřený; naproti tomu však venia docendi nemůže býti udělena pro libovolně obmezenou část disciplíny.

V poslední době vyskytlo se však několik případů, v nichž jednalo se o habilitaci pouze pro část disciplíny, aniž uvedením obecně uznávaných znaků bylo dovozeno, že je to větší část té disciplíny a že jsou tu veškeré podmínky pro objektivní úsudek, že tato část může býti považována za celek pro sebe uzavřený.

V některých případech zase jedná se sice o habilitaci pro celý obor příslušné disciplíny, avšak zároveň obor tento se omezuje na výsek té disciplíny tím, že je příčiněno omezovací ustanovení obvykle vyjádřené slovy „se zvláštním zřetelem k...“, za nimiž následuje potom pojmenování části disciplíny.

Má-li pak býti takovým postupem dosaženo toho, aby byli docenti omezeni na speciální kolegia, nutno poukázati nejen na neshodu takového

§ 3. K dosažení práva vyučovacího ve vlastnosti soukromého docenta (habilitace) se požaduje, aby žadatel nabyl doktorátu té fakulty,¹⁾ ²⁾ ke které předmět náleží, pak aby předložil dílo³⁾ tiskem vydané⁴⁾ anebo značnější rozpravu

opatření s platnými předpisy, nýbrž i na nebezpečí, které by měl takovýto postup pro význam habilitace samé.

Ministerstvo požádalo proto profesorské sbory, aby bylo při habilitacích přesně zachováno citované ustanovení § 2 platného habilitačního řádu. Ustanovení tohoto paragrafu o habilitaci pro část discipliny je zajištěno pouze výjimkou z pravidla, které nemůže být vykládáno příliš liberálně, aby nebyl snížen jistě důležitý význam habilitačního řízení a nebyl nebezpečným způsobem usnadněn přístup k akademickému úřadu učitelskému na školách vysokých.

Jestliže pak pro příště v některém případě profesorské sbory po důkladném uvážení všech okolností přece přijdou k náhledu, že lze udělití hlásícímu se kandidátu venia docenti pouze pro větší část některé discipliny, požádalo min., aby případ ten byl zvláště odůvodněn a aby bylo doloženo, že skutečně jedná se o případ takový, jaký má habilitační řád na zřeteli. V zájmu vysokých škol byly profesorské sbory požádány, aby případy takové byly považovány skutečně jen za velmi řídké výjimky.

S téhož hlediska nelze schvalovati ani specialisování habilitačního oboru vytčením sice celé discipliny, ale připojením svrhu uvedené omezo- vací klausule. Poněvadž pak pojem omezení takto vyjádřeného je pochybným a podstatu věci nevyjadřuje způsobem jiným výklad vylučujícím, byly profesorské sbory požádány, aby těchto omezovacích klausulí nebylo používáno.

¹⁾ Tuzemský nebo cizozemský kandidát habilitace, který má cizozemský lékařský diplom, musí především vyhověti předpisům nostrifikačním, případně je nucen po provedeném nostrifikačním řízení opatřiti si čl. diplom lékařský. (Výn. m. k. a v. 3. VII. 1899, č. 18.132, B. K. 198.)

²⁾ Slovo § 3 habilitačního řádu z 11. února 1888: K dosažení učitelského oprávnění soukromého docenta je potřeba, aby uchazeč nabyl doktorátu té fakulty, které příslušná disciplína náleží, je tak rozuměti, že musí býti získán doktorát oné fakulty, na které uchazeč chce zahájití přednášky o určité disciplíně a ke které tudíž řečená disciplína rozhodně musí býti považována jako příslušející, i když podle okolností s jiného hlediska může býti považována současně za zapadající do rámce jiné fakulty. Výjimka z tohoto požadavku může nastoupiti jedině na základě § 4 habilitačního řádu. (Výn. mín. k. a v. z 24. IV. 1890, č. 7514, B. K. 191.)

³⁾ Přijetí práce anonymní nebo pseudonymní jako spisu habilitačního není uvedeným předpisem vyloučeno, pokud není žádných pochyb o autorství kandidáta habilitace. Mimo jiné v takových příležitostech se podává příležitost získati v konaném kolokviu jistotu o tom, že předložené dílo může býti kandidátu habilitace jako autorovi připsáno a sbor profesorský má možnost v konkrétním případě odmítnouti habilitaci, kdyby v tomto směru byly nějaké pochybnosti. (Výn. mín. k. a v. z 16. února 1891, č. 1176, B. K. 194.)

⁴⁾ Nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. VI. 1919, č. 312 Sb. z. a n. o dočasném připuštění rukopisných prací habilitačních:

tiskem uveřejněnou (spis habilitační),¹⁾ které by metodou vědeckou samostatně pojednávalo o některém problému té vědy, pro kterou se žadatel habilitovati chce.

Též se předpokládá, že kdo se chce habilitovati, příslušné studium universitní nejméně již před dvěma lety absolvoval.

§ 1. Kdo se chce na některé vysoké škole habilitovati, může výjimečně po čas tiskové tísne předložit spis tiskem dosud neuveřejněný, a to alespoň ve třech opisech, pořízených na psacím stroji.

Profesorský sbor může však žádati, aby spis byl tiskem uveřejněn. Do rozhodnutí toho není stížnosti.

Tomu, kdo byl na základě rukopisné práce habilitován, může profesorský sbor uložit, aby po návratu pravidelných poměrů tiskových habilitační spis uveřejnil tiskem.

§ 2. Nařízení toto působí ode dne vyhlášení a pozbude platnosti dva roky po vyhlášení (t. j. ode dne 11. VI. 1919). Proveďte je ministr školství a národní osvěty.

Oběžníkem ze dne 5. II. 1925, č. 8081/23/4 požádalo ministerstvo školství a národní osvěty profesorské sbory, aby habilitačních žádostí, které by nebyly doloženy habilitačním spisem, tiskem vydaným, nadále vůbec nepřijímaly a prohlásilo, že by v žádném případě samo odchylky od řečeného ustanovení dovoliti nemohlo, nýbrž že naopak potvrzení habilitace bez výjimky odmítne.

Při této příležitosti upozornilo ministerstvo profesorské sbory, že by bylo zajisté v zájmu vážnosti vysokých škol, aby k meritornímu projednávání i takových habilitačních žádostí, které jsou doloženy spisem habilitačním, tiskem vydaným, přistupovaly vždy až po uplynutí přiměřené doby po uveřejnění spisu habilitačního, tak aby vědecké literární kritice dána byla příležitost vysloviti se o díle habilitačním.

S poukazem pak na odstavec 3 § 1 nařízení ze dne 2. VI. 1919, č. 312 Sb. z. a n. dalo ministerstvo školství a národní osvěty profesorským sborům na uvážení, aby zrevidovavše případy, kde habilitace byla povolena na základě práce rukopisné, daly si předložití dotyčné dílo tiskem vydané, po případě aby vyzvaly docenty k uveřejnění habilitačních spisů v přiměřené lhůtě.

Dílem tiskem uveřejněným rozumí se publikace, „která se stala tiskem veřejnosti obecně přístupnou“. Nestáčí tudíž pouhé „vytištění“ (na př. v jednom nebo několika exemplářích) — Weyr l. c., který právem pochybuje, že knihy vydané vlastním nákladem vyhovějí vždy tomu požadavku. (Placht-Havelka, Předpisy, 1100, pozn. 4.)

¹⁾ Připomíná se, že předložení habilitačního spisu ve smyslu § 3 habilitační normy je uloženo jako bezpodmínečná nejmenší výměra vědecké literární činnosti, kterou jest splniti, bez níž habilitační žádost nelze vůbec podati, že však pečlivé prozkoumání tohoto habilitačního spisu jakož i celé vědecké způsobilosti habilitandovy toho nezbytně vyžaduje, aby byly vzaty v úvahu i jeho jiné ať už dřívější nebo pozdější spisy. (Z v. n. m. k. a v. z 18. II. 1903, č. 1410, B. K. 201.)

§ 4. Dispensi z doktorátu vůbec anebo z doktorátu té fakulty, již se věc týče, může ministr vyučování udělití jen ve případech zvláště pozoruhodných, a to k návrhu fakulty.¹⁾ ²⁾

§ 5. Za udělení řečené v enia docendi zažádej žadatel u profesorského sboru příslušné fakulty. Žádost svou dolož kromě výkazů v § 3 požadovaných:

- a) náčrtkem svého života (curriculum vitae), ve kterém zvláště buď také vylíčen postup jeho studií od té doby, co absolvoval universitu.³⁾

¹⁾ Výjimečné přípustění k docentuře s prominutím podmínek, které pravidlem se žádají již k přijetí za řádného posluchače, nemůže býti již tehdy považováno za odůvodněno, jestliže tu jsou se strany kandidáta vynikající výkony, které samy o sobě zdály se odůvodňovati udělení v enia legendi, poněvadž pak by bylo nutno takovou výjimku poskytnouti každému, kdo vůbec je schopný k habilitaci. Spíše bude u takového kandidáta prokázati zvlášť uvážení hodné důvody, které ospravedlňují výjimku z pravidla, jež dlužno jinak přísně dodržovati. Zvláště se bude jevití odůvodněným takový ohled tehdy, když se je obávati, že vyloučením uchazeče o habilitaci by akademickému úřadu učitelskému byla ztracena vynikající učitelská síla. — (V konkr. případě šlo o habilitaci a nostrifikaci doktorátu cizozemce, jehož maturitní vysvědčení pro nedostatek řečtiny nebylo by rovnocenným tuzemskému matur. vysv.) — (Výn. býv. m. k. a v. z 12. VIII. 1889, č. 14.059, B. K. 511, sr. předpisy o nostrifikaci doktorských diplomů.)

²⁾ Výjimečné případy tu upravené vyžadují věcného zkoumání případ od případu. Prominutí doktorské hodnosti nemá býti lehce uděleno, leč ve zcela výjimečných případech. Za takový nestačí považovati očekávání, že kandidát může vykázati v nějakém speciálním oboru znamenité výkony.

Takové přípustění by bylo udělití, kdyby s ohledem na neobyčejně vynikající výkony kandidátovy by bylo lze očekávati, že vyloučením jeho habilitace by učitelskému úřadu akademickému byla odňata výborná síla učitelská k rozhodné škodě zájmů vyučovacích. (Výn. min. k. a v. z 10. VIII. 1898, č. 13.186, B. K. 190.)

Praxe mšo. žádá vždy, aby žadatel měl tuzemský doktorát, nebo aby si dal cizozemský doktorát nostrifikovati. Případný čestný doktorát nestačí. (O postupu při žádosti o dispens viz: Placht-Havelka, 1101, pozn. 6.)

³⁾ Ministerstvo školství a národní osvěty v Praze, výnosem č. j. 27.083/31-IV-3 z 4. III. 1931 žádá, aby od uchazečů o habilitace bylo požadováno nejenom přesné sestavení náčrtu běhu života (curriculum vitae) a osobního výkazu, nýbrž i předložení úředních dokladů o narození, zkoušky dospělosti, absolutorium, vysvědčení o státních zkouškách a diplomu doktorského. Jejich zaměstnání po studiích buď v náčrtu běhu života i v osobním výkazu uvedeno přesně a podle přesných dat shodujících se s jejich jmenovacími dekrety či vysvědčeními o jejich službě at veřejné či soukromé. Řečené doklady buďtež pak připojeny ke spisům, jež se ministerstvu předkládají.

b) podrobným vyloženíím toho, kterak žadatel přednášky své zaříditi míní (programem přednášek).

Jde-li o obory, které vyžadují demonstrativního vyučování, udeř žadatel zároveň, jakým způsobem míní sobě opatřiti potřebné prostředky učební, případně materiál k tomu potřebný.

§ 6. Jestliže by žadatel dokladů svrchu jmenovaných nepodal a jestliže by sbor profesorský uznal, že přednášky takto míněné podle předmětu k této fakultě nepřináležejí, aneb jestliže by se z jiné některé příčiny v osobnosti žadatelově se zakládající¹⁾ udělení t. zv. *venia docendi* ukázalo nepřipustným: tedy žádost habilitační ihned buď zamítnuta.

§ 7. Nebude-li žádné závady v § 6 vytknuté, tedy sbor profesorský dej prozkoumatí spis habilitační znalci ze svého středu zvolenými a na základě tohoto prozkoumání usud, zdali vědecká hodnota habilitačního spisu stačí k odůvodnění, by *venia docendi* byla udělena.

§ 8. Jestliže úsudek, v § 7 vzpomenutý, bude žadatelovi nepříznivý, tedy buď jemu oznámeno, že spis habilitační nebyl uznán za způsobilý, aby žádaná *venia docendi* byla udělena.

V případě opačném buď žadatel připuštěn k rozmluvě vědecké, t. zv. kolokviu, i zároveň buď vyzván, aby naznačil tré themat ku přednášce na zkoušku, jež snad bude konána.

¹⁾ Zamítnutí žádosti habilitační jest nutno odůvodniti. Důvody jest oznámiti i žadatelí, (Výn. mšo, z 19. VI. 1925, č. 35358.) Podle zásad správního procesu musí býti přímo ve výroku uvedeny činy nebo vlastnosti žadatele či jiné okolnosti, které po objektivní stránce použití tohoto právního důvodu opodstatňovaly. Tento nedostatek odůvodnění, znemožňující straně účinnou obranu a mšo. náležité přezkoumání naříkaného rozhodnutí, zakládá podstatnou vadu řízení, pro kterou mšo. je nuceno znovu nové rozhodnutí sboru profesorského v předmětné záležitosti zrušiti. Prof. sbor se žádá, aby o tom uvědomil stěžovatele a vydal rozhodnutí nové, řídě se při tom právním názorem tuto projeveným. (Výn. mšo, z 19. VI. 1926, č. 23185.)

Rozhodnutí profesorského sboru bez udání důvodů, t. j. bez vyznačení nejen skutkového základu, ze kterého prof. sbor vycházel, nýbrž i bez vyznačení právního stanoviska, z kterého o žádosti rozhodl, znemožňuje stěžovateli možnost řádné obrany rekusem... toto rozhodnutí sboru bylo proto zrušeno pro vadnost řízení. (Výn. mšo, z 20. XI. 1925, č. 134837.)

Důvod nějaké oportunity či obavy před mravními závazky do budoucnosti a podobné v habilitačním řádu neuznané okolnosti nemohou býti důvodem k zamítnutí habilitace. (Výn. mšo, z 25. IX. 1931, č. 43015.)

§ 9. Děkan ustanoví, kde a kdy kolokvium se má konati za přítomnosti profesorského sboru.¹⁾ Kolokvium buď konáno od znalců, kterým svěřeno bylo prozkoumání rozpravy, avšak každý člen sboru profesorského má právo, aby se v něm účastnil.²⁾

Kolokvium není omezeno na thema vědecké rozpravy, nýbrž má se vztahovati, vycházejíc z obsahu této rozpravy, na veškerý obor, o kterém žadatel přednáseti míní.

§ 10. Jestliže se kolokvium vydaří ke spokojenosti profesorského sboru, tedy děkan určí žadatelovi den, kterého se bude konati přednáška na zkoušku; tato přednáška pak díti se má před sborem profesorským o tematě (§ 8), jež vyvolí sbor na základě návrhu podaného žadatelem.

Přístup k této přednášce na zkoušku mají všichni profesori i docenti universitní, pak ti, komu sbor profesorský výjimečně přítomnu býti dovoli.

Po vykonané přednášce na zkoušku usnese se sbor profesorský, má-li či nemá-li žadatelovi propůjčiti se v e n i a d o c e n d i.

§ 11. Usnesení profesorského sboru znějící na udělení t. zv. v e n i a d o c e n d i předloženo buď ministrovi vyučování ke stvrzení.

Proti usnesení profesorského sboru, jímž by udělení t. zv. v e n i a d o c e n d i odepřeno bylo, připouští se rekurs k ministrovi vyučování.³⁾

¹⁾ Kolokvium s žadatelem habilitace je třeba konati ve schůzi profesorského sboru, který jest způsobilý usnáseti se. (Výn. min. k. a v. z 3. III. 1889, č. 3238, B. K. 188.)

²⁾ Je zcela nesprávným náhled, jakoby žadatel o habilitaci příslušelo právo, nahlédnouti do komisionálních a fakultních spisů, týkajících se jeho habilitace. Obzvláště pak do referátů, podaných o jeho pracích k účelům úředním anebo žádali příslušné spisy. Každý člen fakulty má přirozeně právo, aby své votum odborné, které před tím učinil v úředním referátě o vědecké publikaci jiného, tomuto, případně i veřejnosti, jako odbornou kritiku sdělil. I když toto poslední odpovídá obyčejí zachovávanému mezi odborníky, postrádá nárok uchazeče habilitace, aby seznal znění referátu úředně podaného, jakéhokoli právního podkladu. (Výn. m. k. a v. z 10. VIII. 1901, č. 22.223, B. K. 199.)

³⁾ Ministerstvo školství a n. o. je povoláno přezkoumati cestou instanční naříkané rozhodnutí také in merito na základě rekursního práva, poskytnutého formálně uchazeči habilitace v § 11 habilitační normy proti usnesení

SEKURNÍ

Školství

KNIHOVNA

odělení

§ 12. Při mužích, kteří by ve vědě měli vynikající vážnost,¹⁾ může sbor profesorský spokojiti se s předloženým vědeckým spisem a nepožadovati ani kolokvia, ani přednášky na zkoušku.

Kromě toho může přednáška na zkoušku prominuta býti, když by způsoblost žadatelova k ústnímu přednášení již byla nepochybná.²⁾

§ 13. Jeden každý soukromý docent jest oprávněn konati přednášky toliko v tom oboru, ve kterém jest habilitován, a jen na té fakultě, při které dokázal svou způsoblost.

Měla-li by se v e n i a d o c e n d i rozšířiti na další některý obor, musí předcházeti usnesení profesorského sboru, jakož i schválení ministerstva vyučování.

Tolikéž vyžaduje se usnesení profesorského sboru jakož i schválení ministerstva vyučování k tomu, když by soukromý docent, který by se byl na některé universitě řádně habilitoval,

fakulty, odmítající udělení venia docendi; ocenění přednesených námitek rekursních může býti docíleno jediné vědeckým přezkoumáním, nebo jinak by neměla ingerence ministerstva podle habilitačního řádu na odmítnutí nebo připuštění rekursu žádného smyslu. (Z vñn. m. k. a v. z 23. I. 1899, č. 33.959.)

Rozhodování ve věcech habilitačních přísluší v první instanci fakultě, ve druhé ministerstvu, takže ve všech těch případech, kdy fakulta může odepřiti připuštění, také ministerstvo může odepřiti potvrzení. (Vñn. m. k. a v. z 20. IV. 1875, č. 5400, B. K. 208.) Rekursní lhůta není žádná stanovena, podle názoru min. š. a n. o. z 28. XII. 1925, č. 141472, s nímž souhlasí m. vn. přípisem z 9. I. 1926, č. 114, lze se odvolati kdykoli. (Viz Placht-Havelka, č. 738.)

¹⁾ Poněvadž platné předpisy o habilitaci soukromých docentů nemají zvláště ustanovení ve prospěch uchazečů, kteří před tím zastávali nějaký učitelství úřad na jiné universitě, není sbor profesorský oné fakulty, na které se takový kandidát uchází o venia docendi, při svobodném posuzování podmínek, které tento poslední musí vykázati, nikterak vázán. Na druhé straně je neslučitelné s podstatou instituce soukromých docentů omezovati při takových habilitacích kandidáty na případ potřeby vydatnějšího zastoupení dotyčného oboru, případně podmínkou, že by tím bylo vyloučeno poškození oprávněných zájmů třetích osob. Proti výslovnému vyznačení postavení příslušejícího toho času takovému soukromému docentovi, v katalogu přednášek a v seznamu osob není odůvodněných námitek. (Vñn. m. k. a v. z 20. VII. 1889, č. 15.175, B. K. 189.)

²⁾ Vñn. mšo. z 9. V. 1925, č. 151911 neschválil prominutí habilitačního kolloquia u žadatele, jenž byl již na téže vysoké škole asistentem. Vzal však na vědomost prominutí přednášky na zkoušku.

přál sobě dosáhnouti t. zv. v e n i a d o c e n d i na jiné universitě bez nového habilitačního aktu.¹⁾

§ 14. V e n i a d o c e n d i pomíjí, když by soukromý docent po čtyři pátletí po sobě neohlásil²⁾ žádných přednášek, anebo když by řádně bydliště své přeložil mimo sídlo university za takových okolností, že by nebylo lze očekávat, aby pravidelně konal své přednášky.³⁾

¹⁾ Uchazeč o soukromou docenturu, i když jeho způsobilost byla uznána jedním sborem profesorským, u kterého se podrobil příslušnému habilitačnímu řízení, nemůže býti přece jen nucen jako soukromý docent jinému sboru profesorskému, jelikož každý sbor profesorský podle habilitačního řádu nese jistou odpovědnost za své soukromé docenty a proto též není povinen někoho na jiné universitě habilitovaného jen tak beze všeho připustiti, nýbrž musí býti ponecháno na vůli tomuto sboru profesorskému, zdali chce nechati platiti akt, od předešlého sboru profesorského předsevzatý či nikoliv.

²⁾ Děkan, který sezná, že soukromý docent již po tři semestry neohlásil žádné přednášky, má vhodným způsobem mu připomenouti ustanovení § 14 habilitačního řádu. (Výn. m. k. a v. z 25. XII. 1866, č. 2410, B. K. 206.) Na dotaz prof. sboru . . . o použití ustanovení § 14 habilit. normy z 11. II. 1888, č. 19 ř. z., na docenty, kteří jsou habilitováni pro více než jeden obor, sděluje se děkanství, že v smysle tohoto ustanovení venia docendi se v plném rozsahu zachovává, ohlásí-li, pokud se týče, koná-li dotčený soukromý docent pravidelně přednášky toliko z jednoho z těchto oborů. (Výnos mšo. 19. IV. 1892, č. 7702.)

³⁾ Podstata soukromé docentury spočívá podle platných universitních předpisů v tom, že ten, kdo jest habilitován jako docent, získává oprávnění konati na určité fakultě přednášky. Jestliže tedy soukromý docent vstoupí v takový poměr, který předpokládá trvalé usídlení se mimo příslušné město universitní a jemu je tak vzata možnost použití udělené mu venia legendi způsobem odpovídajícím akademickým účelům vyučovacím, jeví se tím svazek jeho s fakultou, na které byl habilitován, zrušeným, takže nemůže býti považován za soukromého docenta této fakulty. (Výn. m. k. a v. ze 17. VII. 1886, č. 12.527, B. K. 211.)

Dnešní praxe vyčkávala důsledků podle § 14 hab. ř. hledíc k rychlosti komunikačních prostředků. (Viz Placht-Havelka, str. 1106, p. 19.)

. . . soukromá docentura zaniká podle ustanovení habilitačního řádu teliko nevykonáváním po určitý čas, dále pak podle řádu disciplinárního výrokem disciplinárním a konečně jako jiná oprávnění vzdáním. Mšo. samo nemá moci nabytými oprávněními ke čtení disponovati. Poněvadž však podání soukr. doc. Dr. N. dává ministerstvu veniam docendi v dispoicí, mšo. upozorňuje, že strana nemůže jemu „dispoicí“ v tom smyslu nabízet, ani že ono nemůže ji přijímati.

Mšo. nemohouc tudíž na takový petit rozhodnouti, vrací tamní podání s tím, aby soukromý doc. Dr. N. byl vyzván, vyjádřiti svou vůli přesně, určitě, zda se skutečně vzdává docentury, což však by se muselo státi

Jestli by soukromý docent do čtyř puletí po sobě přednášky sice ohlásil, však skutečně jich nekonal,¹⁾ může ministr vyučování k návrhu nebo po slyšení profesorského sboru prohlásiti, že jeho *venia docendi* pominula.²⁾

bezvýhradně a ve stylisaci vylučující každou pochybnost právní. (Výnos mšo. ze dne 28. II. 1926, č. 15885.)

Podle praxe, je-li žadatel ve službě státní, vyžaduje se, aby mu příslušné resortní ministerstvo dalo souhlas k zastávání soukromě docentury a potřebný volný čas. Podobný průkaz se vyžaduje, když žadatel je ve službě veřejné. (Placht-Havelka, 1106, p. 19.)

¹⁾ Jestliže soukromý docent ohlásil přednášku a byl ochoten ji konati, tuto však jenom proto nekonal, poněvadž žádný posluchač si ji nedal zapsatí, učinil žádost pro tento semestr své povinnosti, aby použil uděleného mu oprávnění konati přednášky a nemůže mu neúspěch jeho ohlášení přednášek, jím nezaviněný, způsobiti újmu. Vým. m. k. a v. ze dne 25. XII. 1866, č. 2410, B. K. 206; podle výnosu m. k. a v. z 20. V. 1879, č. 4456, B. K. 210, nelze však výnos z 25. XII. 1886 nikterak chápati v tom smyslu, jako by v každém případě stačilo k vykonávání docentského práva pouhé ohlášení přednášek; výnos z 25. XII. 1866 jeví se jako výklad min. výn. z 15. XII. 1849, č. 14 ř. z. z r. 1850, podle něhož ztráta docentského oprávnění je závislá na zavinění neúspěchu ohlášení přednášek. Takovéto zavinění je však tu vždy, když podle okolností je mítu za to, že soukromý docent vůbec neměl vážný úmysl kolegium konati, nýbrž že přednášky ohlásil, jen aby učinil formě žádost, zvláště když takový docent po léta kolegium nekonal, zatím co současně přednášky jiného soukromého docenta téhož oboru se těšily přiměřené návštěvě. V takových a podobných případech má tudíž ve smyslu platných předpisů, nehledíc k vykonanému ohlášení přednášek, po uplynutí zákonné doby dojíti k zániku docentského oprávnění. Sbor profesorský proto není jenom oprávněn, nýbrž dokonce povinen po uplynutí tří, nanejvýše čtyř semestrů, když soukromý docent během této doby nečetl, zkoumatí, zda dotyčnému nelze klásti k tíži vlastní provinění, že ke konání ohlášeného kolegia nedošlo. V případě, že sborem vykonaná zkouška přinese důkaz, že je tu skutečně provinění, musí potom sbor profesorský s výhradou zákonného postupu instančního vysloviti zánik *venia docendi* řečeného soukromého docenta.

²⁾ Soukromý docent nepotřebuje jako universitní učitel dovolené na studijní rok nebo celý semestr a není námitek proti přerušení učitelské činnosti takového soukromého docenta, pokud jsou zachovány lhůty habilitační normy o ztrátě *venia docendi*. (Vým. min. k. a v. z 12. X. 1891, č. 21.185.)

Soukr. docent potřebuje dovolené jenom tehdy, když během semestru chce přerušiti přednášky už ohlášené na určitou dobu kratší než do konce semestru. (Spis m. k. a v. z 3. IV. 1888, č. 5859.)

Souvislá doba čtyř semestrů se podle názoru praxe přerušuje, jestliže soukr. docentu byla k návrhu prof. sboru ze závažných důvodů udělena dovolená od docentských přednášek a sice na dobu této dovolené. *Venia*

Co se týče opětného dosažení t. zv. v e n i a d o c e n d i v případech v tomto paragrafu vzpomenutých, platí pravidlo v posledním odstavci § 13 pronesené.

§ 15. Toto nařízení nabývá ihned moci.

Č. 52.

O postavení, právech a povinnostech soukromých docentů na ústavech se svobodou vyučovací.

Soukromí docenti, kteří se podle platných předpisů habilitovali a konali přednášky, jsou oprávněni vystavovati jak vysvědčení frekventační tak vysvědčení na odchodnou, kde tato poslední se požadují. Tato vysvědčení mají tutěž zákonnou moc jako od skutečných profesorů, předpokládajíc, že tam, kde se jedná o t. zv. povinné předměty, přednášky soukromých docentů svým účelem a rozsahem se rovnají přednáškám řádných profesorů. Zdali tomu tak jest, o tom rozhoduje a bdí nad tím sbor učitelský.

Sbory učitelské, jejichž dozoru je svěřen bezprostřední dozor nad ústavu vyučovacími, jsou odpovědny za to, že tak, jako každý řádný profesor, také soukromý docent vyučuje přiměřeně k účelům vyšších ústavů vyučovacích a tak se chová ve svém styku se studujícími. Obsah přednášek nemůže tudíž směřovati snad k duchaplné zábavě nebo řečnickému rozčilení, nýbrž musí býti vědou a přenášeti vědecký názor. Musí dále živiti ducha pravé svobodomyšlnosti a současně ducha nejprísnější zákonitosti, pokud to v jeho předměte leží a nesmí proti tomu nikdy a nikde nepřátelsky vystupovati.

docenti zaniká nekonáním přednášek z oboru habilitačního a tudíž se udržuje konáním přednášek z téhož oboru, ovšem že na téže fakultě či vysoké škole nelze činiti rozdílu, zda tyto přednášky koná docent jako pouhé přednášky docentské, či ve vlastnosti suplenta aneb honorovaného docenta vyučovací správou schváleného a jí odměňovaného, či konečně později už ve vlastnosti profesora téhož oboru na téže fakultě jmenovaného. Poslední okolnost může býti praktická při pensionování profesora anebo při jeho vystoupení z úřadu tj. služby profesorské. (Viz Placht-Havelka, Předpisy pro vysoké školy RČS., 1932, str. 1106, pozn. 21.)

Sbory učitelské jsou oprávněny a povinny vážně nad tím bdíti a v případě nutnosti postupovati cestou disciplinární, varováním, pokáráním ba i okamžitou suspensí práva vyučovacího, ovšem za současného oznámení ministerstvu. (Z výn. m. k. a v. z 5. I. 1849, č. 108 ř. z. č. 71, B. K. 202.)¹⁾

¹⁾ Každý soukromý docent má sice právo stejně jako řádní profesori vystavovati frekventační vysvědčení, avšak jestliže některý obor předpokládá zvláštní učební pomůcky, tu mohou vysvědčení soukromých docentů jen tehdy býti rovnocenná s vysvědčeními řádných profesorů, jestliže dokáží držbu těchto učebních pomůcek. (Výn. m. k. a v. z 27. IV. 1850, č. 2971, ř. z. č. 208, B. K. 204.)

XV. Knihovňa univerzity Komenského v Bratislave.

Č. 53.

Poriadok vypožičiavania kníh.

A. Miestny.

I. V ý p o ž i č n é p r á v o.

Právo vypožičiavať si knihy domov, vynímajúc tie, ktoré sú vradené v oddeleniach, vyhlásených za prezenčné, majú:

1. Profesori, docenti, lektori, adjunkti, suplenti a asistenti univerzít a vysokých škôl.

2. Učítelia skutoční, suplenti a vedľajší stredných škôl; gymnázií, reálok, lyceí, ústavov k vzdelaniu učiteľov a učiteliek, obchodných, priemyselných a iných stredných škôl odborných, ak sú ústavmi verejnými, potom učítelia na ústavoch súkromných, ktoré majú právo verejnosti, keď to dovoľí v jednotlivých prípadoch riaditeľ knižnice, nahliadnuc do úradného potvrdenia o tom, ktoré sa mu pri prosbe predložiť má.

3. Riadní a mimoriadni poslucháči univerzity a vysokých škôl.

4. Kandidáti učiteľstva stredoškolského v čas prípravy k štátnym skúškam na potvrdenie predsedníctva skúšobnej komisie pre učiteľstvo na stredných školách. Toho istého práva používajú rigorozanti, ak uložia (deponujú) niektorý zo svojich nevyhnutelne potrebných dokumentov u riaditeľstva knižnice — ináč majú složiť predpísanú zálohu.

5. Vysokoškolské ústavy a semináre.

6. Verejné úrady a ústavy, ale len k úradnej potrebe odbornej a len s podmienkou, určenou čl. 15 a výkonným predpisom k nemu.

7. Osoby s akademickým stupňom alebo s vedeckou, umeleckou a spisovateľskou činnosťou, ak to riaditeľstvo knižnice uzná a dovoľí složiť penaznú zálohu vo výške 100 Kč.

8. Vedeckí úradníci univerzitnej knižnice — ostatní zamestnanci knižnice podľa modalít, určených jej riaditeľom.

II. Preukázanie vypožičného práva.

9. Profesori, docenti, lektori, adjunkti a asistenti univerzít a vysokých škôl a učitelia stredných škôl preukážu vypožičné právo svojou legítimáciou alebo dekrétom o svojom vymenovaní.

10. Poslucháči univerzitní preukážu vypožičné právo svojou študentskou legítimáciou. Tí, čo na začiatku semestra nemajú ešte legítimácie, predostnú predbežný prijímací list ako dôkaz, že sú prijatí za vysokoškolských poslucháčov. Tí však, čo sú vo vyššom semestri, ale nemajú ešte na počiatku semestra potvrdenú legítimáciu, predostnú svoj index priložený k prosbám o oslobodenie od platu kolegiálneho, predostnú zoznam zapísaných prednášok, vidovaný v dekanáti, ako dôkaz, že inškrbujú prednášku. Právo vypožičné tratia univerzitní poslucháči, keď nemajú zapísané prednášky. Vysvedčenie o absolvovaní (absolutorium) dostanú od dekanátu až vtedy, keď predostnú potvrdenie univerzitnej knižnice, že nemajú nijakých vypožičaných kníh.

11. Kandidáti stredoškolského učiteľstva vypožičajú si u riaditeľstva vedeckej skúšobnej komisie pre učiteľstvo na stredných školách potvrdenie toho, že sa riadne prihlásili o písomné práce a složili svoje vysvedčenia v skúšobnej komisii. Na základe toho potvrdenia dostanú knižničnú legítimáciu. Po složení štátnych skúšok odovzdajú knihy a vrátia knižnici knižničnú legítimáciu a vyžadujú si potvrdenie skúšobnej komisie, ktoré požičovňa opatrí poznámkou, že nemajú vypožičané už nijaké knihy. Riaditeľstvo skúšobnej komisie smie len po predložení knižničného potvrdenia vydať deponované vysvedčenia kandidátom zase zpäť.

12. Vysokoškolské ústavy a semináre, verejné úrady a ústavy, súkromné vedecké spoločnosti a ústavy legítimujú sa hneď vypožičnými kvitanciami, vydanými hlavným náčelníkom.

alebo náčelníkom samostatných oddelení a opatrenými pečiatkou ústavu.

13. Záloha 100 Kč — ktorá môže byť pre mimoriadnu hodnotu kníh kedykoľvek zvýšená, skladá sa v kvestúre univerzitnej, kde sa kaucionár vykáže písomným osvedčením riaditeľa knižnice, že mu k účelom vypožičným bolo dovolené kauciu složiť. Na základe potvrdenia kvestúry o složení kaucie vydá sa žiadateľovi v požičovni vypožičná legítimácia s označením, že dôvodom vypožičného práva je složení zálohy. Vypožičná legítimácia kauciová poskytuje majiteľovi rovnaké práva na vypožičiavanie kníh, a to tak dlho, pokiaľ kaucia zostane v kvestúre složená.

Keď vypožičiavateľ na zálohu chce zrušiť svoje vypožičné právo a zálohu si vyzdvihnúť, vráti knižnici legítimáciu. Záloha ale nesmie byť kvestúrou prv vydaná, kým požičovňa určito nezistí, že nemá už niakých kníh vypožičaných. Tento stav vecí dosvedčí patričný úradník požičovne svojím podpisom na pokladničnej legítimácii (kvitancii kvestúry), listina táto až do tých čias zostane v požičovni schovaná a len na základe tejto zisťovacej klauzuly môže kvestúra pri vrátení svojej kvitancie vyplatiť kauciu. Pri tom sa prípadne vyrátajú časti, ktoré pripadajú na náhradu škody, spôsobenej stratou alebo poškodením knihy, ak prv neboli vyrovnané. Vydanie kvestúrnej kvitancie potvrdí kaucionár vlastnoručným svojím podpisom na vypožičnej legítimácii pri jej vrátení a protokolista srovná identitu podpisu. (Srov. čl. 14.)

14. O vydaných vypožičaných legítimáciách vedie sa zápisnica, v ktorej vypožičiavateľ potvrdí svojím podpisom, že mu legítimácia bola vydaná.

III. Pravidlá.

15. Vypožičné právo prislúcha len tým osobám, ústavom a úradom, ktoré majú svoje trvalé sídlo v Bratislave. Tratí ho ten, kto opustí trvalé sídlo knižnice.

Každý vypožičiavateľ je povinný na knihu, ktorú si chce domov vypožičať (a to smie len pre seba), napísať vypožičnú kvitanciu, na ktorej ručí vlastnoručným podpisom za knihu, označenú na kvitancii, tak dlho, pokiaľ sa kvitancia nachádza v knižnici. Správa knižnice môže na základe tejto

kvitancie, keď by to bolo treba, vypožičiavateľa policajne alebo súdne donútiť, aby vypožičanú knihu vrátil a ak ju stratil, aby ju nahradil. Vypožičnú kvitanciu musí podpísať vypožičiavateľ sám a nesmie to urobiť ten, komu vypožičiavateľ azda sveril vypožičnú legítimáciu. Ak bola legítimácia zneužitá, ručí majiteľ za prípadné škody, keď by sa mohla vytknúť neopatrnosť, ktorá viedla k zneužitiu legítimácie.

Vypožičiavateľ je povinný vrátiť knihu v tom stave, v ktorom si ju vypožičal — preto je jeho povinnosťou, knihu si pred odovzdaním vypožičnej kvitancie náležite prehládnuť a ak je nejako poškodená alebo znečistená, či vo väzbe alebo vnútri, dať si to poznamenať hneď na kvitancii úradníkom, knihy požičiavajúcim.

16. Kto by sa opovážil vyniesť z knižnice knihu, na ktorú nenapísal vypožičnú kvitanciu, môže byť privedený k súdnej zodpovednosti a stratí navždy vypožičné právo.

17. Bolo by to ťažkým previnením proti služebnej povinnosti a malo by za následok prípadne aj prepustenie zo služby, keby úradník alebo zamestnanec knižnice požičal alebo sám odniesol z knižnice knihu bez vypožičnej kvitancie.

18. Kniha sa požičiava na 1 mesiac. Časopisy, ak sú viazané, na 14 dní. Správa knižnice ale môže vypožičiavateľovi určiť lehotu aj kratšiu než 14 dní. Riaditeľ knižnice má tiež právo, keď kniha, na mesiac vypožičaná, nevyhnutelne by bola potrebná pre úradnú potrebu, aj prv vyzvať vypožičiavateľa k vráteniu knihy upomienkou, ktorá sa v tomto prípade doručuje bezplatne. Ak nikto vypožičanej knihy nežiadal, môže si vypožičiavateľ v prípade nevyhnutelnej potreby dať predĺžiť vypožičnú lehotu na ďalší mesiac. Ak bola kniha s inej strany žiadaná, povinný je vypožičiavateľ, keď lehota vypožičná vyprší, ju vrátiť. — Kto odíde zo sídla knižnice na dobu dlhšiu 8 dní, povinný je všetky vypožičané knihy vrátiť. Každú zmenu bytu má vypožičiavateľ hneď a najneskôr do 3 dní oznámiť a napísať nové kvitancie so správnou adresou.

Vysokoškolským profesorom, docentom a univerzitným ústavom netreba výslovne dať predĺžovať vypožičnú lehotu. Musia ale knihy vrátiť, ak sú žiadané inými vypožičiavateľmi,

alebo k úradnej potrebe a k revízií. Cez letné knižničné prázdniny môžu knihy vypožičané podržať len vysokoškolskí profesori, docenti, univerzitné ústavy, stredoškolskí učitelia a kandidáti stredoškolského učiteľstva, a to len vtedy, ak to není na závädu revízií knižnice, ktorá sa každoročne v tieto časy prevádza.

19. Počet vypožičaných diel obmedzuje sa na 5. Z diel mnohosväzkových nedopúšťa sa zpravidla brať viac sväzkov naraz. Vysokoškolskí profesori, docenti a ústavy univerzitné, počtom vypožičaných kníh sa neobmedzujú, ak to není na závädu všeobecným pravidlám vypožičným. Učitelia stredných škôl a kandidáti stredoškolského učiteľstva môžu mať z knižnice vypožičaných naraz 10 diel a z jedného diela zpravidla nie viac než 5 sväzkov.

20. Kto knihu, ktorej lehota prešla, nevráti, bude napomenutý upomienkou, ktorá sa má poslať poštou nevyplatene. Ak ale upomienka zostala bez výsledku za 5 dní odo dňa poslania, bude napomenutý novou upomienkou, ktorú mu doručí zamestnanec univerzitnej knižnice. Zamestnancovi tomuto, ako posolné za vykonanú cestu, zaplatí vypožičiavateľ Kč 1:50. Ak napomenutie ani teraz účinku nemalo, správa knižnice napomenie o knihu po tretie, pošlúc zase zamestnanca univerzitnej knižnice, za čo mu náleží poplatok 2 Kč. Keď ani po tom vypožičiavateľ knihy nevráti, oddá úrad knižničný tuto vec úradu politickému, alebo finančnej prokuratúre, ktorá prinúti vypožičiavateľa vrátiť vypožičané knihy a zaplatiť reklamačné poplatky. Zamestnanec upomienku doručujúci není oprávnený ani vypožičnú kvitanciu vypožičiavateľovi osobne odovzdať, ani povinné knihy od vypožičiavateľa do knižnice odnášať. Tomu, kto knihy vráti až po opätnom napomínaní a policajnom zakročení, môže správa knižnice odprieť navždy alebo dočasne vypožičné právo. Kto z vypožičiavateľov zmení byt a v knižnici to neoznámí a preto upomienka poštou poslaná príde späť, ako nedoručiteľná, zaplatí zamestnancovi 3 Kč posolného za vykonané cesty k zisteniu jeho nového bytu.

Vysokoškolskí profesori a docenti budú vyzvaní, ak sa kniha nimi vypožičaná s inej strany žiada, prípisom od správy knižnice poštou im poslaným, aby knihu vrátili. Poštovné za upomienku zaplatia samí. Ak by prvé napomenutie nemalo výsledku, opakuje ho správa knižnice po 8 dňoch zdôraznene

Zostane-li aj toto napomínanie bez výsledku, správa knižnice predloží vec akademickému senátu, aby on vypožičiavateľa donútil vrátiť knihy. Jestliby ale aj táto žiadosť zostala bezvýslednou, riaditeľstvo knižnice predloží o tom zpravu ministerstvu školstva a nár. osvety.

21. Za knihy poškodené a stratené musí dať vypožičiavateľ knižnici plnú náhradu vo výške, ktorú určí správa knižnice podľa tržnej ceny dňa, keď bola kniha znova zakúpená. Na zaplatenú sumu napíše sa šek. Keď by sa vypožičiavateľ zdráhal škodu nahradiť, donutí ho k tomu správa knižnice pomocou polície lebo súdu. Ak má vypožičiavateľ miesto v nejakom úrade, požiada správa knižnice dotýčný úrad, aby ten prinútil k zaplateniu náhrady.

22. K revízií, ktorá sa každoročne koná, treba vrátiť všetky knihy z oddelenia revidovaného.

23. Z knižnice sa nepožičiavajú jednotlivcom nijakým spôsobom rukopisy a diela nenahraditeľné — len univerzitným ústavom a verejným vážne vedeckým spoločnostiam s náležitými zárukami archíválnymi, keď to správa knižnice v každom jednotlivom prípade dovoľí po náležitom uvážení. — Jednotlivcom sa nepožičajú diela staršie 100 rokov, diela s cenými tabuľkami, obrazy s nákresy, slovníky a diela slovníkovým poriadkom zostavené, pomocné diela príručné, knihy a časopisy neviazané, denníky (pre nenahraditeľnosť). Ďalej z pravidelného vypožičiavania vyňaté sú: beletrie, knihy zábavné, hudebniny, mapy, obrazy akokoľvek vydané cestou reprodukcie, diela konfiskované, školné učebnice, ak nie sú potrebné k štúdiu prísne vedeckému. Tiež sa nepožičiavajú aj knihy z knižnice príručnej a dissertácie, sviazané v jednom sväzku prípadne z knižnice aj iné sväzky, obsahujúce adligáty a knihy k úradnej potrebe nevyhnutelne potrebné.

Predpisy vykonávania sa týkajúce.

K čl. 15.

Na vypožičnej kvitancii má byť napísaná značka knihy (čiže signatúra, označujúca jej miesto v knižnici), číslo ročníkov, sväzkov a sošitov, počet sväzkov, titul knihy, datum dňa, kedy bola kniha vypožičaná, vlastnoručný podpis vypožičiavateľov,

jeho zamestnanie a byt. Ak je vypožičiavateľom ústav, má byť pripojená pečiatka a podpis náčelníka, ktorý tým za vrátenie prijíma záruku. Vedľa hlavnej časti vypožičnej kvitancie má vypožičiavateľ vyplniť časť vedľajšiu: meno, signatúru, krátky titul, čísla ročníkov, počet sväzkov a datum. A na ostatok tak zvaný prepúšťací kupon, na ktorom napíše datum, signatúru a počet sväzkov.

Vypožičané knihy zapisuje v ten istý deň protokolista do evidenčného registru miestnych pôžičiek. Hlavný lístok vypožičný (kvitanciu podpísanú vypožičiavateľom) odpíše v každom jednotlivom prípade úradník pri protokole službu konajúci, aby bola kontrola, kto vydal knihu, keď by bola otázka o prípadoch vypožičných obmedzení. Vypožičné kvitancie majú byť uvedené podľa signatúr, aby podávaly presný soznam všetkých kníh z knižnice vypožičaných; malé lístky majú uviesť do poriadku podľa mien, pre kontrolu kníh požičaných od jednotlivého vypožičiavateľa a prepúšťacie kupony nech budú usporiadené podľa data a v rovnakom datu podľa signatúr, aby sa tak dali vypožičné kvitancie, ktorých termín vypršal, reklamovať jedným dňom.

Pre profesorov a docentov vysokoškolských, pre ústavy univerzitné a semináre vyberá sa pre vypožičné kvitancie farba líšiaca sa od farby ostatných kvitancií, aby tým oblahčená bola kontrola lístkov, termín ktorých vypršal. Vypožičné kvitancie majú byť starostlivo chované a v neúradných hodinách náležite zavreté. Prístup k nim je dovolený len úradujúcemu protokolistovi a správcovi knižnice.

K čl. 16.

Vydávať prepúšťacie kupony smie jedine protokolista, alebo keď vypožičiavanie kníh koná sa pomocou donesenia ich do čítárne, vnútornou cestou, vystavuje ich úradník v čitárni službu konajúci, a ony slúžia potom v požičovni, kde ich protokolista odníma, ako dôkaz pre vypožičiavateľa, že v čitárni vypožičanie ohlásil.

B. Na vonok.

Krome obecných predpisov o vypožičiavaní kníh a rukopisov, sú pre vypožičiavanie na vonok platné ešte tieto pravidlá:

I. Vypožičiavanie na vonok v hraniciach republiky Československej.

24. Právo vypožičiavať si knihy na vonok majú osoby a úrady, alebo súkromné vedecké spoločnosti vo Vypožičnom poriadku pod A. odst. I. čl. 1—4 a spomenuté. Rukopisy požičiavajú sa len so svolením ministerstva.

25. Navonok vypožičiava sa len prostredníctvom úradov a ústavov, ktoré bezpodmienečne ručia za požičané knihy a rukopisy, pokiaľ neručí pošta. Požičiava sa tedy predovšetkým knižniciam štátnym a knižniciam vedeckých korporácií, verejným úradom a ústavom (štátnym, krajinským, župným a tiež aj cirkevným, ak sú verejné).

V. Vypožičné pravidlá.

26. Úrady a ústavy objednávajú si knihy prípisom adresovaným na správu knižnice, v ktorom uvedú krátko žiadané diela (spisovateľa a názov knihy), ku ktorému predložia pre každé dielo zvláštnu, knižnicou predpísanú vypožičnú kvitanciu s presným udaním tohoto diela, opatrenú pečiatkou a podpisom žiadateľa a náčelníka úradu alebo ústavu.

27. Lehota vypožičná je totožná s obecnou ustanovenou lehotou nerátajúc času, ktorý je potrebný k zaslaniu a vráteniu poštou a možno ju, ak není kniha v knižnici súrne potrebná, predĺžiť na žiadosť, ale to treba ohlásit pred uplynutím vypožičnej lehoty. Rukopisy a diela zvlášte cenné možno vypožičať len tým ústavom, ktoré majú ohnivzdorné a pred krádežou bezpečné miestnosti a ktoré sa zaviazu, že vypožičané diela budú len v týchto miestnostiach používané a v nich budú uschované.

28. Vypožičiavateľ alebo sprostredkujúci úrad povinný je nahradiť všetky útraty spojené so zaslaním a ručí za všetky prípadné škody pri vypožičaní, pokiaľ neručí pošta. Balíky s udanou cenou sa majú aj vracat s udaním ceny. Ku každej zpiatočnej zásielke má sa priložiť soznam vrátených diel.

29. Vypožičné kvitancie vrátených diel sa v knižnici zničia a vrátia sa len na zvláštne požiadanie, pripojené k soznamu, priloženému ku knihám vráteným.

II. Vypožičiavanie na vonok do cudzozemska.

30. Pravidlá riada sa zásadou reciprocity, alebo zvláštnym nariadením ministerstva školstva, ale v prípade potreby po dohode ministerstva školstva s ministerstvom zahraničia.

Predpisy vykonávania sa týkajúce.

K odst. V. čl. 26.

Vypožičné kvitancie odoslaných diel majú byť do protokola vradené podľa signatúr. Všetky knihy a rukopisy na vonok poštou vypožičané, majú byť zapísané úradníkom, poštou obstarávajúcim, do zvláštnej knihy pod číslom bežným, datumom a s udaním úradu alebo ústavu, názvu diela, signatúry a počtu sväzkov. Malé lístky sa majú usporiadať podľa sídla vypožičiateľovho.

K odst. V. čl. 27.

Keď bola kniha vrátená, zapíše úradník, čo riadi vypožičiavanie na vonok, do knihy záznamov, kedy bola kniha vrátená.

Č. 54.

Zatímní řád čítárenský.

§ 1. Přístup do čítárny mají v první řadě poslouchači university Komenského a její absolventi ve stadiu zkušebním, profesori středních škol a po nich dále vážní vědeční pracovníci, pokud tuto svoji vlastnost prokáží. Posléze uvedeným přísluší však přístup do čítárny jen pokud sedadla v ní nebyla zabrána prvníma dvěma kategoriemi návštěvníků.

Navštěvovatelé jsou povinni, legitimovavše se, že jim přísluší vstup do čítárny, odložití svrchní šat, klobouky, hole nebo deštníky v šatně k tomu zřízené, na známku. Poplatek za šatnu se nevybírá.

Knihy s sebou přinesené třeba ukázati před vchodem do čítárny zřízenci, jenž rozdílí lístky s čísly sedadel. Zřízenec ten si je poznamená do svých výkazů. Pro dobu přítomnou je to zřízenec v šatně. Navštěvovatel obdrží tam lístek, na němž vyznačeno jest číslo sedadla a jest povinen ihned vyhledatí si svoje místo. Jsou-li veškerá místa zadána, není dovoleno čekati v čítárně, až se některé místo uprázdni.

§ 2. Knihy, jichž si čtenář žádá, objednají se napřed. Objednávání se děje písemně na lístky. Na lístky napíše se jméno autora, název knihy, čitelný podpis čtenáře objedávajícího a jeho bydliště. Lístků neúplné nebo nečitelně vyplněných nebude dbáno. Pro každé dílo jest použití nového lístku objedvacího. Nikdo si nesmí objednat současně více než 3 díla. Vyplněné objedvací lístky hodí čtenář do skřínky, umístěné k tomu účelu v čitárně a v přízemí v průjezdu hlavního vchodu do budovy knihovny. Z nich se vyberou lístky 4krát denně v hodinách ředitelství knihovny ustanovených. (Pro tuto dobu od hod.: 9., 11., 15. a 18.) Knihy takto objednané budou v nejbližších 2 hodinách připraveny v čitárně a jest se čtenáři u úředníka, tam konajícího službu, o ně hlásiti. Při tom odevzdá se témuž úředníku lístek s číslem sedadla, na kterém svým podpisem stvrdí signatury i počet svazků, mu vydaných. Objednané knihy, jichž si čtenář do 3 dnů nevyzvedne, budou zařazeny opět na místo. Za připravení knih lze žádati též poštou na korespondenčním lístku. Správa knihovny však neručí za opoždění pošty. V případech zvláštního uznání hodných anebo nalahavých může býti kniha (bez dřívější objednávky ve lhůtách stanovených) na požádání vydána ihned, pouze však s dovolením úředníka, v čitárně službu konajícího, neboť nepočetnost zřízenecského personálu a odlehlost většiny depot, nedopouští příznivějšího řešení. V čitárně universitních profesorů vydávají se knihy objednané ihned.

Není-li objednaná kniha vůbec v knihovně, vrátí se čtenáři objedvací lístek se značkou 00. Objeví-li se, že vědecké dílo, zatím chybějící bylo častěji žádáno, není-li už zahrnuto v předchozím objedvacím řízení, bude po případě objednáno. Může se tak státi i ke zvláštnímu návrhu čtenářovu v knize přání, již má v uschování úředník v čitárně. Výslovně však může býti použito práva návrhu k zakupu knih jen pro knihy vědecké a úředník, vydávající knihu přání, může odepřítí její vydání, kdyby opatření knihy pro ústav bylo zřejmě neúčelné.

Čtenáři vrátí se lístek se značkou 0 (jedné nuly), když knihu knihovna sice právě má, ale v době, kdy jest objednávána, není ve skladišti na místě, jsouc vypůjčena, nebo v ruce. V takovém případě má čtenář právo žádati ve výpůjčně o záznam na tuto knihu a v případě, že lhůta už prošla, aby kniha byla pro něho reklamována. Úředník ve výpůjčně však nemá sdělit

jméno osoby, jež má knihu vypůjčenou. Knihy takto zaznamenané rezervují se po vrácení ve výpůjčně po dobu 3 dnů. Nepřihlásí-li se objednatel v téže lhůtě, bude kniha uložena do skladiště a objednatel-reklamant ztrácí na zapůjčení přednostní nárok.

§ 3. Čtenářům vydávají se jenom díla vědeckého obsahu. Časopisy beletristické, spisy zábavné a politické časopisy vydávají se jen za účelem vědeckým ve zvláštních případech se svolením ředitele anebo tím pověřeného zástupce. Velmi drahocenná díla mohou být vydána jenom se zvláštním svolením ředitele ústavu. Knihy dosud nezařazené nevydávají se do čítárny vůbec. Přeje-li si kdo z čtenářů, aby mu knihy pro další potřebu byly rezervovány, odevzdá je s tou poznámkou zřízení v čítárně. Před tím do každého svazku vloží lístek se svým jménem a datem dne. Knihy tyto budou rezervovány ve zvláštní skříni a vždy na ústní požádání se čtenáři přímo vydají. Zjistí-li se podle datovaného lístku do knihy vloženého, že čtenář knihy nepoužil již déle jednoho týdne, kniha se odnese do skladiště. Knihy, rezervované v čítárně vysokoškolských profesorů, staví se na místo 14 dní po posledním použití, nebylo-li oznámeno úředníku v čítárně profesorské anebo zřízení, jemu přidělenému, přání i po této přestávce jich používatí. O změně semestru vyklízejí se zpravidla všechny knihy rezervované. Případná zvláštní přání v té příčině třeba ohlásiti řediteli knihovny.

§ 4. Vlastní přístup ke katalogům, ani systematickému, ani abecednímu, čtenářům zatím nepřísluší. Zjištění souvisící s náhledem do katalogů provádí a zprávy o tom podává zatím v hodinách dopoledních úředník v místnosti katalogů službu konající. Shledávati z katalogů knihovních anebo dáti si úřednictvem zjišťovati prameny, jež uživatel knihovny zjišťiti si může v bibliografii, encyklopaedii anebo z příručních děl pomocných, jest nepřípustno.

§ 5. Pokud knihy jsou v příruční knihovně volně přístupny, mohou si je čtenáři bráti přímo sami. Jinak jest potřebí prostřednictví zřízence. Čtenáři jsou povinni, aby používše knihy z příruční knihovny, dali jí zase na její místo. Knihy z příruční knihovny nemohou býti za žádných podmínek

reservovány anebo domů půjčeny. Pro usnadnění přehledů, která díla v příruční knihovně zařazena jsou, je vyložen jich seznam.

§ 6. Do skladiště knih nemá kromě zmocněného zodpovědného knihovního personálu nikdo přístupu.

§ 7. Čtenáři jsou povinni knih šetřit. Psátí na okraje poznámky nebo opravy, ohýbatí listy, špinití anebo listovatí prsty navlhčenými je stejně zakázáno jako kladení rozevřených knih jedné na druhou. Za každé poškození knihy, již použil, ať se to stane poznámkami anebo neopatrným zacházením inkoustem, nebo poškozením vazby, jest čtenář povinen zapravítí náhradu.

Okreslování rytin a obrazů dovoleno není. Je-li nutno z důvodů vědeckých anebo uměleckých, je přípustno jenom se zvláštním dovolením přednosty ústavu. Pausování obrazů, map a tabulek je bezpodmínečně zapovězeno.

§ 8. V místnosti čítárny jísti dovoleno není.

§ 9. Každý navštěvovatel čítárny jest povinen chovati se ve všemí ohledy ke klidu ostatních uživatelů knihovny a bezpodmínečně podřídití se nařízení úředníka, jenž má službu v čítárně. Hlasité mluvení, hlučné vcházení a vycházení, jakož i přecházení sem a tam je z ohledů k ostatním nepřípustno. Dostalo-li se někomu dovolení přednosty úřadu, aby z vědecké nebo prokázaně veřejné (případně procesuální) potřeby prohlížel listováním vázané ročníky novin, bude mu vykázáno v čítárně místo, kde by nejméně rušil. Prání, nebo případné stížnosti buďtež podávány úředníku v čítárně službu konajícímu, desideráta písemná chefu knihovny.

§ 10. Úmyslné hrubé porušení řádu čítárenského může býti od ředitele knihovny potrestáno dočasným nebo trvalým vyloučením z používání knihovny.

§ 11. Chce-li čtenář z čítárny se vzdáliti, odevzdá knihy dříve na žádanku vyžádané úředníku v čítárně službu konajícímu, který mu vrátí jeho lístek s číslem sedadla, aby jej mohl odevzdati zřízenci, majícímu službu před vstupem do čítárny. Chce-li si čtenář některou z knih čítárně jím používaných

vypůjčiti domů, ohlásí to úředníku v čítárně, vyplniv před tím výpůjční stvrzenku, kterouž současně s dílem žádaným úředníku odevzdá. Úředník v čítárně na lístku škrtně signaturu vypůjčeného díla, načež jako dříve listek na místo vrátí, vydav mu současně kupon výpůjční stvrzenky, opatřený vlastním podpisem úředníkovým. Kupon tento předloží čtenář ve výpůjčně, načež mu kniha žádaná, mezi tím vnitřní cestou výpůjčně dodaná, bude vydána.

Zřízenec před vchodem do čítárny má právo žádati, aby odcházející otevřel jemu k nahlédnutí příruční brašnu.

Č. 55.

Československá mezinárodní služba výměnná. Praha-I, Alešovo nábřeží č. 79.

(Knihovna Národního shromáždění republiky Československé.)

1. Na základě usnesení ministerské rady ze dne 4. V. 1920 přistoupil náš stát k úmluvě o mezinárodní výměně úředních dokumentů, vědeckých i literárních publikací, uzavřené v Bruselu dne 15. V. 1886. Tato úmluva je otiskována ve Sbírce zákonů a nařízení státu československého z 22. II. 1922, částka 17, čís. 52.

2. Ve smyslu článku 1. výše uvedené úmluvy byla usnesením ministerské rady ze dne 4. V. 1920 knihovna Národního shromáždění ustanovena ústředním úřadem, jenž bude mít za úkol obstarávat výměnnou službu pro celé území republiky Československé.

3. Státy, jež bruselskou úmluvu uzavřely neb k ní přistoupily a s nimiž náš stát vešel úmluvou ve výměnný styk, jsou tyto: Argentina, Belgie, Brazílie, Republika dominikánska, Gdansko, Chile, Itálie, Jugoslavie, Lotyšsko, Maďarsko, Nový Jižní Wales, Paraguay, Peru, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Sponené státy severoamerické, Španělsko, Švýcarsy, Uruguay.

Knihovna Národního shromáždění přijímá zásilky jen od uvedených států, které úmluvu podepsaly. Mimo to na základě zvláštní úmluvy přijímají se zásilky ještě do Francie, Nizozemí a Rakouska.

Mimo to výměnu provádějí další státy: Bulharsko, Dánsko, Finsko, Japonsko, Norsko, Švédsko.

4. Každý, kdo chce v našem státě vyměňovati své publikace s cizinou, oznámí nejdéle vždy do 20. XII. každého roku písemně a přesně knihovně Národního shromáždění názvy publikací, které nabízí jiným státům na výměnu pro nejbližší rok, a udá počet výtisků nabízených publikací. Publikace ty uvedeny budou v tištěném seznamu publikací, který vydá knihovna Národního shromáždění, a oznámeny budou druhým státům.

5. Kdo přeje si z některých cizích států nějakého tiskopisu, na něž se výměna vztahuje, jest povinen udati přesně název tiskopisu a místo vydání, jinak se k jeho přání nepřihlíží.

6. Zásilky pro cizí státy expeduje knihovna Národního shromáždění vždy za čtvrt roku. Zásilky, které mají býtí dodány druhým státům, musí býtí podavatelem pečlivě zabaleny (křížové pásky a nedostatečně balené zásilky jsou vyloučeny), jasně a čitelně opatřeny přesnou adresou příjemce a musí býtí na útraty zasílatele doručeny do kanceláře Československé mezinárodní služby výměnné v Praze-I, Alešovo nábřeží č. 79.

7. Zásilky došlé z druhých států vydávají se adresátům vždy jen v pondělí a v sobotu od 9 do 12 hodin dopoledne. Těm, kdo bydlí mimo Velkou Prahu, posílají se zásilky poštou.

XVI. Branné předpisy.

Č. 56.

Odklad presenční služby studujících.

I. Branný zákon z 19. III. 1920, č. 193 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 8. IV. 1927, č. 53 Sb. z. a n.¹⁾

§ 10, odst. 5. Žádost za odklad presenční služby třeba podati neb ústně aspoň ohlásiti odvodní komisi, jakmile bylo žadatelem oznámeno, že je odveden. Nastaly-li okolnosti, odůvodňující odklad presenční služby, teprve po odvodu, může býti žádost za odklad presenční služby podána i po odvodu, nejpozději však do dne, kterého má dotčená osoba nastoupiti do presenční služby, a to u domovského politického úřadu I. stolice. Žádost za odklad presenční služby, jež byla při odvodu jen ústně ohlášena, musí býti podána řádně odůvodněná nejdéle do 15 dnů po odvodu u domovského politického úřadu I. stolice. V téže lhůtě třeba předložiti doklady k žádosti za odklad, jež byla podána odvodní komisí bez náležitých dokladů. O žádostech za odklad presenční služby, podaných přímo odvodní komisí, rozhodne tato komise podle možnosti ihned; o stížnosti do tohoto nálezu rozhoduje příslušný vojenský úřad druhé stolice v souhlase s politickým úřadem druhé stolice s konečnou platností; nedocílí-li se souhlasu, ministerstvo národní obrany po slyšení ministerstva vnitra.

§ 16. Odvedeným, kteří pokračují ve svých studii, povolí se na jejich žádost odklad nastoupení presenční služby nejdéle do 1. X. roku, v kterém dosáhnou 24. roku věku svého. Týž odklad může býti povolen těm, kdož se připravují jinak k určitému povolání (na př. učňům) a přerušením utrpěli by velikou újmu, podobně i těm, kdož prokážou okolností zvláštního zřetele hodné.²⁾ Studujícím vysokých škol povolí se na jejich

¹⁾ Podle vydání čsl. Kompasů. Branný zákon, s poznámkami Dr. Jar. Vorla.

²⁾ Povoláním odkladu presenční služby se činná služba nikterak nezkrátí, nýbrž ten, komu byl tento odklad povolen, musí pobýti stejně

žádost odklad nastoupení presenční služby nejdéle do 1. X. roku, v němž dosáhnou 26. roku, ve výjimečných případech nejdéle do 1. X. roku, v němž dosáhnou 28. roku.¹⁾

O žádostech za povolení odkladu presenční služby, pokud nebyly vyřízeny podle § 10 odvodní komisí, rozhodují příslušné vojenské úřady první stolice v souhlase s politickými úřady první stolice, o stížnostech proti takovým rozhodnutím, jakož i v případech, kdy nebylo docíleno souhlasu, rozhoduje nadřízený vojenský úřad již v prvním roce presenčním, při čemž jim vojenská správa po celou dobu pobytu ve vojenském ústavu (koleji) umožní docházeti do všech povinných přednášek a cvičení v celém rozsahu; podrobnosti o tom stanoví služební předpis, vydaný ministerstvem národní obrany v dohodě s ministerstvem financí a ministerstvem školství a národní osvěty, nebo s ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a jinými účastněnými ministerstvy.

II. Branné předpisy, vydané vládním nařízením ze dne 15. IX. 1927, č. 141 Sb. z. a n.

Přidělení do místa studií.

§ 43, odst. 2. Taktéž třeba zaznamenati přání²⁾ odvedených řádných posluchačů a žáků veřejných škol, aby byli přiděleni k vojenské službě v místě učiliště, na němž studují (§ 82, odst. 5).

§ 82, odst. 5. Žádá-li branec o vtělení do vojenského tělesa (ústavu) ze studijních důvodů, nutno této žádosti, je-li řádně doložena, co možná vyhověti.

dlouhý čas v činné službě, jako kdyby mu odklad nebyl povolen (§ 17 ⁽²⁾ b) br. př.). Výjimka platí u odkladů povolených brancům trvale usedy v cizině. [§ 95 ⁽²⁾ br. př.]

¹⁾ Podání žádosti o zařazení do náhr. zál. nevyklučuje podání zvláštní žádosti o odklad pres. služby [§ 88 ⁽¹⁰⁾ br. př.]; byla-li žádost o zařazení do náhr. zál. příznivě vyřízena, ruší se tím eo ipso povolený odklad presenční služby [§ 116 ⁽⁶⁾ a 123 ⁽⁴⁾ br. př.]. — Bez žádosti se povolí odklad pres. služby žadatelům, ucházejícím se o zařazení do náhr. zál., lze-li již předem určit, že poměry, odůvodňující zařazení do náhradní zál. pomínou v době do 1. X. toho roku, v němž žadatel dokončí 24. rok věku svého [§ 84 ⁽²²⁾, 87 ⁽⁴⁾, 116 ⁽⁴⁾ br. př.].

²⁾ Žádost třeba přednésti před odvodní komisí.

Odvod studujících v cizině.

§ 52. ⁽¹⁾ Osoby odvodem povinné, meškající v cizině, jsou zásadně povinny dostavití se k odvodu před svou domovskou odvodní komisí v Československé republice.

⁽²⁾ Od této povinnosti mohou býti osvobozeny osoby uvedené v předchozím odstavci, které

d) jsou v cizině trvale usedlé, nebo tam delší dobu (na př. za prací nebo studiem) meškají.

Zápis sloužících.¹⁾

§ 100. Studujícím veřejných škol může v druhém roce presenční služby ministerstvo školství a národní osvěty povolití zápis na učilišti, na němž chtějí studovati. Tento zápis nesmí býti na újmu jejich vojenské službě. Příslušníci náhradní zálohy nepotřebují žádného povolení k zápisu na studijních učilištích. Branci, kteří se jako chovanci vojenských kolejí (ústavu) mají připravití studiem na některé vysoké škole pro vojenské povolání (pro povolání vojenských lékařů, inženýrů atd.), mohou býti zapsáni na příslušné vysoké škole druhé stolice v souhlasu s politickým úřadem druhé stolice s konečnou platností; nedocílí-li se souhlasu, rozhoduje ministerstvo národní obrany po slyšení ministerstva vnitra.^{2) 3)}

Komu lze povolití odklad presenční služby.

§ 116. ⁽³⁾ Odklad presenční služby se povolí odvedeným, kteří prokáží,⁴⁾ že pokračují ve svých studiích, a o odklad požádají;⁵⁾ studia v cizině nejsou překážkou příznivého vyřízení žádosti.

¹⁾ Viz str. 7, p. 1.

²⁾ Viz zák. z 31. III. 1920, č. 218 Sb. z. a n., o úpravě hranic příslušnosti mezi min. vnitra a MNO.

³⁾ Rozhodování o žádostech branců v cizině odvedených za odklad pres. služby přenesl § 125 br. př. v zásadě na zastupitelské úřady (vyřídí-li se žádost příznivě).

⁴⁾ Potvrzení, že někdo je zapsán na vysoké škole jako řádný posluchač, neposkytuje průkaz tímto odstavcem požadovaný, pakliže dotčená osoba se ve skutečnosti věnuje místo studií určitému povolání; studium in absentia nelze tu uznati. (Výn. MNO., č. j. 4845/13, dopln. 1924.)

⁵⁾ Za povolení odkladu musí bravec požádati; na zakročení jiných osob (úradů) se odklad nepovoluje; z moci úřední se odklad povoluje jen v případech uvedených v odst. ⁽⁴⁾.

Na jak dlouho lze povolití odklad presenční služby.

§ 117. (1) Odklad presenční služby lze povolovati na dobu jednoho roku, počínaje od 1. X. odvodního roku; trvají-li okolností odůvodňující odklad i dále, může být tento odklad na odůvodněnou žádost rok od roku prodlužován.

(2) V případech zvláštního zření hodných může být odklad presenční služby povolen ihned na několik let.

(3) Odklad presenční služby lze povoliti (prodlužovati) nejdéle do 1. X. toho roku, ve kterém bravec dosáhne 24. roku věku; je-li bravec studujícím vysoké školy, lze odklad presenční služby povolití (prodloužití) až do 1. X. toho roku, v němž dosáhne žadatel 26. roku, a ve výjimečných případech nejdéle do 1. X. toho roku, v němž dosáhne 28. roku věku.¹⁾

Podávání žádosti za odklad presenční služby.

§ 118. (1) Žádost za odklad presenční služby je třeba podati neb ohlásiti ústně odvodní komisi, jakmile bylo žadateli oznámeno, že jest odveden.

(2) Byl-li odvod proveden po nemocničním vyšetření osobního dostavení (§ 40, odst. 8 a 9), musí být žádost za povolení odkladu, řádně odůvodněná a doložená, podána u domovského politického úřadu I. stolice do 15 dní poté, kdy bylo odvedenému dodáno odvodní rozhodnutí od politického úřadu I. stolice místa pobytu. Bylo-li o odvedení rozhodnuto při přezkoušení, musí být žádost za povolení odkladu podána u politického domovského úřadu I. stolice do 15 dní poté, kdy bylo žadateli oznámeno rozhodnutí, že jest odveden. Politický úřad I. stolice zašle žádost i s doklady a se svým vyjádřením domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství.

(3) Nastaly-li okolností odůvodňující odklad presenční služby, budiž podána i po lhůtách uvedených v předchozích odstavcích, nejpozději však do dne, kterého má dotčená osoba nastoupiti do presenční služby, a to u domovského politického úřadu I. stolice, jenž ji s vyjádřením zašle domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství. Totéž platí pro žadatele o přijetí do vo-

¹⁾ Přes věkové hranice zde uvedené lze odklad povolití v případech [§ 125 (4) br. př.].

jenkých škol pro výchovu důstojníků z povolání, kteří nebyli pro nedostatek místa nebo z jiných důvodů do těchto škol přijati nebo byli z nich předčasně propuštěni.

(⁴) Žádost za odklad presenční služby je třeba náležitě odůvodnit a doložit. Je-li tato žádost podána z důvodů studijních, doloží se průkazem o studii na vysoké škole nebo potvrzením o docházce v předešlém roce a dokladem o pokračování ve studii.

(⁵) Žádost za odklad presenční služby, jež byla při odvodu jen ohlášena ústně, musí být podána, řádně odůvodněná a doložená, nejdéle do 15 dní po odvodu u domovského politického úřadu I. stolice. V téže lhůtě třeba předložit domovskému politickému úřadu I. stolice doklady k žádosti za odklad, jež byla podána odvodní komisí bez náležitých dokladů a již odvodní komise zaslala po odvodu domovskému politickému úřadu I. stolice. Tento úřad zašle v obou případech žádost i s doklady a se svým vyjádřením domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství.

(⁶) O podávání žádostí za odklad presenční služby žadateli v cizině odvedenými platí ustanovení § 125.

(⁷) Žádosti za odklady, podané opožděně, se odmítnou. Prokazuje-li však žadatel, že mu nebylo možno žádost závčas podati pro nezaviněnou nebo nepředvídanou překážku, třeba jeho dodatečnou žádost projednat a vyřídit podle ustanovení § 119, odst. 2; byla-li však takto odůvodněná žádost dodatečně podána po dni, kterého měl žadatel nastoupiti do presenční služby, avšak tak neučinil, třeba ji předložit ministerstvu národní obrany, jež o ní rozhodne po slyšení ministerstva vnitra.

Stížnosti na zamítnutí žádosti za odklad presenční služby.

§ 120. (¹) Na zamítavé rozhodnutí odvodní komise nebo doplňovacích úřadů I. stolice může žadatel podati stížnost k příslušnému zemskému vojenskému velitelství v patnácti dnech ode dne, kdy mu byl dodán písemný výměr; den, kterého byl výměr dodán, nepočítá se do lhůty patnáctidenní. Příslušným zemským vojenským velitelstvím je, jde-li o rozhodnutí odvodní komise, zemské vojenské velitelství, v jehož oblasti dotčená odvodní komise úřadovala, a jde-li o rozhodnutí domov-

ských doplňovacích úřadů I. stolice, domovské zemské vojenské velitelství.

(²) Stížnost třeba podati vždy u domovského politického úřadu I. stolice, a to i tehdy, když směřuje proti rozhodnutí odvodní komise.

(³) Stížnost lze podati ústně, písemně nebo telegraficky. Den, kdy byla podána stížnost poštovnímu nebo telegrafnímu úřadu, pokládá se za den podání stížnosti. Případá-li poslední den stížnostní lhůty na neděli, svátek nebo památný den republiky Československé (zákon ze dne 3. IV. 1925, č. 65 Sb. z. a n.), končí stížnostní lhůta nejbližším všedním dnem.

(⁴) Stížností podané podle ustanovení předchozích odstavců zašle politický úřad I. stolice se všemi jednacími spisy domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství; toto doplňovací okresní velitelství předloží došlé stížnosti se všemi jednacími spisy a s ověřeným výpisem z odvodního seznamu příslušnému [odst. (¹)] zemskému vojenskému velitelství, jež o nich rozhodne v dohodě s politickým úřadem II. stolice s konečnou platností. Nedosáhne-li se v této instanci souhlasu, předloží zemské vojenské velitelství spisy k rozhodnutí ministerstvu národní obrany, jež o nich rozhodne po slyšení ministerstva vnitra.

Prodloužení odkladu presenční služby.

§ 121. (¹) Žadostí za prodloužení odkladu presenční služby [§ 117, odst. (¹)] řádně doložené nutno podati nejpozději do 1. VIII. u domovského politického úřadu I. stolice. U žadatelů, kteří žádají za prodloužení odkladu k pokračování v studích, třeba připojit průkaz o studích v školním (studijním) roce právě uplynulém. O žádostech rozhodují úřady uvedené v § 119, odst. (²).¹⁾ O stížnostech platí ustanovení § 120.

¹⁾ § 119, odst. 2: Nebylo-li možno, aby odvodní komise projednala ihned žádost za odklad presenční služby, podanou při odvodu, protože nebyla řádně doložena, nebo protože je potřeba o ní provést další šetření, nebo byla-li žádost podána, nebo doklady opatřena teprve po odvodu [§ 118, odst. (²) až (³)], rozhoduje o žádosti domovské doplňovací okresní velitelství v souhlase s domovským politickým úřadem I. stolice; nedosáhne-li souhlasu, předloží doplňovací okresní velitelství žádost nadřízenému zemskému vojenskému velitelství, které o ní rozhodne v souhlase s politickým úřadem II. stolice s konečnou platností. Nedosáhne-li se ani takto souhlasu, předloží zemské vojenské velitelství spis ministerstvu národní obrany, které o žádosti rozhodne po slyšení ministerstva vnitra.

(²) Žádosti za prodloužení odkladu presenční služby, podané opožděně, se odmítnou. Prokazuje-li však žadatel, že mu nebylo možno žádost zavčas podati pro nezaviněnou a nepředvídanou překážku, třeba jeho dodatečnou žádost projednati a vyříditi podle ustanovení § 119, odst. (²); byla-li však takto odůvodněná dodatečná žádost podána po dni, kterého měl žadatel nastoupiti do presenční služby, avšak tak neučinil, třeba ji předložiti ministerstvu národní obrany, jež o ní rozhodne po slyšení ministerstva vnitra.

(³) O prodloužení odkladu presenční služby, povoleného československým zastupitelským úřadem v cizině, pokud žadatel mešká v cizině, platí ustanovení § 125, odst. (¹).

Průkaz o dalším trvání poměrů, odůvodňujících odklad presenční služby; zrušení odkladu, není-li průkaz podán nebo je-li nedostatečný.

§ 122. (¹) Odvedení, jimž byl odklad presenční služby povoleno na dobu delší než jeden rok [§ 117, odst. (²)], musí, počínaje příštím rokem, každoročně v měsíci říjnu předložiti svému domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství prostřednictvím domovského politického úřadu I. stolice doklad o pokračování v studích, nebo doklad o tom, že poměry, jež odklad presenční služby odůvodňují, dále trvají.

(²) Těm, kdož v ustanovené lhůtě předepsaných dokladů nezašlou, jakož i těm, jejichž předložený průkaz nebyl shledán postačujícím, zruší odklad presenční služby domovské doplňovací okresní velitelství v dohodě s domovským politickým úřadem I. stolice a dotčený bude zavolán ihned do presenční služby, je-li tato závada zjištěna do 30. XI. Zjistí-li se tato závada později, bude dotčená osoba povolána do presenční služby na příští 1. X.

(³) O stížnostech na toto rozhodnutí platí obdobně ustanovení § 120. Podal-li branec, nastoupiv do presenční služby, služebním postupem stížnost u vojskového tělesa (ústavu), třeba pokládati za den jejího podání ten den, kdy byla odeslána domovskému politickému úřadu I. stolice; stížnosti nutno ještě v den podání u vojskového tělesa (ústavu) zaslati přímo doporučeně uvedenému politickému úřadu I. stolice.

(¹) O povinnosti předkládati zavčas (každoročně v měsíci říjnu) uvedené doklady, jakož i o následcích při nesplnění této povinnosti, třeba odvedené poučiti ve výměru, povolujícím odklad presenční služby [§ 124, odst. (¹)].

Zrušení odkladu presenční služby v jiných případech.

§ 123. (¹) Zjistí-li doplňovací úřady z moci úřední nejpozději do 30. XI., že při rozhodování o žádostech za povolení (prodloužení) odkladu presenční služby nebylo postupováno podle platných předpisů, anebo že vůbec nebylo okolností, odůvodňujících odklad presenční služby, nebo že tyto okolnosti mezitím pominuly, nutno odklad presenční služby zrušiti a dotčenou osobu povolati do presenční služby; rozhodovati o tom přísluší domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství v dohodě s domovským politickým úřadem I. stolice.

(²) Zjistí-li se okolnost, uvedená v předcházejícím odstavci, teprve po 30. XI. nebude odklad presenční služby rušen; prodloužení jej je však z důvodů, pro které byl povolen (prodloužen), zapověděno. Byl-li však odklad presenční služby povolen na několik let a měl-li by trvati ještě přes příští 1. X., zruší se podle ustanovení předcházejícího odstavce a dotčená osoba bude povolána do presenční služby na příští 1. X.

(³) Pro stížnosti na rozhodnutí o zrušení odkladu presenční služby platí obdobně ustanovení § 122, odst. (³) a § 120.

Všeobecná ustanovení o odkladu presenční služby.

§ 124. (¹) Písemně zpravití žadatele (stěžovatele) o rozhodnutích, vydaných o žádostech za odklad presenční služby neb o stížnostech na zamítavá rozhodnutí podle ustanovení předcházejících paragrafů, přísluší domovskému politickému úřadu I. stolice. V těchto výměrech třeba též uvést, má-li rozhodnutí konečnou platnost, neb je-li dovoleno na ně si stěžovati; v tomto případě se uvede výslovně, komu si lze stěžovati, lhůta stížnostní a úřad, u kterého má býti stížnost podána; krom toho třeba do výměru o příznivém rozhodnutí upozornění, že podání stížnosti nemá odkládacího účinku.

(²) Podání žádosti za odklad (jeho prodloužení), jakož i stížnosti na zamítavá rozhodnutí o takových žádostech nemají od-

(¹) O povinnosti předkládati zavčas (každoročně v měsíci říjnu) uvedené doklady, jakož i o následcích při nesplnění této povinnosti, třeba odvedené poučiti ve výměru, povolujícím odklad presenční služby [§ 124, odst. (¹)].

Zrušení odkladu presenční služby v jiných případech.

§ 123. (¹) Zjistí-li doplňovací úřady z moci úřední nejpozději do 30. XI., že při rozhodování o žádostech za povolení (prodloužení) odkladu presenční služby nebylo postupováno podle platných předpisů, anebo že vůbec nebylo okolností, odůvodňujících odklad presenční služby, nebo že tyto okolnosti mezitím pominuly, nutno odklad presenční služby zrušiti a dotčenou osobu povolati do presenční služby; rozhodovati o tom přísluší domovskému doplňovacímu okresnímu velitelství v dohodě s domovským politickým úřadem I. stolice.

(²) Zjistí-li se okolnost, uvedená v předcházejícím odstavci, teprve po 30. XI. nebude odklad presenční služby rušen; prodloužení jej je však z důvodů, pro které byl povolen (prodloužen), zapověděno. Byl-li však odklad presenční služby povolen na několik let a měl-li by trvati ještě přes příští 1. X., zruší se podle ustanovení předcházejícího odstavce a dotčená osoba bude povolána do presenční služby na příští 1. X.

(³) Pro stížnosti na rozhodnutí o zrušení odkladu presenční služby platí obdobně ustanovení § 122, odst. (³) a § 120.

Všeobecná ustanovení o odkladu presenční služby.

§ 124. (¹) Písemně zpraviti žadatele (stěžovatele) o rozhodnutích, vydaných o žádostech za odklad presenční služby neb o stížnostech na zamítavá rozhodnutí podle ustanovení předcházejících paragrafů, přísluší domovskému politickému úřadu I. stolice. V těchto výměrech třeba též uvéstí, má-li rozhodnutí konečnou platnost, neb je-li dovoleno na ně si stěžovati; v tomto případě se uvede výslovně, komu si lze stěžovati, lhůta stížnostní a úřad, u kterého má býti stížnost podána; krom toho třeba do výměru o příznivém rozhodnutí upozornění, že podání stížnosti nemá odkládacího účinku.

(²) Podání žádosti za odklad (jeho prodloužení), jakož i stížností na zamítavá rozhodnutí o takových žádostech nemají od-

kládacím účinku. Nováčky, jejichž žádost (stížnost) byla příznivě vyřízena teprve po nastoupení do presenční služby, budou propuštěni z činné služby na trvalou dovolenou;¹⁾ v takových případech se jim započítá již vykonaná presenční služba do celkové doby presenční služby, trvala-li aspoň osm neděl (56 dní).

(³) Odvedení, jimž byl odklad presenční služby povolen, jsou ode dne zařadění až do povolené lhůty nebo do dřívějšího nastoupení do presenční služby v poměru osob na trvalé dovolené.²⁾

(⁴) Těm, jimž byl odklad presenční služby povolen na dobu delší než jeden rok, může domovské doplňovací okresní velitelství povolit, aby nastoupili před uplynutím této lhůty do presenční služby, zásadně však jen dnem všeobecného nastoupení do presenční služby (§ 108), nebo v případech uvedených v § 108, odst. (³), dnem 1. IV.; také ti, jimž byl povolen odklad presenční služby na dobu jednoho roku, mohou se svolením domovského doplňovacího okresního velitelství nastoupiti do presenční služby dnem svého zařadění (všeobecného nastoupení do presenční služby), nebo v případech uvedených v § 108, odst. (³), dnem 1. IV. V takových případech se ruší povolený odklad povoláním do presenční služby nebo nastoupením do ní.

(⁵) U těch, jimž byl povolen odklad presenční služby po nastoupení do této služby [odst. (²)], zruší domovské doplňovací okresní velitelství odklad, prohlásí-li dotčení výslovně, že chtějí pokračovati v presenční službě bez odkladu. Osoby takové ponechá jejich útvar v činné službě, aniž vyčkával, až doplňovací okresní velitelství odklad zruší.

Žádosti osob odvedených v cizině za odklad presenční služby.

§ 125. (¹) Žádost za povolení odkladu presenční služby podle § 16 branného zákona musí osoba u československého zastupitelského úřadu odvedená podati, nebo aspoň ústně ohlásiti ihned po odvodu u zastupitelského úřadu; žádost ústně ohlášenou třeba podati písemně s potřebnými doklady u zastupitelského úřadu, u něhož bylo učiněno odvodní rozhodnutí, do patnácti dní po odvodu, v kteréžto lhůtě třeba předložiti též

¹⁾ Vyjma případy uvedené v odst. (³).

²⁾ Viz § 289 (²) a) br. př.

doklady k žádosti podané písemně již při odvodu, avšak nedoložené.

(²) Bylo-li rozhodnutí učiněno podle § 56, odst. (²),¹⁾ musí být žádost o povolení odkladu presenční služby podána do patnácti dní po oznámení odvodního rozhodnutí.

(³) Nastaly-li okolnosti, odůvodňující odklad presenční služby, teprve po odvodu, lze žádost za odklad podati později, nejdéle však do dne, kterého má dotčená osoba nastoupiti do presenční služby. Po stanovených lhůtách lze podati žádost dodatečně jen tehdy, prokáže-li žadatel, že mu nebylo možno žádost podati pro nezaviněnou a nepředvídanou překážku.

(⁴) Odklad presenční služby povoluje v mezích ustanovení § 116 a násl. československý zastupitelský úřad, u něhož byla žádost podána. Odklad lze povolit jen do 1. X. následujícího roku; může však být — jsou-li splněny podmínky — prodloužen. Prodloužení vždy na další rok až do věkových hranic uvedených v § 117, odst. (³), povoluje rovněž zastupitelský úřad, mešká-li žadatel došud v cizině, a to na žádost podanou do 1. VIII. toho roku, v němž má žadatel nastoupiti do presenční služby. O povolení (prodloužení) odkladu zpraví zastupitelský úřad, jenž rozhodnutí učinil, domovské doplňovací okresní velitelství. Ve výjimečných případech, hlavně pokud jde o osoby trvale uselé v zemích mimoevropských (mimo pobřežní země Středozevního a Černého moře), může ministerstvo národní obrany povolit prodloužení odkladu i přes věkové hranice v § 117, odst. (³), nebo na několik let.

(⁵) Je-li československý zastupitelský úřad toho názoru, že nejsou tu důvody pro povolení (prodloužení) odkladu, předloží věc ministerstvu národní obrany, jež o žádosti rozhodne po slyšení ministerstva vnitra. Odvedená osoba může se svolením zastupitelského úřadu vyčkati rozhodnutí o žádosti v místě pobytu.

(⁶) Žádosti za dodatečné povolení (prodloužení) odkladu presenční služby, podané pro nezaviněnou a nepředvídanou překážku po dni, kterého měl žadatel nastoupiti do presenční

¹⁾ t. j. rozhodnutí domovského zemského vojenského velitelství na základě protokolu o lékařské prohlídce osob odvodem povinných, které byly klasifikovány jako schopné k pomocným službám, jakož i na základě protokolu o vadách (chorobách), které lze teprve odborným, déle trvajícím neb instrumentálním vyšetřením zjistiti.

služby, avšak tak neučinil, třeba předložiti ministerstvu národní obrany, jež o nich rozhodne po slyšení ministerstva vnitra.

(¹) O svých rozhodnutích zpraví československý zastupitelský úřad v cizině žadatele (stěžovatele)¹⁾ obdobně podle ustanovení § 124, odst. (¹).

Odklad vojenských cvičení studujících.

§ 170. (²) Při povolávání k cvičení v jednotlivých obdobích cvičení třeba míti náležitě zření na profesory, učitele a osoby zaměstnané ve veřejných anebo soukromých učilištích s právem veřejnosti, jakož i na studující tak, aby byli povolávání ke cvičení co možná o hlavních prázdninách. K tomu se co možná přihlédně též tehdy, bude-li užito pro povolání na cvičení vyhlášky.

§ 172. (¹) Odklad cvičení ve zbraní (služebního) na příští rok může býti povolen na žádost cvičením povinného:

e) je-li studující ve stadiu zkoušek, takže by cvičení znamenalo pro něho závažné přerušeni příprav ke zkouškám.

Č. 57.

Dodatečný zápis studujících propuštěných z presenční služby vojenské.

Výnos býv. mín. vyučování ze dne 29. IV. 1893, č. s. 20, viz: str. 16, pozn. 1.

Č. 58.

Studijní úlevy na základě služby vojenské.

Výn. mín. šk. a n. o. ze dne 22. IX. 1921, č. 46.477/21.

Jelikož od skončení války uplynula již tři léta, takže všichni, kdož na základě služby vojenské měli právo domáhati

¹⁾ Zmínka o stěžovateli byla ponechána v textu redakčním nedopatřením, neboť zastup. úřady rozhodují o odkladech jen tehdy, vyhoví-li podané žádosti. Původně bylo zamýšleno ponechati zmíněným úřadům též vyřizování zamítavé, ve kterýchžto případech měla jíti slůžnost k MNO.; tato úprava byla však v definitivní redakci osnovy br. př. vypuštěna, při čemž nedopatřením nebylo v posl. odst. škrtnuto slovo „stěžovatele“. Je tudíž zmínka o stěžovateli na tomto místě bezpředmětná.

se studijních úlev, mohli při řádném studiu dosáhnouti absolutoria, zrušuje ministerstvo školství a národní osvěty od počátku studijního roku 1921 až 1922 veškeré dřívejší výnosy, zavádějící vojenské studijní úlevy pro posluchače universitní.

V důsledku toho pozbývají platnosti výn. býv. rakouského ministerstva kultu a vyučování: a) ze dne 18. II. 1916, č. 5161; b) ze dne 4. III. 1918, č. 4257/VII.; c) ze dne 12. IV. 1918, č. 9252/VII.; d) ze dne 6. V. 1918, č. 15.426; VII. a konečně výnos ministerstva š. a n. o. ze dne 1. VII. 1919, č. 27.127.

Studijní úlevy mohou býti nadále povoleny pouze výjimečně v případech zvláštního zřetele hodných, jako na př. pro ty, kdož po válce teprve během roku 1920 se vrátili buď jako legionáři, či ze zajetí, dále pro Ukrajince, kteří v letech poválečných konali ve vlasti službu válečnou, nebo byli internováni.

Rozhodování o těchto případech vyhrazuje si ministerstvo š. a n. o., a to k návrhu profesorského sboru. Při podávání návrhů budiž postupováno nejvýš rigorosně, a brán zřetel hlavně na studijní prospěch žadatelů.

Avšak i v těchto výjimečných případech se může jednati pouze o započtení jednoho, v případech zvláštního zřetele hodných, dvou semestrů. Za žádných okolností nemůže však studium právnické zkráceno býti pod 6 semestrů, při čemž druhý oddíl musí obsahovati nejméně 4 semestry. Rovněž nelze zkrátiti druhý oddíl studia lékařského (klinický) pod 6 semestrů.

XVII. Průkaz o státním občanství.

Č. 59.

O průkazu státního občanství.

Výnos ministerstva školství a nár. osvěty ze dne 29. XII. 1926, č. 157.235-S/3.

Ve Sbírce zákonů a nařízení z roku 1926, pod číslem 225 je uveřejněna vyhláška ministra vnitra ze dne 15. XII. 1926 o průkazu státního občanství československého.

Upozorňujíc na tuto vyhlášku ukládá ministerstvo školství a národní osvěty se zřetelem k přípisu ministerstva vnitra ze dne 15. XII. 1926, č. 16.996/1926-1, aby napříště, pokud se v resortním oboru ministerstva školství a národní osvěty požaduje průkaz o československém státním občanství, nebyl za takový průkaz uznáván domovský list.

Zásadní změny, které v poměrech státního občanství provedly mírové smlouvy zejména ustanovením o opěném právu a o státním občanství těch, kdož na našem státním území nabyli domovského práva teprve po 1. I. 1910, dále t. zv. smlouva menšinová podepsaná v St. Germain-en-Laye 10. IX. 1919 a rozhodnutí konference velvyslanců o rozdělení Těšínska, Oravy a Spiše ze dne 28. VII. 1920, vyžadují totiž podle výše citovaného přípisu ministerstva vnitra, aby otázka státního občanství byla v každém jednotlivém případě bedlivě zkoumána, což u většiny obcí při vystavování domovských listů se neděje a ani nelze předpokládati, takže se opět přihodilo, že domovské listy byly vydány osobám, které nejsou našimi státními příslušníky.

XVIII. Sociální péče.

Č. 60.

Sociální péče o vysokoškolské studentstvo university Komenského v Bratislavě.

O levné ubytování a stravování se stará:

1. Spolek pro postavení a udržování universitní koleje a akademické mensy v Bratislavě: správa, dívčí internát a mensa akad. je v ul. Cintorínské č. 2; mužský internát: Univ. kolej na Lafranconi.

2. Katolický spolok: kolegium Sv. Svorada v Bratislave, Na Palisádách č. 20.

3. Ortodoxní mensa židovská, Mojzesova ul. č. 8.

4. Všestrannou péčí o sociální poměry vysokoškolského studentstva projevuje spolek „Sbor pro sociální péči o studentstvo vysokoškolské v Bratislavě“, Lafranconi. Tento spolek vede evidenci a statistiku stipendistů, dává informaci o sociální péči vysokoškolské a sám též poskytuje podpory, zápůjčky a pod.

5. O zdravotní poměry vysokoškolského studentstva pečuje spolek „Zdravotní ústav“, Lafranconi; poskytuje podpory na léčení klinické i sanatorní a bezplatné ambulatorní vyšetření a léčení (interní, kožní, zubní), roentgen, horské slunce. (Semestrální členský popl. 5 Kč.)

6. O prázdninách možno se hlásiti do studentských ozdravení.

7. Studentská svépomoc při Svazu vysokoškolského slovenského studentstva, Kapitulská 5, vymohla četné výhody svým členům, o nichž blíže informuje Svaz slov. studentstva (slevy do divadel, biografů, v obchodech a j.).

8. Četná stipendia:

a) státní;

b) státní Jarnikova;

c) prodloužení státních stipendií Jarnikových přes prázdniny;

- d) stipendijní místa v universitním internátě a akademické mense;
- e) Pálffyho stipendia;
- f) stipendia krajinská;
- g) okresů a měst slovenských;
- h) individuální;
- ch) stipendia z Masarykova fondu pro podkarpatoruské studentstvo vysokoškolské;
- i) zvláštní stipendia pro kandidáty služby soudcovské (v fakultu právnickou toho času se neuděluje) a
- j) vojenská lékařská stipendia (viz lékařskou fakultu).

O všech těchto zařízeních poučují dále připojené předpisy a vyhlášky (analogicky ročně opakované) jakož i příslušné vyhlášky na černé tabuli universitních úřadů i v novinách.

Ad 1.

Internáty.

Mužský internát na Lafranconi má 416 lůžek, 105 pokojů o jednom, 142 o dvou a 9 o třech lůžkách. Internát disponuje velkými sportovními hřišti a tělocvičnou, čítárnou, knihovnou, hudebnou a foto-laboratoří.

Dívčí internát v ul. Cintorínské č. 2 má: 1 pokoj o 4 lůžkách, 6 pokojů o 3 lůžkách, 19 pokojů o 2 lůžkách, 9 pokojů o 1 lůžku, celkem 67 lůžek; dále má čítárnu, hudebnu, hovorňu.

Všude umývárny, sprchy i vanové koupele s teplou i studenou vodou, elektr. světlo, každý ústav má svou, též veřejností přístupnou mense.

Žadatelé se přijímají do obou ústavů podle podmínek připojené vyhlášky, bez rozdílu národnosti a konfesí, s povinností dbátí domácího řádu v rámci akademické disciplíny.

Prijímanie poslucháčov univerzity Komenského do univerzitnej koleje.

Žiadosti o ubytovanie v univerzitnej koleji v Bratislave na Lafranconi pre oba semestry študijného roku sa neoklujú a podávajú do 5. júla 1933 na predpísanom blankete, ktorý zašle Riaditeľstvo univerzitnej koleje v Bratislave na Lafranconi na požiadanie za vopred zaslaných Kč 2.— v známkach.

K žádosti treba doložit:

1. Osvedčenie o štátnom občianstve republiky Československej.
2. Vysvedčenie o majetkových pomeroch na tlačive Štátneho nakladateľstva číslo slovenské S 918 a české Č 918, ktoré má byť potvrdené všetkými príslušnými úradmi a nesmie byť v deň ukončenia termínu pre podanie žiadosti staršie ako jeden rok.
3. Vysvedčení o prospechu:
 - a) Vysvedčením dospelosti a výročným vysvedčením z poslednej triedy strednej školy (u žiadateľov nových).
 - b) Dokladmi o prospechu a postupe na univerzite (vysvedčeniami o kolokviách, prísnych a štátnych skúškach, prehľadmi o prospechu, osvedčeniami, že žiadateľ je v štádiu skúšok a pod.).
 - c) Preukazom o zápise na univerzite (potvrdením dekanstva, že žiadateľ bol v semestri práve uplynulom zapísaný na univerzite, poprípade kedy absolvoval, s udaním, kedy bol imatrikulovaný a v ktorom semestri svojich štúdií sa v onom semestri nachádzal, či a do akej miery bol oslobodený od kolejného, ako i to, či a jakého štipendia požíval (netýka sa štipendií stredoškolských).
4. Vysvedčenie úradného lekára, poprípade lekársky posudok Študentského zdravotného ústavu v Bratislave, o zdravotnom stave.

Žiadosti tých poslucháčov, ktorí majú na vysvedčení z poslednej triedy strednej školy niektorú známku dostatočnú, budú brané do úvahy až po umiestení žiadateľov s prospechom dobrým.

Podmienky študijného prospechu pre poslucháčov práv:

Každý semester treba predložiť kolokvijné vysvedčenie najmenej z 15 hodín týždenných s prospechom veľmi dobrým. Z týchto musí byť aspoň 10 hodín odkolokvovaných z prednášok obligatorných. Štátna skúška historicko-právna pre udelenie alebo udržanie štipendijného miesta musí byť složená najmenej s prospechom dobrým všetkými hlasmi, pre udelenie alebo ponechanie bytu v koleji najmenej s prospechom dobrým väčšinou hlasmi. Len pokiaľ bude dostatok miesta v koleji, bude vzatý

zreteľ na žiadateľov, ktorí složili skúšku všetkými hlasmi dostatočne, títo však nemajú nárokov na štipendijné miesto v univerzitnej kolejí.

Poslucháči, ktorí složili štátnu skúšku s prospechom väčšinou hlasmi dostatočne, nemajú nárokov na byť v kolejí, ani na udelenie alebo ponechanie štipendijného miesta.

Skúška historicko-právna musí byť složená po III. semestri. Historicko-právne rigorozum samo o sebe nepostačí ako preukaz prospechu, ale musí byť doplnené kolokvíjnými vysvedčeniami najmenej z 10 hodín obligatorných predmetov druhého oddielu študijného. Do predpísaných kolokvíí nepočítajú sa pre právnikov kolokviá lektorov a profesorov iných fakúlt.

Podmienky študijného prospechu pre poslucháčov medicíny:

Pre poslucháčov medicíny platí zásada, že musia složiť kolokviá každý semester najmenej z 15 hodín týždenných, pričom musí byť odkolokvovaných 10 hodín z predmetov obligatorných. Pre poslucháčov II. a III. semestru je nutné, aby v odkolokvovaných 15 hodinách bolo kolokvium z anatómie s prospechom aspoň veľmi dobrým. Prospech o dielčích skúškach rigorozných bude vyšetrovaný od prípadu k prípadu. U tých poslucháčov, ktorí složili prvé dve dielčie skúšky I.-ho rigoroza (biológia, fyziológia), žiada sa tiež kolokvium z anatómie. Poslucháči medicíny musia do konca IV. semestru složiť polovicu I. rigoroza a v V. semestri dokončiť I. rigorozum.

Podmienky študijného prospechu pre poslucháčov filozofie:

U poslucháčov filozofie sa vyžaduje predloženie kolokvijného vysvedčenia najmenej z 8 hodín za každý semester a z týchto musí byť 5 hodín odkolokvovaných z dvoch hlavných predmetov, ktoré žiadateľ študuje. Koncom štvrtého alebo najpozdejšie koncom piateho semestru musí poslucháč filozofie predložiť vysvedčenie o úspešnom vykonaní I. štátnej skúšky s prospechom dobrým. Prehlásenie, že poslucháč filozofie študuje len cieľom získania doktorského titulu je pre obdržanie alebo udržanie miesta v kolejí alebo štipendijného miesta nedostatočné.

Poplatky v kolejí:

1. Po prijatí do kolejie zaplatí žiadateľ Kč 20.— zápisného a Kč 3.50 poistného.

2. Taktiež po prijatí do koleje zaplatí žiadateľ zálohu Kč 50.—, z ktorej pri odchode žiadateľa z koleji bude odpočítané za každý mesiac pobytu v koleji Kč 2.— na opravy a zbytok mu bude vrátený po odpočítaní prípadných škôd.

3. Poplatok za byt, svetlo, otop, a upratovanie činí mesačne Kč 150.—.

4. Poplatok na čítareň činí mesačne Kč 1.—, ktorý sa platí zároveň s bytným.

5. Poplatok za stravu je jednotný a činí denne Kč 8.—. Stravovanie v koleji je nie povinné, ale v prípade nestravovania sa v koleji platí ubytovaný za každý deň, v ktorom sa konajú prednášky na univerzite, režijný príplatok v čiastke Kč 1.—.

Riaditeľstvo mužskej univerzitnej koleje je v Bratislave, na Lafranconi. Správu ústavu zatým vedie tajomník p. R. Foltín. Telefony: riaditeľstvo 13-61, vrátnik a styk s poslucháčstvom 12-67.

Mesačný poplatok za byt s otopom, osvetlením, upratovaním a kúpeľmi činí v dievčenskom univerzitnom internáte 130 Kč. (Ložné prádlo a periny musia si poslucháčky priniesť sebou.) Poplatok za stravu je 8 Kč. Stravovanie je povinné.

Všetky potrebné blankety zasiela za určený poplatok 2 Kč riaditeľstvo dievčenského univerzitného internátu v Bratislave, Cintorínska č. 2. Riaditeľkou je p. Maria Nováková. Tel. č. 551. Telefon vo vrátnici pre styk s poslucháčkami č. 249.

Kolegium sv. Svoráda v Bratislave, Palisády 20.

Udržovateľ vysokoškolského internátu Svoradova umiesti v ústave 224 poslucháčov univerzity Komenského. Izby sú trojakého druhu: 8 izieb pre 3 študentov, t. j. 24 miest, 48 izieb pre 2 študentov, t. j. 96 miest a 104 izieb pre jedného študenta.

Prijatie do Kolegia.

1. Do Kolegia sv. Svoráda sa prijímajú poslucháči univerzity Komenského, zavše na jeden semester. Prijatí akademici sa zavazujú zachovávať domáci poriadok a vykonávať v riadnom termíne predpísané skúšky, poťažne semestrálne kolokviá z

povinných predmetov, a to aspoň o polovicu viac ako je potrebné k oslobodeniu od kolejného.

2. Žiadosti o prijatie podávajú sa písomne na formulároch, ústavom vydaných, správne mu výboru spolku od 5. júla každého roku na zimný semester a do 1. februára každého roku na letný semester. Žiadosti po týchto termínoch došlé môžu prísť do úvahy len po umiestení uchádzačov, ktorí žiadosti podali v riadnej lehote. K žiadosti treba pripojiť:

1. krstný list,
2. osvedčenie o čl. št. občianstve,
3. výkaz o prospechu v štúdiách na univerzite, poľažne maturitné vysvedčenie,
4. odporúčanie miestneho duchovného alebo katechetu,
5. výkaz o majetkových pomeroch na úradnej blankete,
6. svedectvo zdravotného ústavu alebo úradného lekára o zdravotnom stave,
7. podobenka uchádzača vo veľkosti 6×9 cm.

Formuláre žiadosti i so všetkými potrebnými tlačivami na požiadanie zašle riaditeľstvo za vopred zaslaných 5 Kč v znám-kach.

Žiadosti o krajinské štipendium a štipendijné miesto min. školstva a nár. osvety podávajú sa prostredníctvom ústavu. Prílohy týchto žiadostí, pokiaľ sú spoločné so žiadosťami o prijatie do ústavu, netreba dvojmo predložiť.

3. Akademici môžu i po absolutoriu žiadať o prijatie do ústavu, ak sa pripravujú k rigorózam, skúškam štátnym, alebo sa venujú činnosti akademickej, výslovne sa však pripomína, že aj oni sú viazaní domácim poriadkom.

4. Mesačný poplatok za bytné v izbe trojke činí 100 Kč, v izbe dvojke 140 Kč a v izbe jedničke 180 Kč.

Akademici, ktorí používajú fundacionálne miesta v ústave, platia semestrálne len poplatok za obsluhu, vodu, osvetlenie a kurivo, a to činí v izbe trojke 250 Kč, v izbe dvojke 280 Kč a v izbe jedničke 310 Kč.

Celodenná strava pre všetkých akademikov v ústave stojí 9 Kč.

Ad. 4.

STANOVY

Spolku „Sbor pre sociálnu pečlivosť o československé vysokoškolské študentstvo v Bratislave“.

§ 1. Spolok sa menuje „Sbor pre sociálnu pečlivosť o československé vysokoškolské študentstvo v Bratislave.“ Jeho pôsobnosť vzťahuje sa na Slovensko. Sídлом jeho je Bratislava.

§ 2. Rokovacou rečou spolku je slovenčina alebo čeština.

§ 3. Účel spolku:

1. Sledovať, študovať a vyšetrovať sociálne pomery študentstva československých vysokých škôl na Slovensku vôbec a pomery jednotlivých ich študentov zvlášť,

2. viesť evidenciu študentských sociálnych inštitúcií i podporovaných jednotlivcov.

3. informovať a poučovať vysokoškolských poslucháčov o sociálnych výhodách a verejnosť o sociálnych pomeroch študentstva.

4. podávať zprávy členom a všetkým inštitúciám, zaoberajúcim sa sociálnou pečlivosťou o vysokoškolské študentstvo, ako o pomeroch príslušného študentstva všeobecne, tak o pomeroch jednotlivých poslucháčov,

5. starať sa, aby sociálna pečlivosť vysokoškolská bola vykonávaná účelne, sústavne a úsporne radou, pomocou, anketami, podávaním návrhov a zakladaním nových inštitúcií,

6. podporovať činnosť iných inštitúcií sociálno-študentských,

7. doplňovať sociálnu pečlivosť o príslušných vysokoškolských poslucháčov, pokiaľ nie je vykonávaná vôbec alebo mierou dostatočnou, poskytovaním priamych podpôr, pôžičiek a iných sociálnych výhod, a

8. vykonávať úkoly, ktorými ho ministerstvo školstva a národnej osvetly poverí.

§ 4. Prostriedky k dosiahnutiu tohto účelu sú:

1. Vyrážovať a riadiť výkonnú kanceláriu,
2. viesť kataster inštitúcií i študentov podporovaných (§ 3, odst. 2.).

3. prevádzat štatistické vyšetovania,
4. vydávať publikácie a tlačivá informačné a propagačné, poriadať informačné prednášky a pod.,
5. sbierať prostriedky peňažné,

§ 5. Peňažné prostriedky sú:

1. Subvencie štátne a iné,
2. dary a odkazy,
3. členské príspevky,
4. výťažky verejných zbierok a podnikov k tomu účelu konaných, výťažok publikácií a pod.

§ 6. Majetok spolku je:

1. Základný, do ktorého patria príspevky zakladajúcich členov, vrátené pôžičky a iné príjmy, ktoré k tomuto účelu určí kuratorium alebo darca,

2. výdajné, do ktorého patrí výťažok imania základného, akonáhle dosiahne výšky Kč 100.000.— a všetky ostatné príjmy.

Základný majetok musí zostať nedotknutým; o spôsobe jeho uloženia rozhoduje kuratorium so schválením ministerstva školstva a národnej osvety. Až dosiahne majetok základnej výšky 1 mil. Kč, môže sa kuratorium so svolením ministerstva školstva a národnej osvety usnieť, akých čiastok vrátených pôžičiek môže byť použité priamo pre majetok výdajný.

§ 7. Členovia spolku sú:

1. Čestní, ktorých volí za zásluhy o sociálnu pečlivosť vysokoškolskú kuratorium dvojtretinovou väčšinou,

2. zakladajúci, t. j. osoby fyzické, ktoré zaplatili raz navždy príspevok aspoň Kč 1000.—, buď naraz, alebo v piatich ročných lehotách, alebo osoby právnické, ktoré zaplatili v rovnakých lehotách Kč 5000.—. V oboch prípadoch je členstvo viazané na prijatie kuratorium, a

3. činní, ktorými môžu byť všetky spolky a korporácie, zaoberajúce sa sociálnou pečlivosťou o študentstvo vysokoškolské. Príspevok činných členov je Kč 12.— ročne. Činných členov prijíma kuratorium. Nove vzniklá korporácia môže sa stať členom až po dvojročnej činnosti.

§ 8. Zánik členstva:

Členstvo zaniká vzdaním sa alebo pozbavením.

Pozbavíť členstva zakladajúceho môže kuratorium jedno-myseľným usnesením. Činným členom prestáva byť korporácia, ktorá oznámi, že vystupuje, nezaplatila členský príspevok, alebo kuratorium dvojtretinovou väčšinou bola členstva pozbavená.

§ 9. Práva členov:

Členovia majú právo vyžiadať si od spolku informáciu (§ 3, odst. 4.) a podávať kuratoria návrhy na riešenie sociálnej otázky vysokoškolskej.

§ 10. Povinnosť členov:

Povinnosťou členov je podporovať spolok v jeho činnosti, platiť členské príspevky a dbať spolkových ustanovení. Činní členovia sú povinní okrem toho podávať kuratoriu na požiadanie akékoľvek zprávy o svojej činnosti.

§ 11. Správu spolku vedie kuratorium, výbor a odbory.

§ 12. Kuratorium skladá sa z 12 členov, a to :

a) zo štyroch členov, menovaných ministerstvom školstva a národnej osvety,

b) zo štyroch zástupcov univerzity Komenského v Bratislave, a to troch zástupcov profesorských sborov jednotlivých fakúlt a jedného zástupcu akademického senátu univerzity Komenského,

c) zo štyroch zástupcov oblastnej ústrednej organizácie študentskej, pri čom zástupcovia títo majú byť pokiaľ možno rozdelení na jednotlivé fakulty rovnako ako zástupcovia profesorských sborov. Každá korporácia, oprávnená menovať zástupcov do kuratoria, oznámi súčasne náhradníka. Keby z niektorej skupiny nebol zástupca alebo náhradník menovaný, menuje ho ministerstvo školstva a národnej osvety. Kuratorium môže prizvať odborníkov z praktického života pre riešenie určitých otázok s hlasom poradným.

§ 13. Kuratorium je rozhodujúcim orgánom sboru. Sostavuje rozpočet, bilanciu, výročnú zprávu, stanoví rokovací

poriadok spolku a jeho orgánov a kancelársky poriadok, prevádza všetku činnosť, pokiaľ ju nesverí výboru; schádza sa obyčajne tri razy ročne a usnáša sa väčšinou hlasov za účasti najmenej sedem členov.

Usnesenie o zmenách stanov a rozchodu spolku musí sa stať kvalifikovanou väčšinou (trištvrtinovou väčšinou za účasti dvoch tretín členov). Usnesenie o rozpočte, o rokovacom poriadku spolku a jeho orgánov a o kancelárskom poriadku, o mene stanov a rozpustení spolku podlieha schváleniu ministerstva školstva a národnej osvety. Mimoriadna schôdza kuratoria môže byť zvolaná v prípade potreby rozhodnutím výboru, alebo musí byť zvolaná na požiadanie šiestich členov kuratoria do 14 dní.

§ 14. Výbor skladá sa z predsedu, podpredsedu, jednatela, pokladníka a dvoch členov kuratoria, ktorých všetkých volí kuratorium. Z členov výboru musí byť jeden zástupca ministerstva školstva a národnej osvety, jeden z pracovníkov vo vysokoškolskej sociálnej pečlivosti, menovaných ministerstvom školstva a národnej osvety, dvaja profesori a dvaja študenti. Výbor je výkonným orgánom kuratoria a prevádza všetky úkoly, ktoré mu sverí kuratorium. Usnáša sa platne za prítomnosti aspoň štyroch členov prostou väčšinou hlasov, predseda hlasuje spolu; pri rovnosti hlasov rozhoduje mienka predsedova.

Predseda riadi schôdze kuratoria a výboru, zastupuje spolk na vonok a podpisuje s jednatelom všetky listiny; vo veciach peňažných spolupodpisuje pokladník. Podpredseda zastupuje predsedu v jeho neprítomnosti.

§ 15. O d b o r y.

Pre určité úkoly môžu byť kuratoriom zriadené odbory, ktoré majú mať šesť členov riadnych, ďalší členovia môžu byť v prípade potreby kooptovaní s hlasom poradným. Poriadok odborov stanoví kuratorium. Usnesenie odboru podlieha schváleniu výboru, pokiaľ neustanoví ináč kuratorium v poriadku odboru. Odbory, ktoré rokujú o finančných a hospodárskych veciach, musia mať aspoň dve tretiny členov neštudentských a musia v nich byť zástupca ministerstva školstva a národnej osvety. Predsedovia odborov majú byť menovaní z členov kuratoria.

§ 16. Dvôch revízorov účtov menuje ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 17. Úradníkov spolku ustanovuje, prepúšťa a ich služebný plat i platové pomery ustanovuje kuratorium s predbežným súhlasom ministerstva školstva a národnej osvety.

§ 18. Zástupca ministerstva školstva a národnej osvety môže si vo schôdzi všetkých orgánov spolku alebo pred ňou ku každému usneseniu spolku vyhradiť rozhodnutie ministerstva školstva a národnej osvety, bez ktorého nemôže byť také usnesenie platné. Ak nebude rozhodnutie do 14 dní sdelené, nabýva usnesenie platnosti.

§ 19. Schôdzu svoláva predseda písomne s udaním programu.

O veciach mimo programu nesmie byť v neprítomnosti zástupcu ministerstva školstva a národnej osvety rokované, len s dodatočným schválením ministerstva školstva a národnej osvety.

Schôdze všetkých orgánov spolkových sa zúčastní kuratorium určený úradník spolku ako zapisovateľ.

§ 20. Smierčí súd pre spory vzniklé z pomeru členského skladá sa zo štyroch zástupcov, menovaných po dvoch spornými stranami z členov spolku a zástupci títo zvolia piateho ako predsedu. Ak sa nedohodnú na predsedovi, ustaví ho predseda spolku. Z rozhodnutia smierčieho súdu niet odvolania.

Rozhodnutie deje sa prostou väčšinou hlasov; predseda hlasuje spolu, pri rovnosti hlasov jeho mienka rozhoduje.

§ 21. Správny rok počína sa 1. januárom a končí sa 31. decembra.

§ 22. Zánik spolku:

Spolok zaniká, ak sa usnesie kuratorium na rozpustení spolku. V prípade zániku spolku bude jeho majetok, ak sa neusnesie kuratorium so súhlasom ministerstva školstva a národnej osvety ináč, uložené v ministerstve školstva a národnej osvety, ktoré zriadi do dvoch rokov po dohode s rektorátom univerzity Komenského a oblastnej organizácie študentskej novú organizáciu k rovnakým účelom podľa obdobných zásad.

Keby to nebolo možné, určí ministerstvo školstva a národnej osvety spôsob, ako bude s majetkom naložené k účelom pečlivosti o študentstvo vysokoškolské.

§ 23. Prechodné ustanovenia:

Prípravný výbor prijíma členov, požiada príslušné korporácie o menovanie zástupcov do kuratoria a svolá ustavujúcu schôdzu kuratoria. Ustanovením kuratoria končí funkcia prípravného výboru.

§ 24. Vyhlášky spolkové sa vyhlasujú v spolkovej miestnosti.

§ 25. Ak by spolok nedodrжал svoj cieľ a postup určený v stanovách, alebo prekročil svoju pravomoc, vláda môže ho, nakoľko by ďalším jeho účinkovaním bol ohrozený záujem štátu, alebo hmotný záujem členov spolku, bezodkladne suspendovať a dľa výsledku riadneho vyšetrovania, ktoré sa nariadi po suspendovaní, aj konečne rozpustiť, alebo dľa okolností pod tarchou rozpustenia zaviazat k najpresnejšiemu zachovávaní stanov.

V Bratislave dňa 18. mája 1929.

Ad 5.

STANOVY

Spolku „Študentský zdravotný ústav v Bratislave“.

§ 1. Spolok sa menuje „Študentský zdravotný ústav v Bratislave“. Jeho pôsobnosť vzťahuje sa na Slovensko. Sídлом jeho je Bratislava.

§ 2. Rokovacia reč spolku je slovenská, alebo česká.

§ 3. Účel spolku:

1. sledovať, študovať, zisťovať sociálne-zdravotné pomery študentstva všetkými spôsobmi a bdeť nad hygienicky správnym spôsobom života, menovite nad bývaním a stravovaním študentstva hromadne i jednotlivé,

2. poučovať a vychovávať študentstvo pre hygienicky správny spôsob života,

3. odstraňovať a napravovať zdravotné zásady vyšetrovaním chorôb, radou a pomocou,

4. zriaďovať ústavy a podniky sociálne-zdravotné, viesť ich a riadiť,

5. získávať k tomu potrebné prostriedky (viď § 4),

6. vykonávať zdravotné akcie, alebo prevádzkať zdravotné úkony, ktorými ho ministerstvo školstva a národnej osvety, alebo ministerstvo verejného zdravotníctva a telesnej výchovy po dohode s kuratoriom poverí a

7. podporovať v podobných snahách iné inštitúcie.

§ 4. *Potrebné prostriedky* tvoria:

1. subvencie štátne a iné,

2. členské príspevky,

3. dary a odkazy,

4. výťažky verejných sbierok, divadelných predstavení, prednášok, vychádzok a zábav k tomu účelu konaných a výťažok publikácií.

§ 5. *Imanie spolku* je:

a) *základné*, ktoré je nedotknuteľným a nescudziteľným vlastníctvom spolku. Tvoria ho:

1. príspevky zakladajúcich členov a mimo toho aj iné príjmy, ktoré k tomu účelu určí kuratorium alebo darca. Imanie to uložené je na sirotskú istotu.

2. Nemovitý majetok, inventár a iný movitý majetok spolkom kúpený, alebo jemu venovaný, ktorý možno scudzíť rozhodnutím kuratoria len pri veľkom prospechu účelu spolkového. Pokiaľ by cena jeho presahovala Kč 2000.—, treba svolenia ministerstva školstva a národnej osvety a ministerstva verejného zdravotníctva a telesnej výchovy.

b) *Výdajné*, ktoré tvoria:

1. výťažok imania základného a príspevky členov činných a prispievajúcich,

2. všetky ostatné príjmy, pokiaľ neplynú do majetku základného.

§ 6. *Členovia spolku* sú:

1. čestní, ktorých menuje za zásluhy o sociálno-zdravotnú pečlivosť študentské kuratorium aspoň dvojtretinovou väčšinou,

2. zakladajúci, t. j. osoby fyzické alebo právnické, ktoré zaplatia raz navždy príspevok aspoň Kč 1000.— naraz alebo

v piatich ročných lehotách jedna po druhej idúcich peňažne, alebo v inej hodnote rovnocennej a ktorých kuratorium za členov prijme,

3. prispievajúci, ktorými sú všetky osoby, ktoré ako také kuratorium prijme a ktoré zaplatia kuratorium stanovený členský príspevok,

4. činní, ktorými sú poslucháči príslušných vysokých škôl a ich absolventi v štádiu skúšobnom, najdlhšie tri roky po absolutoriu, ktorí zaplatili kuratorium stanovený príspevok spolkový (po prípade vo forme dobrovoľného, či povinného príspevku pri zápise na vysokú školu) a boli výborom prijatí; event. zamietnutie podlieha schváleniu kuratoria.

§ 7. Zánik členstva:

Čestné a zakladajúce členstvo zaniká vzdaním sa, alebo zbavením. Zbavíť čestného a zakladajúceho členstva môže kuratorium jednomyselným usnesením. Činným a prispievajúcim členom prestáva byť ten, kto oznámi, že vystupuje, nezaplatil členský príspevok, alebo smierčím súdom, po súhlase prostej väčšiny kuratoria, alebo kuratorium dvojtretinovou väčšinou bol členstva pozbavený. Vzdanie sa členstva musí člen čestný, zakladajúci a prispievajúci oznámiť kuratoriu, člen činný výboru.

§ 8. Práva členov:

Členovia majú právo podávať písomné návrhy kuratoriu vo veciach zdravotnej pečlivosti študentskej. Členovia činní môžu okrem toho používať sociálnych zariadení a pomoci ústavu podľa spolkových poriadkov.

§ 9. *Povinnosťou členov* je podporovať spolok v jeho činnosti, platiť členský príspevky a dbať o ustanovenia a pomoci orgánov.

§ 10. *Správu spolku* vedie kuratorium, výbor, odbory a dozorná rada.

§ 11. Kuratorium skladá sa z 18 členov, a to:

1. z dvoch členov menovaných po 1 ministerstvom školstva a národnej osvety a ministerstvom verejného zdravotníctva a telesnej výchovy,

2. zo šiestich zástupcov profesorského sboru univerzity Komenského, a to po dvoch zástupcoch z každej fakulty,

3. zo šiestich zástupcov oblastnej ústrednej organizácie študentskej, pri čom zástupcovia majú byť rozdelení na jednotlivé vysoké školy rovnako ako zástupcovia profesorských sborov.

Každá korporácia, oprávnená menovať zástupcu do kuratoria, oznámi súčasne náhradníka.

Keby z niektorej skupiny nebol zástupca alebo náhradník menovaný, menuje ho ministerstvo školstva a národnej osvety po návrhu zbývajúcich členov kuratoria,

4. z troch členov kuratoriom kooptovaných, z odborníkov v sociálno-zdravotnej pečlivosti a

5. z riaditeľa ústavu, ktorý hlasuje ako riadny člen kuratoria, pokiaľ nejde o usnesenie jeho osoby sa týkajúce; v takom prípade sa schôdze nezúčastní.

Funkcia členov kuratoria trvá rok. Kuratorium môže prizvať ďalších odborníkov zdravotných z praktického života pre riešenie určitých otázok s hlasom poradným.

§ 12. Kuratorium je rozhodujúcim orgánom spolku. Sostavuje rozpočet, bilanciu, výročnú zprávu, stanoví rokovací poriadok spolku a jeho orgánov, poriadok ústavu a rozhoduje o zásadných otázkach činnosti spolkovej.

Schádza sa aspoň tri razy ročite a usnáša sa väčšinou hlasov za účasti najmenej desiatich členov. Usnesenie o zmenách stanov a rozpustení spolku musí sa stať kvalifikovanou väčšinou ($\frac{2}{3}$ väčšinou za účasti $\frac{2}{3}$ členov). Usnesenie o rokovacom poriadku spolku a jeho orgánov, o poriadku ústavov, o zmene stanov a rozpustení spolku podlieha schváleniu ministerstva školstva a národnej osvety a ministerstva verejného zdravotníctva a telesnej výchovy.

Usnesenie o rozpočte podlieha schváleniu ministerstva školstva a nár. osvety. Mimoriadna schôdza kuratoria môže byť svolaná v prípade potreby rozhodnutím výboru, alebo musí byť svolaná na požiadanie $\frac{1}{3}$ členov do 14 dní. Ustavajúcu schôdzu nového kuratoria svoláva predseda výboru prípravného.

§ 13. Výbor skladá sa z predsedu, podpredsedu, pokladníka a 1 člena kuratoria, volených kuratoriom. Z členov výboru musia byť 2 profesori a 2 študenti. Okrem toho členom výboru je zástupca ministerstva školstva a národnej osvety, zástupca ministerstva verejného zdravotníctva a telesnej výchovy a riaditeľ ústavu.

Výbor je výkonným orgánom kuratoria a prevádza všetky úkoly, ktoré nie sú vyhradené kuratoriu. Usnáša sa platne za prítomnosti aspoň 4 členov prostou väčšinou hlasov. Predseda hlasuje spolu, pri rovnosti hlasov rozhoduje mienka predsedova.

Predseda riadi schôdze kuratoria a výboru, zastupuje spolkovú navonok a podpisuje listiny spolkové; vo veciach peňažných spolupodpisuje pokladník. Podpredseda zastupuje predsedu v jeho neprítomnosti z jeho poverenia alebo z poverenia výboru.

§ 14. *Odbory.* Pre určité úkoly môžu byť kuratoriom zriadené odbory, ktoré majú mať 6 členov riadnych, ďalší členovia môžu byť v páde potreby kooptovaní s hlasom poradným.

Poriadok odborov stanoví kuratorium. Usnesenie odborov podlieha schváleniu výboru, pokiaľ neustanoví ináč kuratorium v poriadku odboru. Odbory, ktoré jednájú o finančných a hospodárskych veciach, musia mať $\frac{2}{3}$ členov neštudentských a musí v nich byť zástupca ministerstva školstva a národnej osvety.

Predsedia odborov majú byť menovaní z členov kuratoria.

§ 15. *Dozorná rada.*

Mimo výboru volí kuratorium 3 členov dozornej rady z osobností v študentskej sociálno-zdravotnej pečlivosti činných, a to jedného z radov profesorov vysokoškolských, jedného zo študentstva vysokoškolského a jedného z odborníkov v sociálno-zdravotnej pečlivosti. Dozorná rada je povinná bdeť nad odbornou činnosťou spolku a celým jeho majetkom a hospodárstvom, je povinná presvedčovať sa o odbornej i hospodárskej činnosti, aspoň raz ročne skúmať knihy a účty spolku „Študentský zdravotný ústav“. Je povinná podávať kuratoriu zprávy o všetkých svojich poznaniach a môže mu odporúčať svoje príslušné návrhy.

§ 16. Zamestnancov spolku ustanovuje a prepúšťa a ich služobný poriadok i platové pomery stanoví kuratorium, vedúceho úradníka správneho s predbežným súhlasom ministerstva školstva a národnej osvety; riaditeľa a ostatných lekárov tiež so súhlasom ministerstva verejného zdravotníctva a telesnej výchovy.

§ 17. Zástupca ministerstva môže si v schôdzi všetkých príslušných orgánov spolku alebo pred ňou ku každému usneseniu spolku vyhradiť rozhodnutie ministerstva, bez čoho nemôže byť také usnesenie platné. Pred týmto rozhodnutím musí byť vypočuté kuratorium. Ak nebude rozhodnutie ministerstva sdelené do 14 dní po oznámení stanoviska kuratoria, nadobudne usnesenie platnosti.

§ 18. Schôdze svoláva predseda písomne s udaním programu. O inom bode nesmie byť v neprítomnosti zástupcov oboch ministerstiev jednané, iba s dodatočným schválením príslušného ministerstva. Schôdze všetkých orgánov spolkových sa účastní kuratorium určený úradník ako zapisovateľ (pokiaľ sa nejedná o otázky zamestnancov spolku).

§ 19. *Smierči súd* pre spory vzniklé z pomeru členského skladá sa zo 4 zástupcov menovaných po dvoch spornými stranami z členov spolku a títo zástupcovia zvolia piateho jako predsedu. Ak sa nedohodnú na predsedovi, ustanoví ho predseda kuratoria. Z rozhodnutia smierčieho súdu niet odvolania. Rozhoduje prostou väčšinou hlasov; predseda hlasuje spolu a pri rovnosti hlasov jeho mienka rozhoduje.

§ 20. Správny rok počína sa 1. januára a končí sa 31. decembra.

§ 21. Vyhlášky spolkové vyvesujú sa vo spolkovej miestnosti.

§ 22. *Zánik spolku:*

Spolok zaniká, ak sa usnesie kuratorium na rozpustení spolku. V prípade zániku spolku bude jeho majetok uložený v ministerstve školstva a národnej osvety, ktoré zriadi v dohode s ministerstvom verejného zdravotníctva a telesnej výchovy, oblastnou organizáciou študentskou a rektoráty vysokých škôl do dvoch rokov novú organizáciu k rovnakým účelom

podľa obdobných zásad. Keby to nebolo možné, určí ministerstvo školstva a národnej osvety v dohode s ministerstvom verejného zdravotníctva a telesnej výchovy spôsob, akým bude s majetkom naložené k účelom sociálno-zdravotnej pečlivosti o študentstvo vysokoškolské.

§ 23. V prípade ak spolok nedodrží svoj v stanovách určený cieľ a postup, poťažne prekročí svoju pravomoc a ďalším jeho účinkovaním by bol ohrozený záujem štátu alebo hmotný záujem členov spolku, môže ho príslušný úrad bezodkladne vyzdvihnúť a dľa výsledku riadneho vyšetrovania, ktoré sa má po vyzdvíhnutí nariadiť, aj konečne rozpustiť, alebo pod ťarchou rozpustenia zaviazat' k najpresnejšiemu dodržiavaniu stanov.

V Bratislave dňa 29. novembra 1929:

Ad 6.

Žádostí do ozdravovny.

Sociální odbor Ústředního svazu čsl. studentstva v Praze vypisuje pravidelně konkurs pro přijetí studentů a studentek do prázdninové ozdravovny v Banské Bystrici na Slovensku. Účelem ozdravovny je umožnit' nemajetným a na zdraví ohroženým neb rekonvalescentním (anaemií, podvýživou a přepracovaností trpícím, nikoliv však infekčně nemocným) kolegům a kolegyním zotavení. Bližší podmínky na vyhláškách Ú. S. Č. S. v Bratislavě.

Ad 8.

Předkládání žádostí ve věcech studentských.

Výnos ministerstva školství a nár. osvěty ze dne 19. XI. 1924, č. 86.181-IV, určený všem vysokým školám.

Množí se případy, že žádosti posluchačů vysokých škol ve věcech studijních předkládány jsou přímo ministerstvu školství a národní osvěty s opomenutím cesty instanční, která pro university a samostatné fakulty předepsána jest §§ 69 a násl. všeob. stud. řádu ze dne 1. X. 1850, čís. 370 ř. z., a pro vysoké školy směru technického výnosem býv. ministerstva kultu

a vyučování ze dne 4. V. r. 1896, č. 10.953, Kromě toho nebývají žádosti ty dostatečně doloženy. Tím úřední činnost ministerstva školství a národní osvěty zbytečně se zdržuje a vyřízení žádostí se oddaluje.

Proto ministerstvo školství a národní osvěty upozorňuje, že příště budou zásadně odmítány veškeré žádosti posluchačů ve věcech studijních, při nichž nebude zachován shora dotčený postup instanční, který jde, pokud běží o university, samostatné fakulty a české vysoké učení technické v Praze, děkanstvím a profesorským sborem, pokud pak běží o vysokou školu zvěrolékařskou a ostatní vysoké školy směru technického, rektorátem příslušné vysoké školy.

Řečené žádosti, předkládané předepsanou cestou instanční, musí být doloženy, pokud možno, všemi potřebnými doklady žadatelovými, jak osobními, tak i studijními, zvláště také dokladem o příslušnosti domovské a o absolvování studia středního, pro dotčenou vysokou školu předepsaného a — zejména při žádostech o nostrifikaci — také nástinem běhu života žadatelova (curriculum vitae).

Nedostatečné doložení žádosti musí být zevrubně odůvodněno.

Ad 8. a), d).

1. Státní studijní podpory a stipendijní místa ministerstva školství a národní osvěty — předepsané tiskopisy.

Ministerstvo školství a národní osvěty upozorňuje výnosem čj. 55.755/27—S z 24. IX. 27, že pro žádosti o státní studijní podpory a stipendijní místa ministerstva školství a národní osvěty ve vysokoškolských koležích a ústavech jim podobných předepsány jsou blankety na žádosti o tyto podpory a na vysvědčení o majetkových poměrech.

Tiskopisy tyto jest objednávatí ve Státním nakladatelství v Praze (po případě ve filiálce jeho v Brně a Bratislavě), a to blankety žádostí ve znění českém pod zn. Č. 919., ve znění slovenském pod zn. S. 919., a ve znění německém pod zn. D. 919., blankety vysvědčení o majetkových poměrech ve znění českém Č. 918., ve znění slovenském S. 918. a ve znění česko-německém pod zn. ČD. 918.

(Formulár S. 919.)

(Vzor.)

(1. str.)

Žiadosť vyplňte presne a priložte doklady naprosto správne a úplné! Ináč bude žiadosť vrátená, po prípade priamo zamietnutá.

(Meno:)

.....
 žiada*) o štátnu študijnú podporu alebo štátne štipendium Jarníkovo —*) o štip. miesto min. škol. a n. o. v.....

Na základe pripojeného vysvedčenia o majetkových pomeroch bez kolku.

Ministerstvu školstva a národnej osvety

v Prahe.

(Meno a priezvisko [prímeno]):

*) riadn. }
) mimor. } poslucháč..... (ktorej).....) fakulty.....
 *) absolv. }

univerzity Komenského v Bratislave žiada*) o štátnu študijnú podporu alebo štátne štipendium Jarníkovo**)*) o štipendijné miesto ministerstva školstva a národnej osvety v koleji
 na štud. rok 193.../3... a svoju

žiadosť dokladá:

1. osvedčením o štátnom občianstve republiky Česko-slovenskej,
2. vysvedčením o majetkových pomeroch (na tlačive štát. nakladateľstva, S. 918),

*) Čo sa nehodí, treba pretreť.

**) Štátne študijné podpory a štátne štipendiá Jarníkove líšia sa len výškou podpory. Treba teda podať len jednu žiadosť o štát. štud. podporu alebo štát. štip. Jarníkovo. Podľa majetkových pomeroch bude rozhodnuté, akaj výhody sa žiadateľovi dostane.

Percipienti štipendijných miest v kolejach so stravou nemôžu byť zároveň percipientmi štátnych štip. Jarníkových alebo štát. štud. podpôr.

Žiadosti treba podať len prostredníctvom Sboru sociálnej pečlivosti alebo správneho orgánu koleje (pri štipendijných miestach).

3. preukazy študijnými (prehľadom študijným, potvrdením o osvobodení od celého školného, prehľadom prospechu a vysvedčeniami),

4. (ďalšie doklady, na pr. vysv. lekárske, zvláštne odôvodnenie žiadostí a p.).

Z dokladov týchto vidieť študijný prospech a postup žiadateľov... ako aj nemajetnosť. Ako ďalšie odôvodnenie žiadostí poznamenáva:

V dňa 193

Počet príloh:
(Presne označiť.)

Podpis žiadateľ...:

Úplná adresa v mieste štúdií.

(2. str.)

Výpis z dokladov

pre kompetentnú tabuľku (presne vyplní žiadateľ).¹⁾

Nacionálne žiadateľa				Pomery rodinné				
Meno a priezvisko	Rok, miesto a okres narodenia	Domov. prísl. (miesto, okres)	Národnosť	Otec — matka			Súrodenci	
				živý, mŕtvý, vlastný	zamestnanie ²⁾	bydlisko (miesto, okres)	koľko všetkých	koľko nezaopatrených
								z nich na strednej, odbornej alebo vysokej škole

¹⁾ Tento výpis treba presne vyplniť podľa dokladov k žiadosti pripojených, podrobne a čitateľne, drobnejším písmom a srozumiteľnými skratkami. Vo výpise nie je prípustné uvádzať iné údaje ako z pripojených dokladov.

²⁾ Zamestnanie treba označiť podrobne: ak je otec mŕtvý, nezvestný, bez zamestnania, práce neschopný, u penzistov a súkromníkov treba uviesť bývalé zamestnanie a prípadné zamestnanie matky.

Pomery majetkové			Pomery študijné					
rodičov			žiadateľa		fakulta, vys. škola	semester (koľký od zač štud.), koľký zarátaný	osvob. od škol. platu (či, ako) v posl. sem.	Prospech v štúdiu za celý uply- nulý stu- dijný rok ⁷⁾
ma- jetok ³⁾	prijmy ⁴⁾	dane ⁵⁾	ma- jetok	prijmy podpory, štipendiá a p. ⁶⁾	špec. odbor			
		dôch.						
		zárob.						
		domov.						
		pozem.						
		iná (obrat.)						

Výpis z iných dokladov (vysv. lekárske, zvl. odôvodnenie a p.).

(3. str.)

Podmienky

pre udelenie štátnych študijných podpôr, štátnych štipendií Jarníkových, alebo štipendijných miest ministerstva školstva a národnej osvety.

1. Štátne študijné podpory, štipendiá Jarníkovce, alebo štipendijné miesta ministerstva školstva a národnej osvety môžu dostať len nemajetní, riadni alebo im na roveň postavení mimoriadni poslucháči vysokých škôl v Československej republike, ktorí preukazujú aspoň dobrý študijný pro-

³⁾ Majetok treba uviesť podrobne a v celosti (nie podiely). Uviesť treba druh, cenu a rozlohu majetku nemovitého.

⁴⁾ Prijmy treba uviesť ročne, plat so všetkými prídavkami, výnos majetku, priemyslu a p.

⁵⁾ Dane treba uviesť všetky, každú osobitne a bez prírážok.

⁶⁾ Uviesť treba všetky podpory sociálne, ktorých sa žiadateľovi dostalo v uplynulom roku alebo na rok bežiaci. Keby niečo zamlčal, nebude mu podpora (štipendium) udelená.

⁷⁾ Študijný prospech treba uviesť za celý uplynulý rok a za každý semester osobitne, pokiaľ nie je štúdium celoročné; u abiturientov výsledok maturitnej skúšky a výročného vysvedčenia, u poslucháčov starších počet kolokvičných hodín, jednič, štátne lebo prísne skúšky (u týchto datum a prospech), seminárne, laboratorné vysvedčenia a pod.

spec a pravidelný studijní postup, po případě absolventi těchto škôl v štádiu skúšobnom pri predpísanom postupe

2. Žiadosti o štátnu študijnú podporu alebo štipendium Jarníkovo, treba podať (tak ako všetky podania a oznámenia v týchto veciach) výhradne prostredníctvom prísl. Sboru soc. pečlivosti, kde Sbor není, prostredníctvom dekanstva, ev. rektorátu príslušnej fakulty (vysokej školy), žiadosti o štipendijné miesta prostredníctvom príslušného správneho orgánu ústavu v lehote vyhláškou stanovenej (počiatkom študijného roku). Okrem tejto lehoty môžu byť prijímané len také žiadosti, v ktorých je preukázaný vážny dôvod, prečo študujúci nepodal žiadosť v lehote predpísanej, na pr. že sa stal poslucháčom vysokoškolským neskoršie (v polročí), alebo že sa jeho majetkové pomery medzi rokom neočakávane zhoršily (úmrtím rodičov a pod.).

3. Žiadosti treba doložiť:

- a) osvedčením o štátnom občianstve republiky Československej;
- b) vysvedčením o majetkových pomeroch, ktoré nesmie byť staršie jedného roku a musí byť dopodrobna na predpísanom tlačive vyplnené a potvrdené úradom obecným (matričným), úradom pozemknoknižným (súdom) a berným úradom;
- c) študijným prehľadom a potvrdením o osvobodení od celého školného;
- d) vysvedčeniami alebo preukazy o študijnom prospechu za celý posledný študijný rok (vysvedčenie maturitné a výročné z poslednej triedy školy strednej u abiturientov, u ostatných vysvedčenia kolokvičné, seminárne, laboratorné, o štátnych alebo prísnych skúškach, jednicové hárky, prehľady prospechu a pod.);
- e) ďalšími doklady, pokiaľ je ich treba na potvrdenie údajov, uvedených v žiadosti (vysvedčenie lekárske a pod.).

Žiadosti doložené neúplne, alebo doklady nevyhovujúcimi predpisom, budú zamietnuté.

4. Podpory horeuvedené sú určené k tomu, aby usnadnili vyštudovanie jedného odboru tak, aby v dobe čo najkratšej študujúci mohol nadobudnúť existenčného postavenia. Nemôžu teda byť udeľované tým, ktorí už jeden odbor vyštudovali. Nie je prípustné, aby o štátnu podporu niekto žiadal súčasne ako poslucháč alebo absolvent rôznych vysokých škôl.

5. Absolventom (tým, ktorí absolvovali predpísaný počet semestrov) môže byť udelená, alebo na osobitnú žiadosť ponechaná podpora alebo štipendijné miesto na dobu nezbytné potrebnú dokončiť posledné skúšky záverečné, nie však dlhšie ako jeden semester po absolvovaní predpísaného počtu semestrov. U odborov, ktoré vyžadujú písomných, grafických a pod. prác záverečných, na fakultách lekárskejších a v prípadoch výnimočných môže byť ponechaná najviac na jeden rok. Kandidáti profesory majú predložiť hneď koncom VIII. semestru osvedčenie, že zažiadali o štátne práce písomné, poslucháči medicíny majú začať v X. sem. II. rigorózum, poslucháči práv urobiť v VIII. sem. II. štátnu skúšku.

6. Ak prestúpi poslucháč na inú fakultu alebo vysokú školu, alebo ak zmení študijný obor, musí to ihneď oznámiť ministerstvu školstva a národ-

nej osvetu prostřednictvím příslušného orgánu a žádat po případě o ponechaní podpory. Při tom má preukázat prospech z posledního roku školy, na ktorej bol pred tým zapísaný. Ak nastane prestúpením väčšia strata študijného postupu, môže byť študijná podpora ďalej ponechaná len výnimečne.

7. Keď študujúci medzi rokom vystúpi zo školy alebo doštuduje, je povinný to ihneď oznámiť, aby študijná podpora, štipendium lebo štipendijné miesto bolo zastavené.

8. Abiturienti stredných škôl, ktorí vstúpili na niektorú vysokú školu, môžu dostať štátnu študijnú podporu, štátne štipendium Jarníkovo, alebo štipendijné miesto, majú-li maturitu s vyznamenaním. Len pri veľkej nemajetnosti alebo iných dôležitých okolnostiach možno prihliadnuť tiež k žiadostiam uchádzačov s prospechom priemerne dobrým.

Prerušenie štúdia po maturite treba odôvodniť.

9. Na vysokej škole treba preukázať študijný prospech najmenej taký, akého treba pre osvobodenie od celého školského platu, predpokladajúc pravidelný študijný postup. Študijný prospech musí byť preukázaný za celý uplynulý rok a za každý semester osobitne, keď nie je štúdiom celoročné, musí vykazovať všetky skúšky, ktorých treba k najrýchlejšiemu doštudovaniu.

Ziadatelia so študijným prospechom lepším majú prednosť.

10. Keď bol neprospech v štúdiu dokázateľne zavinený chorobou, môže byť študijná podpora ponechaná na dobu, ktorá bude uznaná za odôvodnenú. Choroba však musí byť preukázaná ihneď a nielen po zastavení podpory. Žiadosť o ponechanie podpory musí byť tiež ihneď podaná.

11. Štátne študijné podpory, štipendia Jarníkove a štipendijné miesta udeľuje ministerstvo školstva a národnej osvetu na každý rok osobitne; udelením ich nenadobúda študujúci nároku na tieto podpory aj pre roky nasledujúce.

12. Keby žiadateľ zamlčal alebo uviedol nesprávne niektorú okolnosť pre vybavenie žiadosti závažnú, bola by jeho žiadosť zamietnutá, po prípade bola by mu už udelená podpora (štipendium) odňatá a vymáhané vrátenie vyplatených čiastok. Keby sa pomery žiadateľove zmenily po podaní žiadosti, pred jej vybavením (zlepšením sociálnych pomerov, nadobudnutím iného štipendia alebo podpory a pod.), je povinný to hneď oznámiť, aby mohlo byť včas rozhodnuté o event. zastavení podpory (štipendia).

Ad 8. a), b).

Státní studijní podpora a státní stipendium Jarníkovo.

Vyhláška o konkursu.

Ministerstvo školství a n. o. propůjčí podle výnosu posluchačům vysokých škol v Československé republice ve studijním roce 1933/34 opět státní studijní podpory a státní stipendia

Jarníkova. Stipendia a podpory ty určeny jsou pro nemajetné posluchače vysokých škol, po příp. jejich absolventy ve stadiu zkušebním, kteří prokáží zdejší státní příslušnost, ohleduplnou nemajetnost a postup a prospěch ve studiu nejméně takový, jakého jest potřebí k úplnému osvobození od kolejného. Další podmínky pro udělení těchto podpor a stipendií otištěny jsou na blanketu, vydaném ve státním nakladatelství v Praze, po příp. v jeho filiálce v Brně nebo Bratislavě (česky Č. 919, slovensky S. 919, německy D. 919).

Žádosti o státní stipendium Jarníkovo nebo o státní studijní podporu podávají se na předepsaných blanketech, a to u posluchačů českých vysokých škol v Praze, v Brně a v Bratislavě prostřednictvím Sboru sociální péče o československé studentstvo vysokoškolské v Praze (III. Strakova Akademie), v Brně (Žabovřesky, Kaunicev koleje) a v Bratislavě (Lanfranconi) a u posluchačů německých vysokých škol v Praze prostřednictvím spolku „Deutsche Studentenfürsorge“ v Praze (II, Krakovská ul. č. 16). Posluchači vysokých škol v jiných městech (Příbrami, Olomouci) a posluchači německé vysoké školy technické v Brně podávají žádosti prostřednictvím příslušného rektorátu (děkanství). Žádosti se všemi předepsanými doklady musejí býti podány nejpозději do 30. září 1933. Mimo stanovený termín mohou býti přijímány zcela výjimečně jen takové žádosti, v nichž uchazeči prokáží v á ž n ý d ů v o d, proč nemohli podati žádosti ve lhůtě předepsané.

Percipienti stipendijních míst ve vysokoškolských kolejích a podobných ústavech, v nichž se poskytuje i strava, nemohou býti zároveň percipienty státních stipendií Jarníkových a státních studijních podpor.

Žádosti o státní stipendia Jarníkova a státní studijní podpory nutno doložit:

1. osvědčením o státním občanství republiky Československé (vydává okresní úřad, event. zemský úřad),

2. vysvědčením o majetkových poměrech na předepsaném blanketu Státního nakladatelství v Praze, jeho filiálek v Brně a v Bratislavě (český blanket Č. 918, slovenský S. 918 a česko-německý ČD. 918, řádně vyplněným a potvrzeným všemi příslušnými úřady a nikoliv starším jednoho roku.

3. průkazy studijními, a to:

a) studijním přehledem na předepsaném blanketu, potvrzeném rektorátem nebo děkanstvím,

b) doklady o prospěchu studijním za celý uplynulý rok (u abiturientů nejen vysvědčením dospělosti, ale i vysvědčením výročním z poslední třídy školy střední, u posluchačů, kteří jsou již na vysoké škole zapsáni, pak vysvědčením o studijním prospěchu, o vykonaných kolokviích, přísných nebo státních zkouškách, vysvědčeními seminárními a laboratorními, přehledem prospěchu, jedničkovými archy a pod.),

4. po případě i jinými doklady na potvrzení údajů v žádosti uvedených (vysvědčení lékařské a pod.). K neověřeným údajům nebude brán zřetel.

Vysvědčení o majetkových poměrech a studijní přehled se žadatelům nevrací.

Mimo to jest každý žadatel povinen uvést v žádosti všechny své příjmy, zejména i požitky nadační, stipendia, podpory, výhody sociálních institucí, byt v koleji a pod., kterých požívá v tomto roce, nebo o které zároveň žádá. Zjistí-li se, že žadatel zamlčel některou okolnost, podstatnou pro rozhodnutí, bude mimo jiné jeho žádost zamítnuta, po případě státní stipendium Jarníkovo nebo státní studijní podpora odňata a vymáhána náhrada za dobu, po kterou by státní studijní podpory nebo stipendia Jarníkova neprávem požíval.

Ministerstvo školství a národní osvěty až na další stanoví tyto druhy státních studijních podpor: státní stipendia Jarníkova měsíční částkou 300 Kč a 200 Kč a státní studijní podpory měsíční částkou 150 Kč, 100 Kč a 70 Kč. Státní stipendia Jarníkova měsíční částkou 300 Kč a 200 Kč budou udělena jen opravdu zcela nemajetným studentům, kteří prokáží výborný prospěch.

Státní studijní podpory a stipendia Jarníkova udělí se na studijní rok 1933/34, t. j. na dobu od 1. října 1933 do 30. června 1934, výplata na měsíce roku 1933 však závisí na tom, nebudou-li změněny dosud platné předpisy pro vyplácení podpor ze státních prostředků, výplata pak na měsíce roku 1934 závisí na ústavním schválení státního rozpočtu pro uvedený rok.

Ministerstvo školství a národní osvěty vyhrazuje si právo případně již udělená státní stipendia Jarníkova nebo státní

studijní podpory kdykoliv snížit, po případě vůbec odejmouti. O tom jest posluchače příslušných vysokých škol ihned uvědomiti řádnou vyhláškou, ve které jest uvéstí příslušné odstavce tohoto výnosu.

Rektoráty (děkanství), Sborny sociální péče a spolek Deutsche Studentenfürsorge zpracují žádosti v kompetentní tabulky na blanketech, vydaných Státním nakladatelstvím, a to a b e c d n ě a přesně ve všech rubrikách. Učiní pak v příslušné rubrice návrh, který však budiž sestaven s největší svědomitostí a pečlivostí a se stálým zřetelem k naprosto prokázané nemajetnosti žadatelově a jeho prospěchu, aby mohl býti vzat za základ pro zdejší rozhodnutí. Zejména budiž přihlédnuto k tomu, zda žadatelé nepožívají podpor také z jiných veřejných fondů a buďtež proto z příslušných kartotek všechny takové podpory poznamenány v kompetentní tabulce.

Ministerstvo školství a národní osvěty jest nezávazně ochotno ponechatí výši studijních podpor jednotlivým vysokým školám ve stejné částce, jako byla povolena na studijní rok 1932/33.

Žádosti s kompetentními tabulkami jest zaslati ministerstvu školství a národní osvěty n e j p o z d ě j í d o 20. ří j n a t. r.

(Z výnosu mšo. čj. 62623/33-VII, 3 z 1. VI. 1933.)

Ad 8. a), b).

Zatímní ustanovení o vyplácení vysokoškolských stipendií.

Zatímní ustanovení týkají se vyplácení:

1. Státních studijních podpor,
2. Jarníkových stipendií a
3. Východoslovenských technických stipendií.

A. Uvolnění stipendií oprávněným institucím.

Účtárna ministerstva školství a národní osvěty po obdržení administrativního platebního rozkazu předpíše individuálně každého percipienta (stipendistu) na hromadný likvidační list. Po provedené likvidaci, jež se bude dítí měsíčně předem, vyhotoví účtárna ministerstva školství a národní osvěty dva platební seznamy, z nichž první bude originál a druhý propis.

Likvidovaná úhrnná částka bude účtárnou ministerstva školství a národní osvěty poukázána vždy k 1. toho kterého měsíce oprávněným institucím na žirový stipendijní běžný účet u banky. Proto jest třeba, aby účet ten založily si tyto instituce, a to takto:

1. Sbor sociální péče o čl. studentstvo vysokoškolské v Praze a
2. Spolek Deutsche Studentenfürsorge v Praze u Zemské banky (dříve Zemská banka král. Českého) v Praze,
3. Sbor sociální péče o čl. studentstvo vysokoškolské v Brně a
4. Rektorát německé vysoké školy technické v Brně u Moravské hypoteční a zemědělské banky v Brně,
5. Sbor sociální péče o čl. studentstvo vysokoškolské v Bratislavě, u Zemské banky (dříve Zemská banka král. Českého) fil. v Bratislavě.

Každá sub 1.—5. jmenovaná instituce založí u příslušné banky svůj vlastní účet, který nechť zní: Titul instituce — vysokoškolská stipendia. Založení, číslo a název účtu jest ministerstvu školství a národní osvěty co nejdříve oznámiti.

Účtárna ministerstva školství a národní osvěty zašle institucím sub 1.—5. jmenovaným vždy originály a propisy platebních seznamů pro příslušný měsíc.

B. Poukaz oprávněných institucí.

Sbory sociální péče o čl. studentstvo vysokoškolské v Praze, Brně a Bratislavě, dále pak spolek Deutsche Studentenfürsorge v Praze dají potvrditi jednotlivé originály platebních seznamů, jež obdržely od ministerstva školství a národní osvěty, příslušným děkanátům, resp. rektorátům vysokých škol, že uvnitř uvedení stipendií vyhověli předepsaným podmínkám pro výplatu stipendií (příslušná formule bude natištěna přímo na titulním listu platebních seznamů, takže, když nebude výjimek, stačí ověření této formule).

Rektorát německé vysoké školy technické v Brně potvrdí příslušný platební seznam sám.

Jestliže některý stipendista, v platebním seznamu uvedený, nevyhoví podmínkám, bude to vyznačeno červeným inkoustem v podpisovém sloupci a příslušná částka se od konečné sumy ihned odečte. Ministerstvo školství a národní osvěty se to však dozví až při vyúčtování.

Sbory sociální péče o čl. studentstvo vysokoškolské v Praze, Brně a Bratislavě, dále spolek Deutsche Studentenfürsorge v Praze a rektorát německé techniky v Brně, zmocní příslušnou banku k výplatě částek, uvedených v platebním seznamu (případně upraveném). Toto zmocnění k uvolnění příslušné hromadné částky provedou oprávnění funkcionáři Sborů, spolku nebo rektorátu, kteří jsou pověřeni podpisovat šeky. Naproti tomu však jednotlivé platební poukazy, vydávané stipendistům za účelem realizování stipendií, nebudou již podpisovány funkcionáři Sborů, spolku neb rektorátu, pověřenými podpisy šeků, nýbrž jedním účetním úředníkem, který platební poukaz vyhotoví a opatří razítkem Sboru, spolku neb rektorátu, a pak jedním úředníkem administrativním, který platební poukaz spolupodepíše a vydá.

Pokud funkce účetního a administrativního úředníka jest prováděna jednou osobou, podepisuje platební poukaz jako druhá osoba pokladník Sboru neb spolku Deutsche Studentenfürsorge v Praze.

Výjimku činí rektorát německé vysoké školy technické v Brně, kde podepisuje platební poukaz rektor a vedoucí úředník rektorátu.

Podpisy oprávněných podepisovatelů platebních poukazů jest samozřejmě sdělití bance.

Stipendista jest povinen osobně se dostavití do Sboru, spolku nebo rektorátní kanceláře a prokázati svoji totožnost studijním indexem, na to obdrží platební poukaz vyhotovený na příslušnou banku podle směrnic předem uvedených. Platební poukaz vyhotovuje se průpisem, pořízeným buď ocelovým perem neb dobrou inkoustovou tužkou. Při výdeji poukazu stipendistovi podepíše stipendista vlastnoručně

- a) jednak propis poukazu, který zůstane v poukazové knížce, a
- b) platební seznam (originál), který se později předloží ministerstvu školství a národní osvěty jako vyúčtování.

Vydaný originál poukazu vlastnoručně podepíše pak stipendista při výplatě u banky.

Platební poukazy jsou přísně zúčtovatelné tiskopisy (jako šeky) a jsou běžně číslvány (v levém rohu nahoře), proto jest o nich věsti předepsaný záznam zásoby a spotřeby. Platební poukazy objednávají se u Státního nakladatelství v Praze II., Ostrovni ul. č. 24. Každý sešit obsahuje 100 platebních poukázek s propisy. Platební poukázky jsou zabezpečeny papírem s vodním tiskem, který má v kruhu název Státního nakladatelství a uvnitř v kruhu státní znak, dále pak podtiskem a značkou Státního nakladatelství.

V pravém rohu platebního poukazu nahoře jest uvedeno římské číslo platebního seznamu, měsíc, pro který se stipendia poukazují, a číslo položky, t. j. řadové číslo percipienta, pod kterým jest uveden v platebním seznamu.

Zavádí se proto stále stejné označování platebních seznamů římskou číslicí, a to:

- I. Děkanství právnické fakulty Karlovy university Praha
- II. Děkanství lékařské fakulty Karlovy university Praha
- III. Děkanství filosofické fakulty Karlovy university Praha
- IV. Děkanství přírodovědecké fakulty Karl. university Praha
- V. Děkanství bohoslovecké fakulty Karlovy university Praha
- VI. Děkanství čsl. Husovy bohoslovecké fakulty evangel. Praha
- VII. Děkanství vysoké školy inženýrského stavitelství při českém vysokém učení technickém Praha
- VIII. Děkanství vysoké školy architektury a pozemního stavitelství při českém vysokém učení technickém Praha
- IX. Děkanství vysoké školy strojího a elektrotechnického inženýrství při čes. vys. učení technické Praha

- X. Děkanství vysoké školy chemicko-technologického inženýrství při čes. vys. učení technickém Praha
- XI. Děkanství vysoké školy zemědělského a lesního inženýrství při čes. vys. učení technickém Praha
- XII. Děkanství vysoké školy speciálních nauk při českém vys. učení technickém . . . Praha
- XIII. Děkanství vysoké školy obchodní . . . Praha
- XIV. Rektorát akademie výtvarných umění . . Praha
- XV. Rektorát umělecko-průmyslové školy . . Praha
- XVI. Rektorát státní konservatoře hudby . . Praha
- XVII. Rektorát vysoké školy báňské Příbram
- XVIII. Děkanství právnické fakulty německé university Praha
- XIX. Děkanství lékařské fakulty německé university Praha
- XX. Děkanství filosofické fakulty německé university Praha
- XXI. Děkanství přírodovědecké fakulty německé university Praha
- XXII. Děkanství bohoslovecké fakulty německé university Praha
- XXIII. Rektorát německé vysoké školy technické Praha
- XXIV. Děkanství právnické fakulty Masarykovy university Brno
- XXV. Děkanství lékařské fakulty Masarykovy university Brno
- XXVI. Děkanství filosofické fakulty Masarykovy university Brno
- XXVII. Děkanství přírodovědecké fakulty Masarykovy university Brno
- XXVIII. Rektorát vysoké školy zvěrolékařské . . Brno
- XXIX. Rektorát české vysoké školy technické . Brno
- XXX. Rektorát vysoké školy zemědělské . . . Brno

XXXI. Děkanství Cyrilo-Methodějské fakulty bohoslovecké	Olomouc
XXXII. Děkanství zemědělského odboru německé vysoké školy technické	Libverda
XXXIII. Rektorát německé vysoké školy technické	Brno
XXXIV. Děkanství právnické fakulty Komenského university	Bratislava
XXXV. Děkanství lékařské fakulty Komenského university	Bratislava
XXXVI. Děkanství filosofické fakulty Komenského university	Bratislava

V platebním poukazu, opatřeném razítkem Sboru, spolku nebo rektorátů a dvěma podpisy (ne faksimilem) pověřených funkcionářů, vyplní se přiznané stipendium číselně i slovy.

Mohou nastat tyto případy:

1. Stipendista během stanoveného termínu, t. j. od 10. do 20. v měsíci, nezvedne ani platební poukaz ani stipendia v bance.

V tomto případě stipendium pro měsíc ten propadá a jest jej odvésti ministerstvu školství a národní osvěty.

2. Percipient (stipendista) vyzvedne si sice (ve Sboru, spolku, rektorátě) platební poukaz pro běžný měsíc, avšak v termínu určeném pro běžný měsíc nezvedne si peníze u banky.

Také v tomto případě platí ustanovení ad 1. a platební poukaz pozbývá platnosti.

Vrácené nerealizované platební poukazy se znehodnotí proražením a připojí se k příslušným platebním seznamům jako doklad.

K výplatě nezvednutých stipendií je třeba nové žádosti percipienta (stipendisty) na ministerstvo školství a národní osvěty a nového zmocnění (poukazu) ministerstva školství a národní osvěty. To se může státi jen ve zcela mimořádně odůvodněném případě a zcela výjimečně.

Duplikáty platebních poukazů se nevyhotovují, lze tudíž pro jednotlivého stipendistu a pro ten který měsíc vyhotoviti jen j e d n o u platební poukaz.

Platební poukaz vyhotovuje se pro každého percipienta zvlášť.

C. Vyúčtování.

I. Vyúčtování banky.

Banka provede vyúčtování s příslušnou institucí (Sborem, spolkem nebo rektorátem) jednou měsíčně, a to vždy po 20. toho kterého měsíce, nejdéle však do 23. příslušného měsíce, valutou k 1. toho kterého měsíce.

Vyúčtování stane se dopisem, jehož originál zašle banka Sboru a propis ministerstvu školství a národní osvěty; v dopise tom se uvede, jaká částka pro příslušný měsíc byla bance ministerstvem školství a národní osvěty pro korporaci přicházející v úvahu poukázána, kolik celkem banka vyplatila a kolik zbývá nevyplaceno. Při nevyplacené částce uvedou se položky platebního seznamu, které nebyly vyplaceny. (Příklad: Z platebního seznamu číslo VII. za měsíc leden 1933 nebyly vyplaceny tyto položky: 6, 18, 24, 68 a 118.)

Originály vyplacených platebních poukazů a propisy platebních seznamů zůstanou jako doklady v bance.

Na každý platební seznam lze vypláceti stipendia jen ve stanoveném termínu, t. j. od 10. do 20. i n k l. p ř í s l u š n ě h o m ě s í c e; po tomto termínu jest příslušná stipendia definitivně vyúčtovatí a zbytek vrátiti ministerstvu školství a národní osvěty.

Zbytek stipendií vrátí banka až obdrží příkaz od příslušné instituce (Sboru, spolku nebo rektorátu). Zbytek bude poukázán na účet ministerstva školství a národní osvěty čís. 37.792×30 u poštovní spořitelny v Praze.

Na ústřížku převodní poukázky je poznamenati: V důsledku příkazu (udá se instituce, která příkaz dala) ze dne č. j. vrací se zbytek stipendií za měsíc rok v částce Kč

II. Vyúčtování Sborů, spolku nebo rektorátu.

Sbory, spolek nebo rektorát vyúčtují ministerstvu školství a národní osvěty výplatu stipendií nejdéle do konce příslušného měsíce, takže každý měsíc musí býti separátně vyúčtován.

Vyúčtování se provede tím způsobem, že se vrátí ministerstvu školství a národní osvěty příslušné originály platebních seznamů a odůvodní nevyplacené částky. Odůvodnění bude na př. toto: Nedostavil se; platební poukaz vyhotoven dne

měsíce, stipendium však nevyzvednuto a platební poukaz nevrácen; platební poukaz vrácen, perforován a přikládá se; žádá zvláštním podáním znovu atd.

Platební seznamy, jež jsou zároveň vyúčtováním, musejí býti stipendisty řádně, čitelně a vlastnoručně podepsány a předpoklady pro výplatu jednotlivých stipendií, jak shora již bylo uvedeno, řádně ověřeny příslušnými institucemi (děkánáty nebo rektoráty vysokých škol, na nichž stipendisté studují) s připojením razítka.

U nevyplacených stipendií bude navrženo jejich zastavení, a to pro měsíc, v němž si percipient stipendia nevyzvedl.

Ministerstvo školství a národní osvěty po obdržení platebních seznamů in origine (vyúčtování) s příslušnými vysvětlivkami porovná tyto s vyúčtovacím dopisem od banky.

Před odesláním vyúčtování stipendií (platebních seznamů) ministerstvu školství a národní osvěty dá příslušná instituce (Sbor, spolek, rektorát) příkaz bance, která stipendia vyplácela, aby zbytek odvedla ministerstvu školství a národní osvěty.

V příkaze zasláném bance se uvedou římská čísla platebních seznamů, měsíc, položky platebních seznamů a jména stipendistů, jejichž stipendia se vracejí.

Na příklad: Z platebního seznamu číslo VII. za měsíc leden 1933 nebyla realizována tato stipendia:

Položka	6. Chorvát Antonín	336 Kč
"	18. Roudný Josef	336 "
"	24. Žižka Ferdinand	255 "
	atd.	

ministerstvu školství a národní osvěty jest

tudíž celkem vrátiti 927 Kč

na účet č. 37.792×30 u poštovní spořitelny podle modalit uvedených v zatímních ustanoveních, vydaných ministerstvem školství a národní osvěty.

Propis (průklep) příkazu zasláného bance se zašle s vyúčtováním ministerstvu školství a národní osvěty.

Banka provede vrácení zbytků tím způsobem, že jej odvede na výše uvedený účet ministerstva školství a národní osvěty u poštovní spořitelny v Praze, a to za modalit sub C. I. uvedených.

Pokud jde o vysokou školu báňskou v Příbrami a Cyrilo-Methodějskou bohosloveckou fakultu v Olomouci, budou příslušná stipendia poukazována ministerstvem školství a národní osvěty přímo rektorátu, resp. děkanátu, který platební seznam potvrdí, stipendia vyplatí a eventuelní zbytky vrátí ministerstvu školství a národní osvěty s odůvodněním, proč se tak děje, složenkami, které jim budou zaslány.

Ad 8. c).

**Státní stipendia Jarníkova a státní stipendijní místa,
prodloužení přes prázdniny.**

Z výnosu min. šk. a nár. osvěty, č. j. 3400/27-8 z 8./6. 1928.

(Pravidelně se opakuje.)

Vzhledem k naprosté nemajetnosti některých vysokoškolských studujících prodlužuje pravidelně ministerstvo školství a národní osvěty v případech zvlášť ohledu zasluhujících platností státních stipendií Jarníkových a stipendijních míst ministerstva školství a národní osvěty ve vysokoškolských kolejích, ve kterých se podává také strava, na prázdninové měsíce.

O prodloužení to mohou se ucházeti pouze studující vysokých škol, kteří požívali v uplynulém studijním roce státního stipendia Jarníkova nebo stipendijního místa ministerstva školství a národní osvěty ve vysokoškolských kolejích se stravou v plné nebo tříčtvrtinové výši, jsou sirotky a nemají se o prázdninách kam uchýlití, po případě musí z důvodů studijních setrvatí v místě svých vysokoškolských studií.

Žádosti o takové prodloužení podávají se na blanketech určených pro státní studijní podpory (Státní nakladatelství S. 919) — s potřebnými změnami Sboru sociální péče a jest je doložiti vysvědčením o majetkových poměrech rovněž na předepsaném blanketu (Státní nakladatelství S. 918), z něhož by bylo zřejmo, že žadatel nezbytně stipendia o prázdninách potřebuje, dále doklady studijními (průkazy o studijním prospěchu za rok uplynulý studijní nebo alespoň za zimní semestr a potvrzením o osvobození od celého kolejného na letní semestr tohoto roku, po případě potvrzením o tom, že percipient dokončuje svoje studia). Lhůta pro podávání těchto žádostí stanoví se zvláštní vyhláškou.

Sbory sociální péče o čs. studentstvo vysokoškolské v Praze, Brně a v Bratislavě zpracují došlé žádosti v obvyklých kompetentních tabulkách odděleně podle jednotlivých fakult a vysokých škol (ne jejich odborů) a s příslušným návrhem je ministerstvu školství a národní osvěty předloží ve stanovené lhůtě. Zároveň učiní Sbory potřebná opatření, aby se výplata těchto stipendií mohla státí koleji případně do rukou percipientových v měsíčních obdobích od 1. do 7. července, srpna a září 1929.

Pozn. V poslední době se vyskytly případy, že požívatelé státních stipendií a stipendií Jarníkových odcházejí na studia do ciziny, předem nic neohlásí a po svém návratu se domáhají výplaty částek stipendií po dobu jejich nepřítomnosti zadržovaných.

Připomíná se, že zásadně nebudou napříště takovéto žádosti brány v úvahu. (Táto vyhláška se pravidelně opakuje.)

Ad 8. d).

Mšano.

Čj. 76.079/32-VII/3.

V Praze dne 15. června 1932.

Stipendijní místa Mšano ve vysokoškolských kolejích a podobných ústavech vypsání konkursu na rok 1932/1933.

Mšano propůjčí posluchačům vysokých škol v Č. S. R. ubytovaným ve vysokoškolských kolejích a podobných ústavech, ve stud. roce 1932/33 stipendijní místa, která budou záležití v tom, že za studující, kterým budou udělena, zaplatí Mšano v devíti měsíčních splátkách poplatek, který pro každý takový ústav již dříve stanovilo, a to v ústavech se stravou zcela, že tři čtvrtin, jedné poloviny nebo jedné čtvrtiny a v ústavech beze stravy zcela nebo z jedné poloviny.

O tato stipendijní místa mohou se ucházeti řádní, eventuelně jim na roveň postavení mimořádní posluchači vysokých škol, po případě jejich absolventi ve stadiu zkušebním, kteří prokáží zdejší státní příslušnost, nemajetnost a postup i prospěch v studiu nejméně takový, jakého jest potřebí k úplnému osvobození od kolejného, a to za podmínek, stanovených pro udělení státních studijních podpor nebo stipendijních míst Mšano a otištěných na blanketu žádostí o tyto podpory, vydaném ve

Státním nakladatelství v Praze, po případě v jeho filiálce v Brně nebo v Bratislavě. Percipienti těchto míst jsou na roveň postavení ostatním studujícím, ubytovaným v kolejích, nejsou ovšem zbaveni povinnosti zachovávat domácí předpisy a řády a nemají nároku na ponechání v ústavě jenom proto, že snad požívají stipendijního místa.

Žádosti o tato stipendijní místa adresují se na předepsaných blanketech Mšano a podávají se příslušnému správnímu orgánu koleje, a to bezpodmínečně v době osmi dnů před a osmi dnů po 1. říjnu t. r.

Žádosti dlužno doložit:

1. osvědčením o státním občanství Č. S. R. (vydává okresní, ev. zemský úřad),
2. vysvědčením o majetkových poměrech na předepsaném blanketu Státního nakladatelství (česky Č. 918, slovensky S. 918, českoněmecky ČD. 918), řádně vyplněným a potvrzeným všemi příslušnými úřady a ne starším jednoho roku,
3. průkazy studijními, a to:
 - a) potvrzením děkanství, resp. rektorátu, že uchazeč jest na vysoké škole zapsán, popřípadě kdy absolvoval předepsaný počet semestrů, kdy byl imatrikulován, v kolikátém jest právě semestru, jakož i zda, kdy a do jaké míry jest, event. byl osvobozen od kolejného;
 - b) doklady o prospěchu studijním (u abiturientů vysvědčením dospělosti a vysvědčením výročním z poslední třídy školy střední, jinak vysvědčením o studijním prospěchu, a vykonaných kolokvijných, přísných nebo státních zkouškách, vysvědčeními seminárními a laboratorními, přehledem prospěchů, jedničkovými archy a pod.);
4. po případě i jinými doklady na potvrzení údajů v žádosti uvedených (vysvědčení lékařské a pod.).

Mimo to jest každý žadatel povinen uvést v žádosti všechny svoje příjmy, zejména i požitky nadační, stipendia, podpory, výhody sociálních institucí a pod., kterých požíval v roce minulém nebo kterých již požívá v tomto roce. Zjistí-li se, že žadatel zamlčel některou okolnost, podstatnou

pro rozhodnutí, bude mimo jiné jeho žádost zamítnuta, po případě stipendijní místo jemu odňato a vymáhána náhrada za dobu, po kterou by stipendijního místa neprávem požíval.

Mimo tento konkurs mohou býti přijímány toliko výjimečně žádosti posluchačů, kteří studia v příslušném místě začali později nebo z vážných důvodů přestoupili z jiné koleje. Ostatním, kdo byli přijati do koleje teprve dodatečně, nebudou již zpravidla do konce semestru zimního udělována stipendijní místa a ponechají se jim do té doby event. udělená státní stipendia Jarníkova. Změny státních studijních podpor a Jarníkových stipendií na stipendijní místa a obráceně budou prováděny toliko při počátku semestru letního.

Studujícím, kteří požívají stipendijních míst Mšano ve vysokoškolských kolejích a podobných ústavech, kde se poskytuje i strava, nebudou státní studijní podpory a státní stipendia Jarníkova vůbec udělována.

Stipendijní místa udělují se na studijní rok 1932/33, t. j. na dobu od 1. X. 1932 do 30. VI. 1933, výplata však závisí na účetním schválení státního rozpočtu na rok 1933 a na tom, nebudou-li změněny dosud platné předpisy pro vyplácení podpor ze státních prostředků. Mšano vyhrazuje si však právo snížití případně již udělená stipendijní místa kdykoliv, po případě i vůbec odejmouti.

Žádosti, podané ve výše uvedené lhůtě správnímu orgánu příslušné koleje, zpracuje tento orgán v kompetentní tabulky, a to abecedně a přesně ve všech rubrikách na blanketu, vydaném Státním nakladatelstvím, s příslušným návrhem. Návrh ten budiž sestaven s největší svědomitostí, a pečlivostí, a to za přítomnosti zástupce studentské samosprávy příslušné koleje. Zvláště jest uvéstí takové okolnosti, pro které se navrhuje výjimečně udělití místo ve výši jiné, nežli vyplývalo ze žádosti, po případě žádosti nevyhovětí (na příklad poměry rodinné, zdravotní, podpory soukromé, vedlejší zaměstnání a pod.).

V kompetentní tabulce jest, jak bylo výše uvedeno, uvéstí všechny žadatele abecedně bez ohledu na návrh nebo obor studia a pod. Vedle toho ovšem budiž pořízen seznam žadatelů zvláště v abecedním pořadí ve skupinách podle navržené výše stipendijních míst.

Kdyby některý ze žadatelů o stipendijní místo v některé koleji odešel z koleje z jakéhokoliv důvodu ještě před vyřízením

žádosti, jest to správě koleje neprodleně oznámíti buď tamnímu Sboru (do 5. listopadu) nebo Mšano, aby nebylo o žádosti zbytečně rozhodováno. Rovněž tak jest oznámíti každou změnu ve studijním oboru.

Správa koleje, když takto zpracuje všechny žádosti o stipendijní místa, zašle tyto žádosti s kompetentní tabulkou a všemi doklady nejpozději do 20. X. t. r. příslušnému Sboru sociální péče o čs. studentstvo vysokoškolské, německá studentská kolej v Praze pak spolku „Deutsche Studentenfürsorge in Prag“. Německá studentská kolej v Brně předloží zpracované žádosti přímo Mšano.

Sbory sociální péče a Deutsche Studentenfürsorge přezkoušejí předložené žádosti z kolejí, poznamenají ze svých kartoték podpory, kterých jednotliví žadatelé případně požívají, a provedou s největší svědomitostí konečné návrhy pro Mšano, a to v kompetentních tabulkách fialovým inkoustem. Vedle toho pořídí seznam žadatelů zvlášť v abecedním pořadí ve skupinách podle navržené výše stipendijních míst. Pak předloží žádosti s kompetentními tabulkami a návrhem Mšano, a to nejpozději do 5. XI. t. r.

Sbory sociální péče a Deutsche Studentenfürsorge v Praze vyrozumí o tomto konkursu všechny vysokoškolské koleje v obvodu své působnosti s tím, že Mšano jest nezávazně ochotno ponechatí kolejím stipendijní místa ve výši, povolené na studijní rok 1931/1932.

(Tento výnos se pravidelně opakuje.)

Ad 8. e).

Podávání žádostí o stipendia z studentské základiny Jána Pálffyho.

Ministerstvo školstva a národnej osvety udelí studijné stipendia z studentské základiny Jána Pálffyho na studijný rok 1932/33, a to stipendia po 700 Kč ročne žiakom stredných škôl a im na roveň postavených škôl odborných a učiteľských ústavov a stipendia po 1000 Kč, po prípade 700 Kč ročne poslucháčom škôl vysokých.

O stipendium z studentské základiny Jána Pálffyho môžu sa uchádzať:

II. Poslucháči vysokých škôl v republike Československej.

Poslucháči vysokých škôl nemôžu sa vôbec novo uchádzať o štipendium zo študentskej základiny Jána Pálffyho.

Len tí, ktorí štipendium mali už v minulom školskom roku (nech na škole strednej či vysokej), môžu žiadať o jeho ponechanie na študijný rok 1932/33.

Poslucháči tí podajú stručnú žiadosť (bez formulára), adresovanú ministerstvu školstva a národnej osvety, najneskoršie do 30. novembra 1932 u dekanstva svojej fakulty alebo vysokej školy, event. rektorátu a k žiadosti prípoja:

a) ak sú zapísaní v prvom semestri:

preukaz o tom, že v poslednom školskom roku mali prospech aspoň dobrý a dobré chovanie (vysvedčenie za druhé polročie) a že pri skúške dospelosti bolí uznaní dospelými (vysvedčenie maturitné),

b) ak sú v ďalších semestroch:

preukaz o študijnom prospechu za obidva semestry študijného roku 1931/32, ktorý je predpísaný za oslobodenie od celého kolejného.

(Tato vyhláška se s jistými změnami každoročně opakuje.)

VYHLÁŠKA

MŠO. č. j. 155057/32-VII. 2, z dne 24. II. 1933.

Ministerstvo školství a národní osvety ponechává stipendium ze studentské základiny Jána Pálffyho na studijní rok 1932/33 po 1000 Kč ročně (slovy jedentisíc korun čsl.), zvyšující současně těm, kdo nově vstupují ze školy střední jako řádní poslucháči na školu vysokou roční požitky ze 700 Kč na 1000 Kč, těmto posluchačům tamní fakulty.

Z těchto stipendií bude částka 500 Kč za měsíc říjen 1932 až únor 1933 vyplacena ihned, zbývajících pak 500 Kč v pěti vždy k poslednímu dni měsíce března až července roku 1933 splatných částkách po 100 Kč. Z té příčiny buďtež sem co nejdříve předloženy percipienty podepsané kvitance na první splátku 500 Kč, sepsané na připojeném tiskopise a opatřené doložkou nadačního referenta, že percipient, jak svým studijním

prospěchem a postupem, tak i chováním jest stipendia hoden. Jakmile kvitance dojdou, bude první splátka stipendistům na adresy v kvitancích udané spořitelnou přímo poukázána.

Kvitance na další splátky stejným způsobem vypravené, jest sem předkládati hromadně, vždy nejpozději 14 dní před splatností.

U těch stipendistů, kteří koncem studijního roku 1931/32 absolvovali, končí nárok na požívání stipendia koncem toho měsíce, v němž složili poslední státní zkoušku. O tom nechť sem tamní děkanství učiní pak sdělení a kvitance na další měsíce neviduje a nepředkládá.

Posluchače, jimž se na tento školní rok stipendia dostává, jest upozorniti, že jim nevzniká nárok na požívání stipendia z Pálffyovské základiny i v letech příštích.

Výplata nadačních požitků děje se po srážce příslušného kolkového poplatku a není proto třeba kvitance kolkovati.

Všichni posluchači buďtež o vyřízení vyzrozumění a přílohy jím na potvrzení vráceny.

Ad 8. f).

Krajské stipendia.

V Y H L A Š K A

zemského prezidenta v Bratislave zo dňa 1. VI. 1933, číslo 101.989/1933/6, vydaná na základe usnesenia krajského výboru zo dňa 24. V. 1933, č. 5754/1933 o **krajských stipendiách pre vysokoškolských poslucháčov zo Slovenska** na školský rok 1933/34. (Krajský vestník pre Slovensko, č. 17, z 1. VI. 1933.)

Krajský výbor v Bratislave vypisuje z rozpočtových krajských prostriedkov na r. 1933/34 pre poslucháčov čsl. vysokých škôl zo Slovenska v školskom roku 1933/34 štipendia pre pre poslucháčov, ktorí bývajú vo vysokoškolských internátoch po Kč 750.—, Kč 1500.—, Kč 2250.— a Kč 3000.—, a pre poslucháčov, ktorí v internáte nebývajú po Kč 500.—, Kč 1000.—, Kč 1500.— a Kč 2000.—.

Štipendium môže obdržať len nemajetný poslucháč vysokej školy v Československu, ktorý preukazuje aspoň dobrý študijný postup, po prípade absolvent čsl. vysokej školy v štádiu štátnych skúšok (u medikov rigoróz) pri predpísanom postupe. Abiturienti stredných slovenských škôl, ktorí zamýšľajú štu-

dovať na niektorej vysokej škole, môžu dostať štipendium len keď složili maturitu s vyznamenaním alebo s prospechom aspoň priemerne dobrým.

Dodatočným usnesením krajského výboru bude určené, aké podmienky budú uložené pri vyplatení štipendií jednotlivým žiadateľom, po prípade aké záruky budú od nich požadované.

Pre podanie žiadostí sa ustanovujú tieto podmienky:

1. Žiadosť za udelenie štipendia treba podať na formulári ustanovenom pre žiadosti za štátne štipendia na mieste pod bodom 2. uvedenom do 5. júla 1933.

2. Vysokoškolskí poslucháči, ktorí sú ubytovaní v niektorom internáte (koleji), alebo žiadajú za prijatie do internátu, majú žiadosť podať u riaditeľstva internátu, ostatní poslucháči majú podať žiadosť u patričného sboru soc. pečlivosti pre vysokoškolské študentstvo.

3. Žiadosť treba doložiť:

a) osvedčením o štátnom občianstve Československej republiky;

b) vysvedčením o majetkových pomeroch, ktoré nesmie byť staršie jedného roku a musí byť podrobne na predpísanom tlačive (vzor S 918 štát. nakladateľstva) vyplnené a potvrdené úradom obecným (matričným), pozemnoknižným (súdom a berným úradom);

c) študijným prehľadom;

d) vysvedčeniami alebo preukazmi o študijnom prospechu za celý posledný študijný rok (vysvedčenie maturitné a výročné z poslednej triedy strednej školy u abiturientov, u ostatných vysvedčenie kolokvijné, seminárne, laboratórne, o štátnych alebo prisných skúškach, jednicové hárky, prehľady prospechu za oba semestry a pod.),

e) ďalšími dokladmi, pokiaľ ich je treba na potvrdenie ďalších údajov, uvedených v žiadosti (úradné vysvedčenie lekárske a pod.).

Žiadosti, doložené neúplne, alebo dokladmi predpisom nevyhovujúcimi, budú zamietnuté. To isté platí o žiadostiach priamo u kraj. úradu alebo oneskorene podaných.

V žiadosti musí byť podrobne uvedená presná adresa žiadateľa, ako aj adresa rodičov alebo poručníkov.

Pre udržanie a zastavenie štípendií sú platné tie isté podmienky, aké sú určené pre štípendistov, ktorým bolo povolené štípendium ministerstvom školstva o nár. osvety.

Pravidlá o spôsobe výplaty štípendií, o podmienkach, za ktorých bude treba štípendiá navrátiť, a o evidencii štípendií prostredníctvom správ internátov a sborov pre soc. pečlivosť o vysokoškolské študentstvo, budú krajinským výborom vydané dodatočne.

Štípendium krajinské nie je možné komulovať so štípendiom štátnym alebo s iným primeraným štípendiom. Priznanie štípendia štátneho alebo iného primeraného štípendia bude mať za následok zastavenie krajinského štípendia.

O vybavení žiadosti budú uchádzači uvedomení prostredníctvom správy internátu (koleje) alebo prostredníctvom patričného sboru soc. pečlivosťi. Vyhláška táto sa netýka poslucháčov na vysokých školách odborných (banská akadémia, vysoké školy obchodné, zverolekárske) alebo zemedelských.

VYHLÁŠKA

krajinského prezidenta v Bratislave zo dňa 25. II. 1932, číslo 40.343/1932/6, vydaná na základe usnesenia krajinského výboru zo dňa 11. II. 1932, číslo 19.322/1932, záp. čís. 2750/1932, **o cestovných štípendiách pre poslucháčov vysokých škôl zo Slovenska v zahraničí.**

Na základe usnesenia krajinského výboru zo dňa 11. II. 1932, číslo 2750/1932, vypisujú sa z krajinských prostriedkov pre poslucháčov čl. vysokých škôl zo Slovenska na štúdium v cudzozemsku v školskom roku 1932—1933 na dobu jedného semestra (trimestra) štípendiá od Kč 1000.— až Kč 4000.—.

Pre podanie žiadostí sa ustávajú tieto podmienky:

a) Žiadosť musí byť podaná, riadne doložená do 10. IV. 1932 u dekanátu (rektorátu) tej vysokej školy, na ktorej žiadateľ v poslednom semestri študoval, s presným oznámením, či žiadateľ žiada za udelenie štípendia na zimný alebo na letný semester 1932—1933.

b) Štipendia budú udeľované len pre celý semester (trimester), žiadateľom riadne označený, pre zahraničnú vysokú školu, na ktorej percipient bude musieť byť aspoň ako mimoriadny poslucháč zapísaný; pri udeľovaní štipendií budú mať prednosť absolventi a študujúci vysokých škôl, ktorí na niektorej vysokej škole v cudzine zamýšľajú sa vzdeláť pre niektorú odbornú alebo umeleckú činnosť.

c) V žiadosti poslucháči majú uviesť cieľ a plán svojho pobytu zahraničného a udať dobu, ktorú chcú v cudzine stráviť.

d) Žiadosť treba doložiť:

1. osvedčením o čl. štátnom občianstve republiky Česko-slovenskej;

2. vysvedčením o majetkových pomeroch, ktoré nesmie byť staršie 1 roku a musí byť dopodrobna na predpísanom tlačive vyplnené a potvrdené úradom obecným (matričným), úradom pozemnoknižným (okresným súdom) a berným úradom;

3. vysvedčeniami alebo preukazom o študijnom prospechu za posledný školský rok (vysvedčenia kolokvičné, seminárne, laboratorné, o štátnych alebo prísnych skúškach, jednicové hárkky, prehľady o prospechu a pod.).

V žiadosti nech je tiež uvedené, či žiadateľ obdržal štipendium štátne alebo štipendium cudzozemskej vlády a v akom obnose, alebo či za štipendium štátne alebo štipendium cudzej vlády zažiadal; rozhodnutie o udelení štátneho štipendia má byť v odpise ku prosbe pripojené.

Žiadosti neúplné, neurčité alebo s dokladmi predpisom nevyhovujúcimi, budú zamietnuté.

Vo svojej prosbe musí sa konečne žiadateľ zaviazat, že predloží krajinckému úradu najneskoršie po 30dňovom pobyte v cudzine potvrdenie patričnej vysokej školy v cudzine, vidované čl. zastupiteľským úradom. Po ukončení štúdia musí sa žiadateľ preukázat potvrdením o skutočnej návšteve prednášok ako mimoriadny poslucháč a potvrdením patričného čl. zastupiteľského úradu o nepretržitom pobyte v mieste univerzity počas celého semestra (tremestra).

Povolené štipendia budú vyplatené prostredníctvom dekanátov pred nastúpením cesty pre zimný semester do 1. IX. 1932, pre letný semester do 10. II. 1933 s tou podmienkou, že percipient predloží včas dekanátu (u technik rektorátu) sve-

b) Štipendia budú udeľované len pre celý semester (trimester), žiadateľom riadne označený, pre zahraničnú vysokú školu, na ktorej percipient bude musieť byť aspoň ako mimoriadny poslucháč zapísaný; pri udeľovaní štipendií budú mať prednosť absolventi a študujúci vysokých škôl, ktorí na niektorej vysokej škole v cudzine zamýšľajú sa vzdeláť pre niektorú odbornú alebo umeleckú činnosť.

c) V žiadosti poslucháči majú uviesť cieľ a plán svojho pobytu zahraničného a udať dobu, ktorú chcú v cudzine stráviť.

d) Žiadosť treba doložiť:

1. osvedčením o čl. štátnom občianstve republiky Česko-slovenskej;

2. vysvedčením o majetkových pomeroch, ktoré nesmie byť staršie 1 roku a musí byť dopodrobna na predpísanom tlačive vyplnené a potvrdené úradom obecným (matričným), úradom pozemnoknižným (okresným súdom) a berným úradom;

3. vysvedčeniami alebo preukazom o študijnom prospechu za posledný školský rok (vysvedčenia kolokviijné, seminárne, laboratorné, o štátnych alebo prísnych skúškach, jednicové hárky, prehľady o prospechu a pod.).

V žiadosti nech je tiež uvedené, či žiadateľ obdržal štipendium štátne alebo štipendium cudzozemskej vlády a v akom obnose, alebo či za štipendium štátne alebo štipendium cudzej vlády zažiadal; rozhodnutie o udelení štátneho štipendia má byť v odpise ku prosbe pripojené.

Žiadosti neúplné, neurčité alebo s dokladmi predpisom nevyhovujúcimi, budú zamietnuté.

Vo svojej prosbe musí sa konečne žiadateľ zaviazat, že predloží krajskému úradu najneskoršie po 30dňovom pobyte v cudzine potvrdenie patričnej vysokej školy v cudzine, vido- vané čl. zastupiteľským úradom. Po ukončení štúdia musí sa žiadateľ preukázat potvrdením o skutočnej návšteve prednášok ako mimoriadny poslucháč a potvrdením patričného čl. zastupiteľského úradu o nepretržitom pobyte v mieste univerzity počas celého semestra (tremestra).

Povolené štipendia budú vyplatené prostredníctvom dekanátov pred nastúpením cesty pre zimný semester do 1. IX. 1932, pre letný semester do 10. II. 1933 s tou podmienkou, že percipient predloží včas dekanátu (u technik rektorátu) sve-

dectvo o prospechu v semestri bezprostredne predchádzajúcom pred nastúpením cesty. Dekanstvá (rektoráty) zašlú svedectvá hromadne krajiniskému úradu.

Rektoráty vysokých škôl sa žiadajú, aby súbeh verejne vyhlásily a aby žiadosti o štipendia, došlé do 10. IV. 1932 v smysle podmienok súbehu, dali zaslať krajiniskému úradu prostredníctvom dekanských úradov (rektorátov) do 30. IV. 1932.

Ku žiadostiam majú dekanské úrady (rektoráty) pripojiť svoje vyjadrenie o žiadateľoch; ďalej návrh, či má byť štipendium udelené a konečne má byť uvedené poradie, v akom má byť ku jednotlivým žiadostiam prihliadnuté.

VYHLÁŠKA

krajiniského prezidenta v Bratislave zo dňa 1. III. 1932 o **smerniciach pre udeľovanie podpôr vedeckým a umeleckým pracovníkom**, vydaná na základe usnesenia krajiniského výboru zo dňa 25. II. 1932, číslo 8168/32, záp. č. 4059.

Pre podporovanie vedeckých a umeleckých pracovníkov vydávajú sa tieto smernice:

A. Kto sa môže uchádzať o podporu:

O podporu alebo štipendium sa môžu uchádzať:

1. vedeckí pracovníci bez rozdielu oboru,
2. umeleckí pracovníci (spisovatelia, hudobní skladatelia a výtvarníci).

B. Ako sa podávajú žiadosti:

1. Žiadosti kolkované 5 Kč sa podávajú v dvoch ročných obdobiach a to do 1. IV. a do 1. X. priamo krajiniskému úradu.

2. Žiadosti musia obsahovať po pri presnom označení, na čo má byť podpora udelená, ešte aj

- a) osvedčenie o štát. občianstve,
- b) beh života,
- c) soznam doteraz, menovite v poslednom roku dokončených prác,
- d) ukážku hotového, alebo rozpracovaného diela na ktoré sa žiada podpora (výtvarníci predložia fotografiu umeleckých prác),

e) u těch, kteří uvádějí čo zvláštny důvod žiadosti štúdiu v cudzine, dobrozdanie domácej vysokej školy, alebo vedeckého ústavu, že cesta do cudziny je k vedeckým účelom potrebná, ako aj označenie miesta, ústavu a doby pobytu, tematu štúdia a udanie približného nákladu k štúdiu potrebného,

f) prehlásenie, že najneskôr do jedného mesiaca po skončení štúdia alebo cesty podá štípendista krajinskému úradu podrobnú zprávu o výsledkoch svojich štúdií.

Žiadosti podané do 1. IV., sa vybavujú pred veľkými školskými prázdninami, žiadosti podané do 1. X. pred koncom kalendárneho roku. Žiadosti, ktoré nevyhovujú týmto predpisom, nebudú vôbec vzaté do povahy.

(Tyto vyhlášky se pravidelně opakují a uveřejňují v Krajin-ském vestníku pre Slovensko.)

VYHLÁŠKA

Generálny konzulát republiky Československej vo Viedni sdělil krajinskému úradu v Bratislave, že percipienti zahraničných štípendií, ktorí si nechajú u neho vidovať **potvrdenia o návšteve prednášok na cudzozemskej univerzite**, nedbajú toho, aby ich mená a priezviská boli na týchto potvrdeniach správne uvedené, čo robí značné ťažkosti pri zisťovaní totožnosti osoby.

Na túto okolnosť upozorňujú sa všetci štípendisti tunajšej fakulty, ktorí obdržali štípendium na štúdiu v cudzine, menovite na to, že krajinský úrad neuzná potvrdenia podávané so zpravou o použití štípendií, na ktorých mená a zvlášť priezviská nebudú správne uvedené.

Ad 8. g).

Vypsaná štípendia a podpory okresů a měst bez ohledu na to, zda-li a komu byla vyplacena.

Města:

1. Senica	1.000 Kč
2. Zvolen 2 à 500 Kč dohromady	1.000 Kč
3. Michalovce	1.000 Kč
4. Prievidza	1.000 Kč

5. Sp. Nová Ves	1.000 Kč
6. Ružomberok 2 à 819 Kč dohromady	1.638 Kč
7. Levice	1.000 Kč
8. Jihlava 5 stipendií z nadace Dr. J. Steina	
9. Bratislava 10 à 1.000 Kč	10.000 Kč
10. Lučenec	1.000 Kč
11. Levoča	2.000 Kč
12. Rimavská Sobota	1.000 Kč
13. Rožňava 2 à 500 Kč	1.000 Kč

O k r e s y:

1. Senica	1.000 Kč
2. Zvolen 3 à 1.000 Kč	3.000 Kč
3. Žilina	1.000 Kč
4. Malacky	1.000 Kč
5. Žilina	1.000 Kč
6. Gelnica 2 à 1.000 Kč	2.000 Kč
7. Feledince	1.000 Kč
8. Uh. Skalica fundacionální místo Svoradov.	
9. Hlohovec 4 à 500 Kč	2.000 Kč
10. Lipt. Sv. Mikuláš 6 à 500 Kč	3.000 Kč
11. Ilava 2 à 500 Kč	1.000 Kč
12. Topoľčany 800, 500, 500, 500, 1.000, 500, 500 Kč .	4.300 Kč
13. Ban. Bystrica 8 à 1.000 Kč, 8 à 500 Kč	12.000 Kč
14. Kremnica 2 à 600 Kč a Masarykovo jub. stip. 1.000 Kč na dobu studií.	
15. Rim. Sobota 2 à 1.000 Kč	2.000 Kč
16. Krupina	1.000 Kč
17. Želiezovce	1.000 Kč
18. Námestovo 1.000, 700, 500, 300 Kč	2.500 Kč
19. Vranov nad T.	1.000 Kč
20. Trebišov	1.000 Kč
21. Dunajská Streda podpora	150 Kč
22. Ružomberok 8 à 300 Kč a 1.200 Kč	3.600 Kč
23. Modra	3.000 Kč
24. Nová Báňa	1.000 Kč
25. Velká Revúca 400, 300, 300, 300 Kč	1.300 Kč
26. Giraltovce	1.000 Kč

27. Bardejov 2 à 500 Kč	1.000 Kč
28. Prešov nadační místo Svoradov a 1.200, 1.500 a 1.800 Kč	4.500 Kč
29. Rožňava	1.200 Kč
30. Moldava založila Masarykovu základinu per 10.000 Kč a úroky bude vypláceti posluchačům university Komenského.	
31. Velké Kapušany 2 à 1.000 Kč	2.000 Kč
32. Trenčín 2 à 400 Kč	800 Kč

(O těchto stipendiích jsou studující vždy vyhláškami na černém prkně rektorátu i fakult a Sboru Soc. Péče uvědomováni.)

Cestovní stipendium KČST.

Ústřední výbor KČST. upozorňuje na ministerskou vyhlášku publikovanou ve Věstníku ministerstva školství a národ. osvěty roč. XIII. č. 2. str. 67 (z 15. II. t. r.) ve věci turistických stipendií pro studující škol středních, odborných i vysokých národnosti československé.

Udělováním cestovních podpor sleduje Klub čs. turistů snahu, vzbuditi v řadách českosl. studující mládeže zájem o poznání přírodních krás naší vlasti. Nepříznávají se proto v zásadě podpory těm uchazečům, kteří obmyslejí cestovati do ciziny.

Nadace uděluje ústřední výbor KČST. dle návrhů učitelských sborů příslušných škol. Žadatel nechť k žádosti podá náčrtek zamyšlené cesty (v úvahu přijde kraj, jeho dějiny, přírodní zvláštnosti, lid a jeho zaměstnání, povaha, přednosti i vady atd.). Žadatel může navštívit rodiště vynikajícího muže a neb ženy u příležitosti nahodilého jubilea, může se zúčastniti vhodného kursu a pod., případně i zájezdů pořádaných župami neb odbory KČST.

Udělení nadace budiž pokládáno za čestnou cenu.

Při volbě stipendistů nepřihlízí se tak k poměrům majetkovým jako spíše k poctivosti a všeobecné mravnosti žadatele. Jako další podmínka pro udělení stipendia jest, že stipendista

jest povinen do konce měsíce října podati ústřednímu výboru KČST. písemnou zprávu o vykonané cestě.

Žádosti nekolokované a bez příloh se stručným náčrtem zamýšlené cesty nutno podati prostřednictvím děkanství, na němž jest žadatel v roce 1930/31 zapsán nejpozději do 30. IV. t. r. kanceláři ústřed. výboru Klubu čs. turistů v Praze II, Mikulandská ul. 7.

(Vypisuje se každoročně.)

Ad 8. ch).

**Masarykův fond pro podkarpatoruské studentstvo
vysokoškolské — konkurs na studijní rok 1933/34.**

(Výnos mšo. čj. 64114/33 z 6. VI. 1933.)

Mšo. v zastoupení kuratoria Masarykova fondu pro podkarpatoruské studentstvo vysokoškolské vypisuje konkurs na podpory z uvedeného fondu ve studijním roce 1933/34 pro podkarpatoruské vysokoškolské studentstvo, příslušející na Podkarpatskou Rus.

O podpory se mohou ucházeti řádní nebo jim na roveň postavení mimořádní posluchači vysokých škol v Československé republice, kteří prokáží nemajetnost a řádný studijní prospěch a postup, nejméně však takový, jaký jest předepsán pro osvobození od celého školného.

Nekolokované žádosti zasílají se přímo mšo. v Praze se stejnými doklady jako pro státní studijní podpory (osvědčení o státním občanství, vysvědčení o majetkových poměrech na předepsaném blanketu, doklady o studijním prospěchu, u abiturientů vysvědčení maturitní a výroční a u starších posluchačů úřední přehled o prospěchu, o vykonaných kolokvijních, seminárních, rigorosních a státních zkouškách).

Lhůta pro podávání žádostí se stanoví do 31. října 1933. Podpory se udělují jako půjčky a podporovaný se musí zavázati reversem, že udělenou podporu splatí do 10 let po dokončení studia. Podpory se udělují na studijní rok, ale podle potřeby a možnosti se ponechávají na celou dobu studia, pokud žadatel vyhovuje stanoveným podmínkám.

č. 61.

**Zákon ze dne 7. IV, 1920, o zřízení fondu Denisova
č. 226, Sb. z. a n.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. Na podporu vyššího studia v cizině zřizuje se fond Denisův se základem milionu Kč. K účelu fondu bude se ročně přidávati 500.000 Kč po 10 let, počínajíc rokem 1920.

§ 2. Z úroků základního fondu z ročních státních příspěvků, z darů a odkazů k účelu fondu věnovaných budou poskytovány nadaným studujícím i absolventům vysokých škol všech oborů vědních podpory na vyšší studium v cizině, a to jednak v podobě bezúročných záloh, jednak v podobě stipendií.

§ 3. Správu fondu vede ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí. Ministerstvo školství a národní osvěty vydá ustanovení o vyplácení podpor a kontrole studia.

§ 4. Zákon tento působí ode dne vyhlášení a provede jej ministr školství a národní osvěty společně s ministrem financí.

XIX. Slevy na drahách.

Č. 62.

Úprava zlevněného jízdného na drahách železničních.

Věstník

ministerstva školství a národní osvěty. Roč. X, 1928, str. 560.

(Výňatek z nového železničního tarifu cestujících platného od 1. X. 1928.)

I.

Zlevněné jízdné pro školy, jízdy mládeže, tělovýchovných spolků a ústavů pro výchovu mládeže.

A. K návštěvě školy.

Obvod platnosti. Trati, na nichž se poskytuje sleva.

336. Na všech tratích skupiny A a B, vyjma trať Štrba—Štrbské Pleso.

Nárok na slevu.

337. Nárok na slevu mají řádní žáci (žákyně) všech učilišť veřejných a učilišť s právem veřejnosti, jakož i žáci pokračovacích škol živnostenských, průmyslových a lidových škol hospodářských se sídlem v Československé republice, nemají-li samostatného výdělečného zaměstnání.¹⁾

338. Nároku na slevu nemají osoby, které sa po skončeném školním vzdělání domohly životního postavení, mezi ně patří i manželé, z nichž jeden je svým druhým manželem vydržován. Výjimku viz bod 375.

¹⁾ Nárok na slevu jízdného mají též žáci, kteří jsou příslušníky státu, mají-li své bydliště v ČSR, a navštěvují-li některou školu v ČSR, (Tarifní předpis B. č. 116 f. k. bodu 337). Jako doklady musí předložití potvrzení o chudobě nebo nemajetnosti.

Druh slevy.

Vydávají se:

339. a) žákovské měsíční lístky na vzdálenost do 100 km;
b) jízdenky za poloviční normální jízdné na jakoukoliv vzdálenost.

340. Na místní dráze Nemotice—Koryčany žákovské měsíční lístky se nevydávají.

Účel slevy.

341. Sleva jízdného podle bodu 339 se poskytuje výhradně k návštěvě pravidelného školního vyučování a školských slavností, na kterých je účast žáků školními úřady nařízena (na příklad o narozeninách presidenta republiky, oslava 28. X. a pod.).

342. Žákovský měsíční lístek opravňuje v době školního roku o všech dnech, kdy se vyučuje (viz též body 341 a 356) k opětovaným jízdám; o prázdninách neplatí.

343. Jízdenka za poloviční normální jízdné může být vydána o nedělích a svátcích nebo též v jiné dny mezi školním rokem pro jízdy ze sídla učiliště do bydliště žakových rodičů nebo pěstounů a naopak, nebo na začátku a na konci školních prázdnin, nejpozději do osmého dne po ukončení nebo nejdříve 8 dní před začátkem školního roku.

344. Jde-li o první jízdu k návštěvě školy po hlavních prázdninách s místa bydliště žakových rodičů opět do téhož sídla učiliště, může být upotřebena žákovská průkazka, již bylo užito pro jízdu do domova na konci školního roku, k zakoupení jízdenky za poloviční normální jízdné pro první jízdu do školy po prázdninách. Výdej jízdenky poznamená se na žákovské průkazce staničním datumovým razítkem.¹⁾

¹⁾ Pro jízdu zpět do bydliště průkazka již pak neplatí. Žáci, kteří nemají možnost zaopatřit si žákovskou průkazku již pro jízdu do školy na začátku školního roku, mohou užít pro tyto jízdy mimotarifních výhod, které se poskytují chudým a nemajetným osobám při nutných cestách. (Tarif. předpis B. č. 116.)

Omezení platnosti.

345. Sleva jízdného se poskytuje pro jízdy nejkratším nebo časově nejvýhodnějším směrem mezi stanicí nejbližší bydliště žákových rodičů nebo pěstounů a sídlu učiliště.

Žákovská průkazka.

346. Sleva jízdného se poskytuje na žakovskou průkazku. Tiskopisy průkazek prodávají drážní výdejny jízdenek po Kč 1.50.

347. Průkazka platí jen pro jeden školní rok. (Viz však bod 344.) V této době musí však být průkazka vyměněna, nastanou-li změny v jejích údajích!

348. Průkazka musí být žákem nebo jeho příbuzným správně a čitelně vyplněna inkoustem podle předtisku i po stránce jazykové (viz odstavec 4 předmluvy) a zřetelně podepsána držitelem. Za žáky neznalé písma podepíše průkazku otec (matka) nebo pěstoun.

349. Příslušný obecní úřad nebo místní policejní úřad potvrdí v průkazce, že rodiče žákovi nebo pěstouni bydlí trvale v obci.

350. U studentů cizozemců potvrdí ředitelství státních drah v průkazce (podle předloženého cestovního pasu nebo jiného dokladu) místo stanice nejbližšího bydliště, stanicí pohraniční.

351. Příslušná školní správa potvrdí v průkazce na začátku každého školního pololetí, že žák navštěvuje školu a vepíše zároveň přesná data o trvání každého pololetí. V žakovských průkazkách žáků pokračovacích škol živnostenských, průmyslových a lidových škol hospodářských potvrdí správa školy den a hodinu, kdy se vyučuje.

Průkaz totožnosti.

352. Žakovská průkazka musí být opatřena podobenkou držitelovou. Podobenka musí být předepsané velikosti, při čemž výška hlavy musí být aspoň 1 cm, a musí výstižně zobrazovat podobu žákovu. Podobenka nesmí být skupinová, ani výstřížek ze skupiny, ani značněji poškozena.

353. Průkazky žáků obecných a občanských (měšťanských) škol, jakož i pokračovacích škol živnostenských, průmyslových a lidových hospodářských škol nemusí býti opatřeny podobenkou.

354. Rovněž tak nemusí býti žákovské průkazy opatřeny podobenkou, může-li se žák prokázat jiným úředním průkazem s podobenkou, jako je občanská legitimace, průkazka pro posluchače vysokých škol, seznam přednášek (index), cestovní pas, průkazka pro rodinné příslušníky železničních zaměstnanců a pod.

Z á z n a m ž á k o v s k ý c h p r ů k a z e k .

355. Průkazku opatřenou podobenkou (viz však body 353 a 354) předloží její držitel nejpozději 3 dni před prvním užitím slevy jízdného stanici, ze které odjíždí do školy. Stanice odebere kontrolní ústřížek průkazky, orazítku podobenkou a zapíše příslušné záznamy. Je-li tato stanice neobsazena nebo nedostatečně obsazena, musí býti průkazka předložena stanici sousední nebo stanici, která se oznámí vyhláškou.

356. Žákovské měsíční lístky se vydávají s platností na jeden kalendářní měsíc. (Viz bod. 342.)

V o z o v á t ř í d a a v l a k y .

357. Žákovské měsíční lístky se vydávají pro 2. a 3. vozovou třídu osobních vlaků. (Bod 478.)

358. Jízdenky za poloviční normální jízdné se vydávají pro 2. a 3. vozovou třídu osob. vlaků nebo rychlíků. (Body 476 a 478.)

P ř e s t u p d o v y š š í t ř í d y n e b o d o v l a k u v y š š í h o d r u h u .

359. 1. Na žákovský měsíční lístek je přestup do vyšší třídy vozové nebo do vlaku vyššího druhu vyloučen.

2. Na jízdenky za poloviční normální jízdné lze doplatiti jen na stejnou třídu rychlíku; jinak je přestup vyloučen. (Viz body 476, 478 a 488.)

Ceny.

360. Ceny žakovských měsíčních lístků jsou uvedeny ve výpočetních tabulkách v příloze I. Žáci až do dovršeného 10. roku zaplatí plnou cenu žakovských měsíčních lístků.

Výdej jízdenek.

361. Žakovské měsíční lístky se vydávají ve stanici buď v sídle učiliště nebo v bydlíšti žakově, nenařídí-li ředitelství státních drah jinak.

362. Žakovské měsíční lístky musí být u výdejny jízdenek objednány 3 dni před jejich prvním užitím.

Přerušeni jízdy.

363. Na žakovské měsíční lístky není dovoleno přerušiti jízdu, ani vzdáti se jízdy ve stanici na cestě. Přerušeni jízdy pozbývá žakovský měsíční lístek platnosti pro další zbytek jednotlivé jízdy; mimo to se vybere za projetou trať normální jízdné (bez přírážky).

364. Na jízdenku za poloviční normální jízdné je dovoleno přerušiti jednu jízdu podle čl. 21 ž. p. ř.

Náhrada jízdného.

365. Za neužití nebo jen částečně využití a za ztracené nebo odcizené žakovské měsíční lístky se náhrada neposkytuje.

366. Přepsání žakovských měsíčních lístků na jiné osoby nebo na jiné trati, jakož i sepsání náhradních lístků je vyloučeno.

367. Držitel žakovského měsíčního lístku nemá nároku na vrácení částek, které musel zaplatiti, protože se nemohl prokázati tímto lístkem, ani prokáže-li dodatečně, že je držitelem žakovského měsíčního lístku.

Opatření proti zneužití.

368. Žakovská průkazka musí býti předložena zároveň s jízdenkou. Prokáže-li se žák jen průkazkou bez jízdenky nebo jízdenkou bez průkazky, považuje se za cestujícího bez jízdenky nebo s neplatnou jízdenkou.

369. Žákovské průkazky, které nejsou řádně nebo zcela vyplněny, průkazky s nesprávnými údaji a se zápisy neoprávněných osob, nebo v nichž je vymazáváno, svémocně škrtnuto, přepisováno, nebo na nichž jsou učiněny změny v předpisu nebo v psaném záznamu, nebo ve kterých byla podoběnka vyměněna, jsou neplatné a odejmu se s jízdenkou.

370. Užije-li žákovského měsíčního lístku osoba jiná než oprávněný držitel, nebo bylo-li tohoto lístku užito na jiné trati než na kterou zní, nebo bylo-li lístku užito po skončení jeho platnosti, lístek se odejme a částka zaň zaplacená propadá.

371. V případech jmenovaných v bodech 369 a 370 zaplatí držitel průkazky — nehledě k dalším soukromoprávním nárokům železnice, a třeba-li i k trestnímu stíhání vinníka — doplatky stanovené v čl. 23 ž. p. ř.

372. Každé zneužití žákovské průkazky, jakož i přestupek ustanovení železničního přepravního řádu má za následek odnětí žákovské průkazky a ztrátu jízdní výhody až na dobu jednoho roku.

Z k o u m á n í n á r o k u .

373. Držitel žákovské průkazky musí se podrobiti všem kontrolním opatřením, jež železnice uzná za vhodná.

374. Je-li odůvodněna pochybnost o nároku na žákovskou průkazku, může železnice žádati o jeho prokázání zvláštním úředním potvrzením. Pokud není nárok na slevu prokázán, nemůže býti jízdní výhody užíváno.

B. Pro školní výlety a vědecké výpravy (exkurse).
Obvod platnosti. Trati, na nichž se povoluje sleva.

381. Na všech tratích a drahách skupiny A a B. O slevě na ozubené dráze Štrba—Štrbské Pleso viz bod 585.

N á r o k n a s l e v u .

382. Nárok na slevu mají řádní žáci (žákyně) všech učilišť veřejných a učilišť správně veřejností, jakož i žáci pokračovacích škol, živnostenských a průmyslových a lido-

vých škol hospodářských, nebo jiných veřejných učilišť jim na roveň postavených se sídlem v Československé republice, a doprovázející je učitelé při společných výletech nebo vědeckých výpravách, podnikaných mezi školním rokem a o prázdninách pod dozorem učitelů.

383. Na každých deset nebo i jen započatý počet 10 zúčastněných žáků přepraví se nejvýše jeden průvodce z řad učitelstva za poloviční jízdné.

Druh slevy.

384. Účastníci výletu zaplatí poloviční normální jízdné (viz však bod 387).

387. Na každých 10 zúčastněných žáků, za které bylo zapláceno zlevněné jízdné podle bodů 384 a 385, přepraví se jeden chudý žák zdarma.

Vozová třída a vlaky.

388. Sleva jízdného se poskytuje ve 3. třídě všech pravidelných osobních vlaků.

389. Slevu na rychlík povoluje příslušné ředitelství státních drah jen ve zcela výjimečných případech, je-li užití rychlíku nevyhnutelně třeba k provedení zájezdu a není-li třeba zesílení soupravy nebo přípráže. Žádost o povolení rychlíku musí být předložena ředitelství včas, nejpozději 8 dní před odjezdem.

Nejmenší účast.

390. Sleva jízdného se přiznává jen při hromadné účasti 6 aspoň osob (5 žáků a 1 průvodce).

Přerušení jízdy.

391. Přerušit jízdu jest dovoleno podle ustanovení čl. 21 ž. p. ř. Průkaz na získání slevy jízdného (příhláška) a jeho vyplnění.

392. Nevyplněné tiskopisy přihlášek prodávají se u drážních výdejen jízdenek po 20 hal.

393. Přihlášku vyplněnou úplně a správně i po stránce jazykové (viz odstavec 1. předmluvy) předloží vůdce výpravy při výdeji jízdenek a jejich přezkoušení ve vlaku a odevzdá ji po skončení zpáteční jízdy s jízdenkami.

O hlášení v ý l e t u.

394. Správa školy musí nejpozději 24 hodiny před podniknutým výletem ohlásit písemně u nástupní stanice den nastoupení cesty, stanici cílovou, vlaky, jichž bude užito, jakož i počet účastníků. Pro ohlášení výletu užije správa školy souhlasně vyplněného druhopisu přihlášky. Zúčastní-li se výletu méně než 50 účastníků, lze přihlášku přijmouti ještě i h o d i n u před odjezdem vlaku, jehož mají účastníci užítí, nevyžaduje-li tento počet přítěže strojů nebo zesílení soupravy. (Viz však bod 389.)

395. Žádosti o povolení slevy jízdného pro školní výlety na ozubené dráze Štrba—Štrbské Pleso musí být podány 8 dní napřed ředitelství státních drah v Košicích (viz bod 579).

O d e p ř e n í p ř e p r a v y s e s l e v o u j í z d n ě h o.

396. Žádosti o přepravu se slevou jízdného nebo o povolení slevy rychlíkem mohou být bez udání důvodů zamítnuty.

C. P r o n u t n ě j í z d y.

Obvod platnosti. Trati, na nichž se povoluje sleva.

397. Na všech tratích a drahách skupiny A a B, vyjma trať Štrba—Štrbské Pleso.

Nárok na slevu.

398. Nárok na slevu mají nemajetní nebo chudí řádní studující vysokých škol a středních škol nebo jiných veřejných učilišť jim na roveň postavených se sídlem v Československé

republiky při nutných jízdách mezi školním rokem nebo po jeho skončení.¹⁾

399. Nutnost jízdy (Pohřeb, těžké onemocnění, léčení, jízda na prázdninovou praxi, jízda do domova nebo do místa po ukončení studií a pod.) musí být ředitelství, v jehož obvodu leží učiliště, napřed řádně prokázána.

V ý m ě r s l e v y .

400. Poloviční normální jízdné 3. třídy osobních vlaků nebo rychlíků.

N e j m e n š í v z d á l e n o s t .

401. Sleva jízdného se přiznává pro jízdy osobním vlakem na vzdálenost nejméně 51 km a pro jízdy rychlíkem na vzdálenost přes 200 km.

P r ů k a z n a z í s k á n í s l e v y j í z d n ě h o .

402. Sleva jízdného se poskytuje na žákovskou poukázku pro nutné jízdy.

403. Nevyplněné tiskopisy žákovských poukázek, jež jsou podrobeny zákonitému kolkovému poplatku, prodávají drážní výdejny jízdenek po 50 hal.

404. Poukázka musí být správně a čitelně vyplněna inkoustem podle předtisku i po stránce jazykové (viz odst. 1 předmluvy) a na příslušném místě podepsána inkoustem.

405. Příslušná správa školy potvrdí na poukázce svým podpisem a otiskem razítka ústavu správnost údajů žadatelových, týkajících se návštěvy školy nebo nutnosti jízdy, a třeba-li, vepíše též dobu uděleného školního prázdná.

¹⁾ Mimo případy v tarifu uvedené může ředitelství státních drah vždy i v jiných odůvodněných případech, je-li nemajetnost nebo chudoba žadatelova a nutnost jeho jízdy prokázána, povolit řádným zákům . . . nebo absolventům škol (nejvýše však do jednoho roku po skončeném studiu), na př. k dojíždění ke zkouškám a pod., 50% slevu jízdného. Tarif, předp. B. č. 116). T. na př. mohou o slevu žádati vysokoškolští studenti vojini, jimž byla ministerstvem nár. obrany udělena dovolená k ukončení studií. (Z výn. mšo. č. 6419/1921.) (Viz též č. 62. dále.)

406. Zároveň s poukázkou musí býti prokázána nemajetnost nebo chudoba žadatelova výkazem o majetkových poměrech žadatelových rodičů. Výkaz nesmí býti starší než jeden rok.

407. Příslušné ředitelství státních drah vepíše do poukázky dobu její platnosti, potřebné vzdálenosti a potvrdí poukázku. Poukázky, jež nejsou řádně nebo zcela vyplněny, se odmítnou.

Průkaz totožnosti.

408. Poukázka opravňuje ke slevě jízdného, jen je-li zároveň předložena průkazka totožnosti (podobenka potvrzená správou školy nebo žákovská průkazka s podobenkou, index a pod.).

Platnost poukázky.

409. Poukázka platí jen na dobu v ní označenou.

Přerušení jízdy.

410. S jízdenkou, zakoupenou na poukázku, možno přerušit jednu jízdu podle čl. 21 ž. p. ř.

Přestup do vyšší třídy vozové nebo do vlaku vyššího druhu.

411. Přestup do vyšší třídy vozové nebo do vlaku vyššího druhu je vyloučen (viz body 476 a 488).

Opatření proti zneužití.

412. Žákovská poukázka musí býti předložena zároveň s jízdenkou a průkazkou totožnosti. Prokáže-li se však jen poukázkou bez jízdenky, nebo jízdenkou bez poukázky nebo bez průkazky totožnosti, považuje se za cestujícího bez platné jízdenky nebo s neplatnou jízdenkou (čl. 23 ž. p. ř.).

413. Poukázky, v nichž je vymazáno, svémocně škrtnáno, přepisováno, nebo na nichž byly učiněny jakékoliv změny v předtisku nebo v psaném záznamu, jsou neplatné a odejmou se; držitel poukázky zaplatí — nehledě k dalším soukromo-

právním nárokům železnice a třeba-li i k trestnímu stíhání vinníka — doplatky podle čl. 23 ž. p. ř.

414. Za správnost údajů v poukázce ručí nejen držitel poukázky, nýbrž i správa školy, pokud jde o údaje správou školy potvrzené.

Příhláška.

464. Společné jízdy více než 50 účastníků musí být písemně hlášeny nástupní stanici aspoň 24 hodiny před odjezdem.

Odmítnutí slevy.

465. Žádosti o slevu jízdného jakož i přihlášky na společné zájezdy mohou být bez udání důvodů odmítnuty.

Pokud v hořejším textu výňatku ze železničního tarifu cestujících citována jsou některá jiná ustanovení téhož tarifu, uvádějí se níže v příloze:

PŘÍLOHA.

Předmluva, bod 4:

Průkazy jakéhokoliv druhu, které mají být podkladem pro poskytnutí tarifní slevy jízdného, musí být vždy sepsány a vyplněny v jazyku státním. V oněch nástupních stanicích uvedených v průkazech, v nichž má být jízda podle průkazu ponejprv nastoupena a jež jsou pojmenovány podle míst, v nichž jest aspoň 20% státních občanů téhož avšak jiného jazyka než státního, může být použito též průkazů dvojjazyčných se zněním ve státním jazyku na prvním místě. Takovéto dvojjazyčné průkazy musí být vyplněny vždy v jazyku státním, k němuž může být však připsán též překlad v jazyku oné menšiny. Průkazy vyplněné jinak nebudou uznávány.

440. Sleva na rychlíku se povoluje též:

1. Je-li užito na celkové trati menší než 31 km střídavě osobního vlaku a rychlíku, zaplatí se zlevněné rychlíkové jízdné za 31 km.

2. Je-li užito na celkové trati větší než 31 km střídavě osobního vlaku a rychlíku avšak rychlíku pod 31 km,

zaplatí se zlevněný rychlíkový příplatek nejméně za 31 km.

476. Je-li přestup do žádané vyšší třídy vozové nebo žádaného vlaku vyššího druhu vyloučen (body 359, 411, 420, 459), vybere se normální jízdné užití vyšší třídy (druhu vlaku); (dílčí) cena předložené zlevněné jízdenky se neodečte.

477. Při přestupu do motorového spěšného vlaku neuznají se slevy jízdného. vyjma slevy pro děti, Ustanovení bodu 476 užije se obdobně.

478. Držitel jízdenky za poloviční normální jízdné na ž á k o v s k o u p r ů k a z k u doplatí při přestupu do stejné třídy rychlíku, na kterou zní předložená jízdenka, poloviční rychlíkový příplatek příslušné třídy vozové (viz bod 359/2).

579. Mimo letní období může býti užito ozubené dráhy Štrba—Pleso jen podle zvláštní úmluvy s ředitelstvím státních drah v Košicích. Rovněž tak musí býti tomuto ředitelství oznamovány všechny ž á k o v s k é výlety, výlety mládeže, tělovýchovných spolků a hromadné jízdy společnosti (body 395 a 429).

585. Školní výlety a vědecké výpravy škol a je doprovázející učitelé přepravují se za poloviční normální jízdné jednoduché nebo zpáteční. Na každých 10 přepravovaných žáků, za které bylo zapláceno poloviční jízdné, přepraví se vždy 1 chudý žák zdarma (viz též bod 386).

Č. 63.

Sleva jízdného pro absolventy vysokých škol.

Ministerstvo železnic notou ze dne 6. II. 1925, č. j. 2798-III/3, projevílo ochotu povoliti absolventům vysokých škol po dobu jednoho roku po absolutoriu 50% slevu jízdného ve III. tř. osobních vlaků a na vzdálenosti přes 200 km i rychlíků pro jízdu k závěrečným zkouškám, předloží-li absolvent potvrzení děkanství o obeslání ke zkoušce a prokáže-li se indexem.

O poukázku na slevu jízdného nutno zažádati u ředitelství státních drah, v jehož obvodu leží nástupní stanice žadatelova.

K žádosti nutno přiložit potvrzení o obeslání ku zkoušce, které se vrátí s poukázkou. Poukázka podléhá spisovnému 2 Kč a kolkovnému 0-50 Kč.

Č. 64.

Jízdní výhody na železnicích pro mimořádné posluchače.

Ministerstvo železnic, vyřizující dotaz německé vysoké školy technické v Praze o příslušnosti tarifních jízdních výhod pro mimořádné posluchače vysokých škol, sdělilo svým výnosem ze dne 3. III. 1922, č. 55.083/21-III/3, že tarifní ustanovení přiznávají slevy ty pouze řádným posluchačům všech vysokých škol.

Z mimořádných posluchačů vysokých škol mají nárok na tyto tarifní slevy jen oni posluchači, kteří pro formální závady nemohli být zapsáni jakožto řádní posluchači, ale u nichž jest možnost, že v budoucnosti tyto formální překážky odstraní a že se stanou řádnými posluchači (na př. maturanti reálky věnují se studiu university, nebo maturanti gymnasia studiu techniky a pod., a z formálních důvodů nemohou být ihned přijati jako posluchači řádní). Tyto mimořádné případy musí být na žákovské průkazce řádně vyznačeny a správou příslušné vysoké školy potvrzeny.

Č. 65.

Výnosom ministerstva železnic zo dňa 24. X. 1932, č. j. 30.040-III/3-1932 byly s okamžitou platnosťou pozmenené do-savádne predpisy, týkajúce sa v ý h o d y v o l n e j j a z d y š t u d u j ú c í m. Pre priznávanie tejto jazdnej výhody sú platné teraz tieto nové smernice:

A. Predpoklady:

1. Voľnú jazdu možno povoliť riadnym študujúcim čl. štátnej príslušnosti tuzemských vysokých a stredných škôl ako aj učilišť týmto ústavom plne na roveň postavených, ktorých rodičia nemajú vyššieho príjmu podrobeného dôchodcovému zdaneniu než Kč 7000 k návšteve rodičov o vianočných, veľkonočných a hlavných prázdninách. U sirotkov (obojstran-

ných) rozhoduje vlastný dôvod a možno im povoliť voľnú jazdu k návšteve príbuzných, u ktorých hodlajú prázdniny stráviť.

Ak majú rodičia viac než 1 nezaopatrené dieťa, zvyšuje sa zmienaná dôchodová hranica za druhé a každé ďalšie nezaopatrené dieťa o Kč 2000.—. Pri dôchode vyše Kč 2000.— je poskytnutie voľného cestovného lístka vylúčené za všetkých okolností.

2. Absolventom vysokých škôl možno voľnú jazdu povoliť za uvedených podmienok do úplného ukončenia štúdia, najďalej však po dobu dvoch semestrov po dosiahnutí absolutoria.

3. Výhoda voľnej jazdy môže byť — za obdobných predpokladoch poskytnutá výnimečne tiež cudzím štátnym príslušníkom čl. národnosti, keď študujú na čl. vysokých a stredných školách, ďalej potom študujúcim z radov ruskej a ukrajinskej emigrácie na čl. vysokých a stredných školách alebo na ruských a ukrajinských učilištiach, postavených týmto školám na roveň, nakoľko budú o splnení stanovených predpokladov predložené plne vyhovujúce doklady.

4. Výhoda voľnej jazdy môže byť povolená zásadne len na vzdialenosť najmenej 100 km. Pri jazdách vyše 200 km môže byť povolené i použitie rýchlika.

5. Poskytnutie voľnej jazdy za iných než vyššie určených predpokladov je zásadne vylúčené.

B. Žiadosti a doklady:

1. Žiadosti o povolení voľnej jazdy treba predkladať výhradne tomu riaditeľstvu štát. železníc, v ktorého obvode má žiadateľ svoje bydlisko po dobu štúdia, a ktoré o povolení žiadanej výhody rozhodne.

2. Žiadosti treba doložiť:

a) vysvedčením o majetkových pomeroch rodičov (ak ide o sirôtky, o vlastných majetkových pomeroch) a

b) potvrdením príslušného učilišťa, že žiadateľ je jeho riadnym poslucháčom.

Ad a) Vysvedčenie o majetkových pomeroch — nie staršie jedného roku — musí byť obzvlášť ohľadom údajov, týkajúcich

sa nezaopatrených detí rodičov žiadateľa ako aj výška dôchodovému zdaneniu podrobených príjmov rodičov, presne vyplnené a riadne overené príslušnými úradmi — bernými i politickými). Vysvedčenie o majetkových pomeroch rodičov, ktorí majú nemovitý majetok alebo provádzajú živnosť či iný zárobkový podnik, musí byť potvrdené nielen čo do predpísanej dane pozemkovej, domovej, činžovej alebo zárobkovej, ale vždy i nakoľko ide o daň dôchodovú.

Vysvedčenie o majetkových pomeroch je platné vždy na jeden školský rok a zostane uložené u riaditeľstva štátnych železníc, a to vždy u žiadosti o prvý voľný cestovný listok (na Vianoce), na ktorú sa treba odvolať pri ďalších podaniach. (Číslo príslušného spisu [žiadosti] je vždy uvedené na hornom kraju voľného cestovného lístku.)

Ad b) Ak ide o školy neštátne, musí byť v potvrdení správy učilišťa tiež uvedené, že dotyčná škola má právo verejnosti. Okrem toho treba u škôl priemyselných, obchodných, odborných a pod. výslovne potvrdiť, že ide o učilište postavené plne na roveň škole strednej (po pr. vysokej a uviesť tiež číslo príslušného výnosu ministerstva školstva a národnej osvety.

3. Vo všetkých žiadostiach treba vždy uviesť miesto bydliska rodičov (u sirôt bydlisko dotyčných príbuzných) a tiež patričnú (najbližšiu) železničnú stanicu. K žiadosti treba vždy pripojiť frankovanú obálku, opatrenú adresou žiadateľa.

4. Používanie dosavadných tlačív žiadostí a potvrdzovaní rozhodných predpokladov rôznymi študentskými korporáciami, príp. správami učilišťa sa zrušuje.

Z riaditeľstva štátnych železníc. Podpis.

Č. 66.

Omezení výprav do ciziny.

Podle přípisu předsednictva ministerské rady ze dne 18. III. 1932, č. 4088/32 m. r., bylo ve schůzi ministerské rady konané dne 18. III. 1932, ve smyslu návrhu ministerstva financí ze dne 3. III. 1932, č. j. 20.756/IIA/4a, usneseno, že se vyzývají všechna ministerstva, aby každé ve svém oboru působnosti snažilo se z důvodů měnových co nejúčinněji obmeziti školní, studijní a jiné výpravy a úřední zájezdy do ciziny na případy

nezbytně nutné. O tom dává se vědětí vzhledem k nadcházejícímu období školních výletů a výprav s tím, aby se ředitelství (správy) škol dotčeným usnesením ministerské rady přesně řídily a vhodně působily spíše ve smyslu podpory cestovního ruchu uvnitř republiky Československé, spravující se v zásadě ustanoveními výnosu ministerstva školství a národní osvěty ze dne 15. I. 1932, č. 9114/32 pres., Věstník ministerstva školství a národní osvěty 1932, č. 6, str. 32. (Věstník mšo. 1933.)

Č. 67.

Studentské výpravy do ciziny.

Vyhovujíc žádosti ministerstva zahraničních věcí ministerstvo školství a národní osvěty oznamuje, že naše zastupitelské úřady podporují studentské výpravy po stránce morální co nejúčinněji. Tato pomoc děje se arciť v rozsahu, pokud spadá do úřední kompetence těchto úřadů a není v rozporu s jejich úředním charakterem. Účastníci kteréhokoli zájezdu nesmějí však žádati od zastupitelských úřadů pomoci ve věcech podřadných, jako obstarávání bytů, průvod při prohlídkách, tlumočníky, které si musí pořadatelstvo zájezdu obstarati samo prostřednictvím vhodných cestovních kanceláří neb jiných cizineckých podniků. (Věstník mšo. 1929.)

Č. 68.

Exkurse do ciziny.

Dopravní slevy a jiné pokyny.

Studijní exkurse do ciziny mohou dosáhnouti v jednotlivých cizozemských státech různých výhod, zvláště slev na drahách a při návštěvách museí, archivů, výstav, ústavů a pod. Odkazujeme tu na příslušné předpisy zvláštní:

N ě m e c k o.

Slevy jízdného na německých drahách. (Věstník mšo. 1925, str. 11.)

Studijní cesty do Německa. (Věstník mšo. 1929, str. 106.)

Povolení k návštěvě říšskoněmeckých škol. (Věstník mšo. 1931, str. 66.)

R a k o u s k o.

Studijní zájezdy do Vídně. (Věstník mšo. 1928, str. 210; 1926, str. 108.)

Slevy jízdného na rakouských železnicích při žakovských zájezdech. (Věstník mšo. 1926, str. 83.)

F r a n c i e.

Slevy na železnicích pro školní zájezdy do Francie. (Věstník mšo. 1928, str. 530; 1930, str. 504.)

Ž e n e v a.

Výhody čl. studentů na universitě v Ženevě. (Věstník mšo. 1929, str. 133.)

J u g o s l a v i e.

Studentské exkurse do království SHS. (Věstník mšo. 1929, str. 133; 1930, str. 361.)

Slevy pro školní výpravy na lodích „Jadranské plovitby“. (Věstník mšo. 1927, str. 369.)

I t a l i e.

Školní exkurse do Itálie. (Věstník mšo. 1924, str. 367; 1926, str. 24.)

Žádosti československých škol o slevu jízdného na italských drahách. (Věstník mšo. 1930, str. 327.)

Volné vstupenky do italských sbírek státních a papežských. (Věstník mšo. 1922, str. 436; 1930, str. 299.)

R u m u n s k o.

Zájezdy studijních a školních výprav do Rumunska. (Věstník mšo. 1925, str. 77.)

O trvalých rumunských vízách a o udeřování bezplatných víz na kolektivně pasy výpravám rumunských vysokých a středních škol. (Krajinský vestník pre Slovensko, III., 1929, č. 21.)

P o l s k o.

O zájazdých súpiskoch a o bezplatných vízach pre hromadné výpravy v styku s Poľskom, (Krajinský vestník pre Slovensko, roč. II., čís. 23.)

T u r e c k o.

Organizační pomůcka pro hromadné zájezdy z Československé republiky do Turecka. (Věstník mšo. 1927, str. 54.)

P ř e c h o d p ř e s h r a n i c e.

Vystavovanie hromadných osvedčení pre prekročenie hraníc. (Obežník krajinského úradu v Bratislave z 2. X. 1931, č. 164153/8/1931; výnos mšo. č. 84563/1922.)

O dávke a kolkovaní osvedčení pre priechod hraníc pri hromadných žiakovských výpravách. (Krajinský vestník pre Slovensko, II., č. 8; Věstník mšo. 1929, str. 84.)

Jízdní výhody pro společné zájezdy ze zahraničí do Československé republiky.

(Tarifní předpis B., č. 106 z r. 1926 se změnami podle tarif. předp. B., č. 104 z r. 1929; Věstník mšo. 1929, str. 317.)

V ý n o s m š o. z e d n e 7. I V. 1930, č. 17834 o slevě jízdného pro zahraniční stipendisty čsl. vlády.

Většina uvedených předpisů je otištěna ve sbírce: Placht-Havelka, Předpisy pro vysoké školy republiky Československé, Praha, 1932, str. 324—347 a v publikaci: Dopravní slevy pro státní zaměstnance, učitelstvo a žactvo při cestách a exkursích doma i v cizině, vyd. státní nakladatelství 1931.

XX. Pojištění proti úrazu.

Č. 69.

Na základě zmocnění ministerstva školství a národní osvěty ze dne 28. VII. 1926, č. j. 66.836/26-IV, daného rektorátu university Komenského, byli všichni posluchači university Komenského povinně pojištění proti úrazu počínajíc zimním semestrem stud. r. 1926/27 u Pražské Městské pojišťovny v Praze.

Každý jednotlivý bude pojištěn na:

Kč 10.000.— pro případ úmrtí následkem úrazu,

Kč 30.000.— po případ trvalé invalidity a

Kč 10.— pro případ invalidity dočasné (denní náhrada),
pokud trvá déle dvou dnů.

Pojištěny jsou u posluchačů:

- a) Úrazy vzniklé na všem území ústavním, na př. na chodbách, při přednáškách, pokusech a cvičeních, mimo toto území v případě, že je úraz v souvislosti s vyučováním, na př. při exkursích, počítaje v to i příslušné cesty tam a zpět, dějí-li se exkurse za účasti členů sboru učitelského neb v dorozumění s nimi, v tom případě musí býti konání exkurse oznámeno rektorátu, dále při sportovních cvičeních, jež se konají na akademických hřištích neb v rámci tělesných cvičení vysokou školou organizovaných,
- b) úrazy vzniklé hodinou před započatím a po ukončení přednášek případně cvičení, jak jsou rozvrhem hodinovým stanovena a jak je má posluchač ve svém indexu zapsány a to na přímé cestě do místností vysoké školy (přecházení z jedné místnosti vysoké školy do druhých jest v této době obsaženo),
- c) u dojíždějících pravidelně drahou do přednášek také úrazy, které by je stihly na přímé cestě z bytu na nádraží a zpět a i pro tyto jízdy.

Pojištění trvá do konce příslušných semestrů, t. j. do 15. února a 30. června. Trvá však i přes prázdniny v červenci, srpnu

a září až ke skončení následujícího řádného zápisu (t. j. až do 20. října), stal-li se úraz:

- a) při řádných exkursích poučných za účasti učitelského sboru nebo v dorozumění s nimi (v tom případě musí býti konání exkurse na rektorátě předem ohlášeno),
- b) při odborné prázdninové praxi, posluchač jest však povinen oznámiti pojišťovně ihned, nejpozději ve třech dnech po nastoupení praxe, kdy a kde je na prázdninové praxi a jak jest pojištěn ze strany zaměstnavatele. Od náhrady plynoucí z této smlouvy odečte se případná náhrada poskytnutá úrazovou pojišťovnou dělnickou nebo nemocenskou pokladnou. Práva proti těmto jmenovaným pojišťovnám je povinen posluchač použítí,
- c) při jiné příležitosti, pokud je prokazatelná příčinná souvislost s vyučováním, na př. při zkouškách.

Všecky platy za úrazy vykoná pojišťovna na kvitanci spolupodepsanou rektorátem. Povinnost pojišťovny platiti odškodné nastává u posluchačů polednem toho dne, kdy se přihlásili k zápisu.

Pojistné činí pro semestr a za každou pojištěnou osobu Kč 1.50 s poplatkem a kolkem.

Částku tuto vybírá universitní kvestura při zápise od každého posluchače.

Náhrada za částečnou trvalou invaliditu poskytovati se bude podle stupnice:

70 %	za úplnou ztrátu	pravé paže nebo ruky,
55 %	" "	levé paže nebo ruky,
50 %	" "	jedné holeně nebo nohy,
35 %	" "	zraku jednoho oka,
15 %	" "	sluchu jednoho ucha,
70 %	" "	sluchu obou uší,
25 %	" "	palce pravé ruky,
20 %	" "	palce levé ruky,
17 %	" "	ukazováčku pravé ruky,
13 %	" "	ukazováčku levé ruky,
12 %	" "	malíčku pravé ruky,
10 %	" "	malíčku levé ruky,
8 %	" "	prostředníku pravé ruky,

6%	za úplnou ztrátu	prostředníku	levé ruky,
8%	"	"	prsteníku pravé ruky,
8%	"	"	prsteníku levé ruky,
5%	"	"	palce u nohy,
3%	"	"	jiného prstu u nohy

obnosu pojištěného pro trvalou invaliditu.

Každá pojištěná osoba má aktivní právo k žalobě. Rektorát podepsáním kvitance k náhradě neprojevuje souhlas s výměrem náhrady, nýbrž ji pouze koramisuje.

Jaké povinnosti má pojištěný, přihodí-li se úraz.

O úrazu, který se přihodí, musí pojištěný, chce-li se domáhat náhrady, učiniti rektorátu university oznámení ihned, nejpozději však do 72 hodin, počítaje od té chvíle, kdy se přihodil příběh, z něhož úraz vzešel.

Oznámení to se má státi na vzorci (lze obdržeti na rektorátě university) a mají býti při tom vyplněny podrobně a úplně všechny rubriky jeho. Není-li takového vzorce, má býti předběžně oznámeno písemně, kde, kdy, jak a za jakých okolností se úraz přihodil a kdo byl svědkem úrazu. Tomuto oznámení budiž připojeno písemné prohlášení lékaře, jenž nemocného léčí, o tom, jaký jest úraz, jaké následky z něho vzešly nebo vzejdou.

Učiněno-li oznámení o úrazu později, poskytne se náhrada za přechodnou nezpůsobilost teprve ode dne, kdy řádné ohlášení úrazu došlo.

Nedojde-li řádné oznámení o úrazu do 30 dní ode dne, kdy se úraz stal, zanikají naprosto všechny náhradní nároky oproti ústavu v příčině tohoto úrazu.

Zemře-li pojištěný následkem úrazu, musí to býti, možno-li ihned, pokud možná telegramem oznámeno, dojísta však tak záhy, aby ještě před pohřbem mohl ústav dáti provésti lékařské vyšetření, po př. pitvu mrtvol.

Podrobnosti ustanovují všeobecné pojišťovací podmínky, do nichž lze nahlédnouti v rektorátní kanceláři a v kancelářích děkanátů fakult. (Pravidelně se opakuje.)

Dodatek I.

O zkouškách dospělosti.

č. 70.

Výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 12. I. 1931, č. 183.328-II, jímž se vydávají nové předpisy o zkouškách dospělosti na gymnasiích, reálných gymnasiích, vyšších reálných gymnasiích, reformních reálných gymnasiích a reálkách. Věstník ministerstva školství a národní osvěty, roč. XIII, 1931, č. 19.

I. Ustanovení všeobecná.

§ 1.

(1) Podmínkou, aby byl někdo imatrikulován jako řádný posluchač na universitě, na vysoké škole technické nebo na jiné vysoké škole nebo na fakultě jim rovnocenné, jest úspěšné vykonání zkoušky dospělosti na střední škole (gymnasiu, reálném gymnasiu, vyšším reálném gymnasiu, reformním reálném gymnasiu, reálce).¹⁾

O bližších podmínkách oprávnění, které poskytuje vysvědčení o této zkoušce z některého typu střední školy k studiu na některé škole vysoké, platí zvláštní ustanovení.²⁾

¹⁾ Bližší ustanovení o připuštění k universitním studiím na základě vysvědčení dospělosti z reálného gymnasia případně reformního reálného gymnasia jsou obsažena v nař. m. k. a v. z 29. III. 1909, č. 1997 (Věstník m. k. a v. č. 17) a z 12. XII. 1909, č. 49.645 (Věstník m. k. a v. č. 2 ex 1910). [Nař. býv. m. k. a v. z 12. X. 1910, č. 48.077, Věstník býv. m. k. a v., roč. 1910, str. 584, č. XXIII.]

²⁾ Ve vysvědčení dospělosti je vysloviti dospělost k návštěvě university s omezujícími ustanoveními podle nař. m. k. a v. z 29. III. 1909, č. 1997 (Věstník m. k. a v., č. 17) a z 12. XII. 1909, č. 49.645 (Věstník m. k. a v., č. 2, ex 1910). [Nař. býv. m. k. a v. z 12. X. 1910, č. 48.077, Věstník býv. m. k. a v., roč. 1910, str. 584, č. XXIII.]

§ 30.

(1) Podle zápisů ve zkušebním protokolu napíše třídní kandidátům, kteří byli uznáni dospělými nebo dospělými s vyznamenáním, vysvědčení dospělosti.

(2) Vysvědčení dospělosti nechtě obsahuje: název ústavu, kde kandidát konal zkoušku, pořadové číslo ve zkušebním protokolu, jméno a příjmení, den, rok a místo narození, dále stručný popis průběhu středoškolských studií, t. j. jejich počátku a konce s označením ústavů, na nichž kandidát studoval, pak známky ze všech předmětů, z nichž byl kandidát klasifikován, při čemž jest u předmětů, z nichž kandidát konal ústní zkoušku, tuto okolnost vytknouti, a stupeň dospělosti k náštěvě příslušné školy vysoké (dospělý, dospělý s vyznamenáním).

(3) Vysvědčení, opatřené datem vykonané zkoušky a razítkem ústavu, podepíše předseda zkušební komise, ředitel ústavu a třídní.

Č. 71.

Nařízení býv. ministra věcí duchovních a vyučování ze dne 29. III. 1909, č. 65 ř. z.

Vysvědčení zralosti nově zřízených osmitřídních reálných gymnasií, reformních reálných gymnasií a vyšších reálných gymnasií děčinského typu uznávají se zásadně za rovnocenná s vysvědčeními zralostí gymnasií po příp. reálek.

Co se týče přípuštění absolventů řečených nových školních typů k vysokoškolským studiím, nařizuje se však se zřetelem k zvláštním předběžným vědomostem, kterých je třeba pro jednotlivá odborná studia:

1. Absolventi reálných a reformních reálných gymnasií mají právo, dáti se zapsati za řádné posluchače na světských fakultách universit a buďte po řádném absolvování svých studií — kromě případů pod číslem 2. uvedených — přípuštění k státním resp. k učitelským zkouškám jakož i k rigorosům.

2. K učitelským zkouškám z filosofie, klasické filologie jako hlavního nebo vedlejšího oboru, z latiny a francouzštiny jako hlavních oborů, z dějepisu jako hlavního nebo vedlejšího oboru, jakož i k rigorosům z klasické filologie (archaeologie), z dějepisu jako hlavního nebo vedlejšího oboru, z filosofie (při dvouhodinné přísné zkoušce) mohou připuštění býti toliko taci absolventi reálných a reformních reálných gymnasií, kteří prokáží, že na některém gymnasiu nebo před zkušební komisí k tomu zřízenou nepozdějí dvě leta před ukončením předepsaných universitních studií vykonali doplňovací zkoušku z řečtiny ve výměře požadavků stanovených při gymnasijských zkouškách zralosti. (O promíjení zkoušek z řečtiny viz zvláštní sbírku vydanou pro filosofickou fakultu.)

Posluchačům ostatních humanistických oborů, jakož i právníkům a medikům, kteří vstoupí na universitu s vysvědčením zralosti reálného nebo reformního reálného gymnasia, doporučuje se nejdůrazněji, aby své humanistické vzdělání doplnili studiem řečtiny za svých universitních studií.

3. O připuštění absolventů řečených nových středoškolských typů k theologickým studiím budou vydány zvláštní poukazy.¹⁾

4. S absolventy gymnasijského oddělení některé střední školy děčínského typu buď tak naloženo jako s abiturienty gymnasia. Absolventi reálného oddělení takové střední školy, kteří se podrobí s prospěchem doplňovací zkoušce z latiny ve výměře požadavků reálného gymnasia, dosáhnou práv abiturientů reálného gymnasia. K této zkoušce mohou býti připuštění ihned, jakmile dosáhnou vysvědčení zralosti tohoto ústavu.

5. V ministerských nařízeních ze dne 28. IV. 1885, čís. 7553 (Věst. mín. č. 24), a ze dne 14. VII. 1904, č. 4509 (Věst. mín. č. 32), uvedená doplňovací zkouška zralosti pro universitní studia absolventů reálek má se příště obmezovati na latinu a filosofickou propaedeutiku a jsou s jejím vykonáním, které může se státi teprve po uplynutí jednoho roku po čase, kdy bylo nabyto vysvědčení zralosti reálky, spojena práva absolventa reálného gymnasia. Tato zkouška buď rozšířena také na

¹⁾ Viz o tom nařízení býv. ministerstva kultu a vyučování ze dne 12. XII. 1909, č. 10 ř. z. z r. 1910.

řečtinu, chce-li kandidát dosáhnouti práv gymnasijsního absolventa. Zkouška z řečtiny může však ve smyslu čís. 2 tohoto nařízení dodatečně býti vykonána také za času universitních studií.^{1) 2)}

6. Dispense od předepsaných zkoušek z řečtiny a latiny nejsou přípustny.

7. Na jednotlivých universitách je učiniti opatření pro vyučování řečtiny a latiny ke shora uvedeným cílům zřízením zvláštních kursů.

8. (Týká se studia technického.)

9. (Týká se studia na vysoké škole zemědělské.)

10. Týká se studia na vysoké škole zvěrolékařské.)

11. Pro vstup do nauky lékárnické a ke studiu farmaceutickému je vysvědčení o úspěšné návštěvě šesté třídy osmi-

¹⁾ O zkoušce z filosofické propedeutiky při doplňovací zkoušce dospělosti gymnasijsní nebo reálně-gymnasijsní. — Výnos min. šk. a n. o. č. 30,743, 19. IV. 1921.)

Méně částečně ustanovení bodu 1. nařízení bývalého ministerstva kultu a vyučování ze dne 14. VII. 1904, č. 4509 (min. Věstník č. 32), a bodu 5. nařízení téhož ministerstva ze dne 29. III. 1909, č. 1997 (min. Věstník č. 17), ustanovují, že při doplňovací zkoušce dospělosti gymnasijsní (reálněgymnasijsní) jest promíjetí zkoušku z filosofické propedeutiky těm abiturientům reálním, kteří vykonali zkoušku dospělosti reální v letním období 1920 nebo v obdobích pozdějších podle nových osnov reálních z r. 1919.

Abiturientům reálek na Slovensku z let dřívějších jest rovněž prominouti zkoušku z filosofické propedeutiky, prokáží-li se vysvědčením se známkou z filosofické propedeutiky.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty. Ročník 1921. Č. 65.

²⁾ Doplňovací zkoušky dospělosti absolventy reálek. — (Výnos min. šk. a n. o. č. 42,818, 3. V. 1922.)

Aby byly odstraněny pochybnosti o způsobu provádění doplňovacích zkoušek absolventů reálek, ustanovují dodatkem k výnosu ministerstva školství a národní osvěty ze dne 8. VI. 1921, č. 22,810 (Věstník min. č. 94), toto:

1. Témata písemných překladů z jazyka vyučovacého do latiny jest předkládati nařízenému úřadu školnímu ke schválení.

2. Pokud nelze podle výnosu ministerstva školství a národní osvěty ze dne 19. IV. 1921, č. 30,744 (Věstník min. č. 65), prominouti kandidátu zkoušku z filosofické propedeutiky, jest ho podrobiti této zkoušce při doplňovací zkoušce samé, a nikoli před ní, jak tomu je při zkouškách externistů.

Věstník ministerstva školství a národní osvěty. Ročník 1922. Č. 85.

třídného reálného gymnasia jakož i reformního reálného gymnasia rovnocenné s vysvědčením o absolvování šesté třídy gymnasiální. Absolventi šesté třídy reálného oddělení těšínského typu musí se předem podrobiti doplnovací zkoušce z latiny v rozsahu páté a šesté třídy gymnasiální.

Ve všech případech, kdy je vykázati vzdělání pomocí výročního vysvědčení některé střední školy a k tomu stejným způsobem mohou sloužiti vysvědčení gymnasií nebo reálek, jsou vysvědčení odpovídajících tříd středních škol nových typů jim rovnocenná.

Č. 72.

Doplnovací maturitní zkoušky.

Vynesení býv. min. kultu a vyuč. ze dne 14. VII. 1904, č. 4509.

1. Maturitní zkouška absolventů reálek, uzpůsobující je ve smyslu min. nař. ze dne 28. IV. 1885, č. 7553, k studiím universitním, koná se toliko z latiny, řečtiny a filosofické propedeutiky. Při posouzení výsledku zkoušky dlužno hleděti k celkovému vzdělání kandidáta, osvědčenému vysvědčením zralosti na reálce nabytým.

Další ustanovení tohoto odstavce bylo změněno podle výnosu ministerstva školství a nár. osvěty ze dne 8. VI. 1921, čís. 94 Věstníku tohoto ministerstva výnosem m. š. a n. o. ze dne 26. IV. 1927, č. 43.650-II, čís. 45 Věstníku m. š. a n. o. takto:

Doplnovací zkoušky dospělosti gymnasiální a reálně-gymnasiální jest možno nadále konati před zkušebními komisemi pro zkoušky dospělosti na všech gymnasiích i reálných gymnasiích, kterým podle § 2 nařízení bývalého min. kultu a vyuč. ze dne 29. II. 1908, č. 10.051, č. 18 min. Věst. přísluší prováděti zkoušky dospělosti, a to jak v období letním, tak i podzimním a zimním. Zvláštní komise zkušební pro tento účel nebudou zřizovány a dosavadní takové komise se zrušují. U těchto zkušebních komisí dokonají zkoušky dospělosti ti absolventi reálek, kteří se buď již ke zkoušce přihlásili anebo zkoušky dosud nedokončili.

Pro přihlášku a provedení doplnovací zkoušky dospělosti platí stejné předpisy jako pro přihlášku a provedení zkoušky

dospělosti na gymnasiích (reálných gymnasiích). Kandidát může však konati tuto zkoušku nejdříve ve stejném období následujícího roku po období, kdy nabytí vysvědčení dospělosti na reálce.¹⁾

Připojití jest úřední razítko ústavu a podpisy předsedy zkušební komise, ředitele ústavu a třídního profesora VIII. tř.

Taxu Kč 50.— jest zapraviti před počítím písemné zkoušky.²⁾

Žadosti o přípuštění k doplňovací zkoušce dospělosti jest podávati úřední cestou zemským školním radám (školskému referátu v Bratislavě).

2. Absolventi reálek mají na vůli, aby sobě opatřili vědomosti, při doplňovací zkoušce žádané, studiem soukromým. Bude však na jednotlivých gymnasiích a reálkách podle potřeby vyučováno neobligátně latině po případě řečtině.

Také universita může, objeví-li se toho potřeba, učiniti opatření, aby absolventi reálek tam z latiny, po případě z řečtiny připraviti se mohli.

3. Vysvědčení maturitní na škole reální nabyté spolu s výkazem o zkoušce doplňovací, s prospěchem vykonané, opravňuje k zapsání na universitě.

¹⁾ Vykonal-li absolvent některé střední školy doplňovací zkoušku dospělosti na jiném typu střední školy, jest mu na originál vysvědčení dospělosti připojití klausuli, v níž by byl označen též prospěch (velmi dobrý, dobrý, dostatečný) z jednotlivých předmětů, ze kterých konal doplňovací zkoušku dospělosti.

Klausule budiž napsána v tomto znění: „Poněvadž examinand vykonal před předepsanou zkušební komisí doplňovací zkoušku dospělosti z gymnasia podle ministerského nařízení ze dne 29. II. 1908, č. 10.051 (nebo zkoušku dospělosti z reálného gymnasia [po příp. z reformního reálného gymnasia] podle ministerského nařízení ze dne 12. XI. 1910, č. 48.077) z latiny s prospěchem, z řečtiny s prospěchem (nebo se zde uvedou jiné předměty, ze kterých zkoušku vykonal), uznává se dospělým k návštěvě university (nebo k návštěvě vysokých škol v rozsahu, vymezeném ministerským nařízením ze dne 29. III. 1909, č. 1997, ř. z. č. 65).

Zkouška povolena byla vynesemím ministerstva školství a národní osvěty (zemské školní rady) ze dne , čís. . . .

Klausule na vysvědčení dospělosti absolventů reálek, konajících doplňovací zkoušku dospělosti v rozsahu reformního reálného gymnasia stanovena byla výnosem mšo. ze 7. IV. 1932, č. 33120.

²⁾ Taxa zvýšena § 13 vl. nař. z 26. VIII. 1926 Sb., č. 161 na 100 Kč.

Doba, kterou absolventi reálek na universitě prvé jako mimořádní posluchači ztrávili, do řádné doby studijní včítána nebude. Předpisy však nař. býv. min. ze dne 30. VIII. 1897, č. 220 ř. z., ustanovující o zkouškách kandidátů učitelství na gymnasiích a reálkách, zůstávají beze změny.¹⁾

¹⁾ O event. prominutí zkoušky z filosofické propedeutiky sr. výn. mšo. z 19. IV. 1921, č. 30744 (Věstník mšo. 1921, č. 65) a výnos mšo. ze 3. V. 1922, č. 42818 (Věstník mšo. 1922, č. 85).

Dodatek II.

O nostrifikaci cizozemských vysvědčení dospělosti.

Č. 73.

Výn. mín. školství a nár. osvěty ze dne 11. XII. 1922, č. 77924-II, V. 1923, č. 3.

Ježto českoslovenští příslušníci kterékoli národnosti mohou studovat ve své mateřštině na středních školách v Československé republice, nebudou — počínajíc rokem 1923 — vysvědčení dospělosti, jichž nabudou českoslovenští příslušníci na středních školách zahraničních, nadále zpravidla nostrifikována. V úvahu budou vzaty jen případy zcela výjimečné, když bude hodnověrně prokázána nezbytná nutnost studií v cizině.

Tím se zároveň zrušuje výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 9. XI. 1921, č. 104.361 (Věstník mšo., č. 160).

Č. 74.

Výn. mšo. ze dne 30. XI. 1927, č. 139544/1927, o zápise československých příslušníků na základě cizozemských maturitních vysvědčení.

Mšo. hledíc k vyskytnuvším se případům připomíná opětně dosud platné a již několikrátě obnovené nařízení býv. mín. k. a v. ze dne 8. III. 1869, č. 31 ř. z., podle něhož jest nepřipustno za řádného posluchače zapisovati československého příslušníka, který absolvoval střední školu v cizině a tedy též v Maďarsku, před nostrifikací cizozemského vysvědčení maturitního v RCS.

Č. 75.

Nařízení mín. k. a v. z 8. III. 1869, č. 86 ř. z., č. 31, MVB. č. 28, o maturitních vysvědčeních nabytých domácími příslušníky v cizině.

Příslušníci tohoto státu mohou platně vykonati zkoušku maturitní zpravidla jenom na některém ústavu v cizozemsku.

Proto maturitní vysvědčení, kterých tito nabyli na některém ústavě zahraničním, nemají v tomto státě platnosti, pokud by ministr vyučování žákovi výjimečně nepovolil, aby vykonal zkoušku na některém ústavě cizím, nebo pokud by vysvědčení dodatečně za platné neuznal.

Č. 76.

Z nálezu n. s. s. ze 17. VI. 1927, č. 12381 (P. H. 1474).

Není předpisu, který by zavazoval státní školskou správu, aby povolila — a to i vzhledem k výjimečným okolnostem stranou uváděným — nostrifikaci vysvědčení o maturitní zkoušce složené na cizozemském ústavu středoškolském; nelze proto v odepření nostrifikace vysvědčení shledati porušení subjektivních práv strany.

Č. 77.

Výn. mšo. z 10. I. 1929, č. 155945. (Věstník mšo. 1927.)

Nostrifikace maturitního vysvědčení je podmínkou pro zápis čsl. státního příslušníka za řádného posluchače na čsl. vysokou školu a tedy i podmínkou pro započtení zahraničního studia.

Dodatek III.

Zápis příslušníků cizích států.

Č. 78.

Podle § 11 všeob. stud. ř. je ponecháno imatrikulujícímu děkanovi posouditi, zda cizinec, který se domáhá přijetí na tuzemské universitě jako řádný posluchač, má žádoucí předběžné vzdělání, avšak tato imatrikulace je současně vázána na zcela určitý předpoklad, že dotyčný studující ve všeobecnosti má ten stupeň předvzdělání, jaký se žádá od tuzemských studujících při jejich imatrikulaci. Pravidlem je tedy přijmouti jenom takové cizince za řádné posluchače, kteří se mohou vykázati vysvědčením maturitním nebo jemu rovnocenným dokladem. (Výn. býv. mín. k. a v. z 31. III. 1881, č. 2909, Beck-Kelle, 442.) Je úkolem imatrikulujícího děkana, aby i v těch případech, kdy je žádán o imatrikulaci na základě cizozemského maturitního vysvědčení, nejprve si zjednal jistotu, zda uchazeč o imatrikulaci je cizozemec nebo tuzemec a aby imatrikulaci předsevzal jenom tehdy, když příslušný připojil též doklad o své cizozemské příslušnosti (výn. býv. m. k. a v. z 5. VIII. 1892, č. 16712, Beck-Kelle, 425 a). Při přestupu cizozemce z jedné fakulty na druhou přísluší děkanovi příslušné fakulty, aby se přesvědčil o tom, že zde jsou předpoklady pro jeho zapsání jako řádného posluchače a případně si vyžádal rozhodnutí akademického senátu. (Výn. býv. m. k. a v. z 8. IX. 1889, č. 16825, Beck-Kelle, 447.)

Č. 79.

Výnos býv. m. k. a v. z 18. V. 1918, č. 22.020, Věstník býv. m. k. a v. r. 1910, č. XII.

1. Na světských fakultách universit mají děkani připustiti cizince za řádné posluchače na základě vysvědčení dospělosti příslušných cizozemských škol středních, jestliže tento ústav je při nejmenším osmifidní a ve všech ostatních podstatných bodech je organisován stejně jako tuzemské gymnasium, reálné gymnasium nebo reformní reálné gymnasium.

2. (Týká se studia theologického.)

3. Jako mimořádní posluchači farmacie mohou býti připuštěni cizozemci na základě vysvědčení o úspěšném absolvování předposlední třídy cizozemské střední školy, pokud tato poslední je nejméně osmitřídni a ve všech ostatních bodech podstatných je organizována stejně jako tuzemské gymnasium, reálné gymnasium nebo reformní reálné gymnasium.

4. (Týká se studia technického.)

5. (Týká se studia zvěrolékařského.)

6. Pokud se týče připuštění cizozemců, kteří vyhovují shora uvedeným ustanovením, ke zkouškám státním a rigorosům, jakož i k učitelským zkouškám, ustanovení ministerského nařízení z 29. III. 1909, č. 1997 s následujícími omezeními je použito podle smyslu, při čemž kandidáti cizozemští s vysvědčením dospělosti ze středních škol, na kterých není řečtina zkušebním předmětem, mají býti považováni za rovnocenné s absolventy tuzemských reálných a reformních reálných gymnasií:

a) Nařízení ministerského výnosu z 19. VII. 1885, č. 13.408 (Věstník býv. m. k. a v. č. 35), týkající se připuštění cizozemců k juristickým teoretickým státním zkouškám a k přísným zkouškám za účelem dosažení juristického doktorátu, zůstávají nadále v platnosti.

b) ke zkouškám učitelským mohou býti cizozemští kandidáti připouštěni jenom se schválením ministerstva na návrh zkušební komise (minist. nařízení z 30. VIII. 1897, ř. z. č. 220 čl. II. P. 6).

7. (Týká se studujících z Maďarska, neplatí.)

8. Na studující ze zemí balkánských, kteří nevyhovují předchozím ustanovením, je použití ustanovení výn. z 4. XII. 1893, č. 26.366 (Beck-Kelle, č. 450) a z 10. III. 1896, č. 30.843 ex 1895 (Beck-Kelle, č. 452) případně z 28. V. 1910, č. 916.

9. Akademické úřady mají se při přijímání cizozemců a při jich připouštění ke zkouškám řídití ustanoveními tohoto výnosu a přísně zkoušetí rovnocennost předložených cizozemských studijních dokladů v každém jednotlivém případě. K ulehčení tohoto úkolu odkazují na spis: „Das höhere Schul-

wesen der Staaten Europas", sestavení rozvrhů hodin od Ewald Horn, 2. vyd., Berlin, Trowitzsch a syn. 1907.

Jestliže vysvědčení dospělosti nepodává dostatečnou oporu k přezkoumání organizace ústavu, je požadovati od studujícího předložení posledního studijního vysvědčení případně statuty a program učebního ústavu. V pochybných případech je sem vysvědčení předložiti.

10. (Změněn výnosem m. š. a n. o. 1922/77.924-II. Viz do-
datek II.)

[Ohledně soukromých škol cizozemských je si vyžádati
rozhodnutí mšo., pokud se strany m. k. a v. o. nebo univ. její
rovnocennost se školami tuzemskými nebyla vyslovena. (Výn.
mšo. z 1. X. 1910, č. 41595)].

Č. 80.

Rovnocennost maturitních vysvědčení cizozemských pro tuzemsko

příznána pro: soukromé gymn. Mikolaja Reja ve V a r š a v ě (výn. býv. m. k. a v. z 30. XI. 1913, č. 49.467); chlapecké gymn. spolku uczelnia v L o d z i (výn. býv. m. k. a v. z 28. V. 1913, č. 21.079); absolv. soukr. židov. gymnasií polských, jestliže se podrobili maturitě před státní komisí (výn. mšo. z 25. II. 1929, č. 145528); doplňujícím maturitním zkouškám posluchačů reálek a reál. gymn., konaným před matur. komisí v S a r a j e v ě (výn. býv. m. k. a v. z 11. II. 1914, č. 55.730/13); absolv. koleje sv. Jirí v K o n s t a n t i n o p o l i (výn. býv. m. k. a v. z 6. IX. 1911, č. 38.497); abiturienty čsl. oddělení Carnotova lycea v D i j o n ě, kteří dosáhli diplomu (vysv. dospělosti) s celkovou výslední známkou „mention assez bien“ a „mention bien“ je pokládati za dospělé s vyznamenáním; absolv. bulharských duchovních seminářů (výn. mšo. ze 17. II. 1930, č. 165892; absolventům klasického oddělení r u m u n s k ý c h l y c e j í (výn. býv. m. k. a v. z 15. XII. 1907, č. 49.057) a moderního oddělení rumunských lyceí (výn. býv. m. k. a v. z 27. XII. 1910, č. 9123) a vyšší reální školy evangel. obce v B u k a r e š t ě po vykonání doplňující matur. (výn. býv. m. k. a v. z 11. I. 1913, č. 57.079 ex 1912). (O vysv. ze soukr. stř. škol v Rumunsku sr. výn. mšo. z 12. III. 1931, č. 26981.), soukr. gymn. v P i o t r k o v ě (výn.

m. k. a v. z 9. X. 1909, č. 28369); soukr. 7 tř. obch. školám ve Varšavě, Vloclavku, Bedzinu, Lomži, Lodži, Kielci, Radomí (výn. m. k. a v. z 5. V. 1911, č. 45922); soukr. stř. humanistické škole „szkole lubelské“ v Lublíně (výn. m. k. a v. z 12. X. 1911, č. 24018); soukr. obch. škole obch. společenstva v Lublíně (výn. m. k. a v. z 5. IV. 1912, č. 10281); soukr. obch. šk. v Suvalkách (výn. m. k. a v. z 28. V. 1912, č. 18197).

Jako pomůcku pro posouzení maturit z Bulharska, Estonska, Litvy, Lotyšska, Polska, Rumunska a Ruska, viz výnos mšo. č. 162112 z 21. V. 1925.

Absolventi sovětských pětiletých škol II. stupně, kteří neprokazují žádného jiného vyššího zahraničního vzdělání středoškolského, mohou být přijímáni za řádné posluchače čsl. vysokých škol jen tehdy, vykonají-li zkoušku dospělosti na některé čsl. střední škole, na ruském reformovaném reálném gymnasiu v Mor. Třebové a nebo na soukromém ukrajinském reformním reálném gymnasiu v Řevnicích a vyhovují-li i jinak platným předpisům. (Výn. mšo. z 9. XI. 1929, č. 82421.)

Č. 81.

Cizinci může být povolen zápis na čsl. vysokou školu jen potud, předloží-li zároveň se všemi doklady k zápisu potřebnými cestovní pas, opatřený řádným vstupním visem, oprávnujícím k pobytu na území RČS.) nikoli toliko „průjezdním“ visem nebo získaným povolením oprávnujícím ho ku pobytu alespoň na dobu jednoho studijního semestru v místě vysoké školy. (Výnos mšo. z 10. XI. 1931, č. 155610/31.)

O nutnosti přezkoumávání podezřelých dokladů o státní příslušnosti a dokladů studijních u posluchačů cizí národnosti, (zejména israelistického vyznaní z Maďarska) viz výn. mšo. z 10. II. 1923, č. 25632/22 Placht-Havelka, č. 986).

Č. 82.

Od cizinců, kteří chtějí se dáti zapsati na čsl. vysoké školy, bude zpravidla požadováno zastupitelskými úřady československými za účelem visa potvrzení příslušného učiliště, že mohou být zapsáni za řádné posluchače. Toto potvrzení nemusí být ověřeno ministerstvem školství a národní osvěty. (Výnos mšo. z 12. IX. 1928, č. j. 82669.)

Č. 83.

Výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 12. II. 1932, č. 10.266-IV., o zápisu cizinců na vysokých školách a o legalisaci cizozemských maturitních vysvědčení. Věstník ministerstva školství a národní osvěty, ročník XIV, 1932, čís. 28.

Ministerstvo školství a národní osvěty chtějíc vyloučiti pochybnosti o pravosti maturitních vysvědčení cizinci na vysokých školách předkládaných a hledíc k vyjádřením vysokých škol ustanovuje, aby od počátku studijního roku 1932/33 při prvním zápisu cizince na čl. vysokou školu bylo vždy požadováno maturitní vysvědčení, legalisované ministerstvy školství a zahraničních věcí státu cizincova, jakož i příslušným čl. zastupitelským úřadem, pokud není něco jiného stanoveno mezinárodními smlouvami. Podle těchto smluv postačí v daném případě legalisace toliko příslušným nejvyšším správním úřadem (zpravidla ministerstvem školství státu cizincova) u maturitních vysvědčení z Jugoslavie (č. 146/24 Sb. z. a n.), z Polska (č. 5/26 Sb. z. a n.), i Itálie (č. 126/26 a 127/26 Sb. z. a n.), z Rumunska (č. 171/26 Sb. z. a n.), z Bulharska (č. 58/27 Sb. z. a n.), ze Švýcarska (č. 9/28 Sb. z. a n.), z Estonska (č. 26/28 Sb. z. a n.), z Řecka (č. 40/29 Sb. z. a n.), z Francie (č. 60/31 Sb. z. a n.), z Belgie (č. 215/24 Sb. z. a n.), z Německa (č. 85/1880 ř. z., č. 387/21 Sb. z. a n. a č. 47/26 Sb. z. a n.), z Rakouska (výn. min. spravedlnosti (č. 66.336/1919, č. 5. Věstníku min. spravedlnosti z r. 1919).

Výjimky z důvodných příčin může povolit ministerstvo školství a národní osvěty.

Jestliže by se vyskytla pochybnost o pravosti maturitních vysvědčení u posluchačů cizinců již v minulých semestrech na čl. vysokých školách zapsaných, jest požadovati dodatečné předložení legalisovaného maturitního vysvědčení.

Tím nemění se nijak ustanovení § 11 všeob. studijního řádu (pro university) ani výnos ministerstva školství a národní osvěty z 11. XII. 1925, č. j. 110.241/25 (pro vysoké školy technické) ani ostatních výnosů k hodnocení předběžných studií cizinců se vztahujících. (Sr. též výn. mšo. z 16. V. 1932, č. 28150.)

O dokladech rumunských příslušníků viz výn. mšo. z 8. IX. 1926, č. 86926; od července 1925 jen král. rum. min. škol. svěřený diplom bakalářsky opravňuje k zápisu na vys. školy čsl.

Č. 84.

Studium polských příslušníků na vysokých školách v ČSR.

Výn. mšano, č. j. 141.071/32-IV-1, ze dne 27. XII. 1932.

V poslední době bylo v Polsku hromadně zneužíváno potvrzení vydávaných čsl. vysokými školami o možnosti zápisu na čsl. vysokých školách. Na základě zmíněného potvrzení domáhalo se mnoho žen i mužů více než 60letých o zlevněné studentské pasy stojící 80 zlotých místo obvyklých 500 zlotých.

Ministerstvo školství a národní osvěty hledíc k tomu a dohodnuvši se s ministerstvem zahraničních věcí žádá, aby všechny akademické úřady odkazovaly žadatele z Polska, by si potvrzení o možnosti zápisu či příslibu zápisu na čsl. vysokých školách obstarávali prostřednictvím čsl. zastupitelských úřadů v Polsku.

Obvody působnosti konsulárních úřadů republiky československé v Polsku ustanoveny jsou takto:

I. Vyslanectví ve Varšavě (Légation de la République Tchecoslovaque, Warszawa, ulice Koszykova 18). Województwa Białystok, Łódź, Lublin, Nowogródek, Polesie, Warszawa, Wilno, Wolyń, starostwa Kozienice, Końskie, Opatów, Opoczno, Radom, Sandomierz, Stopnica a Wierzbnik z województwa Kielce.

II. Konsulát v Katovicích (Consulat de la République Tchecoslovaque, Katowice, Mickiewicza 14). Województwo Śląskie, starostwa Bedzín, Czestochowa, Jedrzejów, Kielce, Miechów, Olkúsz, Pińczów, Włoszczowa a Zawiercie z województwa Kielce.

III. Konsulát v Krakově (Consulat de la République Tchecoslovaque, Kraków, ulice Golebie 18). Województwo Kraków.

IV. Konsulát ve Lvově (Consulat de la République Tchecoslovaque, Lwów, ulice Kormela Ujejskiego 4). Województwa Lwów, Stanisławów a Tarnopol.

V. Konsulát v Poznani (Consulat de la République Tchecoslovaque, Poznań, Plac Sapieżyński No. 8). Województwa Pomorze a Poznań, obvod svobodného města Gdanska.

VYHLÁŠKA

č. 85.

Výnos ministerstva školství a národní osvěty. Č. j. 93.145/33-IV/1
ze dne 21. IX. 1933.

Pokyny pro zápis posluchačů na vysokých školách v r. 1933/34.

Se zřením k očekávanému přílivu cizinců na čsl. vysoké školy z Polska, Maďarska a zvláště z Německa upozorňují se děkanství, pokud se týče rektoráty na nížeuvedené výnosy po příp. okolností pro zápis cizinců na vysoké školy rozhodné se žádosti, aby jich při zápisu posluchačů-cizinců na vysokých školách bylo plně dbáno.

Úkolem imatrikulujícího děkana, resp. rektora jest, aby se nejprve přesvědčil za účelem přesného dodržení předpisů, zda uchazeč o imatrikulaci jest zdejší nebo cizí státní občan a v těch případech, kdy žádá o imatrikulaci na základě cizího maturitního vysvědčení, aby jen tehdy přikročil k imatrikulaci, když dotyčný přinese také potvrzení o své cizí státní příslušnosti (výn. mín. kultu a vyuč. ze dne 5. VIII. 1892, č. 16.712, Pl.-Ha. č. 1031). Českoslovenští státní občané podle mnohokrát obnoveného nařízení ministerstva kultu a vyučování ze dne 8. III. 1869, č. 86 ř. z. mohou býti zapsáni za řádné posluchače jen na základě čsl. vysvědčení o zkoušce dospělosti. (Pl.-Ha. č. 1028 a 1027.) Je-li státní příslušnost uchazečova sporná, budiž též požadováno čsl. vysvědčení o zkoušce dospělosti. Cizinci mohou býti jako řádní posluchači zapsáni na čsl. vysokou školu, když podle úsudku imatrikulujícího rektora, resp. děkana dosáhli takového stupně přípravného vzdělání, jaký se žádá při zápisu od čsl. státních občanů, anebo přicházejí-li ze zahraniční vysoké školy: § 11 všeobecného studijního

řádu — Pl.-Ha. č. 948, — a výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 11. II. 1925, č. 110.241/24, Pl.-Ha. 1035). Přípravné vzdělání podle těchto předpisů jest za daných okolností posuzovati co nejrigorosněji. Na právnických fakultách jest ovšem zřítel na výn. min. kultu a vyuč. z 19. VII. 1885, č. 13.408. (Pl.-Ha. č. 1034.)

Pokud jde o vyloučení pochybností o pravosti maturitního vysvědčení, poukazuje se na požadavek jeho legalisace, stanovený zdejším výnosem ze dne 12. února 1932, č. j. 10.266/32 (Věstník ministerstva školství a národní osvěty 1931/32, č. 28). K výnosu tomu ministerstvo školství a národní osvěty upozorňuje, že podle mezinárodních smluv s některými státy uzavřených a v cit. výnose uvedených postačí u maturitního vysvědčení z těchto států z p r a v i d l a legalisace toliko příslušným nejvyšším správním úřadem příslušného státu. Pokud jde o maturitní vysvědčení z R a k o u s k a, nečiní ministerstvo školství a národní osvěty námitek, aby v duchu výnosu ministerstva spravedlnosti č. 63.336/1919, č. 5. Věstníku min. spravedlnosti, bylo upuštěno od požadavku legalisace vůbec, dokud by v této právě projednávané otázce nebylo rozhodnuto jinak.

Zastupitelské úřady československé požadují zpravidla za účelem udělení vis budoucím posluchačům čsl. vysokých škol potvrzení příslušného učiliště, že uchazeči ti mohou býti zapsáni za řádné posluchače, a to jak s hlediska předbežného vzdělání, tak event. přeplnění vysokých škol (výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 12. IX. 1928, č. 82.669/28, (Pl.-Ha. č. 984). Podle výnosu ministerstva školství a národní osvěty ze dne 27. XII. 1932, č. j. 141.071/31, mají akademické úřady odkazovati uchazeče z Polska, aby si potvrzení o možnosti zápisu či nezávaznému příslibu zápisu na čsl. vysokých školách obstarali prostřednictvím čsl. zastupitelských úřadů v Polsku. Pokud pak jde o uchazeče z Polska upozorňuje se, že ode všech uchazečů, kterým čsl. zastupitelské úřady sprostředkují nezávazný příslib o zápise na čsl. vysoké škole, budou vyžádána potvrzení o majetkovém stavu buď studentů samých nebo osob, které mají zákonnou povinnost je vydržovati, a prohlášení, že posluchač nebude se ucházeti o prominutí nebo snížení vysokoškolských poplatků. Tato prohlášení budou zaslána přímo rektorátům vysokých škol, na nichž budou posluchači zapsáni. Při rozhodování o žádostech za snížení kolejného,

školního, či studijního příspěvku a jiných vysokoškolských poplatků jest proto k tomu vzítí zřetel. Cizincům může býti povoleno zápis na čsl. vysokou školou jen, předložili-li zároveň se všemi doklady k zápisu potřebnými cestovní pas opatřeny řádným vstupním vísem oprávnujícím k pobytu na území republiky Československé (nikoliv toliko průjezdním vísem), pokud visová povinnost s některými státy nebyla zrušena, nebo prokáže-li se povolením oprávnujícím ho k pobytu aspoň na dobu jednoho studijního semestru v místě vysoké školy (výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 10. XI. 1931, č. j. 155.610/31, Pl.-Ha, str. 1441).

Výnosem ministerstva školství a národní osvěty ze dne 23. I. 1933, č. 3.449/33, byl ovšem vysokým školám připomenut výnos ze dne 23. IX. 1924, č. 67.406/24, Pl.-Ha. č. 985), jímž si ministerstvo školství a národní osvěty vyhradilo rozhodování o žádostech za povolení zápisu takových posluchačů-cizinců, jichž dosavadní nepříznivý studijní postup mohl by zavdati podnět k domněnce, že studující tito se nevěnují, nebo nikoliv výhradně vysokoškolským studiím. Cizince, kteří působili na vysokých školách nepokoje, po př. se mísili do vnitřních věcí státu nebo i jinak rušili disciplínu na vysoké škole, jest a limine od zápisu odmítati. Podobně jest odmítnouti zápis všem cizincům, kteří byli na vysoké škole jakýmkoliv způsobem disciplinárně trestáni.

Výběr z cizinců o zápis se hlásících jest provést se zřením k svrchu uvedeným zásadám a se zřením k těžké hospodářské a finanční situaci státu a zápis povolití cizincům jen potud, pokud to místnosti, zvláště posluchárny, laboratoře, rýsovný a pod. a vyučovací zařízení vůbec dovolují. Nemohou proto býti zřizována paralelní cvičení či paralelní přednášky s posluchači cizími resp. k vůli posluchačům-cizincům.

Jelikož lze na některých školách vysokých očekávati větší příliv nových uchazečů z Německa, jest žádostí těchto uchazečů o zápis předložiti s tabelárním výkazem a návrhem ministerstvu školství a národní osvěty k rozhodnutí a zároveň při tom uvéstí počet zapsaných cizinců i z jiných států.

Aby mohlo býti postupováno podle uvedených zásad, vyhrazuje se na všech vysokých školách normální lhůta zápisová čsl. státním občanům. Cizinci mohou v normální lhůtě zápisové

předkládati jen žádosti za povolení zápisu se všemi potřebnými doklady, jakož i s prohlášením o bezodkladném placení všech vysokoškolských poplatků při zápisu. Na základě těchto žádostí budiž rozhodnuto o jejich zápisu v následujících dvou dnech po uplynutí normální lhůty zápisové, na něž se zápis cizinců omezuje.

Se zřením k tíživé hospodářské a finanční situaci státu nemůže ovšem při výběru cizinců býti pouštěn se zřetele ten moment, zda uchazeč bez otálení plní své finanční závazky vůči vysoké škole. V tom směru budiž vždy dána přednost uchazeči, který vysokoškolské poplatky ihned při zápisu zaplatil, a to tím spíše, že studijní poplatky na čsl. vysokých školách nedosahují výše obvyklé na vysokých školách v sousedních státech. Posluchači-cizinci v předešlém roce na některé čsl. vysoké škole zapsaní, kteří na ní kolejné, školní či studijní příspěvek nezaplatili, ač osvobození od něho nedosáhli, jsou ze zápisu na vysokou školu vůbec vyloučení.

Osvobození od studijního příspěvku v loňském roce zavedeného se zřením k tíživé finanční situaci státu i k důvodu svrchu uvedenému bude možno vzít v úvahu skutečně jen ve zcela výjimečných případech. Z důvodu zjednodušení agendy jest návrhy na event. osvobození činiti na oba semestry najednou tak, aby v letním semestru bylo rozhodováno jen o nových žadatelích. V letním semestru jest proto žádosti za osvobození od studijního příspěvku podávané posluchači v zimním semestru zapsanými zásadně odmítati. Stejně jest a limíne odmítati nedostatečně doložené žádosti. V tom směru se upozorňuje na zdejší výnos z 9. XI. 1932, č. 144.770/32.

Studijní příspěvek zvyšuje se na bohosloveckých, právnických a filosofických fakultách na 300 Kč za semestr (výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 17. IX. 1932, č. 108.952/32), na přírodovědeckých fakultách, vysoké škole zvěrolékařské a vysokých školách technických na 350 Kč za semestr (výnosy ministerstva školství a národní osvěty ze 17. IX. 1932, č. 84.191/32 a č. 108.951/32), na lékařských fakultách pak na 500 Kč až 1.000 Kč (výnos ministerstva školství a národní osvěty ze 17. IX. 1932, č. 108.950/32).

Každoročně jest vyhláškou upozorňovati posluchače cizince, že se zřením k ustanovení zákona ze dne 13. III. 1928,

č. 39 Sb. z. a n., o ochraně domácího trhu práce nemohou ani na základě vysvědčení či diplomů na čsl. vysokých školách získaných dosíci zaměstnání na území republiky Československé.

Při zápisu cizích posluchačů slovenských národností zachovávatí jest dosavadní postup.

REJSTŘÍK CHRONOLOGICKÝ.

	Str.		Str.
1791		1850	
Dv. dekret z 23./III. 1791, Sb. P. Z. sv. 2., str. 114, č. 46	98	Výn. m. k. a v. z 10./III. 1850, č. 1585; č. 117 ř. z.	11, 29, 32
1814		Výn. m. k. a v. z 27./IV. 1850, č. 2971, ř. z. č. 208, B. K. 204	130
Rozh. z 9./VIII. 1814	102	Výn. býv. m. k. a v. ze dne 6. VI. 1850, č. 240 ř. z. 5, 116, 118, 119	
1818		Výn. býv. m. k. a v. z 6./VI. 1850, č. 4513/153, č. 240 ř. z.	103, 115
Dekret stud. dvors. komise ze dne 17./X. 1818	38	Mín. nař. ze dne 12./VII. 1850, č. 310 zák. řísk.)	40, 41, 50
1819		Výn. býv. rak. m. k. a v. ze dne 1./X. 1850, č. 370 ř. z. 4, 6, 49, 175	
Rozh. z 1./XII. 1819	103	Výn. býv. rak. m. k. a v. z 22. XII. 1850, č. 10.827, B. K. 426,	24
Dekret býv. st. k. z 9./XII. 1819, č. 8027/813	103	1851	
Rozh. ze dne 13./XII. 1819	102	Výn. býv. m. k. a v. z 10./III. 1851, č. 1754, B. K. str. 617	103
Dekret stud. dv. k. z 27./XII. 1819, č. 8364/1160, B. K. 504	103	Výn. býv. m. k. a v. z 16./VI. 1851, č. 5126 ex 1850	11
1829		Výn. býv. rak. m. k. a v. z 5./VII. 1851, č. 6485/584. B. K. 366—I. 21, 25, 26, 42	
Dekret stud. dvor. komise z 23. V. 1829, č. 2592, B. K. 492	95	1852	
1832		Výn. m. k. a v. z 12./I. 1852, č. 11.436 ex 1851	27
Rozh. ze dne 17./IV. 1832	103	1853	
1834		Nař. m. k. a v. z 27./III. 1853, č. 637 ř. z. 37 a B. K. 394	41
Nota st. kom. z 19./II. 1834, č. 1004/251	103	Výn. býv. rak. m. k. a v. z 31. VIII. 1853, č. 9656/876, č. 196 ř. z., B. K. 367	25
1835		1854	
Dekret dv. kom. z 23./IX. 1835, č. 25. 149	35	Výn. býv. m. k. a v. ze dne 10. IX. 1854, č. 13.748	92
1849		Výn. býv. m. k. a v. z 10./IX. 1854, č. 13.748, B. K. 543	83
Výn. m. k. a v. z 5./I. 1849, č. 108 ř. z. č. 71, B. K. 202	130		
Výn. býv. m. k. a v. ze dne 13. X. 1849, č. 416 ř. z.	4, 80, 89		
Výn. býv. m. k. a v. ze dne 13. X. 1849, č. 7215	91		
Mín. výn. z 15./XII. 1849, č. 14 ř. z. z. r. 1850	128		

	Str.		Str.
1855		1867	
Výn. m. sprav. z 27./II. 1855, č. 39 ř. z.	82	Zákon z 15./XI. 1867, r. z. 131	98, 99
Výn. býv. rak. m. k. a v. ze dne 17./VI. 1855, č. 5170, B. K. 429	18	Zákon z 15./XI. 1867, č. 134 ř. z.	91
1856		1868	
Min. výn. ze dne 3./IV. 1856, č. 47 ř. z.	20	Výn. býv. k. a v. ze dne 10./VII. 1868, č. 4873	92
Výn. m. k. a v. z 26./V. 1856, č. 7874	28	1869	
Výn. z 29./IX. 1856, č. 14.709	35	Nař. min. k. a v. z 8./III. 1869, č. 86 ř. z. č. 31, MVB. č. 28	236
1857		Nař. min. k. a v. ze dne 8./III. 1869, č. 86 ř. z.	244
Nař. býv. m. k. a v. ze dne 10. IV. 1857 č. 6367/354	15	Výnos býv. rak. m. k. a v. z 16. VI. 1869, č. 4508	39
Výn. m. k. a v. ze dne 5./XI. 1857, č. 16.914	28	1870	
1859		Výn. býv. rak. m. k. a v. ze dne 25./III. 1870, č. 1974	9
Výn. m. k. a v. z 24./III. 1859, č. 4430, B. K. 370	24	Zákon ze dne 9./IV. 1870, č. 47 ř. z.	5
Výn. m. k. a v. ze 3./V. 1859, č. 22.600/1343 ex 1858	102, 119	Nález soud. trib. ze dne 26./VII. 1870, č. 82	90
1860		Výn. m. k. a v. z 3./IX. 1870, č. 8579	38
Výn. býv. rak. m. k. a v. ze dne 29./VII. 1860, č. 7372	18	Nař. m. k. a v. z 13./IX. 1870, ř. z. 118, B. K. 400	41
1861		1871	
Výn. m. k. a v. z 19./II. 1861, č. 1112, B. K. 205	120	Výn. býv. rak. m. k. a v. ze dne 30./IV. 1871, č. 8825	43, 49
Výn. býv. stát. m. od. k. a v. z 10./VIII. 1861, č. 6510, B. K. 529	87	1872	
1865		Nař. ze dne 15./IV. 1872, č. 57 ř. z.	53
Výn. st. min. odd. k. a vyuč. z 28./II. 1865, č. 1280, B. K. 371	31	1873	
Výn. st. min. odd. pro k. a v. ze dne 23./III. 1865, č. 2459	17	Zákon ze dne 27./IV. 1873, č. 63 ř. z.	4
Št. min. výn. z 18./XII. 1865 č. 11.027	16	Výn. býv. rak. m. k. a v. ze dne 27./IX. 1873, č. 12.719	23
1866		Výn. býv. rak. m. k. a v. ze dne 17./X. 1873, č. 11.914	5, 101
Výn. st. min. z 31./I. 1866, čís. 12407 K. U.	96, 97	1874	
Výn. m. k. a v. z 25./XII. 1866, č. 2410, B. K. 206	127, 128	Výn. býv. rak. m. k. a v. z 28. IX. 1874, č. 13633, m. v. B. č. 47, B. K. 373	25
		Výn. m. k. a v. z 1./X. 1874, č. 15.867	29

	Str.		Str.
1875		1886	
Výn. m. k. a v. z 20./IV. 1875, č. 5400, B. K. 208	126	Nař. býv. rak. m. k. a v. ze dne 24./I. 1886, č. 18 ř. z.	7
Nař. býv. uh. m. vnitřa z 2./V. 1875, č. 1508/75	89	Výn. m. k. a v. ze 17./VII. 1886, č. 12.527, B. K. 211	127
1876		Výn. m. k. a v. z 18./X. 1886, č. 23.030, B. K. 377	26
Min. výn. ze dne 20./VI. 1876, č. 7914	92	1887	
1877		Výn. m. z 21./VII. 1887, č. 5763, B. K. str. 618, p. 4.	116
Výn. býv. m. vyuč. z 24./II. 1877, č. 19.445	23	1888	
Min. výn. ze dne 25./IV. 1877, č. 2542	87	Nař. býv. rak. m. k. a v. ze dne 11./II. 1888, č. 19 ř. z.	5, 120
Výn. býv. rak. m. k. a v. ze dne 13./XI. 1877, č. 18392	16	Výn. býv. m. k. a v. z 29./II. 1888, č. 2808 a z 9./V. 1876, č. 7248	28
1878		Výn. m. k. a v. z 29./III. 1888, č. 24.113 ex 1887, B. K. 532	84
Výn. býv. rak. m. k. a v. z 14. IX. 1878, č. 12.127	23	Spis m. k. a v. z 3./IV. 1888, č. 5859	128
1879		Výn. m. k. a v. z 19./XII. 1888, č. 26.087, B. K. 533	82, 85
Výn. m. k. a v. z 20./V. 1879, č. 4456, B. K. 210	128	1889	
Výn. m. k. a v. z 26./XII. 1879, č. 19.297, B. K. 403	41	Výn. m. k. a v. z 3./III. 1889, č. 3238, B. K. 188	125
1880		Výn. m. k. a v. z 29./III. 1889, č. 5794, B. K. 534	85
Výn. m. k. a v. z 20./I. 1880, č. 1005, B. K. 376	31	Výn. m. k. a v. z 20./VII. 1889, č. 15.175, B. K. 189	126
1881		Výn. býv. m. k. a v. z 12./VIII. 1889, č. 14.059, B. K. 511 116, 123	123
Výn. býv. m. k. a v. z 31./III. 1881, č. 2909, B. K. 442	238	Výn. býv. m. k. a v. z 8./IX. 1889, č. 16.825, B. K. 447	238
Výn. m. k. a v. z 6./VIII. 1881, č. 11.814	82	Min. výn. z 20./XI. 1889, č. 23.310	103
1883		Nař. ze dne 16./XII. 1889, č. 200 ř. z.	54
Zák. č. 78/1883	99	1890	
1885		Výn. m. k. a v. z 24./I. 1890, č. 647, B. K. 535	81
Min. nař. ze dne 28./IV. 1885, č. 7553	231, 233	Výn. m. k. a v. z 24./IV. 1890, č. 7514, B. K. 191	121
Výn. m. k. a v. z 19./VII. 1885, č. 13.408 (Pl.—Ha, č. 1034) 245, 239	245, 239	Výn. m. k. a v. ze dne 10./X. 1890, čís. 15.492	97
Min. výn. ze dne 31./VIII. 1885, č. 24.755	16		

	Str.		Str.
1891		Výn. býv. m. k. a v. ze dne 4. V. 1896, č. 10.953 . . .	175, 176
Výn. m. k. a v. z 16./II. 1891, č. 1176, B. K. 194	121	Zákon ze dne 14./V. 1896, č. 74 ř. z.	5
Výn. m. k. a v. z 23./II. 1891, č. 171, B. K. 536	81	Výn. býv. m. k. a v. z 27./XI. 1896, č. 28.534, B. K. 513	115, 118
Výn. m. k. a v. z 12./X. 1891, č. 21.185	128	Zákon ze dne 31./XII. 1896, č. 8, ř. z. z. a 1897	5
Výn. býv. m. k. a v. z 8./XI. 1891, č. 19.166, B. K. str. 652	82	1897	
Výn. min. k. a v. z 11./XII. 1891, č. 2155	82	Nař. býv. rak. m. k. a v. ze dne 1./I. 1897, č. 9 ř. z.	5
Min. akt č. 266/KUM ex 1891 a 19.166 ex 1891, B. K. str. 649 p. 3.	81	Výn. býv. m. k. a v. z 9./I. 1897, č. 31.433 ex. 1896, B. K. 514	95
1892		Výn. m. k. a v. z 15./I. 1897, č. 1754/KUM. ex 1896, B. K. 499 a.	95
Výn. m. k. a v. z 18./III. 1892, č. 442, B. K. 537	82	Nař. býv. m. ze dne 30./VIII. 1897, č. 220 ř. z.	235, 239
Výn. mšo. 19./IV. 1892, č. 7702	127	1898	
Výn. m. k. a v. z 25./IV. 1892, č. 6084	86	Výn. m. k. a v. z 31./VII. 1898, č. 818	18
Výn. m. k. a v. z 6./V. 1892, č. 8470	81	Výn. m. k. a v. z 10./VIII. 1898, č. 13.186, B. K. 190.	123
Výn. býv. m. k. a v. z 5./VIII. 1892, č. 16.712	244	Zákon ze dne 19./IX. 1898, č. 167 ř. z.	40, 43
Výn. m. k. a v. z 2./XII. 1892, č. 2236, B. K. 538	82	1899	
1893		Výn. m. k. a v. z 23./I. 1899, č. 33.959	126
Výn. býv. rak. m. k. a v. ze dne 29./IV. 1893, č. 20, B. K. 599	16	Nař. býv. rak. m. k. a v. ze dne 16./III. 1899, č. 56 ř. z.	4, 53
Výn. býv. m. k. a v. z 29./VI. 1893, č. 1131, B. K. 539	82	Výn. býv. rak. m. k. a v. ze dne 31./V. 1899, č. 9830	31
Nález býv. říš. soudu ve Vídni ze dne 26./X. 1893, č. 304 HYE, č. 641)	90	Výn. býv. m. k. a v. z 25./VI. 1889, č. 3333, B. K. 542	84
Výn. býv. m. k. a v. z 28./XI. 1893, č. 2083, B. K. 540	81	Výn. m. k. a v. 3./VII. 1899, č. 18.132, B. K. 198	121
Výn. z 4./XII. 1893, č. 26.366 (B. K. č. 450)	239	Nař. býv. rak. m. k. a v. ze dne 21./XII. 1899, č. 271 ř. z.	4
1895		1900	
Nota m. k. a v. ze 4./X. 1895, č. 22.412 na min. vnitra, B. K. 498	95	Výn. m. k. a v. z 3./V. 1900, č. 8120	116, 117
1896		Výn. býv. rak. m. k. a v. z 5./X. 1900, č. 6964, B. K. 378	24
Výn. z 10./III. 1896, č. 30.843 ex 1895 (B. K. 452)	239		

	Str.		Str.
1901		1909	
Výn. m. k. a v. z 10./VIII. 1901, č. 22.223, B. K. 199	125	Nař. býv. m. k. a v. ze dne 29./III. 1909, č. 65 ř. z.	230
1902		Nař. m. k. a v. z 29./III. 1909, č. 1997 229, 232, 234,	239
Výn. býv. m. k. a v. z 11./VII. 1902, č. 17.827, B. K. 516	115	Výn. m. k. a v. z 9./X. 1909, č. 28.369	241
1903		Nař. býv. m. k. a v. ze dne 12./XII. 1909, č. 10 ř. z. z r. 1910	232
Výn. m. k. a v. z 18./II. 1903, č. 1410, B. K. 201	122	Nař. m. k. a v. z 12./XII. 1909, č. 49.645	229
Nař. ze dne 8./IV. 1903, č. 97 ř. z. 52		1910	
Nař. býv. rak. m. k. a v. ze dne 14./IV. 1903, č. 102 ř. z.	53	Výn. z 28./V. 1910, č. 916	239
1904		Výn. mšo. z 1./X. 1910, č. 41.595 .	240
Výn. m. vnitř. z 31./III. 1904, 2201/M. J.	80	Nař. býv. rak. m. fin. ze dne 8./X. 1910, č. 187 ř. z.	5
Výn. m. z 20./VI. 1904, č. 19.399, B. K. str. 618, p. 5.	116	Nař. býv. m. k. a v. z 12./X. 1910, č. 48.077	229
Nález c. k. spr. dvora z 6./VII. 1904, č. 7376	98	Min. nař. ze dne 12./XI. 1910, č. 48.077	234
Min. nař. ze dne 14./VII. 1904, č. 4509	232	Výn. býv. m. k. a v. z 27./XII. 1910, č. 9123	240
Výn. býv. m. k. a v. z 2./XI. 1904, č. 31.479, B. K. 499 b.	99	1911	
Akt m. k. a v. ze dne 7./XII. 1904, č. 41.276	35	Výn. m. k. a v. z 5./V. 1911, č. 45.922	241
1905		Nař. býv. rak. m. k. a v. ze dne 15./VI. 1911, č. 177 ř. z.	4
Výn. býv. rak. m. k. a v. z 1905, č. 40.221	18	Výn. býv. m. k. a v. z 6./IX. 1911, č. 38.497	240
1907		Výn. m. k. a v. z 12./X. 1911, č. 24.018	241
Výn. býv. m. k. a v. z 15./XII. 1907, č. 49.057	240	1912	
1908		Nař. m. k. a v. ze dne 24./III. 1912, č. 59 ř. z.	63
Nař. býv. m. k. a v. ze dne 29./II. 1908, č. 10.051, č. 18	234	Výn. m. k. a v. z 5./IV. 1912, č. 10.281	241
Výňatek z výn. býv. rak. m. k. a v. z 18./III. 1908, č. 2709 ex 1906	23	Výn. m. k. a v. z 3./V. 1912, č. 8095	87
Výn. m. k. a v. z 5./VI. 1909, č. 36.585 ai 1908	88	Výn. m. k. a v. z 28./IV. 1912, č. 18.197	241
Nař. ze dne 14./IX. 1908, č. 205 ř. z.	54	1913	
		Výn. býv. m. k. a v. z 11./I. 1913, č. 57.079 ex 1912	240

	Str.		Str.
Výn. býv. m. k. a v. z 28./V. 1913, č. 21.079	240	Výn. m. š. a n. o. ze dne 8./VI. 1921, č. 94	233
Výn. býv. m. k. a v. z 30./XI. 1913, č. 49.467	240	Nota mšo. z 21./VI. 1921, č. 50.434	115
1914		Usn. min. rady ze dne 28./VII. 1921	41
Zák. č. 275/1914	99	VI, nař. ze dne 11./VIII. 1921, č. 276 Sb. z. a nař.	4, 5
Výn. býv. m. k. a v. z 11./II. 1914, č. 55.730/13	240	Nař. vl. r. Čs. ze dne 14./IX. 1921, č. 344 Sb. z. a nař.	47, 50
Nař. m. k. a v. z 23./VII. 1914, č. 144 ř. z.	37	Výn. m. š. a n. o. ze dne 22./IX. 1921, č. 46.477/21	155
1918		Výn. m. š. a n. o. ze dne 9./XI. 1921, č. 104.361	236
Výn. býv. m. k. a v. z 18./V. 1918, č. 22.020	238	Zákon ze dne 21./XII. 1921, č. 495 Sb. z. a nař.	42
Zákon ze dne 12./XII. 1918, č. 76 Sb. z. a nař.	47, 52	1922	
1919		Zák. č. 71/1922	99
Zákon ze dne 28./I. 1919, č. 50 Sb. z. a nař.	47, 52	Usn. min. rady ze dne 9./III. 1922	41
Nař. vl. r. Čs. ze dne 2./VI. 1919, č. 312 Sb. z. a nař.	121, 122	Usn. ak. sen. ze dne 30./III. 1922	11
Zákon ze dne 27./VI. 1919, č. 375 Sb. z. a nař.	3	Výn. m. š. a n. o. z 3./V. 1922, č. 42.818	232, 235
Nař. vl. r. Čs. ze dne 11./XI. 1919, č. 595 Sb. z. a nař.	3, 4	Výn. m. š. a n. o. ze dne 31./V. 1922, č. j. 50.852	11
Nota mšano, ze dne 13./XII. 1919, č. 61.284	36	Výn. rektorátu ze dne 6./VII. 1922, č. 2637/21—22	11
Výn. m. sprav. č. 63.336/1919, č. 5	245	Výn. č. 73.658 z 10./VIII. 1922, č. 136	7, 28, 38
1920		Nota mšano, ze dne 11./XII. 1922, č. j. 56.850	35
Zákon ze dne 19./II. 1920, č. 135 Sb. z. a nař.	47, 52	Výn. m. š. a n. o. ze dne 11./XII. 1922, č. 77.924-II, V. 1923, č. 3	236, 240
Úst. list z 29./II. 1920 § 103	99	1923	
Zákon z 19./III. 1920, č. 193 Sb. z. a nař.	145	Výn. m. š. a n. o. z 10./II. 1923, č. 25.632/22 P. H. 986	241
Zákon z 31./III. 1920, č. 218 Sb. z. a nař.	147	Zák. na ochr. rep. z 19./III. 1923, č. 50 Sb. z. a nař.	99
Usn. m. rady ze dne 4./V. 1920	143	Výn. m. š. a n. o. z 27./VI. 1923, č. 62.447	46
Zákon ze dne 7./IV. 1920, č. 226 Sb. z. a nař.	207	Nález spr. soudu ze dne 17./XI. 1923, č. 19.664/23	90
Nař. vl. r. Čs. ze dne 22./XII. 1920, č. 680 Sb. z. a nař.	52, 57		
1921			
Výn. m. š. k. a n. o. z 19./IV. 1921, č. 30.743	232		

1924	Str.	1926	Str.
Výn. mšo. ze dne 24./VI. 1924, č. 58.133	91	Přípis z 9./I. 1926, č. 114	126
Výn. m. š. a n. o. ze dne 31./VII. 1924, č. j. 53.651/24-IV.	48	Výn. m. š. a n. o. ze dne 17./II. 1926, č. 131.973/25	57
Výnos ze dne 23./IX. 1924, č. 67.406/24 (Pl.—Ha, č. 985)	246	Výn. mšo. ze dne 28./II. 1926, č. 15.885	128
Výn. m. š. a n. o. ze dne 11./X. 1924, č. 85.761-IV.	103	Výn. mšo. ze dne 5./III. 1926, č. 8.259	61
Výn. m. š. a n. o. ze dne 19./XI. 1924, č. 86.171-IV.	29	Výn. m. š. a n. o. ze dne 9./III. 1926, č. 10.582-II, V. 1926, č. 25	8
Výn. m. š. a n. o. ze dne 19./XI. 1924, č. 86.181-IV.	175	Dopis m. fin. ze dne 14./V. 1926, č. 44.468/26 V/16	63
Obežník ze dne 18./XII. 1924, č. 135.688/24-IV.	120	Výn. mšo. z 19./VI. 1926, č. 23.185	124
Výn. MNO, č. j. 4845/13, dopln. 1924	147	M. š. a n. o. ze dne 28./VII. 1926, č. j. 66.836/26-IV.	226
1925		VI. nař. z 26./VIII. 1926, č. 161 Sb. z. a nař.	234
Obežník ze dne 5./II. 1925, č. 8081/23—4	122	Výn. mšo. z 8./IX. 1926, č. 86.926	243
Výn. m. š. a n. o. ze dne 11./II. 1925, č. 110.241/24 (Pl.—Ha. 1035)	245	Přípis m. vnitř. ze dne 15./XII. 1926, č. 16.996/1926-1	157
Výn. m. sprav. z 15./III. 1925, č. 11.147/25	82	Vyhláška m. vnitř. ze dne 15./XII. 1926	157
Sr. výn. mšo. z 31./III. 1925, č. 35.813	82	Zákon z 16./XII. 1926, č. 253 Sb. z. a nař.	60, 61, 62
Zákon ze dne 3./IV. 1925, č. 53 Sb. z. a nař.	63	VI. nař. z 22./XII. 1926, č. 254 Sb. z. a nař.	60, 62, 64
Zákon ze dne 3./IV. 1925, č. 54 Sb. z. a nař.	63	Výn. m. š. a n. o. ze dne 29./XII. 1926, č. 157.235—S/3	157
Zákon ze dne 3./IV. 1925, č. 65 Sb. z. a nař.	150	1927	
Výn. mšo. z 9./V. 1925, č. 151.911	126	Výn. m. š. a n. o. ze dne 7./I. 1927, č. 155.294	64
Výn. mšo. z 21./V. 1925, č. 162.112	241	VI. nař. z 17./II. 1927, č. 8 Sb. z. a nař.	3, 4, 118
Výn. mšo. z 19./VI. 1925, č. 35.358	124	Výn. m. š. a n. o. z 18./II. 1927, č. 7203	60
Výn. mšo. z 25./IX. 1925, č. 110.301	61	Výn. mšo. ze dne 10./III. 1927, č. 22.576	61
Výn. mšo. z 20./XI. 1925, č. 134.837	124	Výn. mšo. ze dne 31./III. 1927, č. 34.647	62
Výn. mšo. z 22./XI. 1925, č. 128.842	64	Výn. m. š. a n. o. ze dne 26./IV. 1927, č. 43.650-II, č. 45	233
Výn. m. š. a n. o. z 11./XII. 1925, č. j. 110.241/25	242	Zákon ze dne 8./IV. 1927, č. 53 Sb. z. a nař.	145
Přípis m. š. a n. o. z 28./XII. 1925, č. 141.472	126		

	Str.		Str.
Přípis gen. fin. řed. pro Slov., č. VIII-2683 ai 1927 ze dne 30. IV. 1927	58	Výn. mšo. z 31./V. 1929, č. j. 56.823/29	47
Přípis mšo. z 31./V. 1927, č. 29.801	95	Výn. m. š. a n. o. ze dne 8./VI. 1929, č. 76.115—S/3	36
Výn. m. š. a n. o. ze dne 14./VI. 1927, č. 51.848-II. V., 1927, č. 68	8	Výn. mšo. z 28./VI. 1929, č. 74.556	47
Nález n. s. s. ze 17./VI. 1927, č. 12.381 (P. H. 1474)	237	Výn. mšo. z 13./VIII. 1929, č. 96.073	93
Výn. mšo. z 7./VII. 1927, č. 3537 pres.	60	Nález nejv. spr. soudu ze dne 25. IX. 1929, č. 17.298/29	8
VI. nař. ze dne 15./IX. 1927, č. 141 Sb. z. a nař.	37, 147	Sr. výn. mšano. ze 7./XII. 1929, č. 155.015	31
Výn. m. š. a n. o. z 24./IX. 1927, č. j. 55.755/27—S	176	Výn. m. š. a n. o. ze dne 31./XII. 1929, č. 154.527—VII	8
Výn. mšo. ze dne 10./X. 1927, č. 87.138	119	VI. nař. 187/1929	89
Výn. mšo. ze dne 30./XI. 1927, č. 130.9238	63	1930	
Výn. mšo. ze dne 30./XI. 1927, č. 139.544/1927	236	Nález nejv. spr. s. z 8./II. 1930, č. 23.787/29	95
VI. nař. 8/1927 Sb. z. a nař.	87, 89	Výn. mšo. ze dne 17./II. 1930, č. 165.892	240
Rozh. n. s. 91.715/27	100	Nález n. s. s. ze dne 15./V. 1930, č. 3065	118
1928		Výn. mšo. ze dne 13./VI. 1930, č. 72.098	118
Zákon ze dne 13./III. 1928, č. 39 Sb. z. a nař.	248	Návrh, ak. sen. ze dne 26./VI. 1930	19
Výn. m. š. a n. o. z 8./VI. 1928, č. j. 3400/27—8	192	Výn. mšo. ze dne 5./IX. 1930, č. 106.474	63
Výn. m. š. a n. o. ze dne 14./VII. 1928, č. 37.164/IV	117	Výn. m. š. a n. o. ze 6./IX. 1930, č. 106.470	19
Výn. m. š. a n. o. ze dne 12./IX. 1928, č. 82.669/28 (Pl.—Ha, č. 984)	241, 245	Výn. mšo. ze dne 21./XI. 1930, č. 161.001	90
Nález spr. soudu z 24./IX. 1928, č. 26.651	85	Zákon ze dne 27./XI. 1930, č. 192 Sb. z. a nař.	60, 61
Žel. tarifa od 1./X. 1928	208	Výn. m. š. a n. o. ze dne 10./XII. 1930, č. 93.731	13
Nález n. s. s. ze dne 12./XI. 1928, č. 26.455/26	100	Vlád. nař. z 19./XII. 1930, č. 193 Sb. z. a nař.	60
Rozh. n. s. 82.692/28	100	1931	
1929		Výn. m. š. a n. o. ze dne 12./I. 1931, č. 183.328-II.	229
Výn. mšo. z 10./I. 1929, č. 155.945	237	Výn. m. š. a n. o. ze dne 16./I. 1931, č. j. 80.218/31	112, 113
Výn. mšo. z 25./II. 1929, č. 145.528	240	Přípis rektorátu ze dne 4./II. 1931, č. j. 1384/30—31	89

Str.	Str.
Výn. m. š. a n. o. č. j. 27.038/31-IV-3 z 4./III. 1931	Výn. m. š. a n. o. ze 17./IX. 1932, č. 108.951/32
123	247
Výn. mšo. z 12./III. 1931, č. 26.981	Výn. m. š. a n. o. ze 17./IX. 1932, č. 108.952/32
240	247
Usn. ak. sen. ze dne 19./VI. 1931, č. j. 2795/30-31	Výn. z 9./XI. 1932, č. 144.770/32
7, 17	247
Výn. mšo. z 25./IX. 1931, č. 43.015	Zákon ze dne 19./XII. 1932, č. 190 Sb. z. a nař.
124	61, 62
Výn. mšo. ze dne 3./X. 1931, č. 102.138	VI. nař. z 23./XII. 1932, č. 191 Sb. z. a nař.
113	54, 62
Výn. m. š. a n. o. ze dne 10./XI. 1931, č. j. 155.610/31 (Pl.-Ha. str. 1441)	Výn. mšano. č. j. 141.071/32-IV-1, ze dne 27./XII. 1932
241, 246	243, 245
Návrh akad. sen. ze dne 13./XI. 1931	VI. nař. č. 191/1932 Sb. z. a n. 94
114	Mšano. č. j. 76.079/32-VII/3
Zák. č. 48/1931	193
99	
Zák. č. 123/1931	1933
99	Výn. m. š. a n. o. ze dne 23./I. 1933, č. 3449/33
1932	246
Připis rekt. univ. Kom. z 11./I. 1932, č. 662/31—32	Výn. m. š. a n. o. č. j. 153.412/32-IV-1 ze dne 10./II. 1933
114	89
Výn. m. š. a n. o. ze dne 15./I. 1932, č. 9114/32 pres.	M. š. O. č. j. 155.057/32-VII/2, ze dne 24./II. 1933
223	197
Výn. m. š. a n. o. ze dne 12./II. 1932, č. 10.266-IV.	Výn. býv. m. v. ze dne 29./IV. 1933, č. 5., 20
242, 245	155
Vyhlaška krajinsk. prez. zo dňa 25./II. 1932, č. 40.343/1932/6	Výn. m. š. a n. o. ze dne 13./V. 1933, č. 52.038/33-IV/1.
200	88
Vyhlaška krajinsk. prez. zo dňa 1./III. 1932	Výn. mšo. č. j. 62.623/33-VII/3 z 1./VI. 1933
202	184
Připis předs. m. rady ze dne 18. III. 1932, č. 4088/32 m. r.	Vyhlaška zemsk. prez. zo dňa 1./VI. 1933, č. 101.989/1933/6
222	198
Výn. mšo. ze 7./IV. 1932, č. 33.120	Výn. mšo., č. j. 64.114/33 z 6./VI. 1933
234	206
Výn. mšo. z 16./V. 1932, číslo 28.150	Výn. mšo. ze dne 19./VI. 1933, č. 68.812
242	92
Výn. m. š. a n. o. ze 17./IX. 1932, č. 84.191/32	Výn. m. š. a n. o., č. j. 93.145/33—IV-/1 ze dne 21./IX. 1933
247	244
Výn. m. š. a n. o. ze 17./IX. 1932, č. 108.950/32	Výn. mšo. z 23./IX. 1933, č. j. 78.933/33
247	50

REJSTŘÍK VĚCNÝ.

Str.		Str.
Absolutorium	48	opravné prostředky proti vy-
akademická půda	80	měření
akademické spolky a		osvobození
shromáždění	89—92	poshovění
akademické tituly, povin-		prominutí
nost k užívání	95	vládní nař. ze dne 23. XII. 1932,
akademické zákony, úhra-		č. 191. Sb.
da útrat tisku	12	zákon ze dne 19. XII. 1932
branné předpisy	145—156	Denisův fond
odklad presenčení		disciplinární moc trestní
služby	147, 148—155	nálezy akad. senátu, odvolání
odklad vojenských cvičení	155	potrestání
studijní úlevy na základě služ-		předpisy
by vojenské	155	řád, kdo mu podléhá
cizinci, imatrikulace	10	řád zvláštní
kolejné	47, 49	řízení, menší přečin
osvobození od kolejného	42	proti docentovi
zaměstnání na území Č. S. R.	248	vedení v patrnosti
zápisné	50	spisy, nahlédnutí
cizí university, návštěva		tresty
příslušníky Č. S. R.	22	evidence
černá deska	30, 31, 50	zmírnění a prominutí
čestní profesori, právo na		v y š e t ř o v á n í, oznam zave-
kolejné	40	dení obviněnému
čestný doktorát	95, 102	příležitost k ospravedlnění
nostrifikace	119	upuštění od zavedení
dávkové řády, sazby vše-		docenti, právo na kolejné 40, 45
obecné	75	disciplinární pokračování
sazby zvláštní v oboru mšano, 76—79		dovolená (p. 1) 128
dávky za úřední výkony ve		obsah přednášek
věcech správních	59—79	postavení, práva a povinnosti
odpis a vrácení	71	vystavování frekventačných vy-
		svědčení (p. 1) 129, 130
		způsob přednášek
		126

	Str.		Str.
dohled nad studentskými spol-	92	na základě práce anonymní,	
ky		neb pseudonymní . . . (p. 3)	121
doktorát, vliv trestního roz-	98	na základě práce nevytištěné	
sudku		(rukopisné) p. 4)	121
čestný	95	posudek znalců o vědecké	
doktorský titul, právo uží-		hodnotě habilitačního spisu .	124
vání 95, 115, 118		přednáška na zkoušku	125
vzdání se	100	thematá k přednášce na	
doplňovací maturitní zkou-		zkoušku	124
šky 231, 232, 233, 234, 235		úlevy a výjimky 123 p. 1-3. p. 1-2	126
dospělost, universitní 6, 7, 9, 10		upuštění od kolokvia a před-	
dráhy, slevy 208—225		nášky na zkoušku	126
pro absolventy vysokých škol	219	habilitační řízení, pří-	
pro mimořádné posluchače . . .	220	slušnost	126
nové směrnice	220	spis	122
nutné jízdy	215	hospitanti cizí, zápisné . . .	51
omezení výprav do ciziny . . .	222	čsl., zápisné	50
výpravy do ciziny	223	imatrikulace . . . 6, 7, 9 10, 11	
školní výlety a vědecké výpra-		následky soudního vypovězení	82
vy (exkurse)	213	branců v pres. službě	37
duplikát indexu 13, 48		dodatečná	12
legitímace posluchačů	94	následky nedostavení se . . .	11, 13
imatrikulačních listů	11, 12	platnost	12
důtka	25	příslušníků jiných států . . .	22, 238
examinatoria	25	taxa imatrikulační 12, 29, 48, 49	
examatrikulace	29	vyložených	10
farmaceuti	19	imatrikulační list . . . 11, 12	
formule sponse	101	duplikáty	11, 12
habilitace soukromých do-		index	10, 13
centů 120—130		jazyk zápisu přednášek do	
dispens z doktorátu	123	indexu	14
kolokvium	124, 125	mimořádných posluchačů . . .	18
nahlédnutí do spisů komisionál-		informace stran	31
ných a fakultních žadatelem . .	125	instanční postup	30
náležitosti	121	internáty	159
na základě nostrifikovaného		Jarníkovo stipendium 179, 181	182
doktorátu (p. 1)	121	prodloužení přes prázdniny . .	192

	Str.		Str.
jazyk přednášek	3	lhůta k dodatečným zápisům	17
vyplnění indexu	14	k hlášení se o vysvědčení ná- vštěvní	26
jméno	13	k imatrikulaci	15
katalog posluchačů	21	k zápisu	15, 246
knihovna universitní, řád výpůjční	131—139	rekursní	30, 87
zatímní řád čítárenský	139—144	žádostí za osvobození od kolej- ného	43, 50
kolegia, hlavní	41	mimorádní posluchači	17, 18
bezplatné	41	farmaceuti	19
za vyšší kolejné	41	poslušnost a úcta k akademick- kým úřadům	19
slyšení	6	započtení semestru	18
kolej universitní	159	místnosti ke schůzím student- ským — propůjčování	90
kolejné cizinců	47, 50	nacionálie, vyplňování rubriky „země“	8
čsl. příslušníků	50	napomenutí	25, 84
doba placení	28	nationale	7, 8, 13, 14, 19, 20
osvobození	41, 42, 49	návěští o vyřízení věci studu- jících se týkajících	30
snížení	47, 245	návštěva přednášek 18, 24, 25, 26	26
vrácení kolejného	28, 40, 41, 42 45, 46	návštěvníci univerzity, za- kročení akad. úřadů v zájmu pořádku	81
vyřízení žádosti	50	neimatrikulování poslucha- čů, tresty pro porušení po- řádku	86
výška	47	němečtí příslušníci, studium na vysokých školách v Č. S. R.	246
kolegium Sv. Svoráda	162	neplacení mim. profesori, prá- vo na kolejné	40
kolek		nostrifikace akademických stupňů	54, 95, 103
na vysvědčení kolokviijním	28	cizozemských vysvědčení do- spělosti	236, 237
na vysvědčení seminárním	28	čestného doktorátu	119
na vysvědčení o prakt. cvičení okolkování indexu	28 27		
na záznamu o kolokviu v indexu kolkové povinnosti nepodléhají	28 58		
kolokvia	23, 24		
konversatoria	25		
korporace studujících	82		
Masarykův fond pro podkar- patorské studentstvo	206		
legitimace posluchačů 17, 93—94 duplikát	94		

Str.	Str.
diplomů a uznávání studií z vysokých škol v Maďarsku . . . 117	ozdravovna studentská . . . 175
doktorského diplomu . . . 115—119	padělání indexu . . . 13
doktorského diplomu cizozemského . . . 115, 118	Pálffyho J. stud. základina, žádosti o stipendia . . . 196, 197
medicínsko-chirurgických zkoušek . . . 116	pensionování profesora . . . 129
odmítnutí . . . 116	písemné práce . . . 25
odvolání žádosti . . . 118	podezřelé doklady cizinců, přeskoumání . . . 241, 245
úlevy . . . 117	podpory, státní stud. . . 184
občanství státní, průkaz . . . 157	podmínky udělení . . . 179, 182
obnovení osvobození od kolejného . . . 43	prodloužení přes prázdniny . . . 192
odchod z university . . . 28	tiskopisy . . . 176
odklad presenční služby studujících . . . 145, 147—155	vyhláška o konkursu . . . 181
odpis a vrácení dávky za úřední výkony . . . 71	pojištění proti úrazu . . . 226—228
odvolání proti rozhodnutí o osvobození od kolejného . . . 43	poišti příslušníci, studium na vysokých školách v ČSR. . . 243, 245
ohlašovací kniha . . . 10, 13	poplatek semestrální cizích příslušníků . . . 51
mimofádných posluchačů . . . 18	semestrální čs. příslušníků . . . 51
opravné prostředky, proti vyměření dávky za úřed. výkony 71	poplatková ustanovení o řízení . . . 60
osvobození od dávky za úřední výkony . . . 69	poplatky za studia . . . 40, 47
od kolejního . . . 23, 25, 41, 49	vybírané při zápisu . . . 50, 247
cizinci . . . 42	poshovění dávky za úřední výkony ve věcech správních . . . 60
obnovení . . . 43	tax . . . 56
při přechodu na jinou universitu, resp. přestupu na jinou fakultu téže university . . . 42	rigorosních . . . 57
v prvním půletí . . . 42	posluchači neimaatrikulování, tresty pro porušení pořádku . . . 86
odvolání z disciplinárních nálezů akad. senátu . . . 87	potvrzení návštěvy přednášek . . . 26, 27
odsouzení trestní, prominutí následků . . . 82	praktické a seminární cvičení, přípisy . . . 17
	prázdniny . . . 28, 38, 39
	presenční služba studujících, odklad . . . 145

	Str.		Str.
odvod v cizině	145	repetitoria	25
přidělení do místa studii	145	reprobace u přísných zkoušek, vrácení dokumentů	96, 97
zápis sloužících	146	rodiště	13
promoce	95—114	rozsudek trestní, vliv na doktorát	98
slavnostní	103	řád slavnostní promoce	104
účast zástupce presidenta republiky	112, 113, 114	všeobecný studijní	6, 11, 22
promoční řád	100	řády rigorosní	22
přednášky, následky obměskání zápisu, ohlášení kolegií	15	„Sbor pro sociální pečlivost o čl. vysokoškolské studentstvo v Bratislavě“	164
omezení svobodné volby	21	semestr	23, 24, 25, 27, 28
návštěva	15	vpočítání do času universitního	27
rozmožování, uveřejňování a rozšiřování	24	semestrální poplatek cizích příslušníků	51
svobodná volba	21	čsl. příslušníků	51
představení se posluchače docentům	14	shromáždění studentská	82, 83, 89
přestup na jinou fakultu, imatrikulační taxa	12	schůze posluchačů	91
povolení	17	slavnostní promoce	103
přihláška k imatrikulaci a k zapsání	15	účast zástupce presidenta republiky	112, 113, 114
přihlašovací lístek	14	slevy na drahách	208—225
přijímací list prozatímní	10	výpravy do ciziny	223
přípisy kolegií po hlavním zápise	17	omezení výprav do ciziny	222
přísné zkoušky	6	nové směrnice	220
doplňovací	116	pro mimořádné posluchače	220
připuštění	22, 23	pro absolventy vysokých škol	219
zřeknutí se pokračování, účinek	97	nutné jízdy	215
publica (bezplatné přednášky)	40, 41	školní výlety a vědecké výpravy (exkurse)	213
rekurs k akademickému senátu	30	slib akademický	11, 12
lhůta	30, 87	sociální péče	158—207
proti vyloučení z universit	11	spolky studentské, dohled	92
relegace studujícího pro nedbalost	25	korespondence s cizími úřady	92
		účastenství osob nestudujících	83

	Str.		Str.
sporse, formule	101	studium in absentia	35
statistický listek universitní	7	veřejných zaměstnanců, učitelů, vojáků	35, 36
státní občanství, průkaz	157	studování soukromé	23
státní zkoušky 6, 27		škrtý, kolegií	17, 24
připuštění	22, 23	„Študentský zdravotný ústav v Bratislave“	169
stipendia	23, 25	svátky	28
okresů a měst	203	„Svoradov“	162
ztráta	85	taxa imatrikulační 12, 29, 48, 49	
stipendijní místa Mšano v kolejích a pod. ústavech, konkurs	193	ústavní a laboratorní	48
stipendium cestovní KČST	205	za opakované zkoušky	55
krajinské	198	za prakt. a semin. cvičení	50
cestovní	200, 203	cizích stát. příslušníků	55
vědeckým a uměleckým pracovníkům	202	poshovění	56
J. Pálffyho, podávání žádosti	196, 197	rigorosní a promoční	52—54
podmínky udělení	179, 182	teologové	31
státní, prodloužení přes prázdniny	192	termíny zkoušek	39
tiskopisy	176	testy, druhé	12
vyhláška o konkursu	181	tisk akademických zákonů	12
vyplácení	184	titul „doktorand“, zákaz užívání	95
stipendisté, posouzení jejich hodnosti	25	doktorský, právo užívání	118
osvobození od kolejného	42	tituly akademické, povinnost k užívání	95
stížností studujících	29, 30	trestní rozsudek osvobozující	81
instanční postup	30	Universita Komenského, pojmenování	3
studijní podpory státní, podmínky udělení	179, 182	předpisy (obecné)	4
prodloužení přes prázdniny	192	zřízení	3
tiskopisy	176	universitní kolej	159
vyhláška o konkursu	181	venia legendi, částečná p. 3	120
vyplácení	184	ke konání praktik	120
studijní rok	38	na jiné universitě bez nového habilitačního aktu	127
		náležitosti žádosti	123

Str.	Str.		
nezaviněné nekonání ohlášených přednášek	128	z university imatrikulovaných ale nezapsaných posluchačů	85
opětne dosažení	129	ze všech universit čsl.	85
rekurs k mšano proti odepření profesorským sborem	125	vyřízení žádostí n. stížností studujících	30
rozšíření na další obor	126	výstraha	25, 84
stvrzení usnesení prof. sboru mšano	125	vysvědčení dospělosti	9, 238
účinek neohlášení přednášek po tři semestry p. 2.	127	cizozemské, legalisace	242, 245
účinek trvalého usídlení mimo příslušné město universitní p. 3	127	nabyté domácími příslušníky v cizině	236
udělení	120	rovnocennosti cizozemských, pro tuzemsko přiznána	240
usnesení prof. sboru o propůjčení	125	na odchodnou	9, 11, 29, 32
zamítnutí žádosti	124	o doplňovací zkoušce z latiny, řečtiny a filosofické propedeutiky	9
zánik	127	o majetkových poměrech	41
zánik pro nekonání přednášek, ohlášených po dobu 4 semestrů	128	o návštěvě	25, 26
vídování	27	o vědeckém vzdělání od docenta	23
visum vstupní cizinců pro povolení zápisu na čs. vysokou školu	241, 245	stúdjní kandidátů doktorské hodnosti	96
vojenská služba, studijní úlevy	155	o zkouškách písemních a ústních	23
vojenské cvičení studujících, odklad	155	universitní	28, 29
volba přednášek	21	vrácení kandidátům zřeknuvším se pokračování v rigorosech	96
omezení svobodné volby	21	vyšetřování studujících pro přestoupení obecných zákonů	81
vyhlášky, řádné	31	výstraha	25
výkaz služeb, požitků	41	zápis do přednášek 7, 10, 11, 13, 14, 26, 31, 244	
vyloučení z universit 10, 11, studujících relegovaných z university	81, 85	branců v pres. službě	37, 155
z nabytí doktorátu	96	čsl. příslušníků na základě cizozemských maturitních vysvědčení	236, 244
vypovězení cizince, soudní, účinek na imatrikulaci	82	dodatečný	16, 17
z university	21, 25, 84	příslušníků cizích států	238, 241, 242, 244, 246

	Str.		Str.
z pres. služby propuštěných studujících	16, 155	z a t č e n í, policejní studujících .	87
několika křesťanů nebo rod- ných jmen do katalogů	8	z á z n a m o vykonání státní zkoušky	27
z á p i s n é	48	dospělosti	229, 230
cizích příslušníků	50	z k o u š k y, kolokvia	23, 24
čsl. příslušníků	50	přísné	6, 22, 23, 39, 96, 97
hospitantů cizích	51	přísné, doplňovací	116
hospitantů čsl.	50	státní	6, 22, 23, 27
z a p o č t e n í semestru, mimo- řádní posluchači	18	termíny	39
před imatrikulací	12	z m ě n a obydlí	15
z a p o č t e n í zahraničního studia	237	ž á d o s t í studujících, instanční postup	29, 30, 175

OBSAH:

	Str.
I. PŘEDPISY OBECNÉ	
Č. 1. Zákon o zřízení čsl. státní university v Bratislavě	1
Č. 2. Nař. vlády R. Č. S. o pojmenování čsl. státní university v Bratislavě	1
Č. 3. Vládné nar. o zřízení univerzity Komenského	1—5
II. VŠEOBECNÝ STUDIJNÍ ŘÁD	
Č. 4. Obecná nařízení o fakultních studiih	3—31
I. O imatrikulování	6—12
II. O zapisování imatrikulovaných posluchačů do přednášek	13—16
III. O mimořádných posluchačích	17—19
IV. O chování studujících v patrnosti	19—21
V. O studiih	21—24
VI. O navštěvování přednášek	24—28
VII. O prázdninách	28
VIII. O odchodu z university	28
IX. O podávání žádostí a stížností se strany studu- jících	29—31
X. Pokud se vztahuje tento předpis na studující boho- sloví a na neimatrikulované posluchače takových přednášek učebních, jež nejsou fakultními před- náškami	31
III. VYSVĚDČENÍ NA ODCHODNOU	
Č. 5. Univerzitní vysvědčení na odchodnou	32—34
IV. STUDIUM VEŘEJNÝCH ZAMĚSTNANCŮ UCITELŮ, VOJÁKŮ A STUDIUM IN ABSENTIA	
Č. 6. O nepřipustnosti studia veř. zaměstnanců in absentia	35—36
Č. 7. O povolování studia státním zaměstnancům a učitelům národních škol	36—37
Č. 8. O zápise studentů, konajících presenční službu a vojen- ský výcvik na studijních učilištích	37

	Str.
V. STUDIJNÍ ROK A PRAZDNINY	
Č. 9. Úprava studijního roku na vysokých školách	38—39
VI. PŘEDPISY O KOLEJNĚM A JINÝCH POPLATCÍCH ZA STUDIA NA UNIVERSITÁCH	
Č. 10. Kolejné	40—47
Č. 11. Poplatky za studia	47—49
Č. 12. Osvobození od kolejného	49—50
Č. 13. Výkaz poplatků, které se vybírají při zápise na univerzitní kvestuře	50—51
VII. TAXY RIGOROSNÍ A PROMOČNÍ	
Č. 14. Nová úprava tax	52—57
Č. 15. Poshovění rigorosních tax	57
Č. 16. Povinnost kolková	58
VIII. DAVKY ZA ÚŘEDNÍ ÚKONY VE VĚCÍCH SPRÁVNÍCH	
Č. 17. Zákon o dávkách za úřední úkony ve věcech správ- ních	59—60
Č. 18. Prodloužení zákona o dávkách za úřední úkony	61—62
Č. 19. Vládní nařízení o dávkách za úřední úkony	62—74
Dávkové řády. Sazby všeobecné. Sazby zvláštní v oboru mšo.	75—79
IX. DISCIPLINÁRNÍ PŘEDPISY PRO UNIVERSITY	
Č. 20. Provisorní disciplinární řád	80—86
Č. 21. Odvolání z disciplinárních nálezů akad. senátu	87
Č. 22. O postupu při policejním zatčení studujících	87
Č. 23. Zavedení disciplinárního vyšetřování	88
X. AKADEMICKÉ SPOLKY A STUDENTSKÁ SHROMÁŽ- DĚNÍ	
Č. 24. Účast akademického senátu při schvalování stanov akad. spolků	89
Č. 25. Pojem akademického spolku a účast akad. úřadů při jeho zakládání	89—90
Č. 26. Propůjčování místností ke schůzím studentských	90—91
Č. 27. Schůze posluchačů	91—92

	Str.
Č. 28. Dohled nad studentskými spolky	92
Č. 29. O nepřípustnosti přímé korespondence spolků posluchačů s cizími úřady	92

XI. UNIVERSITNÍ LEGITIMACE POSLUCHAČŮ

Č. 30. Řád o legitimacích posluchačů	93—94
--	-------

XII. PROMOCE

Č. 31. Užívání doktorského titulu	95
Č. 32. O vrácení vysvědčení studijních odevzdaných uchazečem doktorátu při přihlášce k rigorosům	95—96
Č. 33. O tom jak postupovati, byl-li kandidát vyloučen z nabytí doktorátu nebo zřekl-li se reprobovaný kandidát pokračování v rigorosech	96—97
Č. 34. Prohlášení reprobovaného kandidáta, že nechce pokračovati v rigorosech, ho nevylučuje z pozdějšího připuštění k pokračování v rigorosech	97
Č. 35. Vliv trestního rozsudku na doktorát	98—99
Č. 36. Vzdání se doktorského diplomu	100
Č. 37. Promoční řád	100—101
Č. 38. Formule sponse	101—102
Č. 39. Čestný doktorát	102—103
Č. 40. Slavnostní promoce	103—104
Č. 41. Řád slavnostní promoce	104—106
Č. 42. Cereoniál slavnostní promoce	106—112
Č. 43. O slavnostní promoci za účasti zástupce presidenta republiky	112—113
Č. 44. Slavnostní promoce za účasti zástupce presidenta republiky, počet jich do roka	113—114
Č. 45. Slavnostní promoce za účasti zástupce presidenta republiky, pořadí fakult	114

XIII. NOSTRIFIKACE DOKTORSKÉHO DIPLOMU

Č. 46. Podmínky nostrifikace	115—117
Č. 47. O nostrifikaci a uznávání studií z vysokých škol v Maďarsku	117—118
Č. 48. Odvolání žádosti za nostrifikaci	118
Č. 49. O právu užívati doktorského titulu	118—119
Č. 50. Nostrifikace čestného doktorátu	119

XIV. HABILITACE SOUKROMÝCH DOCENTŮ

- Č. 51. O habilitaci soukromých docentů na universitách . . . 120—129
 Č. 52. O postavení, právech a povinnostech soukromých docentů na ústavech se svobodou vyučovací 129—130

XV. KNIHOVNA UNIVERZITY KOMENSKÉHO V BRATISLAVĚ

- Č. 53. Poriadok vypožičiavania kníh 131—139
 Č. 54. Zatímní řád čítarenský 139—143
 Č. 55. Čs. mezinárodní služba výměnná 143—144

XVI. BRANNÉ PŘEDPISY

- Č. 56. Odklad presenční služby studujících 145—155
 Č. 57. Důdatečný zápis studujících propuštěných z presenční služby vojenské 155
 Č. 58. Studijní úlevy na základě služby vojenské 155—156

XVII. PRŮKAZ O STÁTNIĚM OBČANSTVÍ

- Č. 59. Průkaz státního občanství 157

XVIII. SOCIÁLNÍ PÉČE

- Č. 60. Sociální péče o vysokoškolské studentstvo university Komenského v Bratislavě 158—206

Internáty:

- Univerzitná kolej na Lafranconi 159—162
 Dívčí internát v Cintorínské ul. 2. 159—162
 Kollegium Sv. Svorada 162—164
 Sbor pre sociálnu pečlivosť o čl. vysokoškolské študentstvo v Bratislave 165—169
 Študentský zdravotný ústav v Bratislave 169—175
 Ozdravovny študentské 175
 Předkládání žádostí ve věcech studentských 175—176
 Státní studijní podpory a stipendijní místa mšo., předepsané tiskopisy 176—181
 Státní studijní podpora a státní stipendium Jarníkovo 181—184
 Zatímní ustanovení o vyplácení vysokoškol. stipendií 184—192
 Státní stipendia Jarníkova a státní stipendijní místa, prodloužení přes prázdniny 192—193
 Stipendijní místa ministerstva školství a n. o. ve vysokoškolských koležích 193—196

	Str.
Štipendia z študentskej základiny Jána Pálffyho . . .	196—198
Krajské štipendia pre vysokoškolských poslucháčov . . .	198—200
cestovné	200—201
pre vedeckých a umeleckých pracovníkov	202
Štipendia okresů, měst slovenských	203—205
Cestovní stipendium KČST.	205
Masarykův fond pro podkarpatoruské studentstvo vysokoškolské	206
Č. 61. Denisův fond	207

XIX. SLEVY NA DRAHÁCH

Č. 62. Úprava zlevněného jízdného	208—219
Č. 63. Sleva jízdného pro absolventy vysokých škol	219—220
Č. 64. Jízdní výhody pro mimořádné posluchače	220
Č. 65. Volná jízda	220—222
Č. 66. Omezení výprav do ciziny	222—223
Č. 67. Studentské výpravy do ciziny	223
Č. 68. Exkurse do ciziny, Dopravní slevy a jiné pokyny	223—225

XX. POJIŠTĚNÍ PROTI ÚRAZU

Č. 69. Podmínky pojištění	226—228
-------------------------------------	---------

DODATEK I.

O zkouškách dospělosti

Č. 70. Předpisy o zkouškách dospělosti na gymnasiích, reálných gymnasiích, vyšších reálných gymnasiích, reformních reálných gymnasiích a reálkách	229—230
Č. 71. O rovnocennosti vysvědčení zralosti z nově zřízených osmitřídnicích reálných gymnasií, reformních reál. gymnasií a vyšších reál. gymn. typu děčínského	230—233
Č. 72. Doplnovací maturitní zkoušky	233—235

DODATEK II.

O nostrifikaci cizozemských vysvědčení dospělosti

Č. 73. Středoškolská studia v cizině konaná se zpravidla nenostifikují	236
Č. 74. Zápis čl. příslušníků na základě cizozemských maturitních vysvědčení	236

	Str.
Č. 75. O maturitních vysvědčeních nabytých domácími příslušníky v cizině	236—237
Č. 76. Na nostrifikaci cizozemského maturitního vysvědčení není nároku	237
Č. 77. Nostrifikace maturitního vysvědčení je podmínkou zápisu i započtení zahraničního studia	237

DODATEK III.

Zápis příslušníků cizozemských států	
Č. 78. Podmínky; předběžné vzdělání	238
Č. 79. Doklady potřebné	238—240
Č. 80. Rovnocennost maturitních vysvědčení cizozemských pro tuzemsko	240—241
Č. 81. Doklady k zápisu cizinců potřebné	241
Č. 82. Visum cizinců	241
Č. 83. Zápis cizinců na vysokých školách a legalisace cizozemských maturitních vysvědčení	242—243
Č. 84. Studium polských příslušníků v ČSR.	243—244
Č. 85. Pokyny pro zápis posluchačů zvl. cizinců na vysokých školách v r. 1933/34	244—248
REJSTŘÍK CHRONOLOGICKÝ	249—258
REJSTŘÍK VĚCNÝ	259—266
OBSAH	267—272

(Rejstřík chronologický lask. sestavil p. univ. asistent dr. Ctibor Floreán, rejstřík věcný p. univ. asistent dr. Ludevít Knappek, za lask. pomoci a revise pp. univ. asistentů dra Ferd. Ďurčanského a dra Jána Holáka.)

